

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 11

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה בסיון תשפ"ו (10.6.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:45

שעות סיום הוועדה : 18:19

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את הישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"ה בסיון תשפ"ו, 10.6.2026. נוכחים, צחי ברים, אדיר שוורץ, חיים כהן, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה, ועמנואל, אמי, מי היה פה לידך?

אמנון ארבל:

הילה תבוא,

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אמנון ארבל:

הילה, הילה תבוא.

אליעזר ראוכברגר:

הילה גם היא צריכה לבוא? הבנתי. כשהיא תבוא, נגיד לה ברוכה הבאה. היא רוצה לבוא, מה קרה?

עמנואל זלטס:

מתגעגע.

אליעזר ראוכברגר:

מתגעגע, מה?

אמנון ארבל:

רוצה לעזור לנו.

אליעזר ראוכברגר:

רוצה לעזור לך? הבנתי. מיכל, אילנית, אסף, לא רואים שם אנשים, טליה, תזכירי לי.

טליה שוקרון:

היא מרק"ל, ויעל מנהלת הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

של מה?

טליה שוקרון:

של פארק המסילה, של מה שאני מציגה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי ורויטל, אני גם רואה, ערן, אתה עוד בנכסים?

עמנואל זלטס:

עוד לא היה מכרז, עוד לא היה מכרז,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד לא היה מכרז? הבנתי.

טליה שוקרון:

בקרוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש לנו מכרז גם יוסי חביליו. קדימה, טוב, אנחנו נתחיל עם תצ"ר, רויטל, בבקשה.

טליה שוקרון:

הי, תצ"ר.

רויטל טרדי:

תצ"ר מופקע 13050, בשכונת מקור ברוך.

יוסי חביליו:

שלום, אדיר,

רויטל טרדי:

שתי חלוקות באזור תעשייה לפי מתאר. אתם רוצים לראות?

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, חיים.

(מדברים ביחד ברקע)

טליה שוקרוו:

גם הרבה זמן לא היינו פה האמת.

רויטל טרדי:

לאיחוד שתי החלקות,

יוסי חביליו:

תרענני אותי,

יוחנן וייצמן:

חלקות?

רויטל טרדי:

52,

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

רויטל טרדי:

בשכונת מקור ברוך.

יוסי חביליו:

מקור ברוך? או בתוך העיר?

יוחנן וייצמן:

אזור תעשייה.

רויטל טרדי:

זה רחוב רש"י ו - ,

יוסי חביליו:

אז לא כביש, זה משהו אחר. זה תצ"ר אחר.

יוחנן וייצמן:

51 מאחדים עם מה?

יוסי חביליו:

זה אני לא מתנגד,

צבי ניקנור:

יש לך זמן (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

51,

דובר לא מזוהה:

52 היא אומרת,

יוחנן וייצמן:

51 ו- 52 מאחדים? לאיזה צורך?

רויטל טרדי:

הריסה ובנייה, והם עושים,

יוחנן וייצמן:

מה?

רויטל טרדי:

הם עושים תמ"א להריסה ובנייה,

צחי ברים:

הם עושים,

רויטל טרדי:

הם יוצרים מבנה אחד, ולצורך זה, הם צריכים לאחד את החלקות. זאת הבקשה פה בתצ"ר.

יוחנן וייצמן:

למה זה לא היה בוועדת שימור? מה?

אמנון ארבל:

הפקעה?

צחי ברים:

(לא ברור), יוחנן,

יוחנן וייצמן:

זה לא הפקעה, תצ"ר.

צחי ברים:

ליד לשכת הגיוס, ליד יהודה המכבי,

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני מכיר פה,

אמנון ארבל:

גם תצ"ר הוא לא מגיע לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה מגיע לשימור,

אמנון ארבל:

תצ"ר? תצ"ר מגיש לשימור?

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה,

אמנון ארבל:

לא ידעתי, אבל לא חשוב.

יוסי חביליו:

חיים, שלום.

חיים כהן:

שלום.

יוחנן וייצמן:

זה אושר, באיזה תנאים? לא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. חברים, יש למישהו עוד הערות? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

האתר לא עולה רק. מה?

אמנון ארבל:

איזה אתר?

יוחנן וייצמן:

העירוני.

אמנון ארבל:

לא עולה?

יוחנן וייצמן:

תנסה להיכנס,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש למישהו עוד הערה? אין.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, מאושר. הפקעות, כן בבקשה מי? טליה קדימה.

צבי ניקנור:

טליה.

טליה שוקרוו:

רגע אנחנו רק נפתח את התשריט, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

ההפקעה עם המדינה, נכון?

טליה שוקרון:

כן, הנה אתה כבר יודע, יפה.

יוסי חביליו:

תסבירי למי שלא יודע,

טליה שוקרון:

בוקר טוב, אני אתחיל עד שהם יעלו את ההפקעה,

צבי ניקנור:

(לא ברור) בחזרה, רגע,

אמנון ארבל:

נכון, אתם צריכים?

צבי ניקנור:

עוד לא התחלנו.

אמנון ארבל:

אין בעיה. ניתן לכם.

טליה שוקרון:

אני כבר, אפשר להתחיל?

ערן מוטרו:

שנייה, שנייה רגע תני רגע, שיראו את ההפקעה שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טליה.

ערן מוטרו:

רגע, הוא עוד לא מתחיל, הנה עכשיו יללה.

טליה שוקרון:

מדובר על מספר תיק הפקעה 23/1398, הפקעה לפי תוכנית בניין עיר מספר 101-1041870, מדובר על מפגש רחוב הפרסה עם פארק המסילה, בעקבות ההפקעות שעשינו של הרק"ל, של הקו הכחול שנמצא כבר בביצוע, והתקדמנו. אנחנו צריכים מעבר המשכי רציף של הולכי רגל ורוכבי אופניים, לכן אנחנו מבצעים את ההפקעה הזאת בתלת – מימדית, אנחנו חוצים את הכביש, את התוואי של רק"ל, כדי שיהיה גשר מעל פארק המסילה, עיקרי, גשר מעל פארק המסילה, הבעלים זה המדינה, אין צורך בשום כתב שיפוי, ומדובר על שטח של כ – 11,384 מטר מרובע, אנחנו מפקיעים בתלת – מימד 4071 מטר מרובע, כ – 36% משטח כל החלקה.

יוסי חביליו:

ואיך זה קשור לכביש הברך? זה בשביל כביש הברך?

אדיר שוורץ:

מעל כביש הברך.

טליה שוקרון:

מעל.

צבי ניקנור:

כביש הברך עובר כאן למטה,

יוסי חביליו:

לא, אבל בוא נניח שלא, אני לא רוצה את כביש הברך, אז אני לא צריך את ההפקעה הזאת?

ערן מוטרו:

זה להולכי רגל, זה לא כביש. זה להולכי רגל,

טליה שוקרון:

יהיה גשר, של,

יוסי חביליו:

לא, הגשר הזה הוא להולכי רגל.

טליה שוקרון:

כן,

ערן מוטר:

הגשר הוא להולכי רגל, ולאופניים.

יוסי חביליו:

אבל אם לא הייתי עושה את כביש הברך, אז לא הייתי צריך את הגשר הזה בכלל.

אדיר שוורץ:

נכון,

צבי ניקנור:

נכון,

אדיר שוורץ:

אבל כבר עשו, מה לעשות?

יוסי חביליו:

בסדר, עוד לא עשו.

דוברת לא מזוהה:

אבל זה בביצוע.

דובר לא מזוהה:

זה ביצוע.

אדיר שוורץ:

עשו, עשו, היית שם לאחרונה, עשו?

יוסי חביליו:

האמת במקום הזה לא הייתי,

רויטל טרדי:

הנה רואים אפילו בתצ"א הזאת,

צבי ניקנור:

התצ"א הזאת בדילי,

טליה שוקרון:

יש לך הזדמנות.

אדיר שוורץ:

לצערי עשו,

טליה שוקרון:

רואים הכול בטח, באים מוכנים.

אדיר שוורץ:

עשו.

אמנון ארבל:

כביש הברך?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, יש למישהו הערות?

יוסי חביליו:

אני מתנגד, זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה שמעתי כבר קודם.

יוסי חביליו:

שמעת, אז שיירשם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר, אוקי, יש עוד מישהו שרוצה להתנגד? לשאול?

אמנון ארבל:

צומת פת.

אליעזר ראוכברגר:

אין, אוקי, אז מאושר, למעט יוסי שמתנגד.

טליה שוקרון:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר תומכים. ואנחנו מאשרים, רק לרשום כמובן שהוא התנגד. אישור פרוטוקול מתאריך 27.5, ישראל, אתה ניהלת את הוועדה, אישור הפרוטוקול, ראית?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ראית את הפרוטוקול?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נראה לך?

ישראל קלרמן:

הוא אומר את זה לפה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמנון ארבל:

נשלח לכולם.

ישראל קלרמן:

נשלח לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר,

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא יודע, אני שואל אותו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל בדרך כלל מביאים לפה, ומראים את זה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא הייתי בוועדה.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

אני לא הייתי בוועדה הזאת, לכן אני שואל,

ישראל קלרמן:

לא, אני יודע, בסדר,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אז פרוטוקול מתאריך 27.5.2026, יש למישהו הערות? שאלות? אין, מאושר. תודה. אנחנו
אמי, בתיק 3 בסדר היום,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

קדימה.

תוכנית 1305846

אמנון ארבל:

תוכנית 3 בסדר היום, תוכנית 1305846, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מתחם הלל 17 במרכז
העיר, מה שנקרא מתחם אוריון, למי שמכיר.

אליעזר ראוכברגר:

סימסת למי שצריך?

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אם סימסת כבר למי שצריך.

אמנון ארבל:

מי צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

יגיעו משהו.

אמנון ארבל:

זה המתחם למעשה, יש פה היום את המגרש חנייה הרבה יותר קשה, יש פה בניין (לא ברור) את ליפשיץ, את (לא ברור) אוריון, ופה יש בניין, בניין נמוך, התוכנית למעשה שהופקדה מציעה הקמה של, למעשה שלושה בניינים, שלושה מגדלים, אחד, אחד של 35 קומות במגרש החנייה הזה, השני מגדל נוסף פה, מגדל ליפשיץ, בניין ליפשיץ סליחה, מיועד לשימור באופן עקרוני, עם קצת שינויים שנתייחס אליהם, והם התוכנית מציעה למעשה לפרק את המבנה של הקולנוע, לשחזר אותו במסגרת הפרויקט, ולבנות מעליו בניין של סך הכול 17 קומות, זאת, זאת היא התוכנית. הוגשו פה,

יוחנן וייצמן:

17 קומות,

יוסי חביליו:

יש הדמיה איך זה ייראה מנקודות מסוימות?

אמנון ארבל:

כן, זה חלק ממסמכי התוכנית.

יוחנן וייצמן:

וכמה רחוק מחסבון?

יוסי חביליו:

חסבון זה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

זה גמד ליד חסבון.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה גמד ליד חסבון,

יוסי חביליו:

כן, אבל זה יותר, מתחיל להתקרב עוד יותר לעיר העתיקה,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב מה שהוא מתקרב, אני רק אומר לך זה גמד לידו.

יוסי חביליו:

זה גמד ליד חסבון, זה נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הכול יחסי בחיים.

יוסי חביליו:

אני מסכים איתו גם, אני מתנגד גם לזה, וגם לחסבון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, רק אני אומר,

יוסי חביליו:

אני קוהרנטי.

אליעזר ראובברגר:

אני אומר, זה גמד ליד. חשבון זה 50% יותר משהו כזה.

אמנון ארבל:

לתוכנית הוגשו 4 התנגדויות, ההתנגדות הראשונה של המועצה לשימור אתרים, פגיעה בחשיבות המרקם ההיסטורי והעירוני, התכנון המוצע פוגע בערכים ההיסטוריים האדריכליים והתרבותיים של המתחם ושל סביבתו, הבינוי החדש שאינו מותאם למרקם, לדמות ההיסטורית של האזור. ולא נפגע בו מורשת תרבותית, המרחב העירוני, התוכנית עלולה לייצר תקדים שיגרום לפגיעה נוספת במורשת ירושלים. פגיעה באינטרס הציבורי, התוכנית מקדמת אינטרס של יזם פרטי על חשבון האינטרס הציבורי הרחב, מבקשת נצל את הקרקע באופן מירבי, אך עלולה לגרום נזק למורשת (לא ברור) והעירוני, של נכס ציבורי וחשוב, פגיעה במורשת תפגע בכלל בתושבי ירושלים והציבור הרחב, סתירה ממדיניות התכנון ועקרונות השימור, והתוכנית אינה תואמת את מדיניות התכנון, את תקנות השימור המקובלים ואת המלצות גופי השימור בארץ, ובעולם מתבססת על הריסת מבנה בעל היסטורי ותרבותי. בעוד שהפתרונות לשימור מדגישים שימור ושחזור מבנים היסטוריים, ולא (לא ברור) לצורך מחדש. תקדים שלילי לעתיד בעיר, אישור התוכנית עלול לייצר תקדים מסוכן לפגיעה במורשת הבנייה של (לא ברור), התחדשות תוך שמירה על ערכי השימור, התוכנית מפרישה את ההגנה על מבנים היסטוריים, פגיעה באופייה ההיסטורי של העיר. פגיעה במדיניות התכנון העיר היסטורית, להציע מגדלים במתחם שאינו מוגדר כציר רק"ל, הוא מוקד עירוני, הוא מדובר על בנייה שחורגת ממדיניות העיר היסטורית ופוגעת ברקמה הקיימת. פגיעה במרקם עיר העתיקה ויצירת תקדים למגדלים בלב עיר היסטורית זה דבר שלא לעודד תוכניות בעיר. התעלמות מההקשר ההיסטורי, התוכנית לא מתייחסת לרכיביה מורשת לרכיב הארכיטקטוניים של האזור, ירושלים ההיסטורית היא מכלול שלם, ולא רק מבנים נפרדים. פגיעה בערכי המקום המורשת בתבנית הבנייה ושימוש בקירוי בתעלת הגנה במבנה לשימור, מדובר על אזור מהווה נכס תרבותי ותיירותי חשוב. מגדלים פוגעים ברציפות בקנה מידה של העיר ההיסטורית, אין להצדיק בנייה חדשה, באמצעות הצורך לשמר מבנה קיים, יש לצמצם את גובה, את הגובה, ולמנוע פגיעה במרקם ההיסטורי. מסמכי התוכנית חסרים, חסר מידע מהותי, לא ניתן לבחון באופן מקצועי את ההשפעות על הסביבה, והמורשת בעיר, מכללת ליפשיץ, זה הבניין שאמיתי, הבניין הדרום מערבי, מסומנת לשימור בא בשעה גם מיועדת להרחבה, תוספת בנייה שאין לדעת מה הן טבלה 5 מופיעים שטחים מוצעים, התוכנית מאפשרת שטחי בנייה מבנה המכללה, בלי לפרט מה הבינוי, היכן ממוקם ואיך נראה, תשריט מצב מוצע מסמן קו בניין תת-קרקעי בהיקף המגרש, לכן ניתן להניח את הקווי ולאפשר בנייה במבנה ההיסטורי עצמו, בתוכנית מוצעת בנייה מאסיבית בהתעלמות מהמבנה מכללת ליפשיץ בקו אפס עם המבנה או מתחתיו. יש לבטל את הבינוי המבוקש, והמבנה ההיסטורי לשימור, ואין לאשר שטחים אלו בלי לתכנן אותם, ולהציג ולבחון את ההשלכות שלהם, והמבנה באתר. קולנוע אורן, שחזור המבנה קולנוע אורן ללא שחזור אמיתי, משום שמבנה נהרס, לא ישלב במקומו, ולא

יוותרו בו אלמנטים קונסטרוקטיביים מקוריים, אמנות השימור והגישה כי העתקה אינה מקובלת מבחינה אתית, את שלמות המבנה, משנה את ההקשר המקורי הוראות התוכנית מציגות את המבנה ככזה, מדובר בבנייה חדשה, ושחזור חלק מהקשתות, חזית תפנה לרחוב שמאי. חלק מעולם יוצג באופן המזכיר את אופייה ההיסטורי אלווין, אשר מרוקנות מתוכן משמעות ערכית, שימורית הופך את האתר ללעג. יש לבטל כל סעיף המתיר פירוק והרכבה. נושא של שימור עצים, מוצע כי ייתכן גמישות ושימור והעתקה של עצים, והם חושבים שזה לא סביר, יש לחייב שימור שני עצים וותיקים, המסומנים לשימור בתוכנית. התוכנית מציעה להקים יציע בינוי ובאותו כיכר עירונית, המוקפת בקומות מסד המאוגדות בתוכה מסחר בקומת הקרקע ושימושים מעורבים, כשמדובר בעצם על מפגש של סמטה ורחובות פנימיים, ומגיעות מגדלי ענק עם זכות מעבר לרכב, אין זה מרחב ציבורי רחב במקום שהיה פתוח לרווחתם של עורכי האורח והמבקרים, חלל מוצע וחשוך המהווה מסדרון רוח למרגלות המגדלים. תיקי התייעוד אינם שלמים, ואינם משקפים לתכנון ערכי המורשת של האתר והמרקם (לא ברור), יש לחייב הגשת השלמות משמעותיות בתיקי התייעוד. יש לבטל את הבינוי המבוקש במבנה ההיסטורי לשימור של מכללת ליפשיץ, אין לאשר שטחים בלי לתכנן אותם להציג לבחון את ההשלכות של המבנה והאתר. יש לתקן את הוראות התוכנית, לתקן את התכנון המוצע ולבטל את ההוראות ההריסה של הקולנוע. יש לבטל את מתן האפשרות לפירוק הרכיבים ההיסטוריים, והדבקתם כטלאי על חזיתות הבניין. יש לצמצם את נפחי הבינוי בגובהו, שלא יעלה על 10 קומות. התנגדות שתיים,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה, בוא, בוא, עזוב, בוא נעבור התנגדותות התנגדותות.

יוחנן וייצמן:

למה? רציתי לפרק,

אליעזר ראובברגר:

כן, אני מציע שאת ההתנגדותות הזאת תגיד מה ההתייחסות שלך, ואז נשמע מהחברים מה הם אומרים, ונעשה את זה אחד אחד,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה עוד קודם

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הבניין היום מה המעמד הסטטוטורי שלו?

אמנון ארבל:

של המבנה של אוריון?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא יודע, אפשר לבדוק,

יוחנן וייצמן:

הוא ב – 2097, הוא 3423?

אמנון ארבל:

אני לא חושב,

יוחנן וייצמן:

למה לא הכניסו אותו או שעשינו את התב"עות השימוריות.

אמנון ארבל:

2097, אני לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תשאל את מי שהכין את 2097,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו, ישבו על זה, עשו רשימה,

אמנון ארבל:

כמו שאתה יודע מצוין, כיושב ראש וועדת שימור, שיש הרבה מאוד בניינים בירושלים שהם לשימור, ולא, לא מופיעים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, בוא,

יוחנן וייצמן:

דיברתי על רמת מונומנטים.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה אני רואה שאחרים גם כן מתייחסים בעיקר לשימור, אז בוא כן נמשיך הלאה, בכל אופן.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מההתנגדות העצמאית שזה משהו,

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר פחות או יותר כמעט זהה.

אמנון ארבל:

אוקי, התנגדות 2, ההתנגדות העצמית של מגיש התוכנית, מר,

אליעזר ראוכברגר:

זה בוא נדלג על זה רגע.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

זה נדבר בסוף.

אמנון ארבל:

התנגדות 3 עמותת אבני (לא ברור) מעל 2018, הסרת מבנים עתיקים, קידום שיקום שחזור של מבני מורשת, והגבלת המודל, אפשר לשימור במרחב אורבאנית, ההתנגדות נסמכת על חוות דעת המקצועית של אדריכל גיורא סולר,

אליעזר ראובברגר:

שגם אדריכל שימור.

אמנון ארבל:

כן. בעיקר ההתנגדות הינה נגד הריסת מבנה קולנוע אוריון, שחזור אינו שימור, קולנוע אוריון עומד חולקת חלק מרכזי בשימור, היסטורי, עירוני, חברתי, אדריכלי, טכנולוגיה הנדסי, מאחר ואינם מתמצאים בחזיתות בלבד, אלא נסתרים מהחלל העולם ההיסטורי, הקמרון הפנימי, וקונסטרוקציה מקורית בגג. שאלת השחזור כחלופת שימור עבור מבנה שהמרחב השימורי בדרך הגישה הגבוהה ביותר, לא ניתן לרבות במהלך של הריסה ואחרי השחזור הוגשו פתרון שימורי ראוי, פתרון סימון חלקי, או סלקטיבי לא מקובל, ואסור שיהפוך לתקדים תכנוני ביחס למבנים היסטוריים מהמעלה הראשונה, עמידה מכלול קריטריונים מחמירים, המבנה עומד בכל הקריטריונים המרכזיים המוכרים לשימור, היסטורי, חברתי, טוב, זה חוזר על עצמו. זהות אדריכלית כוללת, ערכי השימור אינם מתמצאים בחזות המבנה בלבד, אלא נסתרים מחלל העולם ההיסטורי, הקמרון הפנימי, והקונסטרוקציה המקורית על הגג, אלה הערכים (לא ברור) במבנה הקיים לעצמו ואינם ניתנים לציטוט מחדש לאחר הריסה. הייחודיות הטכנולוגית הנדסית, קונסטרוקציית הפלדה קשתי שנתן פה ביטוי נדיר ויחידני (לא ברור) בירושלים, טכנולוגיה של אדריכלות המודרנית החדשה, הגג אינו רכיב טכני שולי, אלא אלמנט (לא ברור) בזהות הבניין במרקם העירוני. מעמד אורבאני מובהק, בניגוד לבינוי, במרקם המשולש בונה כמבנה יחידני, מופץ עירוני חריג, ופונקציה ייחודית, המהווה נקודת ציון למכלול העירוני. הסתמכות על טיעון עקבי, ומקצועי, בדרגת השימור הגבוהה ביותר, זה שנתמכת באמצעי תיק התיעוד המפורט ב – 2018. קיימת (לא ברור) מקצועית על כך שבתיק התיעוד המאוחר מ – 2025 יצורף לתוכנית, הושמט פרק במסקנות, באופן שלא משקף את המשמעות השימורית העולה מן המבנה. הריסה ושחזור אינם מהווים שימור ראוי, העדר זיקה מצרנית ואי – תכולת מדיניות הרק"ל, התוכנית מבקשת בגבולות (לא ברור) רכבת קלה, כדי להצדיק בינוי בעוצמות החריגות, על מנת כי מדובר בטעות משפטית (לא ברור) חמורה. העדר מצרנות, המגרש ברחוב שמאי 4, אינו מצרני ציר רכבת קלה, הוא רחוב פנימי, בחינת חלופות לגובה, הוועדה בעינינו דילגה על חובת הבחינה המנהלית לבחון חלופות שאינן כוללות הריסה, כגון תוספת מעל המבנה הקיים בנסיגה, סעיף 36 העדר זכות קנויה, מדיניות מבהירה כי היקף זכויות המירבי אינו אוטומטי, אלא כפוף לשיקול דעת. איננו הבינוי הקיים הינו נכס מורשת, המחייב ריסון תכנוני, ולא העצמה דורסני. שימור החי, ערך ציבורי ותרבותי, המבנה אינו דומה, או נטוש, מתקיים בו פעילות חיה ומתמשכת, המשתלבת בתוך (לא ברור) הביקורי, היא הרוח של המקום, הריסת המבנה תמחק לא רק את האבנים, אלא גם את הטעם התרבותי והחברתי שנוצר במפגש, שבין המבנה ההיסטורי,

יוחנן וייצמן:

מה יש שם היום?

אמנון ארבל:

שהוא כיום,

אדיר שוורץ:

יש שמה היום בעצם, בוא נגיד כל הקומפלקס הזה יש שמה היום גם הוסטל מטיילים כזה שנקרא סינמה – הוסטל, יש שמה גם עסקים של חיי לילה גם, יש גם את הדאבלין מאחורה, וגם,

יוחנן וייצמן:

זה השטח של הדאבלין,

אדיר שוורץ:

סוג אחר למעלה, וגם יש מקדונלדס למטה.

אליעזר ראוכברגר:

מקדונלדס זה על הכביש.

אמנון ארבל:

זה חלק מהבניין אבל,

אדיר שוורץ:

מקדונלדס,

אליעזר ראוכברגר:

על הכביש,

אדיר שוורץ:

איפה שפעם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נכון, ליד החניון, ליד החניון.

אמנון ארבל:

כן.

אדיר שורץ:

יש פעילות תרבותי.

אמנון ארבל:

פגמים בהליך המינהלי והדיון, לא נערך דיון מהותי וסדור בוועדת שימור המחוזית העירונית כמתבקש, החלטה תכנונית שלה, (לא ברור) המידע הרלוונטי, החלטה חסרה, פוגעת במידתיות, התוכנית ובאמון הציבורי במערכת התכנון, מבקשת הוועדה הנכבדה לדחות את התוכנית במתכונתה הנוכחית המציעה הריסה ושחזור.

חיים כהן:

את מה שקראת עכשיו,

אמנון ארבל:

לקרוא עוד פעם?

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

לא נערך דיון מהותי וסדור בוועדת שימור המחוזית, או העירונית כמתבקש, החלטה תכנונית שלה מביאה בחשבון את מלוא המידע הרלוונטי החלטה חסרה, פוגעת במדיניות התוכנית, באמון הציבור מערכת התכנון.

חיים כהן:

זה אהבתי, את הסוף של הסעיף הזה.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

חיים כהן:

אני רוצה להפריט את זה בתוכנית אחרות,

אליעזר ראובברגר:

זה נכתב ע"י, איך קוראים לו? ע"י חביליו,

אמנון ארבל:

של מה? תסביר, תסביר, שמה?

אליעזר ראובברגר:

זה נכתב ע"י חביליו,

חיים כהן:

אני לא אעצור לך את הרצף, תמשיך.

דובר לא מזוהה:

מה הוא אמר,

אמנון ארבל:

מתבקשת הוועדה לדחות את התוכנית במתכונתה הנוכחית המציעה הריסה ושחזור (לא ברור) אינה חלה (לא ברור) פיזיים, להורות על הגשת חלופה תכנונית חדשה מתבסס על שימור מלא של מבנה הקיים בחלל קונסטרוקציה מקורית. התוכנית וועדת שימור של הוועדה המקומית והמחוזית, ישתתפו נציגי העמותה ואדריכל גיורא סולר, לאפשר לנציגי העמותה להופיע בפני הוועדה המקומית בדיון בהתנגדויות בטרם התקבלה כל החלטה. התנגדות 4, זה אם – הוסטלס בע"מ באמצעות מורשה חתימה, מתנגד הינם בעלים לבניין (לא ברור) רגע. אוקי,

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה,

אמנון ארבל:

עיקר ההתנגדות, תודה. עיקר ההתנגדות הינה הריסת מבנה קולנוע אוריון, התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

מה שחוזר על עצמו לא צריך.

אמנון ארבל:

המתנגד חשוב לשאלה (לא ברור) במתחם המתנגדת 10, היום (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אני מבין שבאת לצפות רק, נכון?

הילה בכר:

ולהפריע, סתם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מסכים,

הילה בכר:

אתה לא מסכים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין פה מישהו שזה שייך שלו.

הילה בכר:

זה שלו, אתה אומר,

אמנון ארבל:

במתחם הזה,

הילה בכר:

רק לעזור, באתי רק לעזור.

אמנון ארבל:

עיקרי ההתנגדות הינה נגד הריסת מבנה קולנוע אוריון, התוכנית (לא ברור) אחד זה מה שצריך להגיד, במתחם מפעילה המתנגדת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

במתחם מפעילה המתנגדת עסק חי פעיל מתמשך, כולל אכסניה, וייצמן, זה שאלתך.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

במתחם מפעילה המתנגד עסק חי ופעיל ומתמשך, כולל אכסניה, באולם הקרנות קולנוע, (לא ברור) בתוך חלל היסטורי ששימש בעבר אולם קולנוע אוריון, ההוא הציע כי מדובר באחד המבנים

האחרונים בירושלים, שבהם נשמר עדיין המקורי של עולם הקולנוע ההיסטורי, המשמעות המרחבית, חזותית ותרבותית. אין מדובר רק בשימוש (לא ברור) או שינוי, מדובר כאן באינטרס כלכלי פרטי גרידא, אלא בשימוש מפלס לגיטימי לארוך טווח, מתקיים בזה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המקום?

אמנון ארבל:

הם אומרים שגם משמש להקרנות, (לא ברור) קולנוע.

אדיר שוורץ:

בסדר, גם הסדרות של יש הקרנות, אבל זה לא.

אליעזר ראובברגר:

אבל אין פה תוכנית.

אמנון ארבל:

בינתיים.

עמנואל זלטס:

למרות שבשבת (לא ברור),

אדיר שוורץ:

מוזמנים כל יום.

אמנון ארבל:

התוכנית מבקש למעשה הלכה, מבקש הלכה למעשה להביא להריסת המבנה, שבו מתנהלת פעילותה של המתנגדת, וכך להביא להפסקתה, בגלל פעילות אשר אינה מתקיימת, רגע, (לא ברור) של המחשב רק סליחה. התוכנית מבקשת הלכה למעשה להביא להריסה של מבנה שבו מתנהלת פעילותה של מתנגד, ובכך להביא להפסקתה של פעילות אשר אינה (לא ברור). אלא כפי שמפורט לעיל, מתקיימת הן מבחינת קונספטואלית, והן הלכה למעשה שימור חיי ממשי טרם המבנה. זה חוזר על עצמו.

יוסי חביליו:

רגע בן ציון הצגת?

אמנון ארבל:

מה זה בן ציון? אין לי בן ציון,

יוסי חביליו:

התנגדות 3,

אמנון ארבל:

3 הקראתי כן, מבנה ציון,

יוסי חביליו:

בן ציון,

אמנון ארבל:

הבקשה בסופו של דבר לדחות את התוכנית, לחילופין להסדיר את התוכנית לבחינה מחודשת, (לא ברור) מלאה. לבחון את החלופות בין היתר גם בראי מחייב מדיניות אחרים על ציר רכבת קלה, לאפשר למתנגדת שלא יפנה (לא ברור), זהו, זה ארבעת ההתנגדויות.

מיכל כהן:

יש קצת תקלות יותר,

אמנון ארבל:

כן, בסדר. תקלות טכנית.

הילה בכר:

חם פה נורא, לא? רק אני,

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

הילה בכר:

נכון? תודה. יש לי גל חום. עמנואל, יש מצב שאנחנו משהו לקרר?

אליעזר ראובברגר:

מה? חם לך?

הילה בכר:

ממש,

אליעזר ראוכברגר:

עלית ברגל?

יוחנן וייצמן:

גם לי,

הילה בכר:

לא, אני שותה חם אמנם, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני שותה חם, ואני עם חליפה, ולא חם לי.

הילה בכר:

יכול להיות שיש לי גלי חום, אליעזר.

יוחנן וייצמן:

זה כבר נושא פסיכולוגי,

אמנון ארבל:

לא, לא בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקווה שלא הוועדה עושה לך את החום.

הילה בכר:

אנחנו נמדוד את זה לאורך היום,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה בסדר, אבל לא עכשיו, עוד לא התחלנו.

חיים כהן:

לייזר, לא צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה רוצה להתייחס להתנגדויות?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

את העמדה שלך, של מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן, רגע נראה שזה עובד. מה?

הילה בכר:

מה קורה? למה זה לא עובד?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי,

אמנון ארבל:

כן, תראו, אנחנו מתייחסים לכל המתחם הזה כמתחם אחד, אני אציין שלא היה דיון בוועדה מקומית דיון להפקדה, היה רק דיון בוועדה המחוזית להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני אומר, אני מתייחס לכל התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים, בואו, בואו, תקשיבו כי אנחנו נצטרך, מי שירצה לדבר, יצטרך להתייחס, או זה, שנשמע קודם.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שאמי לא יטען אחר כך שלא נתנו לו לדבר.

אמנון ארבל:

לא, לא טענתי אף פעם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מקודם טענת.

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לפני שפתחת את ההוועדה, אמרת למישהו פה שהוא לא נותן לך לדבר.

אמנון ארבל:

לא, זה היה,

חיים כהן:

זה משהו רגשי,

אמנון ארבל:

כן, כן,

חיים כהן:

לא קשור ל - ,

אמנון ארבל:

לא קשור לוועדה. הוועדה תמיד נותנת לי לדבר,

אליעזר ראובברגר:

אמרתי לפני שפתחנו את הוועדה.

חיים כהן:

(לא ברור) ורבי, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אמרתי לפני שפתחנו את הוועדה אמרתי,

אמנון ארבל:

אני מודה לכולם.

אליעזר ראובברגר:

קדימה יללה.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד תראו, אמרתי הדיון לא היה בוועדה מקומית דיון להפקדה, גם לא הייתה המלצת מהנדס העיר, כי היה לנו מחלוקות לגבי, לגבי המתחם הזה, והוועדה המחוזית לא חיכתה לנו ודנה. הוועדה המחוזית דנה בתוכנית כסוג של מתחם שיושב על רכבת קלה, אנחנו לא חושבים שזה נכון, אני חושב שהמתחם הזה לא של רכבת קלה, כי אם ה - , אם המתחם הזה יושב על רכבת קלה, אז זה בעצם כל מרכז העיר הוא רכבת קלה וזה לא, אני לא חושב שזה נכון.

אליעזר ראובברגר:

כל העיר.

אמנון ארבל:

כל העיר גם לצורך העניין, בוודאי שכל מרכז העיר ולכן אני חושב זה לא הסיבה, הסיבה,

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תן לו, עזוב מה,

צחי ברים:

תן לו להשלים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא עוד לא אמר משפט וחצי.

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

באמת יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אולי באמת כשאנחנו מדברים על עקרונות ציפוף,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני מדבר רוחבי, לא נקודתי. אז לא ה - , חכה כשאתה אומר תצופף סביב צירי הרק"ל, זה לא הכוונה, הרכבת עוברת, אז נעשה על יד זה, תצופף, זה אנחנו נביא אוכלוסייה, אותו דבר גם תמ"א/70, היא לא קובעת את הקווי אפס למטרו, היא קובעת ה - 350, האזורי השפעה ה - 350, 650 היא נותנת אזורי השפעה, זאת אומרת שאנחנו מדברים על רק"ל וציפוף, אז שוב, אני לא מדבר נקודתי, שלא תבין אותי לא טוב,

אמנון ארבל:

עוד טיפה,

יוחנן וייצמן:

רוחבי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בחייד, היום כל ה - ,

אמנון ארבל:

אני אענה.

אליעזר ראוכברגר:

ברגע שיהיה לך ירוק, כחול, ורוד, צהוב, תכלת, כל העיר זה רק"ל כבר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

איפה זה? אמי.

יוחנן וייצמן:

תצופף את זה,

אמנון ארבל:

תראו, היום, זה זה יפו קינג ג'ורג',

אליעזר ראוכברגר:

זה רק"ל,

אמנון ארבל:

רכבת הקלה לצורך העניין, זה ציר רכבת קלה, המתחם נמצא כאן, זה מתחם אזור הרכבת הקלה, אני אומר שנעשה את כל,

אליעזר ראוכברגר:

גבעת השקד יותר קרוב?

אמנון ארבל:

אין הבדל, גבעת השקד,

אליעזר ראוכברגר:

מה? גם עשו אותו רכבת קלה כשהוא במרחק של, אני לא יודע כמה, 100 מטר, מה?

הילה בכר:

השכונה כולה,

חיים כהן:

תוכנית כאן,

אליעזר ראובברגר:

מה?

הילה בכר:

רק"ל לשכונה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

רק"ל ואז בוא נו אז,

חיים כהן:

סליחה ליזר,

אליעזר ראובברגר:

אמי, עם כל הכבוד, זה, עם כל הכבוד אני מסכים איתך, אבל לצערי זה נפרץ כבר מזמן.

ישראל קלרמן:

לא, ליסבון שנמצא רכבת הקלה ויורד עד לפה.

הילה בכר:

חסבון?

ישראל קלרמן:

חסבון סליחה,

הילה בכר:

התכוונת לטוס לשם פשוט.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני מבין שחשבון בתיאום מראש אז על הוועדה, ואני בכל זאת תנו לי לדבר מסודר, ואז,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה גם אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

אמנון ארבל:

חשבון,

יוחנן וייצמן:

שאלתי לא נקודתית.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני עונה לו נקודתית.

ישראל קלרמן:

10 מטר יש פה,

אמנון ארבל:

אני עונה לו נקודתית. אני אגיד כמו שאני אומר תמיד, בסדר? אם רוצים לבוא ולשנות את המדיניות שיש היום, ולהכיל מדיניות אחרת שאומרת 350 מטר, או 200 מטר, או 7000 מטר, או להכריז על כל המדיניות רק"ל אפשר לעשות את זה בצורה מסודרת, בסדר? זה לא נעשה. אני בעד כמו שבמע"ר החרדי שנתוכח היום, אין לי בעיה לעשות מדיניות אחרת, בסדר? אבל כרגע יש מדיניות. אז אי-אפשר להמציא כל פעם מדיניות אחרת, שזה נוח לצורך העניין, לכן אני המון עקביים, לכן אני אומר כרגע מה המדיניות. בעיני המתחם הזה לא יושב על רק"ל, לא קרוב לרק"ל, ולא יושב על רק"ל, נקודה, בסדר? לכן גם אחרי שהיה החלטה של הוועדה והיו לא מעט דיונים ולמהנדס העיר, הסיבה שמהנדס העיר בעצם הסכים לשקול פה מגדלים, היה בעיני משתי סיבות עיקריות, וגם כתבנו את זה

גם ב - , גם בתגובה בהתנגדויות, אחד זה נושא של השימור. ושתיים נושא של ה - , של הבית ספר, חסר בבדיקה שלנו במרכז העיר, יש שם מחסור מאוד גדול של הרבה מאוד תוכניות שמתקדמות, הרבה מאוד פרויקטים, וקשה מאוד לייצר בתי ספר, וכמו שנעשה פרויקט של, של במידטאון ששולב שם בית ספר במתחם מאוד גדול, גם פה אחד, אחד הדברים שגם אמרנו בצורה מאוד מפורשת, שזה הסיבה בגדול לחרוג. הרי לכאורה אם מסתכלים על המתחם הזה, אני אגיד רגע פשטני, הרי המדיניות היום היא 10 קומות במרכז העיר, זה המדיניות (לא ברור), אבל זה מרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

אני לא צריך,

אמנון ארבל:

אבל באופן תיאורטי יש פה ארבעה בניינים, ארבעה מגרשים נקרא לזה, כי יש פה בחלקה נפרדת כל אחד אלה, זה בניין ליפשיץ, וזה הקולנוע, וזה בניין לא יודע נושם בניין קיים אולי יש לו ערכים לשימור. חנייה, אז באופן, באופן תיאורטי לכאורה, היה אפשר להגיד שאם כרגע רוצים לשמור על זה וזה באופן מלא, אז יש פה 10, 20, 30, 40 קומות ולכאורה היה, היום נגיד זה שימור מלא, ואני לא יכול לבנות כל זה, בגלל שזה אותו יזם, ורוצים לפתח את המתחם, וכן יש פה דברים חיוביים במתחם הזה, אז באופן תיאורטי היה נכון לשמור את זה ואת זה, לעשות פה 20 קומות, ו - 20 קומות,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה היה?

אמנון ארבל:

זה לכאורה, שנייה תנו לי,

יוסי חביליו:

לא, הבניין ליד,

אמנון ארבל:

תנו לי לבנות את הטיעון שלי רגע מסודר, איזה בניין ליד? זה?

יוסי חביליו:

זה כן, רואים כן,

אמנון ארבל:

תספור, כמו שאני יכול, תשמע, 1, 2, 3, 4, 5, 6,

יוחנן וייצמן:

23, אם אני זוכר,

אמנון ארבל:

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17,

אליעזר ראוכברגר:

18,

אמנון ארבל:

18 קומות, אולי זה 19,

אליעזר ראוכברגר:

20.

אמנון ארבל:

זה בניין מאוד ישן, אני אומר היום המדיניות לכאורה זאת המדיניות 10 קומות במרקס, לכן אמרתי באופן תיאורטי רגע אני בונה בניין אם היה בא היזם ואומר - תקשיבו כל המתחם שלי, אני רוצה לשמר גם את זה וגם את זה באופן מלא, ולא לגעת בו, התנגדויות. אז לכאורה 20 קומות פה, 20 קומות, זה היה נותן את המענה על זה. אבל כיוון שזה טיפה יותר מורכב מזה, גם בגלל הנושא של הבעלויות, וגם בגלל נושא של המגרש הזה, מה שקיים פה היום, והבנייה שצריך לעבור איזה שהוא, איזה שהוא שדורג ושיפוץ, לכן הייתה הסכמה לעשות בניה יותר משמעותית, כי לכאורה לא נתנו שום דבר, ושימרנו. ולכן אמרתי שני הדברים שאמרנו, לכל אורך הדרך, שבעצם הצדיקו לכאורה את ה - , את העלייה לגובה, זה הנושא של השימור, שתיכף נדבר עליו, הנושא של הבית ספר. כרגע בתוכנית כמו שמופקדת, למעשה יש פה מעבר ל - , אני אגיד מבחינת הבית ספר, יש פה הצעה לאיזה שהוא שימוש ציבורי, שהוא בית ספר, אגף מבני ציבור אומר את זה, קיבלנו אתמול גם מכתב, אמנם רק אתמול, אבל גם משרד החינוך, וגם תיכף אני אראה מה הוא כתב, שבגדול כרגע אין פה בית ספר, ועמדנו שבלי בית ספר, אין פה הצדקה לעשות את הדברים האלה, זה אחד. שתיים, זה לגבי השימור, פה יש בניין שהוא בניין לשימור, ברמה מאוד גבוהה, שהתוכנית כרגע מציעה בו כל מיני שינויים, לא, לא משמעותיים, של חפירה מתחת, וחפירה בצמוד, תוספת אמרנו פשוט לא שמרו את הבניין הזה. זה בניין, יש פה מספיק זכויות בנייה,

הילה בכר:

לא מוצע קומות עליו.

אמנון ארבל:

יש פה מספיק זכויות בנייה במתחם שיקבלו, ועלינו פה לגובה הרבה מעבר למה שלכאורה אמרתי בהתחלה, ולכן אין סיבה שהמבנה הזה אפשר לשמור מלא, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

כל הבעלויות אבל אותו דבר?

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

כל הבעלויות אותו דבר?

הילה בכר:

לא, הם טוענים שיש פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחים, זה אחים שרבים.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אחים שרבים על ירושה או משהו כזה,

הילה בכר:

יש פה (לא ברור) שצריך לתת לכל הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כל אחד צריך לקבל את החלק שלו, אי-אפשר לערבב ביניהם.

הילה בכר:

כן, זה מה שהם טוענים,

אדיר שוורץ:

לא, ואז,

אמנון ארבל:

אני עונה, אני מענה לך, אין בעיה,

אליעזר ראובברגר:

לכן אי-אפשר, יש גם במשחק, אתה צריך לתת לכל אחד את המשחק שלו, ואתה לא יכול להגיד - לא רק שזה ייקח מפה, וזה ייקח מפה,

אדיר שוורץ:

זה הבעיה.

אליעזר ראובברגר:

ויתחלקו, זה אחד ה - ,

אמנון ארבל:

למיטב הבנתי אין בעיה עם הבניין של ליפשיץ, שהוא, שהם בהסכמה איתם, והם מקבלים הרבה מאוד זכויות בתמורה לזה, והמגרשים האחרים, אני בכלל לא חושב שיש פה בעיה,

עמנואל זלטס:

למרות שפה יש יותר בנייה שכבר התקבל בעבר לבנות הרבה יותר מסיבי. זה אני ראיתי,

אמנון ארבל:

שבאה התוכנית ואומרת, אני רוצה לחשב זכויות בנייה לכאורה לפי הרק"ל זה מה שהיא אומרת ולוקח, לוקחת קו כחול כזה מבקשת את זכויות הבנייה שלי פה ופה, לא יקרה שום דבר,

עמנואל זלטס:

לא, לא, על זה אני לא חולק, רק אני אומר מציאותי, אם אומרים פה צריך לשמר, צריך לשמר. יש פה היתר שנתנו פה מעבר למה שמבקשים היום אפילו, עזוב את הסוגיה של הפינוי בינוי, יש פה זכויות בנייה שניתנו בהיתר בנייה,

אמנון ארבל:

אבל מה שאתה עושה, זה הפרד ומשול. אני אומר אם באה תוכנית שבסך הכול זכויות בנייה,

עמנואל זלטס:

זה טענה אחרת.

אמנון ארבל:

תעזבו את הבניין הזה בשקט.

עמנואל זלטס:

זה טענה, אני אומר, יש פה,

אמנון ארבל:

אני אומר בצורה ברורה אבל,

עמנואל זלטס:

בסדר, זה משהו אחר,

אמנון ארבל:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אומר זה שההיתר שיצא, ולא מומש.

עמנואל זלטס:

כן, זה הרבה יותר ממה שעכשיו מבקשים פה.

אמנון ארבל:

אבל יכול להיות שלא הייתה ברירה, כי היה תוכנית מאושרת,

עמנואל זלטס:

בסדר,

אמנון ארבל:

והיה תוכנית שאפשרה את זה,

עמנואל זלטס:

בסדר,

אמנון ארבל:

זה ההיתר, זה התואם תב"ע, ואני אומר,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

שבא מתחם שלם, מסתכל על כל המתחם,

עמנואל זלטס:

בסדר, זה משהו אחר.

אמנון ארבל:

אתה מקבל פה חריגה כל כך משמעותית בגובה, לפחות תשמר כמו שצריך. אז זה לגבי הבניין הזה, וזה מה שכתבנו בהמלצה לשמר את הבניין הזה מלא, לא ככה, לשמר אותו.

יהודה פרוידגר:

זה ליד חיסבון.

אמנון ארבל:

לגבי הבניין של אוריון, אני, אני מודה שאנחנו היינו, אנחנו רצינו בהתחלה אמרנו שהבניין הזה יש לו ערכים לשימור כמו שקראתם בהתנגדויות, והיה נכון לשמר אותו. הבנו מבחינת המורכבות של הבעלויות, שזה לא אפשרי, וזה יפיל את הפרויקט ולכן כן הסכמנו במסגרת ההמלצה כן לאפשר את ההעתקה של הבניין, לא העתקה בדיוק, זה,

עמנואל זלטס:

שחזור,

אמנון ארבל:

פירוק ושחזור, מה שמוצע כרגע בתוכנית, אבל כן,

יהודה פרוידגר:

איך זה נראה? אפשר לראות את ה - ?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

את השחזור,

אמנון ארבל:

ולכן כן קבענו שבהיבט הזה אפשר, אפשר יהיה,

יהודה פרוידגר:

איזה גובה?

אמנון ארבל:

אולי אפשר להגיד לצערנו, אבל יש פשרות שעושים בחיים, וכן לבנות מעליו, וביקשנו לצמצם את הבנייה במגרש הזה שתהיה רק 20 קומות, זה גם מה שכתבנו. לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

הם מבקשים להוריד את זה ל – 10, 10, 12, זה כבר לא פער.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו להוריד ל – 12, בסמכות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר גם פה בהתנגדות הם ביקשו להוריד ל – 10.

אמנון ארבל:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

מי, כן,

אמנון ארבל:

כן, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בין 10 ל – 12 זה כבר לא פער.

אמנון ארבל:

כן, אבל לא בדיוק, הם ביקשו לא לגעת בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

אבל אם עושים משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אם עושים אז נוריד ל – 10,

יהודה פרוידגר:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אמרנו 12, בסדר. לא משמעותי.

אמנון ארבל:

אני כן, לא, את זה רגע, תרדי רגע למטה לעניין של הבית ספר.

יהודה פרוידגר:

אני יכול לשאול משהו? אמי,

אמנון ארבל:

כמו שאמרתי, שנייה רק עוד, אני אומר לגבי הבית ספר, לא, תוספת שקבעה מכתב זה זה. לגבי הבית ספר אמרתי, מבחינתנו בלי בית ספר אין פה הצדקה לגבהים האלה, ואני חושב שזה אמרנו לכל אורך הדרך, גם התיאומים שהיו בתחילת הדרך. וקיבלנו גם מכתב אתמול, שכרגע התוכנית אמנם מציעה שימוש לאו בית ספר, או מכללה, או משהו אחר, אבל אין פה בית ספר היום, ולא יהיה אפשר לממש פה בית ספר, קיבלנו,

יהודה פרוידגר:

יש שמה בית ספר האלה,

אמנון ארבל:

קיבלנו ממשרד,

אליעזר ראוכברגר:

משרד החינוך שלח, שלח,

אמנון ארבל:

בית ספר של העירייה אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

משרד החינוך שלח אלי מכתב,

חיים כהן:

אדוני היו"ר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ביקש ממני, רגע שנייה, אני יכול להציג אותו פה, הנה זה,

הילה בכר:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המכתב שהוא שלח לי,

יהודה פרוידגר:

של משרד העבודה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המכתב שהוא שלח לי, אפשר להראות אותו לחברים,

חיים כהן:

כן, שלא,

אדיר שוורץ:

זה לא לסמל מוסד,

אליעזר ראוכברגר:

שאי-אפשר והם התנגדו התנגדות חריפה, יש שמה באמצע יש בולט כזה, שהם התנגדו התנגדות חריפה, ולא ייתנו שיהיה שם בית ספר,

עמנואל זלטס:

שטחים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

ולכן הם מבקשים שאנחנו נעשה כל צורכי ציבור אחרים, יש מספיק צרכים אחרים לעיר, ותעשו את זה שם. זה לא בית ספר,

חיים כהן:

יש לי רק שאלה אחת, אני יושב פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מכתב שהגיע אתמול אחרי צהריים,

חיים כהן:

שנייה, אני יושב פה בוועדה, כמה שנים טובות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים כהן:

כמה פעמים קיבלת מכתב ממשרד החינוך?

אליעזר ראוכברגר:

אולי פעם שנייה,

חיים כהן:

ומה? איך אתה מסביר את זה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אני צריך להסביר?

אמנון ארבל:

שיש פה בעיה,

חיים כהן:

לא, אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

למה אני צריך להסביר?

הילה בכר:

מה זה משנה? נגיד והיזם הוא רצה,

חיים כהן:

לא, שאלתי את היושב ראש,

הילה בכר:

סליחה, אני רק אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אני צריך לתת הסבר, מה?

חיים כהן:

לא, אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

יש מכתב, אני, אני מתייחס אליו, מציג אותו לחברים, הכול שקוף,

חיים כהן:

הכול בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אז שיחליטו מה שיחליטו. מה?

חיים כהן:

רק שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

חיים כהן:

רק שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני יש לי רוח הקודש? יש לי נבואה? לא חושב, אני לא חושב על זה בכלל, לא יודע,

אמנון ארבל:

סליחה רק לעניין אחד, שהסיפור,

הילה בכר:

יכול להיות שהיזם פנה וביקש, כי אנחנו התעקשנו על בית ספר לאורך כל הדרך, גם דיברנו איתו.

חיים כהן:

מבדיקה שאני עשיתי זה לא היזם פנה, מישהו אחר פנה.

אמנון ארבל:

אז אני אענה,

הילה בכר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

חיים כהן:

בסדר? ואתה,

יוסי חביליו:

חיים, מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב שאני לא הבנתי למה אתה שואל?

הילה בכר:

לא, אני לא הבנתי,

חיים כהן:

היא, היא,

אליעזר ראוכברגר:

נראה לי שהיא הבינה גם כן,

חיים כהן:

היא לא הבינה, היא אומרת שהיזם פנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא הבינה מאוד.

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

יעבור בין כולם. כולם יראו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שאני אומר את האמת, אני בהחלט אתן,

חיים כהן:

ברור,

אמנון ארבל:

הסיפור הזה עלה, הסיפור הזה עלה,

אליעזר ראוכברגר:

תעביר את זה לחביליו.

אמנון ארבל:

משרד החינוך אמר דווקא לא בגלל התוכנית הזאתי, אלא בגלל תוכנית אחרת, של קניון הדר שקיבלה עכשיו תוקף, קיבלנו מכתב ממשרד החינוך, שזה לא סביר, ולא הגיוני שמאשרים בתי ספר, בתוך בניינים, בתוך פרויקטים, בלי לתאם עם משרד החינוך, שמה זה עלה, ואז הוא ביקש מאיתנו להבין איפה יש איזה עוד בירושלים, באיזה עוד פרויקטים, והבהרנו לו, כולל מידטאון, וכולל הדר, וכולל הבניין הזה. ומשם נובע המכתב הזה, חד-משמעי, אין פה שום, גם לא יזם אם מישהו חשב פנה אליו,

חיים כהן:

לא, היא אמרה, היזם,

אמנון ארבל:

לא, אז אני,

חיים כהן:

אתה לא עונה,

אמנון ארבל:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה משהו אחד, והדר בכלל לא הבנתי,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בית ספר מרחף בהדר.

אמנון ארבל:

על הגג של הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר מרחף אני קורא לזה.

אמנון ארבל:

אז אני אומר, משמה עלתה הטענה של משרד החינוך,

הילה בכר:

גם תחנת הקמח יש לנו,

חיים כהן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

לא, שם זה בניין נפרד,

אליעזר ראובברגר:

תחנת הקמח, כן, הכניסה לשמה קצת יותר, שמה יש בעיות אחרות,

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

נכון קצת שונה. אז משם עלה, התחיל הדו – שיח מול, מול משרד החינוך, ולכן גם (לא ברור) המכתב הזה, כמו שאמרתי גם כתבנו בהמלצה אנחנו חושבים שחייב להיות פה בית ספר, ולכן ביקשנו מהזה של תנאי למתן תוקף יהיה תיאום, וכדי שיבטיח שבאמת אכן יהיה פה בית ספר. מעבר לזה,

ישראל קלרמן:

אבל אמי, תנאי למתן תוקף זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

למה לא? אם אתה רוצה פה בית ספר עיריית ירושלים, מי לא רוצה בית ספר?

ישראל קלרמן:

תנאי למתן תוקף, לא, אם אנחנו נחליט על,

אמנון ארבל:

אבל אם תחליט שיהיה פה בית ספר,

הילה בכר:

הבית ספר פשוט,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אנחנו חושבים שבלי בית ספר אין הצדקה לגבהים האלה.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לשאול את אמי שאלה,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אמי, אמי, אתה אמרת, 3 פעמים,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

שללא הבית ספר אתה לא היית מצדיק פה את הפריצה של המדיניות של הגובה,

הילה בכר:

לא רק בית ספר, גם השימור,

אמנון ארבל:

הבית ספר והשימור.

יוסי חביליו:

בסדר, אז לאור העובדה שאתה, משרד החינוך לא רוצה בית ספר, אז,

הילה בכר:

הוא לא לא רוצה בית ספר, הוא לא רוצה בית ספר ככה,

יוסי חביליו:

כן,

הילה בכר:

כמו שמתוכנן פה.

יוסי חביליו:

אני, שיביאו תוכנית חדשה, בוא אמי, אם רוצים לאשר בכל מחיר,

אמנון ארבל:

לא בגלל שזה תוכנית,

יוסי חביליו:

אני, לא, מה שאני מצפה, שמהנדס העיר יגיד, אני מתנגד לתוכנית. כל ההצדקה שלי לפריצה של הגובה, הייתה בית ספר, השימור שישאר ככה, לא משנה,

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

הגדרה בתוכנית אינה מוסכמת, אז בבקשה.

הילה בכר:

זה כן משנה השימור.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה.

אמנון ארבל:

אבל (לא ברור).

יוסי חביליו:

אני אסיים ותענה. בסדר? אני הייתי מצפה שלאור מה שאמרת, אני הרי מתנגד לגובה הזה בכל מיני, עם בית ספר, בלי בית ספר, אני חושב שהפגיעה בו הרבה יותר גדולה. אדיר, תן לי עוד שנייה בבקשה. עכשיו אם אתה אומר ההצדקה שלנו אוקי, בעיקר הבית ספר, וגם השימור, לא משנה,

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

וכרגע משרד החינוך אומר בדבר הזה, אני לא רוצה בית ספר. כן יש לי חשש. שקודם כל מביאים איזה אמתלא לאשר את הגובה, מאשרים את הגובה, ואחר כך מוצאים לזה משהו אחר. אז בבקשה, תלכו תעצרו את התוכנית הזאת, תתנגדו אליה, תתאמו עם משרד החינוך, תעבירו מכתב ממשרד החינוך שהבית ספר הזה, כמו שאומרת הילה בכר לא, לא מתנגדים בכל, הם מתנגדים למקום הזה, או לצורה הזאת.

הילה בכר:

לאופן התכנון,

יוסי חביליו:

אין בעיה, אז תחזירו מהתחלה תביאו מכתב ממשרד החינוך שהוא מאשר את התכנון הזה, השני, שהוא טוב, אם בכלל תביאו, ואז תדון בזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

ואני יש לי התנגדות יותר נרחבת, אבל זה רק היה שאלה לנושא הזה.

אמנון ארבל:

רק בעניין הזה,

יוסי חביליו:

לאור מה שהוא אמר, ולאור המכתב,

חיים כהן:

אבל גם אז תתנגד, אחרי שהם יביאו את הבית ספר גם אז תתנגד.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אם יש לי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה שהוא יתנגד בכל מקרה. הוא אמר את זה, הוא לא הסתיר את זה,

אמנון ארבל:

אז אני אענה לשאלה הזאתי כרגע ספציפית, אמרתי היות ואתה לא,

יוסי חביליו:

ואם יש לי נימוק שיכול להפיל את זה חיים, אני קוהרנטי, זה לא שאני סותר את עצמי.

חיים כהן:

אבל למה אתה חושב שזה הנימוק?

יוסי חביליו:

אני חושב, כי הוא אומר,

חיים כהן:

מה זה הוא אומר? בית ספר, אז מה? יש צורכי ציבור אחרים שאפשר לשים, לא צריך בית ספר, מי החליט בית ספר?

יוסי חביליו:

אני חוזר בפעם השנייה חיים,

יהודה פרוידגר:

אני מסכים באמת חיים,

יוסי חביליו:

אם, אם הוא,

אליעזר ראוכברגר:

יש מכללה, יש דברים אחרים,

יוסי חביליו:

מכללה בבקשה בסדר, וזה היה הדיבור, לא,

חיים כהן:

יש פה 4000,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, חיים, שנייה, חיים, אומר יוסי, בוא נראה באופן שונה אני מסכים איתו, לא על מה שהוא אומר אלא על הצורה שהוא אומר, הוא אומר אני אומר הוא מדבר לשיטתו של אמי, הוא לא אומר לשיטתך,

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לשיטתו של אמי, בסדר,

יוסי חביליו:

ולשיטתי, כמו שאני מבהיר, ואפרט אחר כך עוד לשיטתי הדבר הזה במרכז העיר, ואני רוצה אחרי זה לפרט, הוא גרוע בכל מקרה, אבל אם בא נציג מהנדס העיר, והוא לכאורה גם יש לו אי – נוחות

עם הגובה, הוא אומר באמת זה בעיה, זה נגד המדיניות מותר 10 קומות, אפשר היה 20, אבל בגלל הבית ספר,

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

אז ברור שהשאלה הראשונה שעולה, אם אין לך בית ספר בכיס, אז תוציא את ה - , תעיף את התוכנית הזאת, עד שיהיה לך אישור ממשרד החינוך, ונדבר, עכשיו אתה יכול להגיד לו - עזוב, בית ספר, יהיה משהו אחר,

יהודה פרוידגר:

לא צריך, שלא יהיה כלום,

יוסי חביליו:

אליעזר ראובברגר הפעם הציג את זה נכון, לשיטתו. לשיטת חביליו בכלל לא צריך את הבניין.

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות את התכנון?

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות את התכנון של השימור?

יוסי חביליו:

ואחרי זה אני רוצה לפרט יותר, כי זה רק הנקודה הספציפית הזאת,

אליעזר ראובברגר:

אתה יכול עכשיו, למה אחרי זה?

יוסי חביליו:

אם זה עכשיו הזמן, אני אפרט.

אליעזר ראובברגר:

אם אמי סיים,

אמנון ארבל:

לא, עדיין לא סיימתי, לא סיימתי.

אליעזר ראובברגר:

לא סיימתי, אז בוא ניתן לו לסיים,

יוסי חביליו:

אני שואל אותו אם הוא סיים,

אליעזר ראובברגר:

שנייה בוא ניתן לו לסיים, ואחר כך חבר וועדה שירצה להתייחס יתייחס.

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

לפי הסדר, מי שרוצה,

יוסי חביליו:

זה היה ספציפי על הנושא הזה, לאור המכתב שהצגת,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, מאה אחוז.

אמנון ארבל:

אז אני אענה קודם כל למה שאמרת, אני מצטער לאכזב, אבל אני, אתה לא מייצג פה את מהנדס העיר, אני מייצג. מהנדס העיר חושב שכן אפשר לקדם את התוכנית, ולהבטיח שכן יהיה פה בית ספר, אפשר לקבוע את זה כתנאי, ולכן ביקשנו את זה כתנאי. זה התשובה שלך. התשובה של חיים, אתם לא מכירים את העבודה שנעשתה במרכז העיר (לא ברור) אולי, אבל יש, בית ספר לא שימוש אחר. נעשתה פה עבודה על כל מרכז העיר, כל היחידות דיור שמאשרים במרכז העיר, (לא ברור) באזור מרכז העיר, ולכן אפשר לעשות שימוש אחר, אגב מכללה זה לא שימוש ציבורי, לכן זה לא עיריית ירושלים,

יוסי חביליו:

לא יודע,

אמנון ארבל:

(לא ברור), ברור,

עמנואל זלטס:

יש ציבורי,

אמנון ארבל:

מכללות?

יוסי חביליו:

בעל אינטרס.

חיים כהן:

אני יכול להראות לך, של כל מיני, לא פרטיים. אבל יש,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר, אוקי, וגם לא שבדקתי קצת, אני לא מכיר אבל, ואני אומר שיש פה צורך אמיתי בבית ספר ולכן,

חיים כהן:

השימוש,

יוסי חביליו:

זה לא,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר (לא ברור), אבל אני אומר לך, אתם מכירים יותר טוב ממני, אבל אני אמרתי יש פה מצוקה, בסוף מוסיפים פה, גם פה מאות יחידות דיור, וגם בכל מרכז העיר, הרבה מאוד יחידות דיור, ויש מצוקה של בתי ספר, אז אפשר להגיד אין בעיה וזה לא נעשה בית ספר, אנחנו מבחינת עמדתנו שהייתה מתחילת הדרך, בכל הסיכומים, לעמוד על זה שיהיה פה בית ספר, ואין פה בית ספר, ואנחנו חושבים שזה מאוד בעייתי ולכן זאת ההמלצה. נושא אחרון שעלה במסגרת, מסגרת ההתנגדות גם שלנו, וגם במסגרת ההתייחסות שקיבלנו מנכסים, בהיבט הקנייני, יש פה למעשה היום, פסאז', כן, היום המעבר שהוא פסאז' שהוא מוביל,

יוחנן וייצמן:

רחוב דרום,

אמנון ארבל:

למעשה היום התוכנית למעשה על הפסאז' פה, כל,

חיים כהן:

שמה יש לך דירות,

עמנואל זלטס:

על הפסאז' או שעושים, יש מעבר, מעבר נשאר.

אמנון ארבל:

פסאז' זה חלקה,

הילה בכר:

החתיכה הזאת של הבניין, (לא ברור) לא יכולה לעמוד,

יוסי חביליו:

היחיד (לא ברור) זה אני. מה מביא אתכם לפה?

דובר לא מזוהה:

אני לא מכיר אותך בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

זה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

יש פה מסמך,

אליעזר ראוכברגר:

שבוע שעבר, קודם נדון,

דוברת לא מזוהה:

בסדר, אני רק,

יוסי חביליו:

למה באתם? לקריית משה?

חגית משה:

ואל תלך עם הדבר הזה הוא רק,

חיים כהן:

אני הולך איתו. אני מודיע לך,

הילה בכר:

רציתי שיראו את ה - ,

חיים כהן:

אני הולך איתו.

חגית משה:

על (לא ברור) אני עוצרת אותך.

חיים כהן:

נראה לך? נראה לך?

יוסי חביליו:

אתם לא רוצים לשכנע אותי? מה אתה שותק?

אדיר שוורץ:

רגע, גם אריה עבר?

חגית משה:

רק בלגאן הוא עושה פה בעיר הזאת.

יוסי חביליו:

מי? אני?

חגית משה:

כן,

יוסי חביליו:

ברור, העיר מתדרדרת, צריך לעשות בלגאן ענק.

חגית משה:

אז (לא ברור)?

יוסי חביליו:

רגע, אבל חגית, תגידי לי מה רצית להגיד, אני חבר וועדה, צריך לשכנע אותי במשהו.

יוחנן וייצמן:

מה?

חגית משה:

בוא, אני אסביר לך,

יוסי חביליו:

אז תיכף, אני צריך להתנגד פה.

אליעזר ראוכברגר:

חגית, תודה.

חגית משה:

הלכתי, הם לא פה.

יוסי חביליו:

אני לא יכול, כי עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה לקחת את חביליו איתך החוצה? תיקחי אותו.

יוסי חביליו:

היא רוצה קיבלה טלפון מהיזמים של אוריון, תוציא את חביליו.

עמנואל זלטס:

תקבלי מה שאת רוצה,

חגית משה:

אני מוציאה לכם אותו, תעזבו החלטה,

יוסי חביליו:

רגע, תראי מה רוצים לבנות פה, תביני למה אני לא יכול לבוא,

חגית משה:

אז בוא רגע, בוא שנייה,

יוסי חביליו:

5 דקות. אז תגידי לי כאן, לא, לא, אני צריך להיות פה. לא, אני לא יכול, עכשיו עוד מעט תורי לדבר.

צחי ברים:

הצבעה, ייקח זמן.

חגית משה:

שנייה.

אמנון ארבל:

יש היום, היום זה למעשה זה חלקה נפרדת, וזה הכניסה,

אליעזר ראובברגר:

חברים, בואו, תסתכלו מי שירצה להתייחס, הרי צריך להתייחס למה אמי אמר, כן,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

אמנון ארבל:

היום זה חלקה, חלקה (לא ברור), למעשה היום יש, למעשה כל הקטע הזה, כולל של ממ"דים, למעשה תלויה על מחסן, התייחסנו שמבחינה תכנונית שיש סיבה לבנות על הפסאז' מבחינה תכנונית, מחלקת נכסים אמרה שיש פה גם בעיה קניינית, כאילו, ב – GIS,

הילה בכר:

זה ממ"ד נגיד, כן?

אמנון ארבל:

שיושב,

הילה בכר:

שיורד כאילו, למרות שהחתך לא מציג את זה נכון, כי הם לא הוגנים, זה חייב לרדת ליסודות. הוא לא יכול לעמוד בה.

אמנון ארבל:

אפשר לעשות דרך הסימון הזה, (לא ברור) ציבורית.

הילה בכר:

וגם רק שמרפסות יבלטו, ולא לסגור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה יתברר במחוזית.

אמנון ארבל:

לא, אני אומר גם מבחינה תכנונית, מעבר, מעבר,

אדיר שוורץ:

רגע, מה העניין הקנייני של?

עמנואל זלטס:

יש, יש להם הסכם.

אמנון ארבל:

פסאז' זה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

יש הסכם. כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נשמח שהעירייה לא תדרוש את זה ממנו. ו - ,

עמנואל זלטס:

אמי ראה את זה, אמי ראה את זה.

אמנון ארבל:

אני ראיתי את זה, אבל אני לא,

עמנואל זלטס:

אגב כתוב שם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא קשור לאמי, זה קשור לנכסים.

חיים כהן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הנכסים כבר רצו לבוא לפה, ולדבר על זה, ואני לא הסכמתי.

יוחנן וייצמן:

נכסים רצו לבוא לפה?

יוסי חביליו:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

למה לא הסכמתי?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שלא פונים אלי בבוקר הוועדה מדברים איתי, עם כל העולם שלושה ימים קודם, ועכשיו גם איתי הבוקר, מצטער.

יוסי חביליו:

אבל אם יש בעיה, אז כדאי שנדע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים ללכת למחוזית, הם כבר שלחו מכתבים למחוזית, ישלחו למחוזית.

יוסי חביליו:

למה?

יוחנן וייצמן:

הם רוצים לעקוף אותנו במחוזית, הם יודעים גם,

יוסי חביליו:

הם רוצים אולי לעזור לנו,

חיים כהן:

כמו שעשו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה אותם, לא רוצה אותם,

עמנואל זלטס:

אל תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אני לא אוויר, הוועדה לא אוויר, לא ייפנו לוועדה בבוקר, זה שאני לא יודע על מה מדובר, לא יודע כלום,

יוסי חביליו:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

שלא יחליט, דרך אגב הם אפילו לא פנו אלי, הם שולחים לאמי מייל, אבל אמי אדם ישר, ואמרו לי מעביר אלי,

יוסי חביליו:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

ואין כאילו כלום,

יוסי חביליו:

אינטרס,

אליעזר ראוכברגר:

שישארו בלי כלום.

חיים כהן:

אני רוצה להגיד,

יוסי חביליו:

זה אינטרס שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להגיד לחביליו,

יוסי חביליו:

אולי זה אינטרס עירוני,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שלי הראשון זה לשמוע (לא ברור) של הוועדה,

חיים כהן:

הנכסים,

אליעזר ראוכברגר:

ואת מעמדה של הוועדה, זה הדבר הראשון שחשוב לי,

חיים כהן:

הנכסים,

יוסי חביליו:

לא,

חיים כהן:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יותר מהכול, זה מה שחשוב.

יוסי חביליו:

אז אני חולק עליך,

חיים כהן:

חביליו,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה? זה לא הדבר היחיד שאתה חולק עלי,

יוסי חביליו:

לא נכון,

חיים כהן:

כל הפרויקט של דוידקה, נכסים מתנגד, והמחוזית.

יוסי חביליו:

דוידקה, נכון,

חיים כהן:

והם עשו את זה מאחורי הגב שלך, של כולנו, עם (לא ברור) בדוידקה,

יוסי חביליו:

זה לא הנכסים עשו את זה,

חיים כהן:

הנכסים עשו את זה,

יוסי חביליו:

יואל אבן עשה את זה,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נכסים עשתה את זה.

חיים כהן:

הנכסים עשו זה.

יוסי חביליו:

אני לא יודע, נכסים, אני נגד,

חיים כהן:

אני ישבתי בדיון, והביאו לי את הזה של נכסים, הנכסים, הסכמה עם הנכסים,

יוסי חביליו:

הביאו הסכמה עם הנכסים?

חיים כהן:

כל מה שאתה רוצה עם נכסים,

יוסי חביליו:

אז אני לא הייתי שם.

חיים כהן:

אני הייתי,

יוסי חביליו:

יכול להיות זה התפתחות (לא ברור),

חיים כהן:

פתאום פה הם נזכרו שהנכסים שיש לך,

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם, אני גם אם היו באים לפני שלושה ימים, כשהם התחילו להציף את זה בכל מיני מיילים וכל זה, היו מסבירים, וכל זה, יכול להיות שהייתי מסכים.

יוסי חביליו:

לא, אני רגע,

אליעזר ראובברגר:

אבל כשבאים אלי בבוקר, היום ב – 10: 9 כשהוועדה היא ב – 30: 9 עם כל הכבוד,

יוסי חביליו:

כן, אבל אני מוטרד ממה שחיים אמר, כי בזמנו הנכסים התנגדו לדוידקה,

אליעזר ראובברגר:

אז בסדר מישו הפך אותם.

יוסי חביליו:

יואל אבן אמר,

אליעזר ראובברגר:

מישהו הפך, מישהו הפך אותם,

יוסי חביליו:

לא, אבל יואל אמר לי,

צחי ברים:

הוא היה שמה,

יוסי חביליו:

אני מבין, אבל יואל אמר לי, אני לא מסתיר, אני למרות הנכסים רוצה את התוכנית הזאת, אז יכול להיות שהוא שכנע את הנכסים.

חיים כהן:

לא יודע מה שכנע אותם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, סליחה, למה אתה חושב יכול להיות? יש אופציה אחרת? מה זה?

יוסי חביליו:

אתה מבין, אני עוד אדיב,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, זה ברור.

הילה בכר:

אבל יוסי, אבל אולי תתייחסו עניין, ולא כל מיני מניפולציות שקורות מאחורה, די,

יוסי חביליו:

זה לא מניפולציות,

הילה בכר:

ענייני,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה להבין איך דברים עובדים בעיר הזאת.

יוסי חביליו:

רגע, גברת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, סליחה, אילנית,

הילה בכר:

(לא ברור) עכשיו.

יוסי חביליו:

עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הילה סליחה, הילה, עניינית אז אמרו לך את זה,

הילה בכר:

לא, אמרת אתה לא רוצה שנכסים,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לך את זה, את הנייר הזה שהוא אמנם,

עמנואל זלטס:

ואמי, אמי קיבל את זה, זה בכללי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא נותן את זה, נותן את זה לעירייה, הנה,

עמנואל זלטס:

אמי קיבל את זה,

הילה בכר:

בסדר גמור, אבל יש פה רק מה שאמי מנסה לומר,

עמנואל זלטס:

זה הסכם שיש שלו,

הילה בכר:

שיש פה מגרשים כוללים,

יוסי חביליו:

מה זה?

הילה בכר:

שביל ציבורי ובונים מעליו,

אליעזר ראוכברגר:

הסכם שהוא נותן את זה לעירייה,

הילה בכר:

זה דופק את השביל תכנונית, אליעזר, מה שאני מנסה להגיד,

אמנון ארבל:

העירייה יכולה לבנות על זה,

הילה בכר:

שהחלקה הזאתי היא עירונית, עכשיו עזבו את הקניין, זה דופק את ה - , את השטח,

אליעזר ראוכברגר:

עד שזה יתברר במחוזית,

הילה בכר:

את הסמטה, אז אנחנו, בסדר עזוב את הנכסים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל במחוזית, אבל קודם כל,

הילה בכר:

אנחנו מדברים תכנונית, זה כל מה שאני מנסה לומר, אנחנו לא מדברים עכשיו נכסית,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר,

הילה בכר:

זה מה שהוא מנסה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

הילה בכר:

לא, אנחנו לא אומרים מה יקרה מחר בבוקר קניין, אנחנו אומרים מה זה עושה לחלקה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה הילה, את מדברת משהו אחר לגמרי,

חיים כהן:

זה לא רלוונטי,

הילה בכר:

לא, זה מה שהוא מנסה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא אמר את זה,

הילה בכר:

הוא מנסה,

אמנון ארבל:

לא, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על נכסים, כל מה שהיה פה,

הילה בכר:

(לא ברור) על הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

כל הדין ודברים שהיה פה, לא היה תכנוני, היה (לא ברור),

הילה בכר:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כן, אוקי אז עכשיו עוד משהו, בסדר, בסדר.

אמנון ארבל:

לא, אבל אמרתי שני דברים,

אליעזר ראוכברגר:

תכנון ובנייה זה בסדר גמור, בשביל זה אנחנו פה,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

לא, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

התחלתי, ואני דיברתי קודם כל על ה - ,

הילה בכר:

רגע, אמי שנייה סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אתה דיברת לגבי הממ"דים,

אמנון ארבל:

לא, זה,

הילה בכר:

רגע אני רוצה להראות את החלקה, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

הילה בכר:

את החלקה,

אמנון ארבל:

כו,

הילה בכר:

ואז אתה תראה את זה,

עמנואל זלטס:

וגם תראי אנחנו רוצים לתת ההדמיה, תראי איך זה נראה מהצד מהחזית.

חיים כהן:

עזוב אותי,

עמנואל זלטס:

יש שם מעבר, תראי את ההדמיה.

הילה בכר:

אבל יורד לך ממ"ד, עמנואל, לא צריכה מכל דבר שמשורטט,

עמנואל זלטס:

אז צריך לכתוב ברחל ביתך הקטנה,

הילה בכר:

אבל אנחנו מראים לכם את הדברים האלה כדי שתדעו,

אמנון ארבל:

יש פה שאלה של,

חיים כהן:

אני יודע בדיוק מה הם הגישו,

אמנון ארבל:

יש פה היום 6,

חיים כהן:

אז יפה,

אמנון ארבל:

יש פה היום מצב שזה ייעוד הקרקע, בסדר? זה ייעוד קרקע שהוא שצ"פ,

אליעזר ראובברגר:

חלקה 270,

אמנון ארבל:

חלקה 270, את הקניין שלה, כי גם נכסים אומרים, שראש העירייה אגב, ולא יודעים של מי זה. אפשר להשלים משפט, זה חלקה שהיא בייעוד ציבורי, בסדר? אני לא מכיר אף תוכנית, וגם תוכנית, וגם (לא ברור), חלקה 270 שהוא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

מה זה רחוב (לא ברור)? הילה, איפה זה רחוב שאול?

אמנון ארבל:

אנחנו אישרנו הרבה מאוד תוכניות, הרבה מאוד מבנים במרכז העיר, במקומות אחרים,

אדיר שוורץ:

איזה תוכנית?

יהודה פרוידגר:

פה ב – 3,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש לנו הרבה מאוד תוכניות שכוללות גם שטחים ציבוריים, אני לא מכיר תוכנית שאני לא זוכר אפילו אחת, שהציעה לקחת שטח שהיום הוא שטח של דונם, הייעוד שלו הוא ציבורי, הילה, תחזרי רגע לבינוי בבקשה. (לא ברור) המגדל, לא מכיר כזה דבר. כל הבינוי שיש פה מעבר לקו האדום הזה, זה בשטח ציבורי. כן עם עמודים, לא עם עמודים, מה זה משנה בכלל? זה שטח ציבורי,

הילה בכר:

זה מתקן, זה לא מרפסת,

ישראל קלרמן:

זה פתוח,

אמנון ארבל:

זה לא משנה, זה שטח של,

הילה בכר:

זה לא פתוח,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר אף,

עמנואל זלטס:

תלכי שנייה להדמיה,

הילה בכר:

ישראל, כי יש פה ממ"ד, הם צריכים לרדת עד היסודות, אפשר לעשות פה שינוי בתכנון שאנחנו,

עמנואל זלטס:

הילה, לבי לחזית, הילה,

הילה בכר:

את המסה הזאת על סמטונת קטנטונת.

עמנואל זלטס:

הילה, לבי לחזית,

הילה בכר:

היא קטנה, היא צרה.

עמנואל זלטס:

לבי לחזית שנייה או לחתך, בוא נראה את זה,

אמנון ארבל:

זה לשאלה,

הילה בכר:

הנה, הנה חתך, זה שהם מציגים את זה ככה, זה לא אומר שזה החתך האמיתי.

עמנואל זלטס:

איפה זה? איפה אנחנו? לא, פה, הנה זה פה,

הילה בכר:

אני לא יודעת אם זה החתך כן, אני רוצה לראות,

עמנואל זלטס:

אז לכו לעוד, לכו לחזית,

חיים כהן:

אז הנה, הם עושים את כל מה שהם רוצים, לא יודע, תסתכלי,

הילה בכר:

אז בוא נראה אמי רגע. נראה לי,

עמנואל זלטס:

אני מחפש משהו,

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם יש שמה חתך,

חיים כהן:

איזה חוצפה.

אמנון ארבל:

אבל זה חתך טיפוסי זה לא,

הילה בכר:

כן, הוא מראה כאן איזה משהו בעמנום שעובר פה איזה עמוד, יש הדבר הזה,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה ליפשיץ זה הילה, זה,

הילה בכר:

רגע, נכון, נכון, אתה צודק,

אמנון ארבל:

זה ליפשיץ,

הילה בכר:

סליחה, רגע, רגע.

חיים כהן:

פעם אחרונה שאתה רוצה לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים צריכים להתקדם. אנחנו בתוכנית 3,

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

בהדמיה ראית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

אדיר שוורץ:

השאלה אם הבטיחה דלתות, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

למה? מה יש לך? יש לו טיול?

הילה בכר:

אמי, תגיד לי אם אתה רואה את החתך, כי אני,

אדיר שוורץ:

לייזר, השאלה אם הפתיחת דלת במופע של 11 זה ב – 11:30 או 11:11?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש פה חתך,

הילה בכר:

אז תיאלצו לדמיין את כל הדבר הזה בולט,

עמנואל זלטס:

יש בעיה,

אמנון ארבל:

מעבר לחברי הוועדה הנכבדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אנחנו איתך, אמי.

אמנון ארבל:

מעבר לשאלה שאמרת, (לא ברור) שמישהו לא משנה מי הבעלים שלו, הוא שטח ציבורי, אני חושב,

הילה בכר:

גם הסמטה,

אמנון ארבל:

גם, גם קניינית זה מה שאמרו נכסים מעבר לכל מה שאמרתי, שכרגע התוכנית, תוכנית איחוד וחלוקה, שלא מציגה את מרכז (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אמי, אמי צודק,

אמנון ארבל:

ולא בעלים שלו, זהו.

אדיר שוורץ:

לא יודע איך נדע להסביר לציבור שלקח ממנו רחוב.

אמנון ארבל:

או שבנו לו מגדל,

אליעזר ראוכברגר:

ללא קשר לנושא הקנייני, אתה אומר,

הילה בכר:

כן, קניינית,

אמנון ארבל:

בלי קשר, אני אומר תכנונית,

הילה בכר:

זה גם לקחת את הסמטה ולדפוק אותה.

ישראל קלרמן:

נכון השאירו אבל, אבל רחוב הם משאירים אותו,

חיים כהן:

לא, לא משאירים,

עמנואל זלטס:

נשאר רחוב,

ישראל קלרמן:

נשאר רחוב,

הילה בכר:

אבל,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שבנה מעל,

הילה בכר:

אבל ישראל, זאת סמטה שרוכן עליה מגדל ענק, היא תהיה, היא תהיה חשוכה קרה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי, זה סוג של (לא ברור).

ישראל קלרמן:

תוכנית המתאר,

אמנון ארבל:

כן, אבל זה שטח ציבורי, אבל היום זה שטח ציבורי,

ישראל קלרמן:

מה? רחוב אחד מתחת אמי,

עמנואל זלטס:

אבל שלהם,

יוחנן וייצמן:

התחייבנו לבן אדם שלא נגיד, (לא ברור) לפני 20 שנה,

אמנון ארבל:

שמה? שמה? ש - ?

יוחנן וייצמן:

לפני 20 שנה ישבנו שוב פה בעירייה, שאת מה שאתה אומר כעת, אנחנו לא נגיד,

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

זה מה שכתוב, זה מה שאמרו לך עכשיו.

עמנואל זלטס:

הראית לך את זה,

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שכתוב שמה.

עמנואל זלטס:

אני אקריא, אני אקריא שנייה,

ישראל קלרמן:

זה החוזה.

עמנואל זלטס :

זכויות ביעוד שלי בשטח הפסאז', "לא ישתנו בעקבות מתן כתב התחייבות זה, ואני אוכל בכל זאת לנצלן כפי ראות עיני מוחלטת, התחייבותי זו ניתנת לאחר שהעירייה הצהירה מפורשות כי ביצוע העבודות, ויקנה לה כל זכות בעלות על גבי המעבר".

ישראל קלרמן :

הנה,

עמנואל זלטס :

זה ההסכם עם העירייה,

אמנון ארבל :

אני לא מדבר על בעלות אבל,

עמנואל זלטס :

לא,

ישראל קלרמן :

זה העירייה,

עמנואל זלטס :

זכויות בנייה, זכויות הבעלות של לא ישתנו מתן כתב התחייבות,

אמנון ארבל :

אני מדבר על תכנון,

עמנואל זלטס :

אני איתך, ואני אוכל יכולת לנצלן כפי ראות עיני המוחלטת,

אמנון ארבל :

לנצל מה? לנצל מה?

עמנואל זלטס :

זכויות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

זה מה שכתוב פה,

חיים כהן:

זה מה שכתוב,

עמנואל זלטס:

זה מה שכתוב,

אמנון ארבל:

מתוך מה זה, מתוך מה?

עמנואל זלטס:

יש פה את כל ההסבר,

אמנון ארבל:

יש הסכמים ש - , ראשי עירייה יושבים בכלא בגללם, בוא, אין פה.

חיים כהן:

אז תבדוק את ההסכם.

אמנון ארבל:

אני לא יודע מתוך מה זה,

חיים כהן:

אז תבדוק את ההסכם.

אמנון ארבל:

אני אומר, אתם לא מקשיבים למה שאני אומר לכם,

הילה בכר:

אבל אנחנו לא,

אמנון ארבל:

אתם מפספסים נקודה.

אדיר שוורץ:

אבל עמנואל,

חיים כהן:

אמרת (לא ברור),

אדיר שוורץ:

חיים, רגע אני אנסה לעזור לך.

יהודה פרוידגר:

ימינה או שמאלה?

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כנראה שלא מבין אותך.

ישראל קלרמן:

12 מטר גובה, 10 מטר גובה,

אמנון ארבל:

יש פה יזם פרטי שבונה על שטח ציבורי, מה שהם הבטיחו לו, לא הבטיחו לו, כן אמרו לו, לא אמרו לו,

חיים כהן:

אבל יש לו הסכם עם העירייה,

אמנון ארבל:

אין הסכם,

חיים כהן:

יש לו הסכם,

אמנון ארבל:

אין הסכם כזה,

חיים כהן:

כתוב,

אמנון ארבל:

הסכם לא חוקי,

חיים כהן:

אמרת לפי רגע שזה הסכם לא חוקי, אז לך תתבע את העירייה.

אמנון ארבל:

אני מדבר כרגע, אני מדבר תכנון לא על הקניין,

חיים כהן:

אבל יש פה הסכם,

אמנון ארבל:

למה, למה, לי יש אינטרס לשמור (לא ברור),

חיים כהן:

אני מסכים איתך,

צחי ברים:

חיים,

חיים כהן:

לך תבטל את ההסכם הזה,

אמנון ארבל:

לא מעניין אותי ההסכם,

חיים כהן:

אתה לא יכול לבוא,

אמנון ארבל:

ההסכם הזה לא מעניין אותי,

הילה בכר:

זה לא משנה,

ישראל קלרמן:

מעניין למה.

אמנון ארבל:

אני אגיד למה,

חיים כהן:

גם חלק,

אמנון ארבל:

אני רוצה לענות, אתם לא נותנים לי,

חיים כהן:

את תקרא את ההסכם,

אדיר שוורץ:

אבל זה עובד לכל הכיוונים, אם הולכים, אם הולכים לגישה הזאת, אז גם צריך ללכת לפי המדיניות (לא ברור), ולא לתת לו יותר מ- 10 קומות, אבל היות ועושים פה גם הסכם אחד, אז צריך לעשות גם זה לא שכל (לא ברור) או שיש את כל החוקים, או שאין את כל החוקים, אי-אפשר שהחוקים שמתאימים, לא מתאימים, זה אי-אפשר להיות פה (לא ברור) בלאי, בסדר? יש פה חוקים, יש פה מדיניות אז צריך להיצמד. עכשיו בתוך הדבר הזה לא הגיוני שמפקיעים מתושבי ירושלים רחוב לא אכפת לי איזה הסכם גרוע עשו לפני 20 שנה,

הילה בכר:

זה יחסל את (לא ברור),

אדיר שוורץ:

מה גם, שאמי אומר, יש פתרון תזיז את הבניין כמה מעלות הצידה, ויש לך (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז זה הפתרון,

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

אני לא מצליחה להבין, חיים, באמת עזוב רגע יום, לא יום, הסכים לא הסכים,

חיים כהן:

אני מסכים למה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

אני לא מבין למה, אני לא מבין, רגע תן לענות לך אבל, שנייה עמנואל. היום קשה היום אני רואה כבר, אני לא מבין למה, לנו יש לשמור אינטרס ציבורי, ולך לא. יש פה מעבר ציבורי, ששייך למרכז העיר, מעבר היסטורי שבונים בו היום, ובונים הרבה פרויקטים במרכז העיר, אני לא מכיר אף כנס, כי הם לא הסכם של מעבר ציבורי, תגידו לי אם אתם מכירים, כי אני לא מכיר. אז הבניין קיבל פה שלושה מגדלים, קיבל מה שהוא קיבל, למה (לא ברור) בדיוק עם מרחב ציבורי.

חיים כהן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מחויב,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה זה ההסכם הזה, אני לא מכיר אותו, אבל אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

מהנדס העיר, גם מהנדס העיר, שהיה בשעתו, וגם,

אמנון ארבל:

לא יכול להיות הסכם שכובל את הידיים של הוועדה מבחינה תכנונית,

יהודה פרוידגר:

על זה מדובר,

אמנון ארבל:

על כל הסכם שאני מכיר, חבר'ה, בכל הסכם, אז מה? עיריית ירושלים,

יהודה פרוידגר:

הוא חלק מהשימור אפילו,

אמנון ארבל:

חבר'ה בכל הסכם,

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול להיות הסכם (לא ברור),

אמנון ארבל:

נכון, ואנחנו מדברים על תכנון, לא על הסכמים, מה זה הדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

הסכם שיקבל את (לא ברור) של הוועדה, אם קיים,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

אם יש הסכם, אנחנו לא יכולים לתת לבן אדם? זה שלו,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר שיכול לכבול,

ישראל קלרמן:

העירייה,

אליעזר ראובברגר:

בוא נתבע את המהנדס העיר שהיה בשעתו, ומי שחתם משנה למנכ"ל. זה לא, ב – 2017 בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

17?

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

17?

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, מה פתאום, זה ישן מאוד.

יהודה פרוידגר:

איך אפשר על המעבר הזה 2017?

אליעזר ראובברגר:

הנה,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, רק ב – 2017,

אליעזר ראובברגר:

85,

ישראל קלרמן:

85, עוד לפני התוכנית החלה,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

כמו ש - ,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אליעזר ראובברגר:

אז זה תכנוני,

ישראל קלרמן:

אבל אני לא מבין מה הוא רוצה, לא, הוא אומר,

אדיר שוורץ:

זה נכתב לפני שנולדתי.

ישראל קלרמן:

שמעתי מה שאמרת,

אליעזר ראובברגר:

יש, שני דברים, יש אתה אומר, אני מחויב להסכם, אומר אמי - לא, הוועדה לא מחויבת להסכם, אני מסכים איתו, עכשיו נבדוק את זה לגופו של עניין,

ישראל קלרמן:

לגופו של עניין הוא אומר לך, הוא אומר,

אליעזר ראובברגר:

שמעת?

ישראל קלרמן:

אין (לא ברור) לציבור, אני אומר, לא (לא ברור) לציבור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עמנואל זלטס:

יש שם מעבר,

ישראל קלרמן:

לא הולכים לציבור,

הילה בכר:

זה מרחב ציבורי קיים, הנה הוא,

אדיר שוורץ:

קלרמן, במציאות,

הילה בכר:

לוקחים אותו מהציבור,

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה? אני אומר: לא לוקחים,

הילה בכר:

אני לא מדברת על מי הבעלים,

אדיר שוורץ:

מציעים אותם,

אמנון ארבל:

ישראל, זה חוסר הבנה של מה זה מרחב ציבורי,

הילה בכר:

תראה לו עוד פעם, בוא ננסה להסביר את זה,

אמנון ארבל:

זה חוסר הבנה.

אדיר שוורץ:

הירושלמי שהולך שם היום, יכול ללכת שמה. יש שם ממ"ד ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אדיר, אדיר,

אמנון ארבל:

השטחים הציבוריים לבנות מעל, למה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

כי זה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בוא תראה את ההדמיה,

אמנון ארבל:

בוא תקשיב לי,

ישראל קלרמן:

אני מקשיב, אני אומר שלא,

אמנון ארבל:

אתה לא מבין, אתה יודע, שני דברים,

הילה בכר:

אבל אליעזר,

אדיר שוורץ:

נראה את הדמיה,

ישראל קלרמן:

זה מרחב ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב בגובה של 10,

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה,

אמנון ארבל:

אז תסתכל,

אדיר שוורץ:

אז איך אתה מסביר את הממ"ד הזה?

אליעזר ראוכברגר:

בגובה של 10,

אמנון ארבל:

אדיר, זה מה שאתה עושה,

עמנואל זלטס:

אדיר, אז תכתוב,

ישראל קלרמן:

אני יכול לשאול אותך שאלה?

עמנואל זלטס:

שהמעברים, שהממ"דים לא ירדו למעבר,

ישראל קלרמן:

איך?

הילה בכר:

אבל למה לא לתקן את זה כבר? למה לא מלכתחילה לייצר את הנכון, באמת. תכנון נכון, זה לא (לא ברור). לו. זה רק (לא ברור) הבניין יכול לזוז שמאלה, אבל אליעזר, זה היבטים תכנוני,

צחי ברים:

את התוצאה, לא, אמי, לא שאלתי את זה בציניות.

הילה בכר:

אליעזר, זה פתיר תכנונית, הוא יכול להזיז טיפה את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, אני לא אמרתי שלא,

הילה בכר:

פשוט אפשר לא לפגוע בסביבה,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי שלא, אמרתי שכן, רק אני התווכחתי,

אמנון ארבל:

מה שתראו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לגבי ה - ,

הילה בכר:

הקניין,

אליעזר ראוכברגר:

מחויבות של הוועדה, לא רק על הקניין, מחויבות הוועדה (לא ברור), בוא, אנחנו לא יכולים, זה אחד,

הילה בכר:

אבל אנחנו יודעים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ושתיים, אמרתי לישראל זכותו המלאה לחשוב אחרת,

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ואם אנחנו, איך אומרים? בסוף לא נקבל לפי ההסכם, שיתבע את העירייה, מה זה העסק שלי?

הילה בכר:

נכון, וגם תכנונית אנחנו מעלים פה טענות, שהם שנייה תכנוניות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אומר היזם, כן? נציג היזם שהוא משאיר רחוב, בגובה של 10, מגדל 2 מטר,

הילה בכר:

אבל אליעזר, זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

10.2 מטר, זה רחוב גבוה מכובד,

הילה בכר:

אבל אליעזר, תראו את רוחב הסמטה, יד לפה, ליד הקו הזה פחות או יותר, זה אוכל את רובה, אין דרך,

אליעזר ראוכברגר:

מה הרוחב?

הילה בכר:

רגע, אז אני רוצה להראות לכם, שנייה, זה הסמטה אמרנו, הרוחב שלה כולו, אתם רואים את הקו הכחול הזה, זה גבול התוכנית, הוא תופס חצי ממנה, זה אומר שבחוויה האנושית של מי שילך פה, יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי,

הילה בכר:

בניין,

אליעזר ראוכברגר:

תגידי לי כמה הרוחב, ומה נשאר.

הילה בכר:

הרוחב,

עמנואל זלטס:

אגב זה עוד יהיה יותר גבוה ממה שהיום גבוה, היום יש שמה חלק שהוא מקורה, נמוך יותר, עכשיו הוא יהיה יותר גבוה.

אמנון ארבל:

זה הזמן (לא ברור),

חיים כהן:

זה יותר מלא,

אמנון ארבל:

זה הזמן לשפר את המרחב הציבורי,

עמנואל זלטס:

זה נכון,

אמנון ארבל:

המרחב הציבורי,

עמנואל זלטס:

אז אולי יותר גבוה עכשיו,

אמנון ארבל:

אבל הוא יושב על המגדל.

עמנואל זלטס:

הכול יישאר פתוח,

אמנון ארבל:

אתה מכיר, אתה מכיר מגדל שיושב על עמודים? סליחה שיושב באוויר?

הילה בכר:

אני מתנצלת אני צריכה לעשות רענון,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר מגדל שיושב באוויר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה גדם יסודות ממ"ד שמה,

הילה בכר:

בדיוק,

עמנואל זלטס:

בסדר, אז צריכים, שלא ירד למטה,

אמנון ארבל:

אז נעבור,

עמנואל זלטס:

זה פתיר,

אליעזר ראוכברגר:

מה נשאר?

הילה בכר:

אני מראה לך, אני מראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שאלתי כמה נשאר.

הילה בכר:

אני מראה לך,

עמנואל זלטס:

יסודות,

הילה בכר:

אבל באופן כללי אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אם נשאר מטר זה משהו אחד, ואם נשאר 5 מטר,

הילה בכר:

אבל אליעזר, אני צריכה ללכת לשם. אבל אליעזר, אנחנו רק אומרים שתכנונית המגדל יכול לשבת טיפה שמאל. זה כל מה שאנחנו אומרים, זה לא פוגע לו בזכויות, שאמרתי לדעתך.

עמנואל זלטס:

אז צריך נמוך אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אז צריך, לכן אמרתי בוא נראה, בשביל זה אני שואל את השאלה, ועדיין לא קיבלתי תשובה.

הילה בכר:

אליעזר, אני בודקת, אבל אני רק אומרת, שאנחנו אומרים לך שתכנונית הבניין ללא פגיעה בזכויות, יכול לזוז טיפה שמאל, ובלי לגעת בסמטה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה נאמר כבר 16 פעם,

הילה בכר:

נכון, שאלתי את אמי בשביל שיצליח לשמוע אותי.

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להגיד בפעם ה-17? יללה תגידי את זה 10 פעמים, בבקשה.

הילה בכר:

רק אם תגיד ששמעת והבנת.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה שמעתי? אני אומר לך, הפעם ה – 16,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את הבניין, מה?

הילה בכר:

חכה, נראה את הרוחב, פה,

אמנון ארבל:

פה, זה לא זה.

הילה בכר:

תן לי,

ישראל קלרמן:

לייזר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

הילה בכר:

שנייה המחשב של אמי לא, לא איתנו. זה אותו דבר.

עמנואל זלטס:

מעלה את זה כפול, יותר פי 2, כפול 2. כן נכון.

יוחנן וייצמן:

הרחבה יפה.

אמנון ארבל:

אפשר להתחיל את כל המעברים שלנו ליוזמים פרטיים? ישראל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אפשר להתחיל למכור את כל המעברים ליזמים פרטיים?

הילה בכר:

כמה יפה, זה סמטה, הכול עניין של פרופורציה,

ישראל קלרמן:

היום זה פתוח? אמי,

הילה בכר:

זה ייקבר, היום יש כל מיני סגירות חורף.

ישראל קלרמן:

בוודאי,

אמנון ארבל:

השאלה אם הגיע הזמן,

הילה בכר:

יש שם סגירות חורף,

יהודה פרוידגר:

שיעשו שמה,

אמנון ארבל:

אנחנו רוצים שפה את (לא ברור).

הילה בכר:

אבל יש חלופה אחרת תכנונית, למה לא?

יהודה פרוידגר:

הילה, אפשר להגיד להם שבבילי יוצאים,

יוחנן וייצמן:

יש את המדרגות של הקולנוע,

אמנון ארבל:

אז בוא נשפר את זה לעזאזל,

ישראל קלרמן:

זה משהו אחר, אתה אומר לנו, אתה אומר לשפר, יש הבדל.

אמנון ארבל:

אתה רוצה לדפוק, זה ההבדל,

ישראל קלרמן:

לא, אני (לא ברור) עוד מעט יותר טוב,

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

10 מטר, זה 4,

אמנון ארבל:

יש לי שאלה אליך,

ישראל קלרמן:

הוא מראה לך, היום 4 מטר,

אמנון ארבל:

אתה מכיר בירושלים תוכנית שאישרה מגדל על מעבר ציבורי?

ישראל קלרמן:

איפה שקיים?

הילה בכר:

כזה צר.

אמנון ארבל:

אתה מכיר?

ישראל קלרמן:

איפה שקיים,

אמנון ארבל:

אתה מכיר?

ישראל קלרמן:

לא משנה,

אמנון ארבל:

אתה מכיר מגדל,

ישראל קלרמן:

שאני לא משנה, אני שואל אותך,

אמנון ארבל:

אני שואל, אני שאלתי קודם.

הילה בכר:

יש פה בעיית אינטרנט?

אמנון ארבל:

אתה מכיר מגדל שבונה על מעבר ציבורי?

הילה בכר:

כן?

ישראל קלרמן:

על יד זה, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

בירושלים,

ישראל קלרמן:

אתה מכיר בניין,

אמנון ארבל:

אני שואל אתה מכיר,

ישראל קלרמן:

אתה מכיר, אני לא מכיר, אתה מכיר בניין אבל שעומד היום על מעבר ציבורי?

אמנון ארבל:

יש שם בניין.

הילה בכר:

טוב, יללה לא עולה.

ישראל קלרמן:

יש 4 מטר בגובה, אתה אמרת מקודם.

אמנון ארבל:

שאלתי אם אתה מכיר,

ישראל קלרמן:

זה קיים, תראה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם בניינים על מעבר ציבורי?

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד בניין על עמודים, כל רחוב יפו,

ישראל קלרמן:

זה מה ששאלתי אותו, הוא לעונה,

אליעזר ראוכברגר:

כל רחוב יפו, מה? מה אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

מעבר ציבורי,

אמנון ארבל:

לא, אבל לא בונים מגדל של 25 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש היום בניין,

ישראל קלרמן:

יש היום בניין מעבר ציבורי?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

מה ההבדל,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת להולכי רגל מה הגובה?

אמנון ארבל:

חבר'ה אני חושב שמיציתי, תחליטו מה שאתם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על ארקאדות, זה לא מעבר ציבורי ארקאדה?

אמנון ארבל:

אני שאלתי אם אתם מכירים מגדל,

הילה בכר:

אני רק רוצה לתת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא שהוא אמר משהו אחר אם אתה מכיר היום בניינים, אז אמרתי לו יש מלא,

אמנון ארבל:

מרכז העיר זה לא בניין אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

מעבר.

ישראל קלרמן:

יש בניין,

עמנואל זלטס:

מי שעובר למטה, לא משנה אם יש,

הילה בכר:

את זה כן משנה,

אמנון ארבל:

הם בדרך כלל בשטח הפרטי, לא בשטח הציבורי,

אדיר שוורץ:

עמנואל, אני איתך אם זה היה באמת מרחף, אבל אומרת לך פה אשת המקצוע שיש מעבר עד האדמה, וממ"ד, וכולנו למדנו שזה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אז אפשר לכתוב את זה בצורה מפורשת,

אמנון ארבל:

שלא יהיה ממ"דים,

עמנואל זלטס:

יש לוודאות שלא ירדו קירות על המעבר,

הילה בכר:

אבל,

עמנואל זלטס:

שלא יהיה ממ"ד על המעבר, אפשר לכתוב את זה,

אדיר שוורץ:

ואז אני שואל אותך, מה אכפת לך להזיז את הבניין 10 מטר שמאלה?

הילה בכר:

רגע, אני רוצה להראות לאליעזר את הזה,

אדיר שוורץ:

שיזיז 10 מטר שמאלה, יש מקום,

הילה בכר:

איפה אני עכשיו? הלכתי לאיבוד, אני לא יודעת איפה אני, כי הייתי במקום נכון, הזזתי מהתרגשות.

אדיר שוורץ:

לא, יש שם אוויר. מה הבעיה להזיז את זה?

עמנואל זלטס:

בתוך הדירה.

יהודה פרוידגר:

יש מגרש חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי מה היה, צריך לראות מה הרוחב,

הילה בכר:

הנה אני רוצה, הנה אנחנו מודדים,

אליעזר ראוכברגר:

יש (לא ברור), זה סתם,

אדיר שוורץ:

לא, אבל,

אליעזר ראובברגר:

אם יש חצי מטר זה משהו אחר,

אדיר שוורץ:

אבל גם יש הבדל במעבר, יש שם רחוב מתפקד,

אמנון ארבל:

נכון,

אדיר שוורץ:

תוסס.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אגב.

אדיר שוורץ:

שמח, שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

רחוב איכסה רחוב מגעיל שלא היה כמוהו.

אדיר שוורץ:

לא, הרחוב בתנופה מטורפת,

יוחנן וייצמן:

נכון, רחוב דרום?

אדיר שוורץ:

היית בו בשנים האחרונות?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

חצי,

יוחנן וייצמן:

כמעט כל שבת.

הילה בכר:

חצי,

אליעזר ראוכברגר:

חצי מטר?

הילה בכר:

לא, חצי, חצי מעבר,

אדיר שוורץ:

בשבת?

הילה בכר:

על זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה רוחב?

אדיר שוורץ:

מאוד שמח שאתה רוצה לחזק עסקים שם,

יוחנן וייצמן:

את העסקים של (לא ברור) שמה.

אמנון ארבל:

14.5 ו – 6.5,

הילה בכר:

חצי.

אליעזר ראוכברגר:

5, את אומרת לי 6.5, עוד יותר.

הילה בכר:

אבל אליעזר, זה חצי סמטה. ויש פתרונות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע סליחה, אני שואל אותך שאלה, 6.5 מטר רוחב מעבר, לא מוסיפה?

הילה בכר:

לא, 11.5 רוחב המעבר כולו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל נשאר אחר כך 6.5.

הילה בכר:

נשאר אחר כך 6.5,

אליעזר ראוכברגר:

לא מכובד? אני אמרתי 5,

הילה בכר:

זה לא עניין של כבוד, אם יש פתרונות תכנוניים אחרים. אני רק אומרת אם הבניין יכול להיות אותו בניין, זה הכול, אליעזר, באמת אנחנו מרחב ציבורי, ירושלמי, אמיתי, אותנטי.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להגיד שישאר יותר 8,

הילה בכר:

לא, אבל אתה יכול להגיד שחלק מהבינוי יבלוט נגיד מרפסות, אפשר, או חלק מהבינוי שירחף, אבל לא משהו כל כך מאסיבי, שהוא מתכנן שם ממ"דים, וכל הבניין רוכן על הסמטה הזאת שגם ככה היא אפלולית, המטרה היא לייצר פה שהסמטה הזאת שזה הייחודיות של ירושלים תמשיך להישאר.

יהודה פרוידגר:

אבל אתה (לא ברור), הילה.

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) המדיניות מתאימה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, הלאה, אמי, יש לך עוד? סיימת?

הילה בכר:

נכנסנו לחלון,

אמנון ארבל:

נראה לי סיימנו,

אליעזר ראוכברגר:

סיימת, חברים מישו רוצה להתייחס?

הילה בכר:

הנה הסמטה מהחנות,

אליעזר ראוכברגר:

לפי הסדר, יהודה, יהודה, יוסי, לפי הסדר,

יהודה פרוידגר:

קודם כל אני רוצה לראות איך הוא מציע איזה שהיא חלופה למה שאמרו שימור איך זה נראה
בהדמיה או משהו,

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

אבל אני מעבר לזה, אני אומר ככה,

אמנון ארבל:

כו,

יהודה פרוידגר:

כשבא פה מהנדס העיר, ודיבר על חיזוק, הוא הקריא סעיף שהתחייבות כאילו שחסבון לא יהיה תקדים לשום בניין אחר כדי לחרוג מהמדיניות ומהנדס לאי – מתן היתר לבניינים גבוהים, מרחוב קינג ג'ורג' ולכיוון קינג ג'ורג' שטראוס, ולכיוון העיר העתיקה.

דובר לא מזוהה:

מזרחה.

יהודה פרוידגר:

מזרחה. אנחנו כל רגע מוצאים תירוצים למה עוד אחד, ועוד אחד, ועוד אחד, בחמישית כבר לא יצטרכו תירוצים, כי יגידו הנה, יש פה כבר כל כך הרבה ממילא זה איבד כבר את האיחוד שלו, ולכן ממילא בטח צריך לאשר את הדבר הזה, כי הנה יש פה כל כך הרבה. אנחנו כבר אז, שלא ירחק היום שיבוא כל הפרויקט של, של הנרי לוי, שבין סמטת יעבץ, ודורות ראשונים שהוא קיבל רק 8 קומות, פה 10 קומות, פה להרים את זה לגובה.

יוסי חביליו:

אמרת הנרי לוי,

יוחנן וייצמן:

מחר הוא מבקש 30,

יהודה פרוידגר:

מחר הוא יבקש 30 קומות על הפרויקט שלו, וכך הלאה, וכך הלאה. ולכן אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, למה הוא לא יקבל אם ממול קיבל?

יהודה פרוידגר:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל יותר מ – 30, 35 קיבל,

יהודה פרוידגר:

אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בקוקייה 35,

יהודה פרוידגר:

אז זה, זה,

יוסי חביליו:

אבל קוקייה עדיין בבית משפט, אנחנו התנגדנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר נו, יצא לך,

יוסי חביליו:

לא בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא יצא לך מזה כלום.

יוסי חביליו:

בשורות טובות,

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, בית משפט לא ילך איתך.

יהודה פרוידגר:

אם, אבל אני אומר,

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי איתך בקוקייה, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה תגובה,

אליעזר ראוכברגר:

שערורייה מה שעשינו בקוקייה,

יהודה פרוידגר:

הוועדה לא אישרה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בוא, זה איך אומרים? אנחנו, הכול נפרץ.

יהודה פרוידגר:

אנחנו לא אישרנו את זה,

יוסי חביליו:

לא, אז אני לא מקבל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יהודה פרוידגר:

ואני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא אישרנו,

יהודה פרוידגר:

נכון, ואני אומר, שאנחנו צריכים להיות נאמני למדיניות שלנו,

חיים כהן:

בוא תגיד כמה?

יהודה פרוידגר:

ואנחנו כן נציגים,

יוסי חביליו:

ממערב, זה משהו אחר,

יהודה פרוידיגר:

לא, אנחנו כנציגי ציבור, צריכים להגיד, שאנחנו למרות שהמחוזית יגידו, ולמרות שבית המשפט יגידו, אנחנו לא צריכים להתחשב בזה, אנחנו צריכים להיות ישרים עם עצמנו, לא להגיד, ממילא המחוזית יאשר לו, ממילא המחוזית יאשר, שיהיה הכול על הכתפיים של המחוזית.

אליעזר ראובברגר:

מצד אחד, אתה צודק, מצד שני זה ראש בקיר,

יהודה פרוידיגר:

אני אומר אבל יש מקומות, יש מקומות שהם עקרוניים שצריך ללכת גם עם ראש בקיר, גם אם אתה יודע מראש, אתה הולך להתרסק, כי אתה אומר אני הולך עם האמת שלי, שאני חושב שיש ייחוד לירושלים, הרסו בניין עמודים, עכשיו הורסים את כל המתחם הזה שהוא גם יש בו ירושלמיות, תשאל את כל ירושלמי, אתה כל ירושלמי שאתה אומר עשו בניין על עמודים, (לא ברור) עליהם. כל ירושלמי שאתה אומר לו - יהרסו את המתחם,

אליעזר ראובברגר:

אל תפריעו, אמי, אמי, תן ליהודה.

יהודה פרוידיגר:

כל ירושלמי שתגיד לו, (לא ברור) בניין העמודים, החמצנו עליהם, כל ירושלמי שתגיד לו, הורסים את, הורסים את מתחם הקולנוע, נחמץ (לא ברור). אני חושב שאנחנו צריכים להיות נאמנים לדרך שלנו,

חיים כהן:

בוא, הכול אתה רוצה מכה אחת.

יהודה פרוידיגר:

לא, לא לאשר את הדבר הזה, בטח, ובטח,

יוסי חביליו:

אתה לא מקשיב,

ישראל קלרמן:

תקשיבו,

יהודה פרוידגר:

בטח שנגמרים ההצדקה של הבית ספר, שאין שמה בית ספר, אז בכל אין הצדקה לעשות דבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

יהודה פרוידגר:

ובקוקייה אולי בגלל שרצו לעשות שמה ירידה על הרכבת, אז אולי היה צריך לתת לו איזה משהו, גם לא מוצדק, כי היה לו מגרש אפילו לא פינה, בית, אז הוא אומר לו, אז תבנה על המגרש שלך רק 10 קומות, לא 35,

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

מה יקרה? למה אנחנו כל היום צריכים, ואנחנו אומרים, בסוף נוסעים לארצות הברית למכור פה דירות, אז שלא יעשו,

יוסי חביליו:

גם פה ייסעו לשם,

יהודה פרוידגר:

שיעשו,

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו מאחלים הצלחה גדולה,

יהודה פרוידגר:

שיזמינו את הוועדה לשם. מה פתאום,

יוסי חביליו:

נראה לי שהוא אומר,

יהודה פרוידגר:

למה? אז למה, למה אנחנו צריכים, למה אנחנו צריכים לתת יד לכל הדברים האלה? למה אנחנו צריכים לתת יד, אנחנו נציגי ציבור,

יוחנן וייצמן:

זה סיבה שלא הופך, אף אחד לא קונה את הדירות האלה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

ישראל קלרמן:

כן, בוודאי.

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי בבקשה.

יוסי חביליו:

כן, אני מצטרף למה שיהודה אמר, אז אני אקצר, אגב שאלה מה הגובה האבסולוטי של המגדל? נראה לי אפילו יותר גבוה מ – 35, אולי קומות גבוהות בהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר, אתה מדבר במטרים,

יוסי חביליו:

כן, במטרים. לא, אז אני אבקש, אמי יבדוק לי את זה, ויגיד לי, אני בינתיים אני אדבר,

יהודה פרוידגר:

זהו הדמיות של נצפות של העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לחשוב שזה משנה לך הרבה.

יוסי חביליו:

אולי ישנה לכם, אני לא יודע,

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות את הנצפות של העיר העתיקה?

אליעזר ראוכברגר:

עוד מטר, פחות מטר, בגבהים האלה,

יוסי חביליו:

אולי זה 10 מטר, כמו בבורג' חליפה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא זה לא 10 מטר, זה לא 10,

יוסי חביליו:

5 מטר, טוב, רגע אני אנמק.

יהודה פרוידגר:

הרחפנים של אייזנברג יוכלו להחנות.

אליעזר ראוכברגר:

הרחפנים של חסבון,

יוחנן וייצמן:

לא, הם יכולים גם לעשות מגלשה.

אליעזר ראוכברגר:

אומגה, אומגה.

יוסי חביליו:

טוב, אותי זה לא מצחיק, זה מעציב מאוד. וכמובן שבדיון שאני,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אני מסכים איתך, אבל יש בעיה אחת, אחרי שהכול נפרץ,

יוסי חביליו:

לא, לא, אז אני רוצה להתייחס למה שאתה אומר, אני חושב,

אמנון ארבל:

בערך 125 מטרים,

יוסי חביליו:

כמה?

אליעזר ראובברגר:

ישראל, ישראל, אל תפריעו, אל תפריעו בבקשה.

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראובברגר:

כמו שאני מבקש מיוסי לא להפריע לאחרים אל תפריעו לו.

יוסי חביליו:

קודם כל אני חושב שבנייה כזאת לגובה, היא פוגעת בצביון של ירושלים, היא פוגעת בתצפית בעיר העתיקה, ברור שאני מצטרף גם בנימוקים האחרים של השימור, ושל אוריון, ושל הפאבים והבתי קפה, אני פותח סוגריים ברור שאני גם בכפוף לזה, שאני בכלל נגד התוכנית, אז השיפורים שמהנדס העיר מציע, ברור שאני בעד, אם זה ברחוב, אם זה דברים אחרים, אבל אני נגד התוכנית. עכשיו אני רוצה להתייחס למה שאתה אמרת, הכול נפרץ, אז ניתן את הכול, אז קודם כל כמו שאמר יהודה, אנחנו צריכים ללכת על הערכים, על הערכים שלנו, כי זה בדיוק מה שקורה עם הכדור שלג. שתיים, אני חושב שעדיין לא הכול נפרץ, יש לנו את קוקייה, שתלוי בבית משפט, ונראה מה יהיה הפסק דין, יכול להיות שיקבלו רשות ערר, מה שהיה צריך לתת מראש בפרויקט כזה משמעותי שהוועדה המקומית מתנגדת.

יוחנן וייצמן:

שהיא חצופה,

יוסי חביליו:

אז, מה?

יוחנן וייצמן:

היא חצופה, יושב ראש הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

ברור. אני מצטער שאני לא הייתי שמה, רק שנייה. אבל לא משנה. אני נכנסתי מאוחר לתמונה הזאת, אז זה אחד. חסבון, עוד לא אושר, ואני מעדכן שזה יגיע גם לבתי משפט, וגם לוועדת ערר, אז,

אליעזר ראוכברגר:

על מה?

יוסי חביליו:

חסבון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא (לא ברור) בשמחה בשעתם.

יוסי חביליו:

לא, אבל אתה אומר לי הכול נפרץ, אז אני עונה מה שממערב לרחוב המלך ג'ורג אני לא מתייחס, זה מדיניות אחרת מה שאמר חיים כהן, ואגב לשם עם הקו של הדברים, אני לא מתנגד. אני מדבר מה שממזרח למלך ג'ורג', ומתקרב לעיר העתיקה, כרגע עוד לא נפרץ. יש לנו שלושה פרויקטים, קוקייה מתקדם, השני זה חסבון, והשלישי זה זה, ולכן אני חושב כשאנחנו לא יודעים מה יהיה בקוקייה, אנחנו לא יודעים מה יהיה בחסבון, וזה לא טיעון, מעבר לזה, שצריכים ללכת עם הערכים שלנו. ולכן אני מציע לדחות את התוכנית, כי אני אומר הפוך, כמו שיהודה, אם זה יאושר, אז יש כבר קוקייה, ויש חסבון, גם זה ללכת לבתי משפט, יבוא לורנט לוי, כמו שאמרת, אם זה קיבל למה שאני לא קיבלתי, ובסופו של דבר אנחנו נגיע עד העיר העתיקה עם המגדלים, כי הכסף ייסחף, טוב, לא כל כך מקשיבים לי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, צחי, בבקשה.

צחי ברים:

אני חושב שמה שיהודה פתח זה נכון, ש - ,

יוסי חביליו:

רגע, ועוד משפט אחרון, שגם ההצדקה של הבית ספר שנכון שאמרת בכנות, שגם אם הבית ספר אני הייתי מתנגד, אבל גם ההצדקה הזאת נופלת, ולכן בעצם עולה שרוצים לאשר בכל מחיר.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר שהבדל בין בית ספר לבין מכללה הוא משהו אחר,

יוסי חביליו:

לשיטתו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

בסדר, אז זה לא פוגע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב, אני חושב שהמכללה חסר, אולי יש עוד דברים שחסרים, מה? איפה שאפשר בית ספר, נותנים בית ספר, איפה שאי-אפשר, נותנים דברים אחרים,

יוסי חביליו:

לא, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

יש מחסור כל כך גדול, אתה לא יכול הרי למלאות את הכול, אז אם לא אפשרי א', נותנים ב', לא אפשרי ב',

יוסי חביליו:

כמו ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

נותנים ג'.

יוסי חביליו:

כמו שנאמר, אני לא רואה שום אינטרס חברתי, זה לא פינוי בינוי של בניין מת ליפול, הדירות האלה הם כמו בחשבון, וכמו בקוקייה, והיו דירות רפאים, חלקם יהיו מושכרות ב – AIRBNB אין לנו שום

אינטרס לעשות את זה, מי שיגור שם הוא לא צריך את הבית ספר, אז עוד פעם, אבל עיני הנימוק המרכזי זה הנושא של הגובה, הנושא של המדיניות, והנושא של הפריצה, ואני חושב שכרגע אף ממזרח לציר,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב עשינו בית ספר,

עמנואל זלטס:

אולם כדורסל, לא בית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עשינו גם תוספת כיתות לניסוי.

יוסי חביליו:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

יוסי חביליו:

אוקי, עזוב אני לא רוצה אם זה טיעון שאתה לא תופס, אני מתמקד בטיעון המרכזי שלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, בסדר,

יוסי חביליו:

הטיעון המרכזי זה הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנתי, אני רק מדבר על בית ספר, זה נראה כאילו יש פה איזה,

יוסי חביליו:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

איזה קדושה בעניין הזה.

יוסי חביליו:

אז אני מעדיף להתרכז בעיקר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

זה נאמר רק בגלל שאמי אמר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה מרכז תרבות, יש שמה מלא, מכללה, בוא זה גם דברים חשובים,

יוסי חביליו:

לא מצדיק את (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה לשיטתך, כי אני אומר, הדיבור הזה כאילו בית ספר, חרב העולם, אתה מבין.

יוסי חביליו:

מאה אחוז, אז גם אם בית ספר לא צריך את הפרויקט הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

הפגיעה שלו עולה,

אליעזר ראוכברגר:

זה סיבה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) שלו,

אליעזר ראוכברגר:

זה זכותך להבין ככה, זה בסדר.

יוסי חביליו:

טוב, אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן, צחי, קדימה.

צחי בריס:

אני חושב שמדיניות נקבעה לא לפי מה שיש פה וקובעים, רק לפי הלכה למעשה מה שקורה. ברור ש
- , יכול להיות שתכנונית, אני לא בטוח שזה מה שהייתי רוצה לראות שמה, אבל היות והמדיניות
כבר נקבעה כאן לכמה וכמה דברים, ש - ,

אמנון ארבל:

איזה מדיניות?

צחי בריס:

לא יודע, כל פעם שיש,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר על מדיניות ל - , כמו שאתה קורא לזה מדיניות,

צחי בריס:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על מה שקובעים, מה שקובעים העובדות בשטח, העובדות בשטח,

יוחנן וייצמן:

זה המדיניות,

אמנון ארבל:

מציאותי, מציאותי, (לא ברור) עכשיו, מדיניות,

צחי בריס:

תבין אותי נכון,

אמנון ארבל:

בגלל שחסבון אושר, אפשר לחרב את כל העיר?

אדיר שוורץ:

צחי אומר יש מדיניות מתאר קוראים לה עלה באב אללה, ו - ,

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש מדיניות טפט על הקיר,

צחי ברים:

למה יש, אני אסביר את זה יותר,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) 1166,

צחי ברים:

שמהנדס העיר בא פה, ויושב ומסביר לך, ויש פרויקטים שלא,

אמנון ארבל:

אבל זה,

צחי ברים:

אז אני לא,

הילה בכר:

זה עדיין גם במסגרת הזאת, אפשר לקבוע תכנון, כל מיני דברים שביקשנו,

יוסי חביליו:

אבל האמת שעכשיו גם בעיר במרכז העיר יהיה באב אללה.

צחי ברים:

אין הבדל בין דם לדם,

יוסי חביליו:

בעיר ירושלים הכול (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אם תסגרו את ההקלטה, אני אגיד בדיוק מה, מה דעתי על מהנדס העיר.

צחי ברים:

אמרתי את זה,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל, אני רוצה לשאול אותך הרב ברים, אם נגיד זה היה, סתם אני שואל, אם יש פה איזה שהיא וועדה, ומחליטים משהו לעשות נגד הדת, ואתה אומר זה יעבור ממילא, יש פה תקדימים, זה זה, היית מצביע, שנייה, היית מצביע נגד,

צחי ברים:

לא אמרתי (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

היית מצביע נגד, היו (לא ברור) בגלל שאתה אומר, אני זה העמדה שלי וזה מה שנכון, וזה מה שנכון ציבורית, אפילו שיהיה את התיק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז תצביע נגד.

יהודה פרוידגר:

על כל פעם אתה תילחם.

אליעזר ראוכברגר:

פרוידגר, תצביע נגד, מה?

יהודה פרוידגר:

אני אצביע נגד,

צחי ברים:

אבל אני אומר, השתנה.

יהודה פרוידגר:

איזה מין דבר הזה, זה התקדימי, או אתה חושב שעקרוני זה נכון,

צחי ברים:

לא שאני אומר שהיה תקדים, לא זה מה שאני אומר,

יהודה פרוידגר:

אתה עכשיו אמרת, הנה (לא ברור) בשטח.

חיים כהן:

תגיד לי משהו, אם האבא, לא (לא ברור), אז למה צריך לפגוע במעונות של הבן שלו? תענה לי, מה זה קשור אחד לשני? אתם הרי דוגלים בזה, אז מה? כל דבר אתה מבין, אז תסביר גם את זה.

יהודה פרוידגר:

אני לא הבנתי,

חיים כהן:

לא הבנת.

אליעזר ראוכברגר:

נו, צחי תסיים, אל תפריע לו יהודה, בבקשה. אני שמרתי על זכותך, של צחי. כן. קדימה צחי,

צחי ברים:

לא, אז אני אומר, אם כבר דברים אושרו בעבר, אז כמוכן צריך לראות כמה שאפשר לתכנן את זה ב
-

הילה בכר:

נכון.

יהודה פרוידגר:

בהיתר ע"י (לא ברור),

אמנון ארבל:

ההערות שלנו הן הערות,

אליעזר ראוכברגר:

די, יהודה, די להפריע.

הילה בכר:

ההערות שלנו הם עדיין במסגרת בנייה אינטנסיבית פה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

צחי ברים:

ואני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

וגם 11, עוד לא גמרנו תוכנית אחת.

צחי ברים:

נופל ה - ,

אמנון ארבל:

מה נופל? כל הבניין,

צחי ברים:

אם זה 6.5 לתת את זה ל - 8, למשל,

הילה בכר:

מתוך הסמטה,

אליעזר ראוכברגר:

מהרוחב של המעבר.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך, אני שואל אותך עוד פעם, למה לבנות במעבר ציבורי? למה לבנות במעבר ציבורי,

הילה בכר:

למה אם יש אופציה תכנונית אחרת, בכל זאת לבנות על מעבר ציבורי,

צחי ברים:

אבל המעבר הציבורי לא,

הילה בכר:

איך? אבל,

אמנון ארבל:

הוא יושב על המגדל עד האמצע.

הילה בכר:

מסבירים שהוא ניזון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, צחי, סיימת?

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אתה רוצה לומר משהו? חיים, בבקשה. בוא, אבל 11 אנחנו צריכים להתקדם, אנחנו בסך הכול,

חיים כהן:

לא, אין בעיה, אני לא מפריע לך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אתה מפריע לאדיר, כן.

אדיר שוורץ:

רגע על התפקיד שלנו ביחס לתוכנית הזאת, איך שאני מבין את זה, היות ואני רוצה להביע גם מחאה לפרוטוקול, על זה שהמחוזית התקדמה בלעדינו בעניין הזה.

הילה בכר:

נכון.

אדיר שוורץ:

שזה אחד,

אליעזר ראובברגר:

אני מצטרף,

הילה בכר:

ממש.

אדיר שוורץ:

חד-משמעית לא (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אני הדבר, לשמור כמו שאמרתי על כבודה של הוועדה, מעמדה של הוועדה, אתה יודע בדיוק את דעתי, ואנחנו עושים הרבה דברים ביחד בעניין.

יוסי חביליו:

גם אני מצטרף.

אדיר שוורץ:

בהחלט, ואנחנו גם נמשיך ונחליף ככל שנידרש עכשיו. בדבר הזה אני אומר, התפקיד שלנו פה הוא מה שנקרא לצמצם את הנזק, כי אני מראש בוא נגיד שלא, לא, מאוד מאוד מתלהב. אבל אנחנו צריכים לראות איך, אנחנו מייצרים פה את התוכנית הכי טובה, חיה וכן הלאה, אני רוצה להתייחס בהיבט הזה לשתי סוגיות מרכזיות אחד לעניין המעבר. אני חושב שאם אפשר,

הילה בכר:

כן,

אדיר שוורץ:

לנסח את הסעיף באופן שמבטיח שהרחוב נשאר רחוב, ושאינן ממ"דים עד למטה, כמו שהילה מראה שמופיע פה בחתכים, וכן הלאה, וכן הלאה, אז זה משהו שאנחנו,

אליעזר ראובברגר:

איפה זה הסעיף של זה?

אדיר שוורץ:

זה חובה ראשונה שלנו, בהקשר הזה, אנחנו צריכים לראות שהמעבר, שהרחוב נשאר רחוב נקודה, אם יש,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם מציע,

יהודה פרוידגר:

הרוחב שהוא היום,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם מציע להגדיל את,

אדיר שוורץ:

אותו רוחב שהוא היום, או יותר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היום זה 6.5, אני מציע כמו שאמרתי להגדיל את זה לפחות ב – 8,

יהודה פרוידגר:

30: 11,

אליעזר ראוכברגר:

עוד יותר טוב.

אדיר שוורץ:

לכל הפחות,

אליעזר ראוכברגר:

לפחות 8,

יהודה פרוידגר:

לא, הוא היום 11.5,

הילה בכר:

היום זה 11.5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, 11.5 מטר זה הרבה, 8 זה מכובד יפה,

הילה בכר:

זה כן חצי,

אדיר שוורץ:

הילה אומרת שזה 11 היום,

הילה בכר:

11.5,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני אמרתי,

הילה בכר:

כל המעבר,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי 8 זה גם מקובל,

הילה בכר:

(לא ברור) היא 6.5,

אדיר שוורץ:

בעיני צריך להישאר,

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי להגדיל את זה ל – 8,

הילה בכר:

לא, בסדר, שמעתי מה אמרת.

אדיר שוורץ:

אז רגע אני אסיים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הסעיף הזה דרך אגב?

אדיר שוורץ:

אני אסיים להשלים את הטיעון,

צחי ברים:

זכרתי גם ציינת את זה היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

או שצריך להוסיף אולי זה לא סעיף קיים, אני לא יודע.

צחי ברים:

ישבת על סעיף,

עמנואל זלטס:

אני עברתי על זה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה מספר?

עמנואל זלטס:

עוד טיפה, לא, לא, הנה פה, פה, 7, 8,

אמנון ארבל:

8,

אדיר שוורץ:

לא, אז בוא, בוא תנסח את זה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

9 פה,

עמנואל זלטס:

גם 9, גם 9,

אדיר שוורץ:

תהיה פוזיטיבי תגיד יישאר מעבר,

צחי ברים:

של 8 מטר,

יהודה פרוידגר:

אומרים (לא ברור).

אדיר שורץ:

אני לא אני אוהב את המילה מעבר, זה לא מעבר, אנשים לא רק עוברים,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב - פסאז'.

אדיר שורץ:

ישאר רחוב,

יוחנן וייצמן:

רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

ישאר רחוב,

אדיר שורץ:

ישאר רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב הליכתי לציבור.

אדיר שורץ:

מצוין, רוחבו של רחוב סמטת דרום,

אליעזר ראוכברגר:

לא יפחת מ – 8 מטר.

אדיר שורץ:

אמי,

אמנון ארבל:

אני שומע, אני רק,

עמנואל זלטס:

אז תכתוב,

אדיר שוורץ:

רוחבו של, רוחבה של סמטת דרום,

אמנון ארבל:

שנייה, הרוחב של הסמטה לא משתנה, הוא מציע כרגע לבנות, לבנות מעל חצי מהמעבר, לבנות בניין. המשמעות של מה שאתם אומרים כרגע זה לצמצם את הבניין, פשוט שיהיה ברוחב של לצמצם אותו ב – 2 מטר,

הילה בכר:

אבל, אבל שלא ירדו שם עמודים, זה מה שחשוב להגיד, ששום דבר לא ירד לשם,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב 8 מטר, ואם זה (לא ברור) גם הוא מקבל, וגם הוא מקבל,

הילה בכר:

רגע, אבל אליעזר, אפשר לשמור על ה – 11.5 שהבניין רוכן מעל, בפחות, וגם בלי עמודים, זה כל מה ש - ,

אדיר שוורץ:

זה מה שהילה אומרת, זה בעיני צריך להיות מקובל על כולם,

הילה בכר:

כן, זה מה שאני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

יהודה פרוידגר:

מה? אתה אמרת, מה? אני אסתכל לציבור בעיניים, הוא יגיד לו בנו לכם על המעבר ציבורי.

אדיר שוורץ:

אבל זה בדיוק בנה לו את זה הרגע,

הילה בכר:

אבל, אנחנו, אנחנו צמצמו דרמטית,

יהודה פרוידגר:

צמצמת, צמצמת את השטח שלו, מעל המרחב הציבורי,

אדיר שוורץ:

לא נכון, השארנו רחוב,

יהודה פרוידגר:

מ – 11.5 צמצמת ל – 8, 3 מטר,

אדיר שוורץ:

לא,

הילה בכר:

לא, 11, תקשיב לי, 11.5 זה הרוחב היום כולו,

יהודה פרוידגר:

נכון,

הילה בכר:

6.5 זה ה - ,

יהודה פרוידגר:

נכון,

הילה בכר:

הכניסה פנימה, אז אנחנו אומרים לצמצם את ה – 6.5, ובנוסף לזה לא נוריד עמודים,

יהודה פרוידגר:

כל אחד צריך חצי, יהיה,

הילה בכר:

יהיה לך 8 מטר פנוי לשמיים, ואת היתר, פשוט מגיעים (לא ברור).

אדיר שוורץ:

זה יותר ממה שיש היום,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

זה מה שהיא אומרת לי.

יהודה פרוידגר:

היום יש 11.5,

הילה בכר:

11.5 זה מלוא המעבר,

אדיר שוורץ:

מלוא המעבר, כולו מקורה, גם היום יש חלק,

הילה בכר:

כולל המקורה, כן. זה בסדר, אנחנו יכולים לחיות עם זה, עם פתרון כזה.

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

הילה בכר:

ושלא ירד שום ממ"ד.

חיים כהן:

אני הייתי מוסיף,

אדיר שוורץ:

ללא, ללא כל עמודים,

הילה בכר:

ללא כל הפרעה למרחב הציבורי,

אדיר שוורץ:

ללא כל הפרעה,

אמנון ארבל:

עמודים חייב להיות,

הילה בכר:

לא, אז את הממ"ד שימקם במקום אחר, אמי, שיעשה שם בנייה בזיז. שיעלה הון תעופות בבנייה בזיז.

אדיר שוורץ:

ללא כל הפרעה למעבר,

עמנואל זלטס:

כן,

חיים כהן:

אתה תבדוק, אני כן הייתי מכניס את הנושא של ההסכם.

עמנואל זלטס:

אגב אמי,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

אגב אמי זה לא צריך,

חיים כהן:

לבדוק את זה,

אדיר שוורץ:

רגע,

אמנון ארבל:

ללא בנייה בשטח.

אדיר שוורץ:

ללא כל הפרעה למעבר הולכי רגל ולפעילות העסקית ברחוב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עמודים שיש מה לעשות,

הילה בכר:

לא, הוא יכול בלי עמודים,

עמנואל זלטס:

אבל זה לא לצמצם להם את זה, לא לצמצם, מקסימום להזיז, להזיז את הבניין, זה לא לצמצם אותו.

הילה בכר:

הוא יכול,

עמנואל זלטס:

להזיז.

הילה בכר:

אמי, ראינו פלאים פלאות בחסבון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא לצמצם, יש להעמיד את ה - ,

עמנואל זלטס:

להזיז אותו,

אליעזר ראוכברגר:

להעמיד,

עמנואל זלטס:

לא לצמצם.

אליעזר ראוכברגר:

להעמיד את הבניין,

הילה בכר:

להעמיד את הבניין,

אדיר שוורץ:

נכון, נכון,

הילה בכר:

זה חשוב,

יהודה פרוידגר:

ככל שהעיר מתקרב לעיר העתיקה,

אדיר שוורץ:

לא תותר כל בנייה בשטח הציבורי למעט (לא ברור),

אמנון ארבל:

הילה אומרת שלא יותר בכלל עמודים,

אדיר שוורץ:

לא יותר כלום במעבר,

הילה בכר:

כלום, כלום,

אמנון ארבל:

במעבר בכלום,

הילה בכר:

שיבנה 4 מטר בזיז, זה לא בלתי אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עמודים, יש לו ממ"דים,

עמנואל זלטס:

כי זה גם ככה יורד ככה,

הילה בכר:

איך?

חיים כהן:

ככה יש לך,

הילה בכר:

אליעזר, בוא נכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה לא אכפת לי?

הילה בכר:

שיתווכחו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עמודים,

הילה בכר:

רגע משהו כבר יותר,

אליעזר ראוכברגר:

עמודים,

חיים כהן:

קיימים כבר.

אליעזר ראוכברגר:

עמודים זה בסדר.

עמנואל זלטס:

אפשר (לא ברור).

אדיר שוורץ:

ללא הפרעה.

עמנואל זלטס:

ככל הניתן לצמצם ככל הניתן,

אדיר שוורץ:

ללא הפרעה לרצועת הולכי רגל, ולפעילות,

אליעזר ראוכברגר:

יש לצמצם,

הילה בכר:

כן, שישתדל,

אליעזר ראוכברגר:

יש לוודא, יש לוודא שלא תופרע מעבר הולכי רגל ככל הניתן,

אדיר שוורץ:

והפעילות העסקים ברחוב,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

כל עמוד מפריע, אין מה לעשות,

הילה בכר:

לא, אבל יכול להיות,

אמנון ארבל:

זה סמנטיקה,

אליעזר ראוכברגר:

עמוד מפריע, יש לו גם כאלה,

הילה בכר:

(לא ברור) לכתוב את זה,

אדיר שוורץ:

אמי, הולכי רגל והפעילות העסקית,

הילה בכר:

נכון, אפשר. למעט עמודים מינימאליים או בנייה בזיז,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד יש לו את ה - , כל אחד צדיק.

אדיר שוורץ:

רגע, אבל, לא, לייזר לא סיימתי, כאילו בוא נסיים עם הסעיף הזה, אני ממשיך.

עמנואל זלטס:

למה בנייה בזיז? אבל לא הבנתי.

הילה בכר:

או או, אנחנו מאפשרים פה את הכול, 4 מטר יכול להיות שכן אפשר לבנות בזיז, זה בניין נורא נורא גדול, הוא לא מסתמך רק על המעטפת שלו,

עמנואל זלטס:

אם זה ממ"ד לצורך העניין, הממ"ד צריך להיות,

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

ממ"ד לא יהיה, ממ"ד לא יהיה,

הילה בכר:

ממ"ד בכל מקרה לא, זה ממש זה לא,

אמנון ארבל:

איך תעשה ממ"ד שחוסם פה?

אדיר שוורץ:

איך ממ"ד מרחף? עמנואל, אני לא הבנתי,

הילה בכר:

לא, זה לא מרחף, הוא מוריד קירות.

עמנואל זלטס:

ברור שלא,

אדיר שוורץ:

אני אשמח יש לי דירה בקומה שנייה, אני אשמח לבנות ממ"ד (לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה לא תקני, זה לא יהיה תקני.

הילה בכר:

מרחף,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, להוריד את התיאום עם מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

אז עם מי זה יתואם?

אליעזר ראוכברגר:

עם מי זה יתואם?

אמנון ארבל:

(לא ברור) מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

עם אגף תכנון, עם הרישוי,

אמנון ארבל:

רישוי זה אגב מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

הילה בכר:

או מי מטעמו,

אליעזר ראוכברגר:

או מי מטעמו,

אדיר שוורץ:

רגע, תוסיף,

אמנון ארבל:

זה ברור,

אדיר שוורץ:

אמי תוסיף בבקשה, וזאת על מנת לאפשר את תנועת הולכי רגל והפעילות העסקית ברחוב.

אמנון ארבל:

איך? איך? עוד פעם,

אדיר שוורץ:

וזאת על מנת לאפשר, את תנועת הולכי הרגל ואת הפעילות העסקית ברחוב.

אליעזר ראוכברגר:

הולכי הרגל ללא הפרעה.

הילה בכר:

ללא הפרעה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אדיר שוורץ:

ללא הפרעה. אחלה, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זהו מספיק.

אדיר שוורץ:

רגע, זה עניין אחד, עניין שני,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אדיר שוורץ:

לגבי הבית ספר, א' הוספנו בית ספר בחסבון. ב', אני רוצה לשמור לנו, לעיריית ירושלים של, עוד 10 שנים שתדון בדבר הזה, שאני לא יודע אם הם מאשרים משהו,

חיים כהן:

בשלב ההיתר,

אדיר שוורץ:

תשאיר את זה לשלב ההיתר,

חיים כהן:

בדיוק,

אדיר שוורץ:

בינתיים לשמור את כל הגמישות שהייתה הבית ספר/מכללה/תרבות/פנאי,

הילה בכר:

משפחות, משפחות שימושים, משפחות.

אמנון ארבל:

זה מה שיישאר,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:

נוריד את זה, להוריד את ה - ,

אדיר שוורץ:

אגב לא בטוח שזה סותר את מה שאתם אומרים,

אמנון ארבל:

סותר,

אדיר שוורץ:

למה? שאם זה יש (לא ברור) של בית ספר, שיראה לי,

אמנון ארבל:

בית ספר (לא ברור) פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אני חולק עליך,

הילה בכר:

אין חצרות.

אליעזר ראוכברגר:

מי רוצה להוציא עין, אצבע בעין למשרד החינוך?

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תבקש ממני לא להכניס את זה?

חיים כהן:

להשאיר מכללות,

אליעזר ראוכברגר:

דברים אחרים,

חיים כהן:

לא, אמרת כיתות זה כפי שאמרת,

אליעזר ראוכברגר:

כיתות יש,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

חיים כהן:

לא, אמרת זה מה שהיה שמו בחסבון כיתות,

אדיר שוורץ:

אגב אני אגיד לך משהו לייזר,

חיים כהן:

כיתות חיזוק?

אליעזר ראוכברגר:

יש משהו,

חיים כהן:

אמרת את זה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא זוכר את הניסוח,

אדיר שוורץ:

לייזר, אני אגיד לך אבל, על משרד החינוך,

אליעזר ראוכברגר:

נו,

אדיר שוורץ:

למה אני כן בעד להשאיר את המילה בית ספר? כי גם בעוד 10 שנים משרד החינוך לא בטוח, יושבים אותם אנשים, יכול להיות שהסטנדרט והתקן ישתנה, לשמה המדינה הולכת, בוא נשמור את הגמישות לעיריית ירושלים. וועדת הקצאות של עוד 10 שנים, אני לא יודע מי זה.

עמנואל זלטס:

תשאיר, תשאיר, אמי, נשמע טוב.

יהודה פרוידגר:

הילה, וגם הבינוי מעל, של עיריית ירושלים?

הילה בכר:

לא, הוא עומד פה לדעתי בתנאי סף. יכול להגיש תוכנית ולעמוד בתנאי סף,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי כל נושא השימור?

הילה בכר:

יש לך 70% מהקרקע, 75%.

עמנואל זלטס:

בוא נלך לפי הסעיפים,

הילה בכר:

תנאי סף (לא ברור), ניתן בלעדינו,

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

חבר'ה, חברים, מחכים הרבה אנשים בחוץ.

אדיר שוורץ:

לגבי הגובה, יש לי שאלה לאמי,

אמנון ארבל:

כן. אני אומר לגבי, לגבי בניין, לגבי בניין אוריון, לצערי נכנענו, ואפשרנו את זה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

לגבי ליפשיץ, למה לגעת בבניין ליפשיץ?

אדיר שוורץ:

למה שחזור ולא שימור? מה? במה התכוונת?

הילה בכר:

לא, זה לא,

אדיר שוורץ:

אני באמת שואל,

הילה בכר:

זה הקולנוע, אנחנו אגב,

יוסי חביליו:

זה הכי יפה.

אמנון ארבל:

לשימור,

יוסי חביליו:

אמי, לדעתי אוריון, אוריון בליפשיץ,

הילה בכר:

לא, לא, הוא סוג של שימור, אבל שימור ביקשו,

יוסי חביליו:

אפשר לכתוב,

יוחנן וייצמן:

למה צריך לשמר, זה השאלה,

יוסי חביליו:

לדעתי אוריון יותר חשוב מהכול, זה גם (לא ברור).

הילה בכר:

אוריון יותר, זה המכללה ליפשיץ,

אמנון ארבל:

לא בגלל שהוא מבקש, למה (לא ברור) מה?

הילה בכר:

זה בניין מאוד יפה, שלא ייבנו מתחתיו, שלא,

אמנון ארבל:

ראינו בתוכנית, אני אראה לך בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

איך אפשר לאכוף גם עם שימור וגם,

אמנון ארבל:

לא, אבל למה לגעת בבניין ליפשיץ, אם זה כל כך מינורי מה שהוא מבקש שמה, זה לא מהות הפרויקט.

הילה בכר:

כן, זה ממש צריך לשכנע.

עמנואל זלטס:

להוסיף בתוכנית,

אמנון ארבל:

זה סתם. אל תיגעו בבניין ליפשיץ,

אדיר שוורץ:

אמי, אתה יכול להסביר לי ברמה הכלכלית?

אמנון ארבל:

תראה למשל זה, כל החפירות פה מתחת, בקו אפס מכל הכיוונים,

הילה בכר:

הם בקו אפס של היסודות,

אמנון ארבל:

למה לגעת?

הילה בכר:

אין לזה הצדקה.

אמנון ארבל:

בשביל מה?

הילה בכר:

כל ה - , כל המגרש הזה,

יוחנן וייצמן:

בבנין גם חלקו בקו אפס.

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בנין,

הילה בכר:

אבל לא חייבים לגעת בבניין הזה,

אמנון ארבל:

אבל הוא קיבל פה הרבה מאוד תוכניות,

הילה בכר:

יש לו מגרש נורא נורא גדול,

יוחנן וייצמן:

בנין לא,

הילה בכר:

הוא יכול להתרחק כמה מטרים מהיסודות של,

יוחנן וייצמן:

גם בנין,

אמנון ארבל:

בין זה מתחם פי, פי 10 מזה, והוא קיבל הרבה פחות זכויות, לחשב זכויות בנייה, הוא קיבל הרבה פחות.

יוחנן וייצמן:

לא, לחשב זכויות,

אמנון ארבל:

ונתן הרבה יותר מרחב ציבורי. שפה אין קו אפס, שפה אין,

הילה בכר:

אבל מה המניעה להתרחק מהיסודות? מה יש להיצמד ליסודות? מה? למה להיצמד ליסודות? יש לך מגרש חלק, תתרחק טיפה, תחפור עוד קומה,

אדיר שוורץ:

לייזר,

אמנון ארבל:

אין שום סיבה,

אדיר שוורץ:

אני יכול את ההתייחסות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה כן.

אדיר שוורץ:

ביחס לגובה הקומות,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

אני מבין שיש תקן 21, וזה פה אין את זה,

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר שוורץ:

איך הגיעו, אני באמת שואל, איך, איך הגיעו לגובה הזה, אני מאוד בעד שלא יהיה שם חניון, אלא שיהיה שם בניין שמשרת את הציבור.

יוסי חביליו:

שיהיה 20 קומות,

אדיר שוורץ:

איך הגיעו ל – 26, זאת אומרת ברוח הגיעו 26?

ישראל קלרמן:

26 ו – 39.

הילה בכר:

הוא טוען שכל הפעולות שהוא עושה פה, הם כאלה, כל הפעולות גם בקנייניות, גם השימור, גם השחזור, גם הזה, זה כזה שמוביל אותו להיקפים האלה.

יוסי תביליו:

אז הוא טוען,

הילה בכר:

בסדר, אנחנו, אני רק אומרת לכם מה נאמר מבחינת תקן. וגם כשמגיע התקן,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אנחנו לא יודעים?

אדיר שוורץ:

אז אני יודע, עכשיו אני מבין את המנגנון, פה איך אתם הגעתם ל – 35, 25, ב – 12?

אליעזר ראוכברגר:

שזה יהיה פה בלגאן.

הילה בכר:

הוא אומר שהוא יכול לעמוד אחרת ב - , שזה יצא לפועל זה הטענה.

אליעזר ראוכברגר:

זה חלק,

אדיר שוורץ:

וההצעה שלכם זה כאילו פשרה אליו? מה?

אמנון ארבל:

טוב, בסדר אני.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בוא הנה למה (לא ברור) תיאום בית ספר?

עמנואל זלטס:

לא, זה קיים, צריכה להיות אוטומטי,

אמנון ארבל:

אז אמרתי את כל ה - ,

עמנואל זלטס:

לא, גם את המתן תוקף בסוף שיחיה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב תנאי למתן תוקף, תיאום עם תכנון, למה?

אמנון ארבל:

אם אין בית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

למה, (לא ברור) בשלב ההיתר. אולי כן יהיה בית ספר, אמר, אמר אדיר, לא, אבל כן יש בית ספר,

ישראל קלרמן:

גם בית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

גם, כן, אבל אמר אדיר,

הילה בכר:

אופציה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע מה יהיה בעוד 10 שנים,

ישראל קלרמן:

נכון אז גם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול להשאיר את זה תנאי למתן תוקף, מה? נחכה על זה 10 שנים?

חיים כהן:

מה פתאום,

הילה בכר:

לא, לא, בשלב ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, נוריד את זה, ביקשתי.

הילה בכר:

יש לו היתר.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, אתה רוצה לדבר?

חיים כהן:

כן, אני רוצה רק להגיד משהו, אני מסכים עם התיקונים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

שאתה הערת פה. הסכמת איתם, אבל לגבי התוכנית, אני לא מקבל את המלצת מהנדס העיר, ואני אסביר.

אמנון ארבל:

באיזה עניין?

חיים כהן:

אני אסביר לך, כשהופקד התוכנית, אני נכחתי בוועדה, ואני דרשתי שוועדה מחוזית, (לא ברור) וועדה מחוזית אני נכחתי בוועדה, וביקשתי שיתאמו את ההפקדה עם מהנדס העיר, נעשה כמה וכמה שיחות עם מהנדס העיר, ועל בסיס זה הופקד התוכנית. מהרגע ההוא, עד לרגע זה אין לי מושג, למה כל השינויים האלה, למה כל הבעיות פתאום במכה אחת שצצות, אם זה על הקומות,

אם זה לא לבנות על ליפשיץ, אם זה כל תואם מראש עם מהנדס העיר. ולכן הצבעתי אז בעד. אני מבחינתי לא הולך לעשות מחוק מעצמי בוועדה מחוזית אני אצביע, לאחר שאני יודע שיש סיכום, ופה עכשיו אני פתאום אחזור ביניים, לא בגלל שגילו לי משהו חדש, אני לא ראיתי שום דבר חדש, שגילו לי שלא תואם מקודם עם מהנדס העיר. ולכן מבחינתי אני מקבל, אני נשאר בעמדה של,

צחי ברים:

התוכנית,

אמנון ארבל:

אפשר להגיד מילה אחת? חיים,

חיים כהן:

כן, תמיד.

אמנון ארבל:

לא, אני אומר, אני אגיד לך למה בעייתי מה שאתה אומר, הדיון כרגע דיון בהתנגדויות, לא בהמלצות מהנדס העיר,

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

שנייה, יש התנגדות, לא, רגע חיים, תן לי, לא הפרעתי לך.

חיים כהן:

בבקשה.

אמנון ארבל:

יש פה התנגדויות שהוגשו בעיקר בנושא השימור, הערות של מהנדס העיר בעיקר,

חיים כהן:

אגב היה המלצת שימור בהפקדה,

אמנון ארבל:

של הוועדה שימור,

חיים כהן:

של המחוזית, של הוועדה המחוזית, יש התייחסות של הוועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

חיים, תראה לי רגע בבקשה. הדיון כרגע דיון בהתנגדויות, הוגשו פה שלוש התנגדויות שאתה מתעלם מהם,

חיים כהן:

נכון.

אמנון ארבל:

אז אני חושב שזה,

חיים כהן:

חד וחלק,

אמנון ארבל:

הוועדה לא יכולה להתעלם,

חיים כהן:

לא להתעלם,

אמנון ארבל:

אבל הוועדה לא יכול להתעלם מהתנגדויות.

חיים כהן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, התנגדויות זה צריך להיות כן, יש מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

נושא שימור אני מדבר,

חיים כהן:

בנושא שימור אני מקבל את העמדה, של העמדת השימור של הוועדה מחוזית, מה?

אמנון ארבל:

יש פה דיון בהתנגדויות כרגע,

חיים כהן:

אז אני אסביר לך,

אמנון ארבל:

לכתוב שאתה כל ההתנגדויות?

ישראל קלרמן:

לא, מה שהם דיברו על זה,

חיים כהן:

מה שדיברנו,

ישראל קלרמן:

מה שדיברו כבר,

חיים כהן:

הם הסכימו,

אמנון ארבל:

חיים,

חיים כהן:

אמרתי מה שסיכמו,

אמנון ארבל:

חיים,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב לי, מה שסיכמו סיכמו, התוכנית הופקדה.

חיים כהן:

לא, אני מדבר עכשיו על השינויים של עכשיו,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, אני עונה לך עכשיו.

חיים כהן:

כן.

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה,

חיים כהן:

יפה,

אמנון ארבל:

אין מחלוקת, מה שהיה היה, לא יודע מי סיכם, מי לא סיכם, התוכנית הופקדה, עכשיו הדיון דיון בהתנגדויות, הוגשו פה התנגדויות בנושא השימור מאוד משמעותיות.

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להתעלם מהם,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

אתה חייב לתת להם תשובות,

חיים כהן:

אז אני אומר לך, שמבחינת,

אמנון ארבל:

תשובות של מה? שהיה סיכום, אז הכול בסדר?

חיים כהן:

לא, שאני לא,

אמנון ארבל:

משפטית אפילו אתה לא יכול להגיד את זה,

חיים כהן:

בדיוק את העמדה, אני מקבל את העמדה, של הוועדה המחוזית, של היועצת השימור,

עמנואל זלטס:

אבל אמי, גם, גם שיש פה היתר בנייה, שיצא כבר במקור. יש פה היתר מקורי,

אמנון ארבל:

אין בעיה, או שלא מבינים, או שלא מקשיבים. יש פה כרגע דיון בהתנגדויות,

עמנואל זלטס:

זה ברור.

אמנון ארבל:

המשמעות או שמקבלים את ההתנגדויות, או דוחים את ההתנגדויות, אתה לא יכול להגיד אפילו משפטית, אני דוחה את ההתנגדויות, כי זה מה שבשולחן,

ישראל קלרמן:

במילים אחרות הוא אומר, דנו בזה כבר, דנו בהתנגדויות האלה,

צחי ברים:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

כי שמו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

צחי ברים:

אמי צודק במה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי ברים:

אמי אומר, יש התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינת,

צחי ברים:

תתייחס לזה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע, צחי, אמי צודק סדרי הדיון,

צחי ברים:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הוא צודק,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך,

אמנון ארבל:

לגופו של עניין,

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך, אני בדקתי, ומה שהיה בקודם עומד בהתנגדויות,

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון, אבל זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר,

יהודה פרוידגר:

מחוזית שמצמצמים.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהמחוזית,

יוחנן וייצמן:

אני חושב (לא ברור) את הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

כן. מה שהיה בקודם, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אתה אומר, אמי,

יוחנן וייצמן:

להיות עקשנים, (לא ברור). דופק אותם זה המחוזית.

יוסי חביליו:

היא מהותית מאוד.

אמנון ארבל:

סליחה, אפשר, כמו שאומרים? אפשר (לא ברור) רגע ללב שלך, עזוב רגע, בבקשה חברים,

יוסי חביליו:

אתה יכול לסגור את זה עם שירה גם כן.

אמנון ארבל:

יש פה פרויקט עם עשרות אלפי מטרים,

יוסי חביליו:

לא צריך להתנגד,

אמנון ארבל:

יש פה תוספת שולית שבשולית לבניין שהוא בניין לשימור. חייבים את הקומה הזאת למכללת ליפשיץ, (לא ברור) בניין ליפשיץ, למה?

יוסי חביליו:

אתם ביחד עכשיו?

אמנון ארבל:

זה ככה שולי בתוכנית, בעשרות אלפי בתים שהוא מקבל, למה? למה?

צחי ברים:

אם זה התשובה שלך בהתחלה שהיה מסוכס עם יואל אבן, המהנדס.

אמנון ארבל:

אבל זה תשובה לא הגיונית, ולא נכונה משפטית, אתם לא מקשיבים למה שאני אומר. מה זה קשור? גם שיש תוכנית שמהנדס העיר תומך בה לחלוטין, והיא הוועדה דיון להפקדה, אתה לא מקשיב לי עכשיו.

צחי ברים:

אני שואל אותו מה התשובה,

אמנון ארבל:

אני לא סיימתי את השאלה.

צחי ברים:

אתה שואל אם,

אמנון ארבל:

גם שמהנדס העיר מוריד את התוכנית להפקדה, ואין שום מחלוקת בינינו לביניכם, יש התנגדויות. אתה חייב להתייחס להתנגדויות, לפעמים משנים את הדעה, אתה קורא לגופו של עניין, מקשיב,

שומע, אומר וואלה. אולי זה נכון. מה? אפשר לחשוב מה? ליפשיץ זה עמוד הפרויקט? חיים, בחייכם, אתם קצת.

יוסי חביליו:

של בתי משפט להפיל את כל הפרויקט הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) ליפשיץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

לייזר, אני מצפה.

אמנון ארבל:

מבטיח לך שזה לא מה שיפיל את הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

הבנייה בליפשיץ, זה לא מה שיפיל את הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד מה שמהנדס העיר יחליט.

חיים כהן:

אפשר לדבר אל הלב שלך?

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

השיטה, זה מה (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה דיון, זה התפקיד של הדיון בהתנגדויות.

חיים כהן:

השיטה,

אמנון ארבל:

אבל חיים,

חיים כהן:

אמרתי, אז אני לפעמים גם לא יודע, לא מבין, לא שומע, אמרת או שאתה לא מבין, או שאתה לא שומע, שניהם, אני לא מבין ולא שומע.

אמנון ארבל:

אז חבל,

חיים כהן:

זה השיטה מעצבן אותי.

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור לשיטה.

חיים כהן:

האיפה ואיפה הזאת,

אמנון ארבל:

אבל זה דיון בהתנגדויות עכשיו.

חיים כהן:

לכן אני אומר שאני,

אמנון ארבל:

אבל חיים, אלוהים אדירים, זה דיון בהתנגדויות, זה הטענות, התנגדויות, מה? לא, אבל זה לא קשור עליהם, אני מדבר, אני דיברתי אליהם בצחוק אמרתי, זה מקצועי, הפרויקט לא יקום ולא ייפול על התוספת מכללת ליפשיץ, אתם אישרתם את ההיקפים, ביקשתם מגדלים, למה לפגוע בבניין לשימור? שזה לא המהות של התוכנית, בשביל מה?

אליעזר ראובברגר:

זה הבעיה, זה הבעיה המרכזית.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

כלום. אין, אין דבר כזה. אין דבר כזה (לא ברור), זה הבעיה.

אדיר שוורץ:

אני רוצה להגביל פה את גובה הקומות. אני לא סיימתי, סליחה, אני בעד להגביל פה גובה הקומות ל – 20,

יהודה פרוידגר:

כמה? כמה?

אדיר שוורץ:

20 לכל היותר.

יוסי חביליו:

20 אני מצטרף לאדיר, אני מוכן להצטרף להצעה הזאת, לייזר, אני מציע,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה, שנייה, יש לנו עוד שתי,

יוסי חביליו:

מצטרף, זה משמעותי מאוד,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, יש פה שתי דברים, יש פה שני דברים, בסדר, יש פה שני דברים שאני רוצה. קודם כל לגבי הממ"דים, מה הבעיה שיעשו ממ"דים לפי החוק החדש?

אמנון ארבל:

זה לא פינוי בינוי, יש, ייבנו פה קווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

אמנון ארבל:

תראה איך הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

מותר לבן אדם לקבל ממ"ד, יש חוק חדש,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל מה עשו את זה חוק?

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה לייזר, לייזר, אני חייב, אני לא מצליח להבין. נתנה הוועדה, אמרה הוועדה המחוזית אני רוצה פה לתת 1200%, למה לא יודע, אבל התנאי הוא 1200%. 1200% זה מירבי, עכשיו מה אתה אומר, 1200 קיבלנו, בוא עכשיו נוסיף עוד ממ"דים, (לא ברור) אלפי מטרים לממ"דים? מה? מה היגיון? אין בעיה שיעשו ממ"דים יותר גדולים, על חשבון שטחים עיקריים. אין לנו את הבניין הזה.

ישראל קלרמן:

אבל פותח לו את כל ה - ,

עמנואל זלטס:

כל התכנון משתנה, כשאתה עושה ממ"ד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה? אתה מדבר עכשיו,

אמנון ארבל:

תודה על העזרה, חבר'ה, אני מדבר על ההיקפים, זה לא תכנון להיתר בנייה, זה תכנון לתב"ע,
בסדר? כרגע הוסיף ממ"דים לכל דירה, זה הוסיף עוד עשרות מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

ממ"דים לפי החוק,

אמנון ארבל:

אני גם בעד, אבל עושים שטחים בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

ממ"ד אף פעם לא בתוך (לא ברור).

אמנון ארבל:

בוודאי שכן, אליעזר,

הילה בכר:

אליעזר,

אמנון ארבל:

אליעזר, זה לא נכון אבל,

הילה בכר:

אתם יכולים להחליט אחרת, אבל זה תבנית מתוך הזכויות.

אמנון ארבל:

כשהוועדה מחליטה על מדיניות רק"ל זה כולל שטחי שירות אליעזר, נכון? אז זה כולל ממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם חורגים,

אמנון ארבל:

הם לא חורגים,

הילה בכר:

אין,

אמנון ארבל:

לא חרגנו אף פעם,

הילה בכר:

לא חורגים,

ישראל קלרמן:

לא, אם אישרנו לפי, לפי החוק החדש כן,

אמנון ארבל:

לא, התשובה היא – לא,

ישראל קלרמן:

לא, אם הוא,

הילה בכר:

זה לא קשור לחוק החדש,

אמנון ארבל:

כשאתה קובע,

הילה בכר:

ישראל,

אמנון ארבל:

החוק החדש,

ישראל קלרמן:

שנותן להגדיל ממ"ד,

אמנון ארבל:

אין בעיה, תגדיל,

הילה בכר:

מה זה קשור?

אמנון ארבל:

תגדיל, מה הבעיה? תגדיל את הממ"דים. תהפוך את ההחלטה ממ"ד,

הילה בכר:

בדיוק,

אמנון ארבל:

אחרי זה מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

יש לי עוד שאלה,

הילה בכר:

יש לו סל שטחים, אתה לא יכול לעשות ממ"דים שירותים, 15 מטר ממ"ד,

אמנון ארבל:

חנייה,

הילה בכר:

אתה יכול גם כן, על חשבון סך הדירות.

יוסי חביליו:

לא מגיע להם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, עכשיו רגע שנייה, מה אתה רצית?

ישראל קלרמן:

סתם אני שואל, תב"ע שאושרה כבר, (לא ברור) בדירות?

אמנון ארבל:

אין תיק.

ישראל קלרמן:

אין?

הילה בכר:

תקשיב, זה לא הגיוני,

אליעזר ראובברגר:

הבניין מכללת ליפשיץ,

ישראל קלרמן:

לא, להוסיף,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד שזה יהיה, תיאום עם אדריכל שימור וזהו.

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, בשלב ההיתר,

אמנון ארבל:

למה אבל? אליעזר, יש פה עשרות אלפי מטרים בתוכנית, למה לפגוע בבניין כזה? למה?

הילה בכר:

בליפשיץ?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

תראה לי אותו רגע,

הילה בכר:

אבל אליעזר, הם הציגו כבר יסודות,

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

אגב,

ישראל קלרמן:

אני יכול לראות פה רגע?

אמנון ארבל:

זה שולי שבשולי.

הילה בכר:

זה ממש שולי, הם יכולים להתרחק מהיסודות, זה זניח.

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור),

הילה בכר:

הם ממש לקחו את הקונטור של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אז דווקא בגלל שזה שולי, נעשה שזה יהיה בתיאום עם אדריכל שימור,

עמנואל זלטס:

בפרט שזה פחות מהיתר שיצא בעבר, הילה, זה כן חשוב,

אמנון ארבל:

שטויות במיץ עגבניות,

הילה בכר:

ברגע שאתה מאשר את זה בתב"ע,

אמנון ארבל:

מדובר כחלל (לא ברור), אם יש פה תוכנית מאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי,

אמנון ארבל:

אני עונה לך, אם יש תוכנית מאושרת, להוציא היתר בנייה, יופי כי היה לו תוכנית מאושרת, עכשיו הוא כולל את זה בתוכנית, קיבל על זה 1200%, אבל לא אני אשאר בהיתר בנייה שיש, די חלאס, נו באמת. מדברים שטויות, עמנואל.

יוחנן וייצמן:

החלטה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי, יש פה לגבי, בסדר.

עמנואל זלטס:

שנייה הסעיף הזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. יש פה לקבל חלקית את ההתנגדות, לעניין קולנוע אוריון, שם כתוב יש לתקן את הוראות התוכנית, כך שיועבר אפילו שימור, שחזור אדריכלי בסדר, תנאי להריסת הבניין יהיה תיאום עם מחלקת שימור, באישור וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

רוצה אישור וועדת שימור לפני מה?

אליעזר ראוכברגר:

ולמחוק את העניין של גובה הבניין החדש.

אמנון ארבל:

תראו רגע נוסף בבקשה אליעזר, כתבתי שניתן להציע ממ"דים מוגדלים בהתאם לתקנות, בתוך זכויות בנייה, זה אני מניח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

עכשיו סליחה לעניין אוריון, קולנוע אוריון,

עמנואל זלטס:

מה שהילה הציעה.

אליעזר ראוכברגר:

אישור וועדת שימור, העניין של בניין חדש תוריד. את המשפט, את המשפט הזה לעניין (לא ברור) בניין חדש להוריד, תיאום עם מחלקת השימור אישור וועדת שימור, זהו. אני לא רוצה מיד כבר עכשיו להכתיב להם מה, מה הם יחליטו,

אמנון ארבל:

לא, קו בניין חדש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם יחליטו שזה יהיה ככה, או ככה, כן זהו, זהו, זה מה שאני,

עמנואל זלטס:

תעלה טיפה למעלה. לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה עוד?

עמנואל זלטס:

לא, זה הסעיפים בהתחלה שהם נכנסו, הוספת סעיף בהתחלה,

אמנון ארבל:

לא, בהתחלה הוספתי את הסעיפים הקניינים, קנייני, שהוועדה פה תבחן את זה, אני אין לי בעיה להגיד,

אדיר שוורץ:

לא תפרש,

אמנון ארבל:

זה סוגיה קניינית לחלוטין, אתה יודע, אני יש, אני חייב להגיד גם לך, אני חייב להתייחס לזה, כחלק מהיתרי בנייה. אם החלקה היא לא שלו לצורך העניין בסוף יסתבר שאינו שלו, אז הוא יסבך אותו. תבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד טיפה. הלאה.

יוחנן וייצמן:

ראש בקיר.

אמנון ארבל:

ביקשו לבחון את זה, ולפתור זה, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

שילך למחוזית, מה?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה ממני? יש שמאי במחוזית, אנחנו לא שמאים, ולא (לא ברור), חברים, בואו, בואו
סיימנו, בוא נלך להצבעה, חיים, יוחנן,

אדיר שוורץ:

אני לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נעשה בקול. חיים, יוחנן,

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, לא, צחי,

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, סליחה גברתי. אחר כך בבקשה, יוסי, יוסי.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נכנסים להצבעות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא רוצה שלא נספור את הקול שלך? אין בעיה.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים אנחנו נעשה כמה הצבעות. כן? הנושא, הדבר הצבעה ראשונה, מי בעד הצעה של אדיר, להגביל את מספר הקומות ל – 20,

עמנואל זלטס:

אני יודע, אחרי זה,

יהודה פרוידגר:

מה יהיה הצבעה הבאה? תגיד מה ההצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר עם השינויים שעשינו,

עמנואל זלטס:

בסדר, זה בסדר.

יוסי חביליו:

אבל אנחנו נגד, 20 קומות. גם נגד 20 אפילו?

יהודה פרוידגר:

לא, אם זה רוב, אז אני רוצה שיהיה כתוב שאני נגד,

אדיר שוורץ:

לא, אתה לא יכול,

יוסי חביליו:

תצטרף לאדיר, בוא נראה מה יהיה, בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי ואדיר בעד, יהודה,

יוסי חביליו:

יהודה בעד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אל תגיד לי בבקשה מה בעד, מי נגד?

יוסי חביליו:

למה? אתה לא בעד?

אליעזר ראוכברגר:

חיים, צחי,

יוסי חביליו:

אמרת שאתה רוצה לצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, חיים, צחי, ישראל,

ישראל קלרמן:

מה נגד?

אליעזר ראוכברגר:

נגד ההצעה של אדיר? הלאה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד 12,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אתה רוצה שנצביע על 12?

יוחנן וייצמן:

כן, אוקי,

ישראל קלרמן:

22 גם, תצביע על 22.

הילה בכר:

אפשר לסגור,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה 22 ועוד חצי חדר, נו באמת, יללה, אל תעשו צחוק.

ישראל קלרמן:

12,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אני בעד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד? מי בעד המלצת מהנדס העיר כפי שעשינו, כולל התיקונים כפי שמוצע ע"י מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? אדיר, חיים, צחי, ישראל, אליעזר, אתה, אתה לא?

ישראל קלרמן:

אני גם, לא, אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, מי נגד? יהודה ויוסי, אתה נמנע. יוחנן נמנע. אוקי,

הילה בכר:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו. תודה.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוברים לדיון בסדר הראשון בסדר היום התנגדויות, בבקשה מחכים הרבה אנשים בחוץ,

אדיר שוורץ:

אתה קורא (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה דיון שלכם, לא, אין לנו.

תוכנית 1305812

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1305812, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תוכנית להעצמת שטחים במגרש חום. מדובר פה על מגרש חום בשכונת קריית משה, אני אראה לכם רגע איפה, 5812, התוכנית למעשה מציעה לקחת בניין בני ביתך (לא ברור) בנייני ציבור, אפשר לראות, עוד לא, תיכף אפשר לראות,

הילה בכר:

לא, לא הולך לשם אמי, מצטערת.

אמנון ארבל:

יש פה היום במתחם, יש היום שני בניינים שהם בנייני ציבור, שמשמשים בתי ספר, התוכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, בואו, תקשיבו בבקשה. כן. אמי, אמי,

אמנון ארבל:

היום היום הבניין קיימות פה היום, קיימים שני בתי ספר, התוכנית למעשה מציעה להרוס את כל הבניינים הקיימים, ולהציע בינוי חדש, שמודרני יותר, צפוף יותר, שייתן מענה להגדלה, אנחנו עושים את זה בלא מעט בניינים, בנייני ציבור חומים, של להרוס כמה שזה קשה, להרוס בניינים קיימים, ולעשות בנייה חדשה. הוגשו פה מספר התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש היום? אפשר אולי להעלות לנו?

אמנון ארבל:

אנחנו מנסים להעלות,

הילה בכר:

זה קצת קשוח.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לראות,

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

תלת – מימד,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, תצ"א, תלת – מימד בוא נראה מה יש.

אמנון ארבל:

זה זה.

הילה בכר:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המגרש,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר,

הילה בכר:

רגע, אני מנסה,

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

עדיף תלת – מימדי לדעתי,

הילה בכר:

אוקי, איך עושים תלת – מימד בדבר הזה? לא, לא, זה האינטרנט לא שלנו,

עמנואל זלטס:

אי-אפשר, אי-אפשר,

הילה בכר:

אני יודעת לעבוד ב – GIS,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עזבי תלת – מימדי, בואי תעשי. לא, לא,

הילה בכר:

אני אסתדר, נכון.

עמנואל זלטס:

לא, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

תעשי, תעשי רגע, תיכנסי,

הילה בכר:

הולכת,

יהודה פרוידגר:

ה – GIS של העירייה לא עובד?

אמנון ארבל:

הוא לא עובד כרגע. לא יודע,

הילה בכר:

ה – GIS (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

כי היא נכנסה חיצוני אחר.

הילה בכר:

לא נכנסתי דרך חיצונית.

אמנון ארבל:

יפה תראו, יש לי את זה משום, פטנט איך להוריד את זה. זה גם לא, יש פה תלת – מימד.

עמנואל זלטס:

זה לא יעזור.

הילה בכר:

אתה מבין, אתה צריך להיכנס לחיצוני, כדי להגיע לתלת – מימד, הפנימי.

אמנון ארבל:

חכה, בוא נראה איך זה עובד.

עמנואל זלטס:

הדרך הארוכה,

הילה בכר:

איזה שטויות,

עמנואל זלטס:

הדרך הקצרה, הדרך הארוכה היא הקצרה.

אמנון ארבל:

מישהו הסביר איך לפתור את זה,

הילה בכר:

למה אתה לא זוכר? זה קריטי,

אמנון ארבל:

לא, להוריד את ה - ,

הילה בכר:

עיקרון.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

הילה בכר:

מה זה קשור? כל פעם זה מבקש אחר שם משתנה, הנה זה מספיק טוב.

אליעזר ראובברגר:

זה מה שיש היום?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שיש היום, יש פה את הבניין הזה, התוכנית מציעה להרוס את כל מה שקיים פה להציג,

אליעזר ראובברגר:

כולל איפה שהחץ? לא, זה מגורים,

אמנון ארבל:

זה בניין מגורים, התוכנית כוללת את הבית כנסת הזה שיש פה לגבול החלקה, (לא ברור) התוכנית, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

הבית כנסת לא הורסים.

אמנון ארבל:

זה שולי, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא נוגעים,

אמנון ארבל:

מסדירים אותו.

עמנואל זלטס:

גם מרחיבים אותו?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא נוגעים,

אמנון ארבל:

רק מסדירים את הגישה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. את המעבר, השאלה אם הבית כנסת, הכניסה שלו, אוקי,

אמנון ארבל:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

את כל זה הורסים?

יהודה פרוידגר:

תסביר, אני לא שומע, אמי,

אמנון ארבל:

את המסמכים הילה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מרוכז במשהו אחר.

יהודה פרוידגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה זה (לא ברור) שימור?

אמנון ארבל:

37 מה?

יוסי חביליו:

67 ולא היה,

אמנון ארבל:

הבניין לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, מה זה שימור?

הילה בכר:

אתה יכול לקבוע אותו עכשיו אם בא לך. רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, מה אתה רוצה בית ספר לשימור עכשיו? אתה לא בעיר ההיסטורית,

אמנון ארבל:

הגמנסיה זה בית ספר לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בעיר ההיסטורית,

יוחנן וייצמן:

זה בניין,

אמנון ארבל:

אני אשמח ששימור מדאיג אותך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל למה צריך להיות שימור?

יוחנן וייצמן:

מאוד מדאיג אותי.

הילה בכר:

לא מהכיוון, הדאגה שהיה,

יוחנן וייצמן:

מהכיוון הנכון.

אדיר שוורץ:

תודה רבה, עוד מישהו דואג לוועדה, עמנואל,

אמנון ארבל:

הנה זה אנחנו (לא ברור), היום למעשה,

הילה בכר:

לא לתמיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה להרוס את כל הבניין, להציע בעצם שני בתי ספר,

אליעזר ראוכברגר:

זה התוכני?

אמנון ארבל:

זה התוכנית החדשה,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, שלא תגיד אחר כך שלא ראיתי.

יהודה פרוידגר:

לשמוע מקרוב.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה להרוס את כל, את כל הבית ספר הקיים בעיקר פה, רואים את זה כאן מקרוב, מציע בניין של שני בניינים חדשים, ע"פ התוכנית כרגע, בית ספר יסודי ובית ספר תיכון, אני מדגיש, זה מנחה לחלוטין, קווי בניין שהוא (לא ברור), במספר קומות, ואפשר לעשות מה שרוצים, וזה לא מחייב כמובן. זה ההסדרה של הבית כנסת, בנייה חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

למה יש פה (לא ברור) אחד?

אמנון ארבל:

זה מה שנכנס,

אליעזר ראוכברגר:

ושני הבתי ספר?

יהודה פרוידגר:

איפה המועדון נוער?

אמנון ארבל:

אין, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

מה עם המועדון נוער?

אמנון ארבל:

יש שם מועדון נוער.

יוחנן וייצמן:

בוא, אני חייב להבין,

אליעזר ראוכברגר:

הנה,

אמנון ארבל:

לא, היה,

יהודה פרוידגר:

ממש בצד.

אליעזר ראוכברגר:

זה ליד, ליד.

חיים כהן:

אמי,

יוחנן וייצמן:

לחבר לתוך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בניין ליד,

ישראל קלרמן:

זה הישיבה, מרכז הרב זה הישיבה.

אמנון ארבל:

מרכז הרב זה על הישיבה,

ישראל קלרמן:

על בית, מה?

יוחנן וייצמן:

אז אני טעיתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מאחורה, מה?

יוחנן וייצמן:

אמי, טעות, כשדיברתי על שימור, חשבתי על הבניין ההוא.

אמנון ארבל:

לא, לא, לא,

דובר לא מזוהה:

ליזר, יש מגרש נוסף.

הילה בכר:

כן.

דובר לא מזוהה:

המועדון נוער חופף, עובר להיות (לא ברור),

אמנון ארבל:

מרכז הרב זה פה, אליעזר.

חיים כהן:

זה ממול, ממול.

אמנון ארבל:

אתה צודק, זה מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא הבנתי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מאחורה.

אמנון ארבל:

בסדר.

חיים כהן:

אמי, למה אין, בצרכים שיש, למה (לא ברור) מעונות? זה פשוט שמה מאוד מאוד תחת מעונות.

אמנון ארבל:

המגרש הזה הוא מגרש יחסית גדול שמשמש, העדפה,

חיים כהן:

למה לא הוספתם מעונות?

דובר לא מזוהה:

כי המגרש קטן.

חיים כהן:

המגרש קטן?

אמנון ארבל:

חיים, אני עונה לך,

חיים כהן:

המגרש לצורכים אחרים, זה,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה לפני,

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל של המגרש?

אמנון ארבל:

חיים, לפני זה,

דובר לא מזוהה:

יש מעונות במגרש צמוד.

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל של המעונות? של המגרש?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

הילה בכר:

החוס כולו?

דובר לא מזוהה:

זה שני בתי ספר,

הילה בכר:

5.7 דונם. מה?

דובר לא מזוהה:

רק משתפר פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה רוצים המתנגדים?

אמנון ארבל:

הרבה דברים.

הילה בכר:

לבדוק?

אמנון ארבל:

כן, לא, לבדוק. יש לנו סך הכול, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

מי שלא מקשיב, לא מקשיב נו.

אמנון ארבל:

יש לנו בערך 13 התנגדויות, התנגדות אחת הוגש ע"י תושבי שכונת קריית משה, שבגדול מדברים על, לא נראה סקר קרקע והשפעת צפיפות בתושבי השכונה, לא נקבעו הוראות במרחבים מוגנים, התוכנית מציעה הצרה ביטול של מדרכות, אין תוכנית תנועה, חנייה תת קרקעית אינה מתאימה לדרישות משרד החינוך, שטחים פתוחים אשר משמשים את תושבי השכונה, צפויים להיגרע, כריתת עצי פרי, בנייה צמודה למגורים, חסימת אוויר ואור, פרויקט (לא ברור), אי – עמידה בתנאים מחייבים של בטיחות, זה סוג אחד. יש היום (לא ברור) תלמידים של תת מור התורה, שזה בית ספר יסודי הקיים במתחם, הם טוענים שהתוכנית סותרת את התוכנית המאושרת, בסמכות הוועדה מחוזית שקבעה שניתן לבנות בית ספר אחד במתחם, ואינו שניים. העדר סמכות,

אליעזר ראובברגר:

אחד או שניים,

אמנון ארבל:

ביקשה הסכמה של הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

למה אתה קורא פה התנגדויות?

אמנון ארבל:

שאלו אותי מה זה, אתה צודק, יללה נזמין אותם?

אליעזר ראובברגר:

יללה כן.

הילה בכר:

יפה. מה לעשות?

עמנואל זלטס:

כל הזמן או רק (לא ברור)?

הילה בכר:

כן, מה? אין לי שום עניין,

עמנואל זלטס:

לא, חשבתי שהגעת,

הילה בכר:

לא, אני באתי לעזור קצת לאמי. באמת היום יש לו וועדה לא פשוטה וזה.

עמנואל זלטס:

לא פשוטה? למה?

הילה בכר:

מלא תיקים שזה, יוחנן יכול לעשות לך בעיות.

עמנואל זלטס:

הגעת בשביל (לא ברור),

הילה בכר:

לא, לא, באתי בשביל לעזור לאמי, הכי תמים, אין לי שום אינטרס מאחורי זה, כלום.

אליעזר ראוכברגר:

על מה?

הילה בכר:

הוא שואל למה הגעת, למה הגעת, למה הגעת, לא הגעתי לכולם, הגעתי לעזור לאמי.

עמנואל זלטס:

בקשות שהיא הייתה,

הילה בכר:

כן,

עמנואל זלטס:

אז בכלל היא לא,

הילה בכר:

אני לא אריב אתכם, יהיה לי ראש אחר.

אליעזר ראוכברגר:

את צריכה לעשות היום.

הילה בכר:

יש לי, אני הולכת באמצע. למה? אתה מתבאס שאני פה? אליעזר,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

הילה בכר:

לא יודעת, לי נאמרו דברים על ה-, לא, בסדר, אני יודעת שאתם.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה?

הילה בכר:

מה? לא בן אדם רצוי, סתם.

חיים כהן:

אל תגידי את זה,

הילה בכר:

לא, לא, אני ממש צוחקת. אני בן אדם ניתן (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

הילה, אפשר לארגן כיסאות לחבר'ה?

הילה בכר:

אני חושבת שכן,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה כיסאות בשפע, מי שרוצה יבוא לפה, הוא יכול להתיישב.

יוסי חביליו:

נשאר עוד משהו או לא?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, כולם התיישבו?

הילה בכר:

טוב כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. חברים, שנייה כולם יושבים? טוב, רבותי, אפשר רגע שקט, מיכל, אילנית, בבקשה. יש פה התנגדות, יש פה התנגדות של תושבי השכונה, יצחק גולומב בשם (לא ברור), חגית מורדינסקי, נריה, יעל שפירא, תליה ישועה, אפרים רזניק, (לא ברור) פרידמן, מי בשם רוצה להציג את ההתנגדות?

איה סורק:

אני אציג, אני אתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

מי את?

איה סורק:

עו"ד איה סורק,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

איה סורק:

עו"ד איה סורק,

יוסי חביליו:

היא,

אליעזר ראוכברגר:

את מייצגת את השמות שאמרתי עכשיו?

איה סורק:

אני מייצגת 35 (לא ברור) של,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם את, תעני לשאלה לי, לא מה שאת רוצה להשיב. את מייצגת את השמות האלה?

יוסי חביליו:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, תירגע. את מייצגת את השמות האלה?

איה סורק:

את שמי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם את מייצגת עוד, אין לי בעיה, אני מתכוון אם את מייצגת את השמות האלה גם.

איה סורק:

אני מייצגת את ההורים של שצורפו 35,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, זה סליחה, זה התנגדות הבאה, אז חכי בבקשה לפי הסדר.

אלי שפירא:

יעל שפירא זאת אשתי.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אלי שפירא:

יעל שפירא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה אני שואל אם יש מישהו שרוצה, אתה מייצגת את ה – 9 האלה?

אלי שפירא:

לא, אחת,

יוחנן וייצמן:

אחת מתוך ה – 9.

אליעזר ראוכברגר:

אחת מתוך ה-9 בבקשה.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו גם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אין צורך את כולם כי זו אותה התנגדות, אז אחד יציג בפני כולם. כן בבקשה קדימה. כן, רק את שמך לפרוטוקול.

אלי שפירא:

אלי שפירא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אלי שפירא:

אנחנו גרים בשכונה כבר כמה שנים טובות, אין לנו מוסדות חינוך לתושבי השכונה, הבן שלי לומד בחיידר (לא ברור) חיים בקרוואנים, הבנות שלי לומדות בבית ספר בגבעת שאול, יש, אבל גנים, אין גנים, (לא ברור), עכשיו שהמלחמה אין ממ"דים, אין שום דבר, אין אפשרות בכלל, גם כשפתחו אין מקומות שיש ממ"דים, ולפי הנוהל של העירייה בכניסה ל- , צריך לעשות הקצאה, קודם כל לתושבי השכונה, אנחנו חושבים שהקצאה שליד, שזה לא לתושבי השכונה, זה יכול להיות גם לא תושבי העיר, זה לא קודם לתושבי השכונה. ואנחנו, ואני מדבר בשם המון המון הורים, בחיידר, בלי שום הקצאה, ואנחנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

טוב. מי עוד רוצה, רוצה, רוצה לדבר על ה- ?

מור אודסקי:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מי זה אני?

מור אודסקי:

מור אודסקי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי, רק לא לחזור על מה שנאמר, אין צורך.

מור אודסקי:

אנחנו גרים ממש מול ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה לא מה שנאמר בהתנגדות של ה - , של זה, לא,

אלי שפירא:

של אשתי?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלי שפירא:

בלבד, לא, לא, לבד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תודה.

יוחנן וייצמן:

לפתוח את המחשב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אין צורך. יש פה את הכול בטקסט הכתוב, כן, בבקשה גברתי.

מור אודסקי:

אנחנו גם יש לנו (לא ברור) שעולה, וגם אנחנו כובע, כובע של השכנים, אנחנו גרים ממש ממול, אנחנו עיקר התחושה שלנו כשכנים עכשיו, כל הנושא של השטחים (לא ברור), שהם מאוד מאוד נדירים, בקריית משה, הילדים הולכים לשחק במגרש הזה אחרי צהריים, יש שם את הפינה של החקלאות, הם (לא ברור), כל רבי שהם שתלו, ואני לא יודעת מה, זה מאוד משמעותי השטחים הפתוחים האלה, שהם באמת כמעט לא קיימים אצלנו בשכונה. בגלל (לא ברור) השכנים, ובלי קשר כל הבלגאן שיהיה סביב עבודות, משהו שאנחנו מאוד מאוד חוששים ממנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. עוד מישהו מקבוצת השמות שאני הקראתי קודם?

דובר לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, משרד עו"ד אייל נבון, זה את?

איה סורק:

זה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה שמך רק?

איה סורק:

איה סורק.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

איה סורק:

אני מייצגת כמו שאמרתי, אני מייצגת 35 הורים לתלמידים שילדיהם לומדים, כנראה ילמדו בעתיד בתלת התורה. אני לא רוצה להלאות ולחזור על כל הטעונונים הכתובים, אז אני באמת אשתדל לקצר ולצמצם, ואם יש שאלות, אז אני אשמח להשיב, שאלות שקשורות. בעצם מדובר בתהליך, התהליך הזה של הניסיון, גם ניסיון להסדיר את (לא ברור). זה הליך שלו נמשך כבר כמה שנים, מתחיל באיזה שהוא ניסיון להוציא היתרי בנייה, למבנה שהוא בעצם היום בתוכנית הבינוי, זה בדיוק אותו מבנה, מה שהיה היתר בנייה שלא אושר בסופו של דבר בעקבות התנגדות ההורים,

אליעזר ראוכברגר:

בעקבות מה?

איה סורק:

בעקבות התנגדות ההורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא בגלל זה לא אושר, לא אושר בגלל התנגדות יושב ראש הוועדה, שבמקרה זה אני, כן הלאה.

איה סורק:

בסדר. אז אני, אז מה? אני אשאל את יושב ראש הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אני טענתי שצריך ללכת לתב"ע, פה זה תב"ע, זה משהו אחר לגמרי.

איה סורק:

לכן,

אליעזר ראוכברגר:

יש היתר ויש תב"ע, זה בכלל תכנון ובנייה, את כעו"ד מן הסתם מבינה את ההבדל.

איה סורק:

שני דברים שונים,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

איה סורק:

בפועל, תוכנית הבינוי מציעה פה את אותו מבנה שהוצא בהיתר בנייה, אינני יודעת מה הנימוקים של, הסיבה שבעטייה הוא דחה את ההיתר, אני לא יודעת. אבל כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה, עכשיו אנחנו בתב"ע,

איה סורק:

לא משנה, אז אני אומרת זה לא משנה, בסופו של דבר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

איה סורק:

זה התהליך שנעשה פה, היום נעשה תב"ע שהוא בדיוק על אותו, בדיוק אותו היתר בנייה, בדיוק אותו מבנה, באותו מקום, עבור אותה, עבור אותה ישיבה. אני כן רוצה לפתוח ולומר, וגם ההורים אמרו שחשוב להם לומר, אני אין לנו דבר וחצי דבר נגד הישיבה לצעירים, אנחנו מכירים בחשיבות, לא רוצה בכלל, לא, שלא ישתמע חלילה מדברי, זה ביקשו ההורים גם לומר, שלא ישתמע חלילה מדברנו שיש לנו משהו נגדם, אנחנו חוששים לפגיעה בהורים בתלמידים, של תלמוד התורה של מאור התורה, הניסיון הזוחל הזה ולהמשיך ולהדיר אותם מהמתחם, באופן שבו נעשית, שאני מדברת על תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

תסבירי את המשפט הזה, שאתם חוששים ל - , לעתיד התלמוד תורה והילדים בתלמוד תורה. כי עד כמה שאני הבנתי פה את התוכנית, יש כאן גם מבנה לתלמוד תורה.

איה סורק:

אז אני אסביר, שוב אני לא רוצה לחזור כל הנימוקים שתיארתי בהתנגדות, כולם כתובים, בוודאי קראתם בעיון, אני בטוחה. אבל אני כן,

אליעזר ראובברגר:

אבל עדיין זה חשוב שזה ייאמר, יש גם הקלטה, פרוטוקול, זה חשוב.

איה סורק:

מאה אחוז, אז אני אגיד, אני אגיד את הדברים הבאים. כרגע המבנה של תלמוד התורה הוא מיועד להריסה, בתוכנית,

אמנון ארבל:

כל המבנים,

אליעזר ראובברגר:

כל המבנים במגרש מיועדים להריסה,

איה סורק:

כן, מבנה שעוד לא נבנה כמובן שהוא, מיועד לבנייה אבל לא להריסה, כרגע מיועד להריסה מבלי שאני מעניינת בהוראות התוכנית לעניין שלביות הביצוע, אני לא, גם לא רואה אחד התניות שיהיה רק כאשר יינתן אישור תקציבי לבנייתו מחדש, אני לא רואה התניות שהבנייה שלו תיעשה בהתאם לכל ההנחיות של משרד החינוך, אני כמובן אגע בזה, נגדתי בזה בהרחבה בהתנגדות, אנחנו נתייחס לזה אחר כך, זה בכל הנושא התכנוני, אבל הדברים האלה לא מופיעים כיום בתוכנית. ומכאן הדאגה הרבה שהבנייה הזאת לא תעשה מחדש. זו הדאגה הראשונה. הדאגה השנייה היא הסתכלות על

תוכנית הבינוי, היום אם אנחנו נסתכל על תוכנית הבינוי, אנחנו רואים שבונים תיכון, בצמוד לו, בונים אולם ספורט שהוא צפוי להיות גדול בהרבה מהאולם, אולם ספורט ומועדון נוער צפוי להיות גדולים בהרבה, באופן כזה שלמעשה גורעים את כל השטחים הפתוחים, שנמצאים היום במתחם הזה, השטחים הפתוחים, פינת החי העצים שנמצאים שמה, הגינה הקהילתית, ציינו פה ההורים, יש חלק מההורים מן הסתם שבית הספר גם הורים בשכונה, והדברים האלה חשובים גם ברמה הקהילתית, לא, נדבר גם כמובן על נושא הבטיחות, ורעידות אדמה, ולאן הולכים כשיש פה עכשיו מקימים עוד בניינים גבוהים וגבוהים, ובסוף אמורים להתרכז באותו, באותו מתחם, של השטחים,

יהודה פרוידגר:

הבניינים הגבוהים שבונים, בונים גם,

איה סורק:

סליחה?

יהודה פרוידגר:

בבניינים הגבוהים שבונים בונים גם ממ"דים,

איה סורק:

לא, לא ממ"דים, דיברתי על רעידות אדמה, כמובן ממ"דים, כמובן שיהיו (לא ברור) אני בטוחה שבמבנים שייבנו, אתם לא תוציאו היתר שאין בו את כל הדברים החשובים האלה, זה ברור לי, אבל אני אומרת שהיום אני מדברת על זה גם, אני אמרתי שמה את נושא הבטיחות בצד, זה נושא שצריך לחשוב עליו, אין לו כרגע, הוא לא מקבל כרגע ביטוי בתוכנית, הוא, מן הראוי שהוא יקבל. והעניין השני הוא גריעת כל השטחים הפתוחים של ה - , של בית ספר יסודי, אני לא צריכה כמובן להסביר את כבודכם כמה חשוב, שלילדים בבית ספר יסודי, יהיו שטחים פתוחים, רבים בבית הספר שלהם, זה דבר אחד. דבר שני, שאני רוצה לגעת בו, זה נקודה שאולי פחות משפטית, ויותר אני אומר אותה בצד החינוכי כמובן ידברו אחרי זה גם, נציג ההורים ונציגי בתי הספר. אני חושבת שברור כשאנחנו מסתכלים על התוכנית, שיש מה שנקרא שטחים שהם בכסות ציבורית, שזה מועדון הנוער, שזה אולם ספורט, זה כסות ציבורית למבנים שבסופו של דבר ישמשו בעיקרם, כי זה הטבע, הם ישמשו בעיקרם את הילדים הגדולים יותר, הבוגרים יותר, החזקים יותר, ולא את הילדים שלומדים בבית הספר היסודי. כשאנחנו מלכתחילה בונים תוכנית שהיא נבנית באופן הזה, אנחנו מסכלים את האפשרות שהאולם ספורט הזה ישמש את, את ילדי תלמוד התורה כפי שהוא משמש היום, אנחנו מסתכלים על זה מראש, וזה לדעתי חלק מתפקידכם, סליחה, לא שמעתי,

חגית משה:

זה לא,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא וועדת הקצאות,

איה סורק:

סליחה,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא וועדת הקצאות פה, עכשיו אנחנו בכלל לא דנים מה ישמש את מי, ומי ישמש את, ישמש את מה.

איה סורק:

אני כמובן,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו קובעים תוכנית תכנון ובנייה, אנחנו לא וועדת הקצאות,

יהודה פרוידגר:

זה לא הקצאות,

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שהמועדון (לא ברור) בסופו של יום יהיה לפה, או יהיה לשם, לא יודע. אבל זה, אבל זה עוד, איך אומרים? חזון למועד.

אלי שפירא:

שאלת מה המחירים, איזה מחיר אור התורה סליחה (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לא, מי אומר,

חגית משה:

בסימן קריאה,

אלי שפירא:

את המחיר שהיא תשלם,

אליעזר ראובברגר:

למה? מי אמר? כל המועדון נוער, וכל האולם ספורט זה יינתן למאור התורה,

אלי שפירא:

זה לא יכול להיות, כי מועדון נוער, עם ילדים, זה הנוער,

אליעזר ראוכברגר:

גם, גם בגיל 10 זה מועדון נוער.

חגית משה:

יש שם מינהל קהילתי,

אלי שפירא:

לכן אנחנו מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תמשיכי אוקי,

חגית משה:

זה לא רלוונטי.

איה סורק:

אני אמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איה סורק:

אמרתי פה בצדק, אני כמובן לא מתייחסת, אין פה טענות משפטיות לעניין ההקצאה, שטרם הוצעה, אם נסתכל גם בסקר העצים שלכם, גם פה הייתה ישיבה, זה ברור שהמבנים האלה, הולכים להיות מוקצים לישיבת צעירים, אין פה, זה לא סוד, זה לא, אם אפשר להעלות את נספח התנועה, בבקשה תסתכלו בנספח התנועה מה רשום, נספח התנועה למי הוא מיועד, יהיה רשום כאן שהוא מיועד לישיבה, ישיבה לצעירים, זה מיועד לבית ספר מאור התורה. זה,

חגית משה:

נספח התנועה,

איה סורק:

זה מסמכים,

חגית משה:

מה קשור נספח התנועה לאולם הספורט?

איה סורק:

לא,

חגית משה:

תסביר לי,

איה סורק:

אני אסביר, אני אסביר, כל,

יוחנן וייצמן:

מסמכי התוכנית,

איה סורק:

זה ברור שהמבנים האלה,

חגית משה:

זה לא מופיע ל - ,

איה סורק:

זה ברור שהמבנים האלה, המבנים האלה, אתם לא תקצו את אולם הספורט ספציפית לא למאור תורה, אלא אם התוכנית הזאת תעבור, לא תקצו את אולם הספורט באופן ספציפי לבית ספר כזה, או בית ספר אחר, הוא יהיה בניין ציבורי, אני אומרת, אני אומרת שמכוח הטבע, שיש מבנה ציבורי שיש בו נערים מבוגרים יותר, שיש בו נערים צעירים יותר, מי שישתמש במבנה הזה בפועל, המבוגרים יותר.

חגית משה:

את אומרת את זה בסימן קריאה, וזה לא נכון, רק שתדעי,

איה סורק:

זה בסדר, אני אומרת בסימן קריאה,

יהודה פרוידגר:

דווקא, דווקא כשיש מבוגרים,

אליעזר ראוכברגר:

וצעירים,

דוברת לא מזוהה:

יש לי משהו,

יהודה פרוידגר:

חלוקת שעות יותר סבירה, הצעירים יכולים להשתמש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, אני אתן לך רשות דיבור, כן,

יהודה פרוידגר:

ואלה אחר הצהריים.

איה סורק:

אז אני חושבת, אני חושבת,

יהודה פרוידגר:

אני נמצא במוסד חינוכי, שיש לנו אולם ספורט, שמשמש גם את כל תושבי היישוב, יש חלוקה יפה, וכולם מסתדרים חיים ביחד.

חגית משה:

רוב, רוב אולמות הספורט בירושלים הם בעירוב שימושים של בתי ספר, (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

שלוש וחצי צהריים אוכלוסיות שונות?

חגית משה:

כן,

דובר לא מזוהה:

בשעות הלימודים,

חגית משה :

בשעות הלימודים,

דובר לא מזוהה :

לחלק לשתי אוכלוסיות שונות?

חגית משה :

כן, כן,

יהודה פרוידגר :

קודם כל,

דובר לא מזוהה :

אחרי צהריים?

יהודה פרוידגר :

ישלץ זה לא, אם זה יהיה ישלץ, או זה יהיה לחרדים, אבל מה שזה לא יהיה, יש ישיבות תיכוניות או כאלה גם פועלים אחרי הצהריים, השיעורי ספורט שלהם הם אחרי הצהריים.

דובר לא מזוהה :

ומה קורה בחצר?

חגית משה :

ויש בתי ספר, שיש להם עירוב שימושים משותפים,

אליעזר ראובברגר :

רבותי, אנחנו לא וועדת חינוך פה, ולא וועדת הקצאות, נו זה לא, זה לא השולחן המתאים לכל הדיון הזה.

דובר לא מזוהה :

לכן אנחנו מתנגדים,

אליעזר ראובברגר :

אז תתנגד, זכותך, רק אני אומר לך שאתה לא במקום הנכון להתנגד.

דובר לא מזוהה:

לא, לכן הולכים להראות את האולם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא במקום הנכון להתנגד.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) משיב, אף אחד לא מקשיב פה מהקהל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה,

דוברת לא מזוהה:

וועדה, כל אחד פה מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גברתי עוד שנייה אני אוציא אותך, אם את תמשיכי לצעוק.

דוברת לא מזוהה:

אולי אני בתור (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

דוברת לא מזוהה:

רוצה לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה כן, גברתי, מי שיפריע, אני אוציא אותו החוצה.

דוברת לא מזוהה:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

מי שיפריע אני אוציא אותו, כן, בבקשה, בבקשה גברתי.

דוברת לא מזוהה:

זה גם נושא אקוטי, חינוך לילדים שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, מאה אחוז, כן, בבקשה,

הילה בכר:

שיעבור המסר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

איה סורק:

אני חושבת שה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, הילה בבקשה.

דוברת לא מזוהה:

על התפקיד שלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה כן, הילה, בבקשה.

דוברת לא מזוהה:

את נוכחת פה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי בבקשה נו. כן.

איה סורק:

כיוון שאני אוכל להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני מחכה לשמוע אותך, הם מפריעים לך, לא לי. כן, כן, גברתי.

איה סורק:

כן, אני ממשיכה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

איה סורק:

אז אני ממשיכה, אני אומר שברור לי, ברור לי שאנחנו נגיע לפה שוב, בוועדת הקצאות, ושאתם לא הפורום, אני חושבת שכמוסד תכנוני,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שלא תגיעו, יכול להיות שמי שיקבל את ה - , את האולם ספורט כל זה יהיה אתם, ואז ישלף יגידו התנגדות, מי יודע?

איה סורק:

אני מניחה שבניגוד למצב היום, שהוא אולם ספורט הוא כרגע, סמוך למאור התורה, מאור התורה משתמש בו, המצב שיהיה לפי התוכנית שאתם מציעים, שזה יהיה אולם ספורט, שהוא יהיה צמוד לתיכון, שמאור התורה יצטרך, אני אומרת במירכאות, יהווה (לא ברור) שימוש בו. אז זה לא, אני לא נכנסת שוב, לא נכנסת לשאלת ההקצאות, אבל אני כן חושבת, שמוסד תכנוני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איה סורק:

צריך להביא בחשבון מראש גם את השיקולים ואת החשיבה הזאת, של איך הדברים ייראו, זה יכול להיות, אנחנו לא יודעים מה יהיה בעוד 5 שנים, אבל אנחנו כן יודעים כשיש מקום מצב כזה, אני לא מדברת שוב, לא רק על האולם ספורט יש פה מועדון, ויש פה עוד, עוד מבנים הציבוריים, אני מבינה שמתעתדת להיות (לא ברור) שם ספריה שיהיה, ספריה של הישיבה לצעירים, ומטבח תעשייתי, וכל הדברים האלה. שהולכים באופן טבעי, הולכים לשרת רק את התיכון, ולא את בית ספר היסודי, את חטיבת הביניים, להגיד היום אנחנו לא יודעים למי יוקצה, שחצי, חלק נכבד מסמכי התוכנית כותבים שזה הולך להיות ישיבה לצעירים, אני סליחה ומחילה, אני חושבת שזה קצת היתממות להגיד את זה, זה ברור שהתיכון הזה, כשאתם בונים אותו באותו אופן שרציתם לבנות את ההיתר, שמבקש ההיתר לישיבה אצלנו, רוצים לבנות אותו היום להגיד, אנחנו לא יודעים למי הוא יוקצה, אז עכשיו אל תיכנסו לטיעונים האלה, אני סליחה חושבת שזה, זה לא, זה קצת היתממות, להגיד את הדבר הזה. הרי אנחנו רואים, הפניתי לנספח התנועה, לא בשביל הגיד שנספח התנועה הוא

קשור עכשיו לטיעונים הספציפיים האלה, אלא כי נספח התנועה מציין במפורש ישיבה לצעירים, הסקר העצים מציין במפורש ישיבה לצעירים, אנחנו יודעים למי הולך להיות מוקצה הדבר הזה. זה לא איזה מבנה ציבור שאנחנו לא יודעים למי הולך להיות מוקצה. אז אם את זה אפשר, הנקודה הזאתי אפשר אני חושבת להמשיך הלאה. אז אני עוברת הלאה, אני רוצה לומר המבנה הזה שאתם מבקשים להרוס בתוכנית הזאתי, מבלי עדיין לתת את האופק לאופן הבנייה שלו מחדש, הוא מבנה שקיים כבר 60 שנה, באותו מקום, משרת את תושבי השכונה, משרת את הילדים שלהם, וכנראה ישרת גם את דור העתיד, והעתיד שלו, ואני חושבת שלא בכזה קלות, אנחנו גוזלים מהם את הדבר שהם בנו שם, גם במובן של החזון החינוכי, דווקא בזה אני לא הולכת להרחיב, הרחיבו ההורים וירחיב הצוות החינוכי. אבל במובן הזה שנגזלו מהם פינת החי העצים, והשטחים הפתוחים. הנושא הבא שאני רוצה להתייחס אליו, הוא אופן הבנייה מחדש, עכשיו הורסים מבנה, ואתם אומרים ייבנה מחדש, איך הוא הולך להיבנות? אני לא ראיתי בתוכנית, הפנו אותי אם אני פספסתי את זה, אבל לא ראיתי בתוכנית איפה ציינתם שיש אישורים, או שנדרשים בכלל בשביל להרוס, נדרשים אישורים של משרד החינוך כדי לבנות מחדש, כמו שאני רואה את התוכנית היום, ופירטתי את זה בהרחבה יתרה לדעתי בהתנגדות, כמו שאני רואה את התוכנית היום, היא לא מתאימה להנחיות לא של משרד החינוך, ולא של מינהל התכנון, לגבי איך בונים בתי ספר, לא בונים בתי ספר ב – 5 קומות לילדים קטנים. והתוכנית כמו, זה מה שהיא מציעה, זה הדבר שאותו היא מציעה, והדבר הזה, הוא לדעתי לא, לא אפשרי לאשר אותו, מבלי שדורשים מראש את האישורים שיבטיחו גם אישורים התקציביים כמובן, אבל גם אישורים של משרד החינוך, שיבטיחו שהמקום הזה ייבנה מחדש. ההנחיות של משרד החינוך נוגעות לא רק,

אליעזר ראובברגר:

כן, זה כבר אמרת, אין צורך לחזור,

איה סורק:

אז אני שנייה רק עוד נקודה אחת מחדדת, לא אחזור, רק לגובה המבנים. אלא גם לכמות השטחים הפתוחים ולאופן החלוקה שלה מול ילדים בוגרים יותר, גם על זה אמרתי ואני לא אחזור. אני כן רוצה להעלות עוד שתי נקודות שגם עלו בהתנגדות, אולי הם עלו בהתחלה, שזה הנושא של התמ"ל, אני מניחה שאתם תבחנו את הנושא, שצריך לקבל פה את אישור הוועדה המחוזית, והתמ"ל על התוכנית, העליתי את הנימוקים האלה, אני לא ארחיב על נימוקים משפטיים שמפורטים באמת בהרחבה בהתנגדות שלנו. אם יש אישורים כאלה, אני כמובן אשמח לדעת, אני לא ראיתי שיש אישורים של הוועדה המחוזית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא צריכים לקבל,

איה סורק:

לא צריכים לקבל?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

השתנה החוק.

אליעזר ראוכברגר:

זה סמכות מקומית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש תוכנית שביטלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איה סורק:

בסדר גמור, אוקי. אני מקבלת, אני אשמח לראות אסמכתאות, אני מניחה שהחלטה שלכם בהתנגדות תפרט גם את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא ראית את המלצת מהנדס העיר?

איה סורק:

לא ראיתי את המלצת מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

חבל, שמה זה מופיע.

איה סורק:

אני כמובן אשמח לקבל את ההפניות כדי שנוכל להתייחס אליהם.

אליעזר ראוכברגר:

זה מופיע באתר, כבר שבוע ימים.

איה סורק:

סדר היום הוא, אז עכשיו הדבר האחרון שאני, בסדר, אז אני מניחה שמופיע היום כל נושא כריתת העצים, גם לזה אני לא מתכוונת להתייחס, אני מניחה שכבודכם כמובן ביצעו את הסקר. אני רוצה עוד נקודה אחת להעלות, וזה, וזה נושא התנועה, ובהשלמה אליו החנייה התת-קרקעית, כרגע אני מבינה שלא מתוכננת חנייה תת קרקעית ב - , במתחם הזה. סליחה, לא שמעתי.

חגית משה:

קרוב לרק"ל,

אליעזר ראוכברגר:

גם זה יש התייחסות בהמלצת מהנדס העיר.

איה סורק:

בסדר גמור. מצוין, אז אם יש התייחסות אז אין צורך שאני ארחיב עוד בנושא.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איה סורק:

זהו, אני, אני רוצה כן להשאיר את הבמה גם להורים, וגם לחברים פה שידבר בשם צוות בית הספר. אני כן אשמח אם כבודכם ישמעו גם את ההורים שידברו, טיעונים אולי (לא ברור) משפטיים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו לא יכולים לשמוע את כולם, אבל ניתן לנציגות. עו"ד יהונתן חבשוש? בבקשה אדוני. אתה מייצג את הנהלת בית הספר.

עו"ד יהונתן חבשוש:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד יהונתן חבשוש:

חלק מהדברי שרציתי להגיד כבר אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אין צורך לחזור, בוא תוסיף.

עו"ד יהונתן חבשוש:

אני כן רוצה לתת דגש על התכנון המיועד של בית הספר, שבית ספר יסודי שמתוכנן בבניין של 5 קומות, אנחנו יודעים כמעט בוודאות שהוא לא יאושר, ולכן ככל שהוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פעם ראשונה בעיר, יש לנו הרבה כאלה.

עו"ד יהונתן חבשוש:

בסדר, ולכן אני אומר ככל שהוועדה תחשוב כן לאשר את התב"ע הנוכחית, לקבל את האישורים של משרד החינוך מראש, כדי שלא נעמוד אחר כך, זה דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד יהונתן חבשוש:

כתנאי לאישור התב"ע. דבר שני, אנחנו רוצים קדימות,

אליעזר ראוכברגר:

הייתי מציע לך לבדוק אם אולי כבר משרד החינוך כבר אישר,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עד היום כאלה דברים בעיר, ואז לא צריך ללכת לכל אחד בנפרד. הוא אישר גם יותר מ-5,

יהודה פרוידגר:

גם כדי שמשרד החינוך, בנוהל של משרד החינוך כשהוא מאשר תקצוב של בינוי, הוא מסתכל על הפרוגרמה, מסתכל על התוכנית,

עו"ד יהונתן חבשוש:

אנחנו, אנחנו יודעים ש - ,

יהודה פרוידגר:

הוא לא מאשר,

עו"ד יהונתן חבשוש :

אנחנו יודעים שכל בנייה נבחנת מחדש, ולא משנה מה נעשה בעבר, משרד החינוך,

אליעזר ראוכברגר :

לא, נכון מחדש, זה נכון מבחינת ההרשאה התקציבית,

עו"ד יהונתן חבשוש :

ולכן,

אליעזר ראוכברגר :

על גבי הצורך, ופרוגרמה זה נכון, אבל לגבי ה – 5, יהודה, אל תפריע לי בבקשה. אבל לגבי ה – 5 קומות כבר יש, אינספור תקדימים בעיר.

עו"ד יהונתן חבשוש :

כאן זה שונה, מאחר שמדובר בבית ספר יסודי,

אליעזר ראוכברגר :

אני מדבר על יסודי,

עו"ד יהונתן חבשוש :

בצורה בעיות נוספות, כי 5 קומות יצרכו לשים מעליות, מעליות צריכות ליווי של מבוגר ומעלית לילדים קטנים,

אליעזר ראוכברגר :

אתה לא תושבי, ילדים בבית ספר יסודי כיתה א' לכיתה ה' למשל,

עו"ד יהונתן חבשוש :

נכון.

אליעזר ראוכברגר :

מבחינת היכולת הטיפוס נאמר.

עו"ד יהונתן חבשוש :

זה יוצר,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

עו"ד יהונתן חבשוש:

זה יוצר בעיות, שאנחנו רוצים לפתור אותם מראש, לפני שנכנסים למצב שבו אחר כך בית הספר,

אליעזר ראובברגר:

טוב,

עו"ד יהונתן חבשוש:

(לא ברור) כאן שוקת שבורה. דבר נוסף שאנחנו רוצים, דבר נוסף שאנחנו רוצים מראש שכבר יהיה מה שנקרא על השולחן כמו שאמרנו ונאמר, וייאמר, אין שום טענה חס וחלילה כנגד הישיבה לצעירים. אבל עם כל הכבוד לישיבה שקולטת נערים מחוץ לעיר, תושבי המקום קודמים לכולם, ולכן לבנות את בית הספר לפני שמתחילים את הבנייה של התיכון, מאחר שאנחנו רוצים לספק את הפתרון, ולא אחר כך למצוא מצב שבו במשך שנתיים שלוש, הבית ספר נמצא במקום מרוחק, ואז ההורים מוסיפים לשלוח את הילדים לבית ספר, גם יחזרו אחרי 5 שנים למקום, פתאום אין להם תלמידים שיגיעו אליהם, וזה שובר את הרצף של 60 שנה של בית ספר שקיים, אנחנו מדברים פה על בית ספר שה - , הוא בעצם לב של הקהילה שגרה באזור הזה, אנחנו מדברים על בית ספר ש - , כמו שנאמר ייסד אותה הרב מרדכי אליהו, שנים לפטירתו. אנחנו מבקשים לא לשלול בנייה של (לא ברור) את האפשרות לבנות, אנחנו מבקשים קודם כל לאפשר לנו לבית ספר, לקיים את המצב, ולא לפגוע בבית הספר.

חגית משה:

הצענו בנייה, אם תהיה הריסה אנחנו הצענו בנייה בהינף אחד, של שני בתי הספר יחד, נכון? אוריאל, תתקן אותי.

אוריאל אלבז:

כן,

אליעזר ראובברגר:

חגית,

חגית משה:

לא, מה שזה לפרוטוקול שזה,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

עו"ד יהונתן חבשוש:

דבר נוסף שאני מבקש שזה אכן תהיה אם יש התחייבות כזאת שתהיה,

חגית משה:

יש ההתחייבות, מבחינתנו כן,

עו"ד יהונתן חבשוש:

שהיא תהיה כתובה, כמו שיש תוכניות מאושרות כבר לישלץ, שלא יתחילו לפני שיש תוכניות מאושרות גם כן,

חגית משה:

יש שני אפשרויות, סליחה שאני מתפרצת, אני מחזיקה את תיק החינוך, אני רוצה להגיד בתחילת הדברים שלי, בית ספר מאור התורה, הוא בית ספר חשוב מאוד בירושלים, ואנחנו נעשה, עושים ונעשה עוד יותר כדי שהוא יתחזק. אין לנו שום רצון, ניסיון לפגוע בבית הספר, נקודה, סימן קריאה, אדום. התלמידים והילדים של מאור התורה, הם הילדים שלנו, כמו הילדים של כל הבתי ספר בעיר, אולי, אני לא רוצה להגיד שפה לא יקליטו אותי, שאמרתי יותר חשובים,

דובר לא מזוהה:

אני מציע לבוא לראות את המצב של בית ספר,

חגית משה:

אוקי,

דובר לא מזוהה:

כדי לראות אם הדברים אכן כך.

חגית משה:

סוף סוף, נכון, מכיוון אנחנו רוצים רק שני דברים, והצענו את שני האפשרויות, את שתי האפשרויות להנהלת בית הספר, אחד, להרוס את בית הספר הקיים, יחד, ולבנות את שני, את כל הקמפוס יחד בהינף אחד בו זמנית. לבנות גם את מאור התורה החדש, ואת ישלץ, בתוכנית החדשה, ולא הוותיקה שיש, שאת דיברת עליה של 7 קומות,

איה סורק:

ומה עם כל הזמן הזה?

חגית משה:

כמו כל בית ספר, כשאנחנו בונים, אנחנו בונים לא מעט בתי ספר בעיר ירושלים, עם כל הסיפור האורבאני שלה, וההתחדשות העירוני והכול. כמו שאנחנו מתייחסים לכל בתי הספר כשיש בנייה מחדש, אנחנו עכשיו יש בית ספר החוקר יוצר, שאנחנו בונים אותו בפרויקט המשתלה, העברנו את בית הספר אז איז, כולל הסעות לאיזה שהוא מבנה חלופי, ואנחנו נחזיר אותם כשהבית ספר עכשיו נבנה, בספטמבר כנראה יקבל,

דובר לא מזוהה:

אז מה רע לשפץ את זה?

חגית משה:

שנייה,

דובר לא מזוהה:

רק תשפצי את זה,

חגית משה:

שנייה רגע,

דובר לא מזוהה:

זה האפשרות השנייה.

חגית משה:

אז אפשרות, אז אני אומרת כל מה שאנחנו יודעים לעשות, עם בתי הספר האחרים, אותו, אותו דבר אנחנו נתייחס גם לבית הספר הזה, אם יגידו רוצים בנייה מחדש, זאת אפשרות אחת שעלה שולחן לגמרי, כולל משרד החינוך. האופציה האחרת היא, הרי אנחנו היום במאור התורה, יש שתי קומות, הקומות העליונות הן קומות שמשמשים כבר את ישלץ,

דובר לא מזוהה:

למה? בגזל, סליחה, סמל מוסד הוא שלנו.

חגית משה:

הם משמשים את ישלץ לפני שמאור התורה הגיעו,

דובר לא מזוהה:

לא נכון,

חגית משה:

סליחה, אני לא מתווכחת,

דובר לא מזוהה:

אני נתתי להם את זה, אני נתתי להם את זה, חגית.

חגית משה:

והיום זה לא, רגע שנייה, אני רוצה רגע להסביר,

איה סורק:

מה האופציה השנייה?

יהודה פרוידגר:

למה גזל? לא גזל?

חגית משה:

שתי קומות היום מתוך מאור התורה, משמשים את הילדים של ישיבה לצעירים, י' עד יב'.

דובר לא מזוהה:

השתלטו על המקום.

חגית משה:

אף אחד לא השתלט,

דובר לא מזוהה:

השתלטו על המקום.

דובר לא מזוהה:

היושב ראש היא נתנה את זה להם,

חגית משה:

אז אם נתת, אז לא השתמשו, אם נתת אז לא השתמשו. שנייה,

דובר לא מזוהה:

מחילה, חמש צריכים להחזיר,

חגית משה:

סליחה, שנייה,

דובר לא מזוהה:

זה רשות שימוש,

חגית משה:

שנייה, שנייה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא רצינו בכלל שייכנסו.

חגית משה:

בית הספר,

דובר לא מזוהה:

זה התשובה האמיתית.

חגית משה:

המלחמה, המלחמה עכשיו שלנו תגרום לחרדים להיכנס, אבל עזוב זה לא קשור. מה שאני מנסה להגיד שכרגע, ב – 6 שנים, איזה, יותר מ – 6 שנים, נמצאים בשתי הקומות העליונות של בית ספר היסודי מימון שהיה לפני שמאור התורה הגיע עם הרב מיכאל אליהו, היה שם בית ספר ממלכתי דתי, מימון,

דובר לא מזוהה:

נכון,

חגית משה:

שנייה, אני לא רוצה להתווכח, שמימון עזבו, נתנו לישלף להיכנס, התיכון של ישלף לומד שם, ברגע שייבנו את, את ישלף, התפנו שמה כיתות, השתי קומות האלה, ויהיו למאור התורה, יהיו יותר כיתות ממה שיש היום, גם על זה אנחנו מתחייבים, והתחייבנו להורים, והתחייבנו להנהלת בית הספר,

דובר לא מזוהה:

איפה ההתחייבות?

חגית משה:

התחייבנו לכולם באלפי שיחות שהיו איתי, שאנחנו נשפץ את בית הספר שיפוץ עומק, כמו שאנחנו עושים, סליחה, ואני יודעת את זה, אני לא עושה טובה למאור התורה, אני עושה את זה לעשרות בתי ספר, בכל שנה, עיריית ירושלים מוציאה מעל 300 מיליון שקל לשיפוץ קיץ כאלה, ברמה הזו של שיפוץ עומק.

דובר לא מזוהה:

ואנחנו לא מקבלים שקל.

חגית משה:

כי אתם לא יודעים מה אתם רוצים, אתם רוצים לבנות ולהרוס, אתם רוצים,

איה סורק:

רגע, רגע, אמרת שיש אופציה אחת,

חגית משה:

אז אופציה אחת היא בינוי, וזה, באופציה אחרת, היא שיפוץ, שיתפנו שתי הכיתות, לשפץ את כל בית הספר. זה קיים על השולחן.

דובר לא מזוהה:

אנחנו רוצים שהדבר הזה זה יהיה שיפוץ, (לא ברור).

חגית משה:

ואני רוצה להגיד עוד דבר,

דובר לא מזוהה:

זה בלתי אפשרי,

חגית משה:

אומר לי כאן אוריאל אלבז, שהוא אחראי על ה - , אחראי על בינוי בתי הספר, משרד החינוך נתן לנו אישור פסילה של בית הספר כבית ספר מאוד מאוד ישן,

דובר לא מזוהה:

זה שקר.

חגית משה :

קיבלנו פסילה,

דובר לא מזוהה :

אין דבר כזה.

חגית משה :

אוריאל אלבז, אתה יכול להראות? כדי שיהיה אפשר לבנות אותו,

דובר לא מזוהה :

סליחה אני רוצה לומר משהו בעניין הזה, אוריאל, אוריאל סליחה, אוריאל אני רוצה לומר משהו, ישבת אצלי בחדר, ישבת אצלי בחדר לפני, לפני התב"ע.

חגית משה :

מתחייבת אליה.

דובר לא מזוהה :

שנייה לפי התב"ע, אוריאל יש בעיות אצלי, לפני התב"ע בחדר, לה היו הסכמות בקשר לתוכנית קודמת, אמר לי אוריאל ליד נחמן סעדיה, אני הולך להביא חוות דעת מהנדס שתהרוס את הבניין שלכם, וכך הוא עשה, הלך להביא חוות דעת מהנדס שמורידים את הבניין, והדבר מוקלט.

דובר לא מזוהה :

זה נכון, זה נכון,

דובר לא מזוהה :

יש לי הוכחה על הדברים,

דובר לא מזוהה :

זה נכון,

דובר לא מזוהה :

תגיד שאתה אמרת.

אוריאל אלבז :

הכחשתי?

דובר לא מזוהה:

יופי,

אוריאל אלבז:

לא הכחשתי, אני גם אסביר את זה, אני אסביר,

דובר לא מזוהה:

כן, הסכמות.

אוריאל אלבז:

אני אסביר, אני אסביר,

דובר לא מזוהה:

אתה הולך לוחש לה באוזן, ואתה אומר (לא ברור) להריסה, אחרי שאתה מביא מישהו.

אוריאל אלבז:

רגע,

דובר לא מזוהה:

משהו אחר.

איה סורק:

רגע סליחה, למה האופציה (לא ברור).

אוריאל אלבז:

לייזר, ברשותך, יש פה טענה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, את תדבר בתורך, חכה. תן להם בינתיים לדבר.

לימור סון-הר-מלך:

שלום, שלום,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוחנן וייצמן:

אפשר? אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, אתה רוצה לדבר, תגידי את שמך, בינתיים זה היה רק צעקות, אם את רוצה לדבר, אז תגידי את שמך בצורה מסודרת לפרוטוקול.

לימור סון-הר-מלך:

שלום,

אליעזר ראוכברגר:

צעקות, בסדר,

לימור סון-הר-מלך:

אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

חלק מהחווייה פה,

אוריאל אלבז:

(לא ברור) חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

הרי באו פה בשביל לצעוק, לא באו בשביל להתדיין,

לימור סון-הר-מלך:

אני לא צועקת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא דיברתי עלי.

לימור סון-הר-מלך:

אני מדברת בצורה,

אליעזר ראוכברגר:

לא דיברתי עליך, לא דיברתי.

לימור סון-הר-מלך:

ותודה חגית,

אליעזר ראוכברגר:

דיברתי על מי שיושב לידך,

לימור סון-הר-מלך:

אני רוצה לומר ככה,

יהודה פרוידיגר:

אז השם. שם לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

כן גברתי. כן. רבותי, אפשר בבקשה לא להפריע לגברת? לפחות לכבד אותה,

חגית משה:

אנחנו צריכים להקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אוריאל, אוריאל, לפחות ממך אני מצפה שלא תפריע לי.

אוריאל אלבז:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה את שמך רק גברתי.

לימור סון-הר-מלך:

טוב, אז לטובת הפרוטוקול חברת הכנסת לימור סון-הר – מלך,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

לימור סון-הר-מלך :

קודם כל אני מאוד שמחה לשמוע את הדברים שחגית אמרה פה, ממש,

אליעזר ראוכברגר :

מה את קשורה לתוכנית?

לימור סון-הר-מלך :

קודם כל,

אליעזר ראוכברגר :

את גרה בקריית,

לימור סון-הר-מלך :

גילוי נאות, גילוי נאות,

אליעזר ראוכברגר :

את גרה בקרית משה?

לימור סון-הר-מלך :

יש לי בנים שלומדים במאור התורה,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, בסדר,

לימור סון-הר-מלך :

אחד סיים שנה שעברה,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

לימור סון-הר-מלך :

אחד עדיין לומד שם. ובאמת אני מבטיה כמו כל ההורים של, תלמוד תורה, התלמוד תורה הזה, החשוב הזה, המוסד החשוב הזה שבאמת עושה ונותן מענה ל - , לילדי האזור, ובאמת מענה מדהים,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא חושב שיש מחלוקת,

לימור סון הר-מלך :

אפשר להגיד, שנייה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אני אומר שאני לא חושב שיש מחלוקת עליהם.

לימור סון הר-מלך :

אני רק אומרת שמעתי את חגית, אני חושבת שהיא אמרה את הדברים בצורה מצוינת, אני חושבת שהאופציה, אני, אני מכירה קצת את ה - , את האירועים, ואת הכרונולוגיה של הדברים, והצעות שהיו בזמן ש - , לא, הצעות שהן באמת לא רלוונטיות מכל כך הרבה בחינות. אבל באמת כשאני שומעת, חגית, כשאת אומרת שיש את אופציה של השיפוץ, שהיא תהיה באמת בתיאום, איך באמת רואים, ששומרים על המתווים, ולא פוגעים, ולא זה. אם יש אפשרות כזאת, בעיניי זו האופציה האידיאלית, וכדאי לראות איך אנחנו מנסים לתת את המענה הזה. כי בסוף אני רואית מה האלטרנטיבות כשידברו על בעצם הרס מחדש, אני לא יודעת למה אתה אומר שאי-אפשר את ה - , שזה לא אופציה,

אוריאל אלבז :

אני אסביר, אני אסביר,

לימור סון הר-מלך :

אז, אז,

אוריאל אלבז :

אני אסביר, ואני שמח על ההזדמנות.

לימור סון הר-מלך :

אז אני,

אוריאל אלבז :

כי סוף סוף יישמרו הדברים,

אליעזר ראוכברגר :

שנייה אוריאל, אוריאל,

אוריאל אלבז :

לא לשני אוזניים,

אליעזר ראוכברגר:

אוריאל, בבקשה,

אוריאל אלבז:

אלה הרבה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אוריאל,

אוריאל אלבז:

זה הזדמנות מצוינת.

אליעזר ראוכברגר:

אוריאל, בבקשה, אתה מדבר בסוף.

לימור סון-הר-מלך:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תשיב לכולם, לא רק לגברת,

לימור סון-הר-מלך:

יש את האופציה של השיפוץ,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר את שמה.

לימור סון-הר-מלך:

באמת זה, ולפנות את שתי הקומות, זה באמת ייצר, כדי לשמור על המגרשים, לאפשר את הדבר הזה, עוד פעם,

חגית משה:

לשמור על המגרשים?

לימור סון הר-מלך :

לנסות להגיע לאיזה שהוא מתווה מוסכם שלא יפגע, לא בתלמידים, ולא בצוותים, ולא, ואני חושבת שיש אפשרות לעשות את זה, צריך פה רצון טוב. וזה אפשרי, ואני שמעתי,

חגית משה :

המפתח הוא רצון, המפתח בעינינו,

לימור סון הר-מלך :

הוא רצון טוב,

חגית משה :

באמת,

לימור סון הר-מלך :

ואני שומעת,

חגית משה :

כי אנחנו רבים פה, בתוך הבית, יד ימין רבה עם יד שמאל, על אותו גוף, ולצד כולם מפסידים מזה.

לימור סון הר-מלך :

לגמרי, זה תמיד נכון.

חגית משה :

עכשיו,

דובר לא מזוהה :

חגית, מסכימים לדברך, כולם מסכימים (לא ברור).

חגית משה :

עכשיו אני רוצה רגע להגיד כמה דברים, אחד, זה לא לוועדה הזו, באמת הצוות המקצועי כאן שבוחן באמת בבחינה של בינוי, ולא בבחינה של תוכן, אז זה קצת לא, לא בדיוק המקום לעשות את זה, אני אשמח גם לפרוס בפניך את מה שאני גם, גם בפני ההורים, אני ישבתי לא מעט פעמים בישיבות עם וועדי ההורים, לא, כל פעם זה השתנה, הוועד הורים שישב איתי, כל פעם היה וועד הורים אחר. כאילו עם הזמן, אנחנו מתקדמים קדימה, אחורה, והדמויות משתנות. אבל באמת מכירה את הסיפור הזה כבר 8 שנים. מתוך מקום כואב, כואב ממש, למרות שמנסים לצייר את זה בכל מיני

צבעים זה ממש, עכשיו לבוא ולהגיד, שישלך, ילדים מחוץ לעיר, שכולנו נדע כאן על השולחן, וזה לא הישיבה הזו, אבל שנדע לפרוטוקול,

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי להם,

חגית משה:

ישלך, היא חטיבת ביניים רשמית של עיריית ירושלים, זאת אומרת כיתות ז' שלה, הם רק ילדי ירושלים.

דובר לא מזוהה:

זה קרה אחרי זה,

חגית משה:

אין ילדים בחטיבות הביניים, במעבר מ – ו' ל – ז', שהעיר הרי, היא שש – שנתית, כל ילדי ז' הם ילדי ירושלים. במשך שנים, לבוא ול – , נכון, שבכיתה ט', יש ילדים שמגיעים לישיבה, כי הם רוצים להגיע כמו לבויאר, כמו לליד"ה כמו לבתי ספר אחרים, גם מחוץ לעיר, דרך אגב בכל התיכונים בכל הישיבות, וכל האולפנות בירושלים, ובתי ספר הממלכתיים, יש גם ילדים שמגיעים מהגוש, ממבשרת, מ – ,

דובר לא מזוהה:

פה זה פנימייה, זה לא, פה זה פנימייה.

חגית משה:

רגע,

דובר לא מזוהה:

זה הרוב,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) באמת.

חגית משה:

לפנימייה מגיעים בכיתה ט' גם ילדים מחוץ לעיר, אבל החטיבה של ישלך, רוב הילדים שמתחילים ב – ו', אמורים, ב – ז' סליחה, אמורים לסיים יב', אם אין איתם איזה שהיא אמרה בעיה. אז יש שם לא מעט כיתות של ילדים ירושלמים מה שלא היה לפני 8 שנים, כשפתחנו את החטיבה. אז גם את

זה תדייקו כשאומרים ילדים לא מירושלים, יש ילדים שמגיעים לא מירושלים. לא שמעתי שאת
בויאר לא בנו,

דובר לא מזוהה:

בויאר זה לא פנימייה,

חגית משה:

מה אתה אומר? בויאר זה לא פנימייה. מה זה?

דובר לא מזוהה:

בויאר תיכון,

חגית משה:

מה זה בויאר?

דובר לא מזוהה:

רוב התיכון של ישלץ, מגיעים מבחוץ.

חגית משה:

אז לא נכון, זה לא מדויק. זה לא מדויק. זה לא נראה, ילד שמתחיל, ילד שמתחיל ב – ז' אמור,

דובר לא מזוהה:

אנחנו יכולים לבדוק את זה,

חגית משה:

אמור, ילד שמתחיל ב – ז',

דובר לא מזוהה:

ובאופן,

חגית משה:

אמור לסיים יב',

דובר לא מזוהה:

אמור,

חגית משה :

אם יש לו בעיות. חוסר התאמה, ילד מתאים, הישיבה משאירה אותו,

דובר לא מזוהה :

בסדר, (לא ברור) תושבי ירושלים.

חגית משה :

ממתי זה היה נהיה דיון בוועדת תכנון ובנייה? לא הבנתי. אתם, זה קשור לתב"ע? בואו, אתם רוצים דיון על זה, נעשה על זה דיון,

יוחנן וייצמן :

התב"ע,

דובר לא מזוהה :

ז', ח',

חגית משה :

אני אשמח,

עו"ד יהונתן חבשוש :

בת אני כן,

יוחנן וייצמן :

סגנית ראש העיר שאלה,

חגית משה :

כן,

יוחנן וייצמן :

גברת משה, אולי זה יענה על חלק מההתנגדויות לפחות, השלכיות ביצוע כעת גמישה, בתוכנית, אני שואל את הצהרת מקודם, שהכוונה לעשות את כל המוסדות ביחד, האם את רוצה שזה יהיה שלכיות הביצוע?

חגית משה :

זה יכול להיות בשלכיות.

יוחנן וייצמן:

אפשר לשנות את סעיף 7 לפרוטוקול?

חגית משה:

אפשר להחליט,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

חגית משה:

אם רוצים, אומר, אם יוחלט שרוצים לעשות את זה בשלביות, נעשה את זה בשלביות, אנחנו צריכים לבנות את שני המוסדות האלה כמו שצריך,

יוחנן וייצמן:

לא, את התנית, בוא נגיד כאילו היתר בהיתר טופס 4 בטופס 4,

חגית משה:

אנחנו חושבים שנכון, זה נכון, שעם כל החפירות, וכל מה שהולך להיות שם, לעשות את הכול יחד. אתה יודע את זה, אתה מכיר שאנחנו בונים מוסדות,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

חגית משה:

מול זה, צריך ביחד, אבל אם תהיה פה התעקשות של וועד ההורים, והנהלת בית הספר,

אוריאל אלבז:

אני מענה, אני מענה על זה,

חגית משה:

אנחנו נשקול את זה,

אוריאל אלבז:

אני מענה על זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד שנייה, עוד שנייה, בוא נסיים את הדברים.

יהודה פרוידגר:

הרב יוחנן,

עו"ד יהונתן חבשוש:

רציתי להגיד, תראו, מאחר והדברים שדיברתי עליהם זה הקומות של, של בית הספר מבחינת משרד החינוך, עכשיו אנחנו מבקשים לפני ששוקלים לאשר את התב"ע זה לקבל את האישור מראש,

חגית משה:

של?

עו"ד יהונתן חבשוש:

של הקומות לבית ספר יסודי,

חגית משה:

אם לא בונים, ורק משפצים, אז אין קומות,

עו"ד יהונתן חבשוש:

שנייה רגע, דבר נוסף, יש עוד דבר שצריך לקבל את האישור של משרד החינוך, זה שמצמצמים את החצרות, יש משרד החינוך כמו שאת מכירה, יש מטר,

חגית משה:

אני אענה לך, הוא קיבל על זה אישורים,

עו"ד יהונתן חבשוש:

עכשיו שנייה, עכשיו, אני לא שמעתי את מה שאוריאל אמר, ויכול להיות שמה שאני אומר,

אוריאל אלבז:

עוד לא אמרתי,

עו"ד יהונתן חבשוש:

שנייה, שנייה, יכול להיות שמה שאני אומר, מכוון דעתך, את לא מכוון את דעתך, ו - , חצרות בקומות תלויות, גגות, מרפסות, זה לא חצר. חצר צריכה להיות חצר פתוחה, מסביב למבנה. עכשיו אם יש פתרון לזה מסביב למבנה,

חגית משה :

משרד החינוך,

עו"ד יהונתן חבשוש :

מה טוב.

חגית משה :

כל תוכנית מאושרת ע"י משרד החינוך, ואין משהו שאנחנו עושים שלא (לא ברור),

אוריאל אלבז :

אני יותר מאשמח להגיב, אני יותר מאשמח להגיב זה הזדמנות נפלאה, שיש פה יותר משתי אוזניים מקשיבות.

עו"ד יהונתן חבשוש :

אוקי,

אליעזר ראוכברגר :

כן, טוב, אפשר להתקדם הלאה? סיימת? עו"ד חבשוש.

עו"ד יהונתן חבשוש :

מה?

אליעזר ראוכברגר :

עוד משהו?

עו"ד יהונתן חבשוש :

כן, אני חוזר, אני חוזר רק על נקודה אחת, בכל מקרה בתב"ע מבחינת התעדוף, לא רק העניין כמו ש - , התייחסת לזה, שאמרת ש - , ישלץ רוב התלמידים הם מבחוץ, גם תלמידי ירושלים שמגיעים משכונות יותר מרוחקות, העדיפות צריכה להיות קודם כל לתושבי המקום בשכונה.

אליעזר ראוכברגר :

כן, זה כבר נאמר,

חגית משה :

ירושלים? אתה ראש מינהל חינוך ירושלים?

עו"ד יהונתן חבשוש:

אני טוען,

חגית משה:

לא, אבל העיר ירושלים, כל חטיבות הביניים והתיכונים בעל יסודי בירושלים, כולם על - אזוריים,

דובר לא מזוהה:

אבל היסודי קרובים.

עו"ד יהונתן חבשוש:

אבל היסודי צריכים,

חגית משה:

אמרתי על – יסודי,

דובר לא מזוהה:

60%, 70%,

חגית משה:

בירושלים,

דובר לא מזוהה:

יש מלא, יסודי,

עו"ד יהונתן חבשוש:

אני מדבר כרגע,

חגית משה:

יש יסודי קיים.

דובר לא מזוהה:

יש לנו 300 יסודי, אין בעיה.

עו"ד יהונתן חבשוש:

צריך לתת דגש.

חגית משה :

אז אני עונה לך, אז אני עונה לך, אנחנו החלטנו בעיר, לפתור את אזורי הרישום בחטיבות הביניים, יש לנו שכונות, שהילדים לא, אין ילד אחד מהשכונה,

דובר לא מזוהה :

לא נכון,

חגית משה :

אבל הבית ספר הימלפרב, בסדר? בית ספר של 5 כיתות בשכבה, או בויאר בבית וגן, בסדר? הם שני בתי ספר ענקיים בעיר, אין שם ילדים מהשכונה, באים מכל העיר, מכיוון שפתחנו את אזורי הרישום, ואפשרנו לילדי ירושלים, לבחור את בית הספר, ולא את (לא ברור), הילדים בירושלים נוסעים, זו החלטה,

עו"ד יהונתן חבשוש :

אבל אני אסביר,

חגית משה :

החלטה בעל – יסודי זו החלטה, שהיא החלטה של מינהל חינוך ועיריית ירושלים, ואנחנו מתנהלים ככה ולכן, אין הבדל בין ילד שגר בגילה, ובא לישלץ, או ילד שגר בגילה, ובא לאור תורה ברמות.

עו"ד יהונתן חבשוש :

יש, יש לילדים, לילדים.

חגית משה :

זה בעל יסודי, בואו הוא אמר שישלץ מהשכונה.

עו"ד יהונתן חבשוש :

אני מדבר על יסודי,

חגית משה :

הוא דיבר על על – יסודי,

עו"ד יהונתן חבשוש :

חגית, אני מדבר על היסודי, אותם אי-אפשר להרחיק,

חגית משה :

אנחנו לא מרחיקים.

עו"ד יהונתן חבשוש:

מעולה, אם ייווצר מצב שבו המבנה לא יוכלו לחזור לאותו מקום, זה פוגע בילדי (לא ברור),

חגית משה:

לא הבנתי, בזמן הבנייה או בכלל?

עו"ד יהונתן חבשוש:

אחר כך, בזמן הבנייה אין מה לעשות,

חגית משה:

בזמן הבנייה אין מה לעשות, אחר כך הם חוזרים למבנה שלהם, אף אחד לא יגע, ולא יפגע במבנה של מאור התורה, חד-משמעית, חד-משמעית.

דובר לא מזוהה:

זה יהיה מותנה בהסכם,

חגית משה:

לא פוגעים,

דובר לא מזוהה:

שנדע לאן אנחנו חוזרים, חגית.

חגית משה:

אתם חוזרים למבנה בית הספר שלכם, או החדש, או החדש,

דובר לא מזוהה:

מה יקרה במשך ה – 5 שנים של הבנייה?

חגית משה:

במשך 5 שנים של, רגע,

דובר לא מזוהה:

מה יקרה במשך ה – 5 שנים?

חגית משה :

אם אנחנו, אוקי,

דובר לא מזוהה :

הבית ספר ייסגר,

חגית משה :

אני אומרת לך,

דובר לא מזוהה :

הילדים לא ייסעו,

חגית משה :

אני עונה לך, אני עונה לך, בוא נעשה ככה, נעשה הפרדה, בזמן הבנייה אנחנו כולנו מבינים כשבונים, או הורסים, או שבונים, אם צריך להוציא כדי לבנות, נכון? בתקופת הבנייה, כמו שאנחנו עושים בעוד בתי ספר בעיר, אנחנו נמצא פתרון ביניים לזמן הבנייה, זמן הבנייה בדרך כלל זה 3 שנים, ברגע שיש את ההיתר.

עו"ד יהונתן חבשוש :

ואם אנחנו נדבר עוד כמה זמן?

חגית משה :

שנייה, שנייה אחת, אז יהיה מעבר, אנחנו ניתן גם מענה למעבר הזה, אנחנו עכשיו בונים, הולכים לבנות את נועם, את ישיבת נועם, אנחנו מעבירים את הבנים לירמיהו, והורסים ובונים להם, ואחר כך מחזירים אותם חזרה לשכונה, אחרי זמן הבנייה, זה קורה.

עו"ד יהונתן חבשוש :

זה יסודי,

חגית משה :

זה על – יסודי, על יסודי,

עו"ד יהונתן חבשוש :

לא,

חגית משה :

רגע, בזמן, יסודי יהיה הפתרון להסעות, יהיה פתרון לכל דבר, בזמן הביניים יש פתרון. אחרי הבינוי אתם חוזרים למבנה החדש, או המחודש של בית הספר במקום שהוא נמצא,

דובר לא מזוהה:

בתחילת שנה,

חגית משה:

בסדר?

דובר לא מזוהה:

כמעט שזה חיסל אותנו.

חגית משה:

אז אני אומרת שוב, אני חוזרת על הדברים, אני מוקלטת, ואני אומרת לכם שוב, בצורה הכי ברורה, בזמן הבנייה אי-אפשר לבנות ולהישאר בית הספר, בזמן הבנייה יהיה מעבר לתקופה מאוד מוגבלת,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מקום בשכונה.

חגית משה:

שנייה רגע, יהיה מקום, זה הגיוני, כשאתה בונה בית, אתה לא גר בבית שאתה בונה אותו, נכון? בזמן הבנייה כמו שאנחנו עושים בעוד בתי ספר, יהיה מעבר לתקופת הבנייה, אחרי תקופת הבנייה אתם חוזרים למבנה שלכם, עבור הילדים, המבנה החדש והמחודש, תחליטו כך, תחליטו אחרת.

דובר לא מזוהה:

שזה יהיה מותנה חגית,

חגית משה:

אין בעיה,

עו"ד יהונתן חבשוש:

לסיכום, לסיכום, אני מבקש,

דובר לא מזוהה:

זה יהיה מותנה, ואנחנו צריכים מקום בתוך השכונה,

חגית משה :

בסדר,

דובר לא מזוהה :

כי זה בית ספר יסודי,

חגית משה :

בסדר,

יהודה פרוידגר :

או הסעות.

דובר לא מזוהה :

בתוך השכונה.

חגית משה :

או הסעות,

אוריאל אלבז :

חבר'ה, איזה שאלה, איזה שאלה בכלל, חבר'ה, איזה שאלה, איזה שאלה,

דובר לא מזוהה :

לא קשור אחד בשני,

אוריאל אלבז :

חבר'ה, זה לא מתחיל, שלא תחזרו,

יהודה פרוידגר :

לא רצו,

חגית משה :

הם לא רצו.

דובר לא מזוהה :

אף אחד לא חתם על זה, אף אחד לא,

אוריאל אלבז :

חבר'ה, אני לא הייתי נותן על התוכנית הזאת, עזוב מה הרב אומר, עזוב מה הרב אומר, אני לא אתן התוכנית הזאת, לדבר הזה, יש גבול במה אפשר להאשים אותי, מקצועית, אף אחד לא יחלוק עלי, ב – 30 שנה,

עו"ד יהונתן חבשוש :

אני לא מדבר.

(מדברים ביחד ברקע)

אוריאל אלבז :

חבר'ה, חגית, חגית. תחתום פה. תסמך אותו. אין לי בעיה.

חגית משה :

גם מאור התורה נמצא שם, וגם ישלף נמצא שם.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

ישראל קלרמן :

לא, אבל למה?

אליעזר ראוכברגר :

טוב, עו"ד חבשוש, בבקשה. ישראל, די, ישראל.

ישראל קלרמן :

מה?

דובר לא מזוהה :

לא פינת חי,

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה,

ישראל קלרמן :

לא, אני אומר לו, חגית,

אוריאל אלבז:

תנו לי לדבר. לא, חבר'ה זה הזדמנות אמיתית. כמה פעמים (לא ברור) עם החברי הוועדה, כמה פעמים,

עו"ד יהונתן חבשוש:

שמענו פה.

אוריאל אלבז:

מסביר לך.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד יהונתן חבשוש:

לאשר את התב"ע כבודו אומר אנחנו מתנגדים אליה,

ישראל קלרמן:

מה עם השירותים?

עו"ד יהונתן חבשוש:

להתנות אתה אישור, כי בלי התניה של התב"ע דברים יכולים להתמסס, להתנות את הדברים, באישור, קבלת אישורים מראש ממשרד החינוך,

יהודה פרוידגר:

כבר אמרת את זה,

עו"ד יהונתן חבשוש:

קבלת התחייבות כמו שחגית אמרה שהיא מוכנה שזה ייכנס לפרוטוקול, והיא מוכנה להתחייב על זה מראש ולהתנות, אנחנו מבקשים שזה, שהתב"ע יותנה בדברים האלה, כי ברגע שאתם תאשרו, יכול להיווצר מצב שאומרים לנו שלא יקרה, אבל על צד שאולי שמה חשש כזה או אחר, אנחנו מבקשים להתנות את זה באישורים מראש, ולא בדיעבד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה כעו"ד יודע איך מכניסים כזה דבר לתב"ע? אתה יכול ליעץ לי אולי? אני אשלם לך,

עו"ד יהונתן חבשוש:

(לא ברור) היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

אני אשלם לך כיועץ חיצוני?

עו"ד יהונתן חבשוש:

נדבר על זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה שתגיד לי, איך, איך עושים דבר כזה בתב"ע.

חגית משה:

כל מכרז יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה כעו"ד יודע שיש דברים שאפשר להכניס לתב"ע, ויש דברים לא מאפשר, אז מה אתה רוצה? מיינץ לנו עכשיו שנעשה דברים בניגוד לחוק?

עו"ד יהונתן חבשוש:

יכול להיות אישור התנאי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל, אתה רוצה שנעשה דברים בניגוד לחוק?

עו"ד יהונתן חבשוש:

לא, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, לכן אני שואל אותך, כעו"ד תייעץ לי איך, מבחינה חוקית אפשר להכניס את זה לתב"ע,

עו"ד יהונתן חבשוש:

תחזיר, תחזיר להם את זה,

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לי,

עו"ד יהונתן חבשוש :

שיביאו את האישורים מראש, ואז תאשרו את התב"ע.

אליעזר ראוכברגר :

זה משהו אחר, בסדר, אבל אתה לא, לא זה מה שאמרת, אמרת שאתה רוצה שנכניס את ההתניה בתוך התב"ע,

דובר לא מזוהה :

לא, לא,

עו"ד יהונתן חבשוש :

לא, לא בתוך התב"ע.

אליעזר ראוכברגר :

אמרת שאתה רוצה את ההסכמים, ואת כל הזה להכניס, אוקי, בסדר, זה אנחנו נעשה בדיון הפנימי, נדון בדרישות, בכל מה שאתה אמרת, מי ששם לב אני גם רשמתי את הדברים מה שאתם אומרים. כן, שנייה הגברת פה ביקשה לדבר, אל תפריעו רק בבקשה שנייה רגע, בוא תכבד אותה היא ביקשה לדבר, תן לה, כן בבקשה גברתי, רק את שמך לפרוטוקול.

חוה ורצמן :

חוה וורצמן.

אליעזר ראוכברגר :

חוה?

חוה ורצמן :

וורצמן,

אליעזר ראוכברגר :

וורצמן, בבקשה גברתי.

חוה ורצמן :

אני פשוט, אני רוצה להתייחס למשהו שדובר, אבל לא דובר בצורה ברורה.

אליעזר ראוכברגר :

כן,

חנה ורצמן:

העניין של המגרשים, ושל המרחב, לא מתייחסים בכלל לאופי של הבית ספר, זה כבר ראינו בזום שהיה אתכם גם על המבנה, ועל הכוח, לא מתייחסים שהאופי של הבית ספר הוא אופי מאוד מסוים, בגלל המרחב הפתוח, הפתוח זה אומר לא אולם של 700 אנשים, זה נחמד, אבל זה לא מספק אותי כאימא לילד שלי הספציפי, ולילדים אחרים, שכרגע עולים לכיתה א', ועלי יש לנו כמה בדרך. ואנחנו רוצים מרחב עם אוויר, מקום הילדים, האלה צריכים דווקא את הפינת חי ואת החקלאות,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה גברת, כבר דיברו על זה.

חנה ורצמן:

ולא מרחב שאולי, שהוא לא מספק, הוא נחמד, אבל הוא לא מספק, גם אם הוא יהיה רק למאור התורה, שזה ברור לנו שלא, כי אנחנו כולנו יודעים מה זה אומר, כבר עכשיו דרך אגב, כשנתנו חלק מהכיתות לגדולים, היו מתחים פה עם הקטנים שהמנהל היה צריך לטפל בזה, זה לא דבר (לא ברור), זה לא דבר פשוט, שבני נוער עם ילדים קטנים, לומדים באותו מרחב, זה דבר שצריך להתייחס אליו, (לא ברור) בצורה חינוכית, וצורה עניינית גם פה מקצועית זה לא דבר שישר מצמידים כאילו זה ברור מאליו, כי הם אותו רוח, ואותו, אותה אוכלוסייה, בסדר, אבל עדיין זה אוכלוסיות, גיל שונות,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

חנה ורצמן:

וזה חייב להיות להתייחס לזה,

אליעזר ראובברגר:

תודה.

חנה ורצמן:

כי המבנה החדש, עם ה - , מבטל את כל הפינות המרחב הזה, זה חלק בסיסי את הבית ספר, אי-אפשר לשים את זה כאילו בצד, זה אנחנו רוצים גם, דרך אגב גם השנים האלה שה - , נגיד הבית ספר ילך ויחזור, אני לא יודעת איך הילדים שלנו ינשרו, צריכים מקום הזה, צריכים מקום, חגית, אני אשמח שתקשיבי לי, חגית,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז,

ישראל קלרמן:

את חוזרת שמענו.

חנה ורצמן:

אני אשמח שגם תקשיבי, לא, אני אומרת, אני לא יודעת מי אתם, אני רק אומרת גם השנים שנגיד ומחליטים ומעבירים. גם הדבר צריך להתייחס,

אליעזר ראובברגר:

זה לא רלוונטי לעכשיו, זה וועדת הקצאות.

חנה ורצמן:

עם מרחב, עם מרחב, וכן הפינת חי,

ישראל קלרמן:

כן, אמרת.

חנה ורצמן:

החקלאות היא אקוטית שם, זה ילדים שזקוקים לזה, אי-אפשר להגיד,

ישראל קלרמן:

אין צורך,

חנה ורצמן:

היא ראתה פה את האמת.

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

טוב מאוד.

אליעזר ראובברגר:

מנחם ברז'יז'ר, משהו כזה. בבקשה אדוני. כן.

מנחם ונסיגר:

אני חבר של (לא ברור),

חיים כהן:

תתקרב נשמע אותך קצת, תתקרב.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מנחם ונסיגר:

הבאתי את רוב,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

חיים כהן:

שהוא ידבר, נשמע יותר בקול.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דובר לא מזוהה:

ערב טוב.

חגית משה:

ערב טוב.

חיים כהן:

צהריים טובים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

סתם כדי לפתוח,

אליעזר ראוכברגר:

חיים,

יוסף בן שושן:

קוראים לי יוסף בן שושן, אני רב הקהילה, עוד מלפני. למעשה מדובר בתנועת, תנועה ארצית שעוסקת בעידוד עליית יהודים מצרפת וקליטת הטובה בארץ. לצורך כך פתחנו קהילה בקריית משה, לידו בקריית משה, יש למעלה מ- 400 משפחות שעלו מצרפת, והם בדרך עוד יותר בגלל האנטישמיות. עכשיו אני רוצה קצת, לתת לכם עוד נתון, בניגוד מוחלט למה שמקובל פה בארץ, לגבי בתי כנסת של מקום שבו מתפללים יוצאים, בחוץ לארץ, ובעיקר בצרפת, מדובר על מרכז קהילתי חי ותוסס. הם הורגלו לחיות בתוך קהילה, ששמה יש כל המענה, ולא רק המקום התפילתי בלבד. ולכן אם הם לא רוצים את אותה מסגרת פה בארץ, הם מיד נכנסים למשבר, שבא להתווסף על כל המשברים הנוספים של הקליטה, ושל השפה, ושל המקום עבודה וכולה, וכולה, ואם אין להם את התמיכה הזו, הדברים חוזרים לחו"ל למשפחה אחת שחוזרת לחו"ל, זה מונע 100 משפחות לעלות. הם מוציאים דיבת הארץ. לכן יש חשיבות לאומית שיהיו כמה שיותר קהילות מאורגנות לא בתור רק בית כנסת, אלא מרכז קהילתי שנותן מענה רגשי, רוחני, וכולה, בעוד שאנחנו יודעים, בוא נקרא לילד בשמו, יהודי צרפת, הם רובם ככולם מסורתיים, דתיים חרדים, כמעט ואין חילונים.

אליעזר ראובברגר:

סליחה, סליחה, שאני קוטע אותך.

יוסף בן שושן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אני לא, אנחנו מאוד שמחים על התיאור של הקהילה, רגע אדוני, בבקשה, של הבית כנסת, אבל לא זה הדיון כאן, אתה הגשת, לא, סליחה,

יוסף בן שושן:

אני אסביר, תן לי לסיים,

אליעזר ראובברגר:

אני אתן לך לסיים.

יוסף בן שושן:

יש במתחם בית כנסת,

אליעזר ראובברגר:

רגע שנייה, אני אתן לך לסיים ואפילו מעבר לכך, אני רק אומר אתם או אדון הנכבד שמדבר בקול, מנחם, הגשתם התנגדות שזה פוגע בבית כנסת. תסביר מה הפגיעה בבית כנסת, כל התיאור של הקהילה, זה יפה, זה מכובד,

יוסף בן שושן:

אני מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו כמובן בעד, אבל מה זה פוגע בבית כנסת?

יוסף בן שושן:

אני מסביר,

חגית משה:

איפה מופיע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חגית, חגית,

חגית משה:

איפה הבית כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

שם במתחם, יש בית כנסת, בצמוד.

דובר לא מזוהה:

בית כנסת המגדל,

חגית משה:

אין שם בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, אני חושב שהתוכנית לא פוגעת בבית כנסת, היא עוזרת לבית כנסת.

חגית משה:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה חגית, אני חושב שהתוכנית עוזרת לבית כנסת,

דובר לא מזוהה:

לא, אבל הוא לא בבית כנסת הזה.

חגית משה:

זה לא זה, זה לא זה,

אליעזר ראובברגר:

אין שם (לא ברור) בתי כנסת,

חגית משה:

יש שתיים, זה לא זה, נו מה?

יהודה פרוידגר:

ההוא מדבר על בית כנסת שבתוך סניף בני עקיבא,

חגית משה:

נכנסו, עשו בית כנסת מניין, יהיה שם אולם, יהיה שם בני עקיבא, או תנועת נוער, ותבקשו לפעול שם, מה? מה הבעיה? אף אחד לא יזיז אתכם.

אליעזר ראובברגר:

פה כתוב שזה בית כנסת שקיים במתחם,

חגית משה:

(לא ברור) לבית כנסת,

אליעזר ראובברגר:

יש בית כנסת במתחם, שהוא בכלל לא יושב בחלקה הנכונה,

חגית משה:

אין שם הקצאה בכלל.

אליעזר ראובברגר:

חגית, שנייה, והתוכנית מסדירה את זה, יש שם גם איזה שהוא טענה על פגיעה במעבר, גם את זה התוכנית מסדירה, להיפך, היא משפרת את הבית כנסת. אבל אולי זה עוד בית כנסת,

יוסף בן שושן:

הבית ספר הזה לא מוצא בכלל בתוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אז מה אתה רוצה שנעשה?

יוסף בן שושן:

לכן אני בא,

אליעזר ראובברגר:

יש לך שמה רשות שימוש? יש לך שמה משהו?

יוסף בן שושן:

(לא ברור) בני עקיבא, זה,

חגית משה:

אבל איך זה,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא כאן, זה וועדת הקצאות.

יוסף בן שושן:

(לא ברור) וקהילה שקולטת את,

אליעזר ראובברגר:

מה? להוסיף עוד בית כנסת?

יוסף בן שושן:

כן, למעלה מ – 30 שנה בשכונה, 15 שנה היא נמצאת במבנה הזה, מה עוד שחלק מהמתפללים, ילדיהם לומדים במאור התורה, והם שכנים, שפה זה מרכז חיים שוקק. וברגע שלא יהיה מענה בזה, זה יתפזר.

יהודה פרוידגר:

אבל למה לא תוכלו בסניף החדש של בני עקיבא להיות? אותו דבר כמו שאתם בסניף היום, בחדש.

יוסף בן שושן:

השאלה אם יהיה,

יהודה פרוידגר:

מתוכנן מועדון,

יוסף בן שושן:

דרך (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

מתוכנן, מתוכנן פתרון להוסיף שם בני עקיבא.

יוסף בן שושן:

בתוכנית שלכם, אנחנו,

חיים כהן:

לא,

יהודה פרוידגר:

מתוכנן פתרון,

חגית משה:

מופיע,

יהודה פרוידגר:

לסניף של בני עקיבא.

יוסף בן שושן:

מה?

חגית משה:

מופיע בתוכנית,

יהודה פרוידגר:

מופיע בתוכנית,

חגית משה :

מועדון נוער,

יהודה פרוידגר :

פתרון לסניף של, מועדון נוער. בוודאי,

חגית משה :

סליחה אנחנו,

יהודה פרוידגר :

לא, אבל גם היום אתם, היום אתם פועלים במועדון נוער,

חגית משה :

יש מועדון נוער.

יהודה פרוידגר :

היום אתם פועלים במועדון נוער,

יוסף בן שושן :

אז באתי להודיע שיש קהילה תוססת,

חגית משה :

בסדר, אבל זה לא, זה פיראטי.

אוריאל אלבז :

נראה לי שיש לי בשורה בשבילכם. שיגיע הזמן. שיגיע הזמן, שיגיע הזמן. אתם ביחד? אתם מוכנים להיות ביחד?

חיים כהן :

לשם שינוי,

יוסף בן שושן :

אני אקבל,

ישראל קלרמן:

הוא מפעיל,

אליעזר ראוכברגר:

כן. יש פה אחד בשם צבי פרידמן? צבי פרידמן נמצא פה? אמי, שנייה אמי, אמי, תקריא את ההתנגדות בבקשה של צבי פרידמן גם שלא נמצא. כן.

יהודה פרוידגר:

אז התנגדו אפשר להגיד אחרת.

אמנון ארבל:

צבי פרידמן, נציג קהילת בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו מקריאים את ההתנגדות שלו,

אמנון ארבל:

אני מקריא, "צבי פרידמן, נציג קהילת בית הכנסת מניין הורים הקיים במתחם",

אליעזר ראוכברגר:

זה כנראה הבית כנסת שהוא אמר, כן,

אמנון ארבל:

זה הוא כנראה. יש לו, מישו (לא ברור) ישראל נמצא בבית כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שהם דיברו קודם, עוד ישראל.

אמנון ארבל:

הם דיברו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הם דיברו,

אמנון ארבל:

מה שהם דיברו כנראה זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאני אמרתי שהתוכנית משפרת, זה לבית כנסת של (לא ברור) הורים.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה,

חגית משה:

זה בית כנסת בהקצאה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מסודר, זה מסודר.

חגית משה:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו יש לו בעיה במיקום שלו בגלל החלקות, הוא חורג מהחלקה, התוכנית מציעה לסדר אותו.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש את הנושא של המעבר, התוכנית מסדרת אותו, להיפך, התוכנית משפרת לו את ה - ,

יהודה פרוידגר:

משפר לו את,

אליעזר ראוכברגר:

את המצב.

יהודה פרוידגר:

מכניס את האנשים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לגבי מה ש - , לא (לא ברור), אני התבלבלתי, אני לא ראיתי שיש פה עוד בית כנסת, גם אמי, אוקי. מי אמרת שרוצה פה לדבר? שנייה רגע,

דניאל מיכאל:

יושב ראש וועד ההורים,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע יושב ראש וועד הורים. מה?

דניאל מיכאל:

יושב ראש וועד הורים,

אליעזר ראוכברגר:

היום, ומי היה אתמול?

דניאל מיכאל:

אני הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה היית, מי שלשום?

דובר לא מזוהה:

בוא נכבד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, רק את שמך ותדבר בבקשה.

דניאל מיכאל:

דניאל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דניאל מיכאל:

אדוני היו"ר ברשותכם מכובדי,

דובר לא מזוהה:

תציג את עצמך.

דניאל מיכאל:

אני דניאל מיכאל, אני, איך קוראים לזה? רוצה מה שאני אומר, כמובן ייכנס לפרוטוקול,

יהודה פרוידגר:

הכול מוקלט.

אדיר שורץ:

הכול בפרוטוקול,

דניאל מיכאל:

מצוין, לא, זה מאוד חשוב. ככה, אנחנו מתנגדים לתוכנית הזאת,

אליעזר ראובברגר:

שיטען מה?

דניאל מיכאל:

בהתנגדות מוחצת, כי אין, אין שום זכות לבוא ולקחת מגרשים, בית ספר שנמצא היום תלמוד תורה, לא בכדי זה יצא יום פטירתה של הרב אליהו, אמרתי את זה לעו"ד, (לא ברור) מופלא ביותר.

חיים כהן:

הוא יגן עלינו,

דניאל מיכאל:

שהרב אליהו, בכבודו ועצמו את התלמוד תורה, והיום יש אנשים שרוצים לסגור את התלמוד תורה. יאמרו לי - לא, לא נסגור, חד וחלק, זה לסגור אותו,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, אתה יכול להצביע מי רוצה לסגור את התלמוד תורה?

דניאל מיכאל:

אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא להסביר, להצביע,

ישראל קלרמן:

להצביע.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר יש אנשים, תצביע מי, ראובן, שמעון, לוי, מי?

ישראל קלרמן:

חגית.

דניאל מיכאל:

רגע כשמאשרים את התב"ע הזה, ומורידים את התלמוד תורה. מעבירים אותו למקום אחר, אחרי 5 שנים, או שיחזור, או שלא יחזור, רוב הסיכויים שלא יחזור, חוות דעת וחלק.

חגית משה:

לא יקרה, לא יקרה.

אליעזר ראוכברגר:

חגית, נו עזבי נו.

חגית משה:

לא יקרה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

חגית, אמרת את זה 50 פעם, נו,

חגית משה:

אל תגיד דברים בצורה, בכזה פאטוס, לא,

דניאל מיכאל:

אמרתי,

חגית משה:

לא יקרה,

דניאל מיכאל:
או שכן או שלא,

חגית משה:
לא,

דניאל מיכאל:
אבל איך את יודעת?

חגית משה:
אז אני אומרת לך,

אליעזר ראוכברגר:
חגית,

דניאל מיכאל:
הנבואה רק (לא ברור),

חגית משה:
תגיד לי,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אמרת את זה 50 פעם, את לא שמה, אבל את לא שמה לב שהוא לא מוכן לשמוע?

חגית משה:
עשר פעמים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא רוצה לשמוע, מה? אם תגיד את זה עוד 50 פעם זה יעזור?

חגית משה:
אולי,

דניאל מיכאל:

או שכן, אני אמרתי לה או שכן, או שלא,

דובר לא מזוהה:

חגית, אני מסכים איתך,

חגית משה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה שנייה,

אמנון ארבל:

הוא לא חייב להסכים איתך אבל.

חוה ורצמן:

משפחות ש – 5 שנים יעזבו את הבית ספר,

דניאל מיכאל:

חבר'ה, חבר'ה,

חוה ורצמן:

כן, אבל אני לא יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

ביקשתי, גברתי ביקשתי שלא יפריעו לך, בואי אל תפריעו לו.

חוה ורצמן:

רק להשלים את הטענה,

אליעזר ראוכברגר:

אז תסבירי עוד פעם,

חוה ורצמן:

המשפחות עצמם, לא בהכרח יחזרו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא יושב ראש וועד הורים, הוא בטח אינטליגנט, לא?

חנה ורצמן:

הם לא ישלחו למקום רחוק את הילדים.

דניאל מיכאל:

דבר שני, דבר שני, הם חברים,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה חגיגה, ואם זה לא יהיה בשכונה (לא ברור). אני מעדיף שאני לא אדבר את מה שיש לי בבטן, כן קדימה.

דניאל מיכאל:

באיזה סמכות לוקחים בית ספר פעיל, קיים, 350 ילדים, כולל גנים, מגיעים אומרים לו - צא לבחוף, לוקחים את השטחים שלו, לטובת מוסד אחר, לוקחים את האולם ספורט שלו, לטובת מוסד אחד, שבתוכנית שהייתי במנח"י אמרו שהאולם ספורט יהיה אולם משותף, האולם ספורט היום הוא אולם ספורט שלנו, שם במנח"י הם נתנו לי את התוכנית, זה יהיה משותף.

אליעזר ראוכברגר:

לא ידוע לי שמנח"י קובעים, אבל לא חשוב.

דניאל מיכאל:

לא משנה, הם הציגו לי את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

גם מנח"י לפי מנח"י, לפי מנח"י גם היה צריך להיות היתר היום.

דניאל מיכאל:

תקשיב, הם הציגו לי את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אין היתר,

דניאל מיכאל:

אם התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

לפי מנח"י,

דניאל מיכאל:

זה לא נכון,

אליעזר ראובברגר:

איזה מנח"י אחד, תזכיר לי אחד, אני לא זוכר את השם שלו,

דניאל מיכאל:

היושב ראש, אם זה לא נכון, והאולם ספורט יהיה שלנו, אני לוקח את דברי, אבל תשאל את חגית משה, אם הולך להיות משותף או לא, ע"פ שיטתה.

אליעזר ראובברגר:

גם חגית שמה לא קובעת, יש וועדה שהיא קובעת,

חגית משה:

יש וועדה,

אליעזר ראובברגר:

וועדת הקצאות,

חגית משה:

וועדת הקצאות תחליט, אבל זה יהיה בשיתוף,

דניאל מיכאל:

אז לכן אני מתנגד,

חגית משה:

אבל זה יהיה,

דניאל מיכאל:

יש לי היום אולם ספורט שמה, אני הפה שלי,

חגית משה:

ב – 240 מטר,

דניאל מיכאל:

אני הפה שלי,

חגית משה:

אתה מקבל 700 מטר,

דניאל מיכאל:

אני לא רוצה את ה-700, רוצה את מה שיש לי היום אצלי, זה מה שאני רוצה,

חגית משה:

אז הנה אנחנו בונים להם,

דניאל מיכאל:

אני רוצה היום את האולם ספורט שהוא ישב אצלי. אני רוצה את המגרשים הפתוחים, שיישארו לרווחת התלמוד תורה, ילדים מגיעים, משחקים שם, בריאים בגופם, בנפשם. באיזה, באיזה, (לא ברור) קצת, אם (לא ברור) אתם לוקחים להם את זה, לוקחים את זה למוסד אחר? מי נתן לכם את זה? מי נתן לכם את הרשות הזאת? זה דבר ראשון.

דובר לא מזוהה:

צודק.

דניאל מיכאל:

דבר שני,

חגית משה:

(לא ברור) למעלה,

דניאל מיכאל:

מה שאני אמרתי, סכנת הסגירה, זה סכנה קיומית לבית ספר, כולל לצוותי חינוך, שיבוא ויהיו שם. יתרה מכך, עיריית ירושלים בפסיקה, כל עירייה אמורה לדאוג לרווחת תושביה, ופרט לילדיה, בפרט לילדים הרכים. התוכנית המוצעת זה לקחת מידי הילדים שאני עכשיו, בפה שלי, אני שופר של 350 ילדים שהם לא יכולים להגיע בפניכם, של 500 הורים שהם לא יכולים להגיע, כי בשבילם זה יום עבודה, כל האנשים שיושבים כאן רובם המוחלט מקבלים שכר על היום הזה. אני עושה את זה בהתנדבות מוחלטת,

יהודה פרוידגר:

גם אני,

דניאל מיכאל:

אני לא מקבל שכר,

צחי ברים:

תגיד לי איפה,

דניאל מיכאל:

אני אומר ברגע ש - , מגיעים ולוקחים להם את הדבר הזה לתושבי ירושלים, אין שום זכות לבוא לקחת לילדים הקטנים האלה, את המגרשים, את החצרות, את הפינת, את הפינת חי שיש שם היום. את ה - , יש לנו 30 בבית ספר יש לנו 30 ילדים שמוגדרים כסוג של חינוך מיוחד, של ילדים גם קידום, והילדים האלה הם יש להם חובה, חובה שיהיה להם פינת חי שיהיה להם פינת גינון, שיהיה להם שטחים פתוחים, באיזה זכות אני רוצה לדעת מגיעים ולוקחים את זה מסמל מוסד, של מימון 60 פלוס שנים ומגיעים, מביאים את זה למישהו אחר, ובנוסף מביאים את זה, אני לא מדבר על אנשים, לא שעני צרה בישלץ, גילויכם הנאות, יש לי שם בן, אבל זה לא משנה, לוקחים מתושבי ירושלים ומביאים את זה למישהו אחר, בבקשה תגיעו לישלץ, אני רוצה,

חגית משה:

בבקשה אתה התושב, התושב,

דניאל מיכאל:

אני רוצה, אני רוצה,

חגית משה:

אתה התושב שיש לו גם,

דניאל מיכאל:

אני רוצה שיגיעו לישלץ,

חגית משה:

אז שמור על זה,

דניאל מיכאל:

אני רוצה תביאו במקום אחר,

חגית משה:

זה לא ירושלים,

דניאל מיכאל:

עד מרכז הרב תביאו לישלץ, 10 קומות אפשר לבוא ולבנות שמה ע"פ התב"ע. תביאו שם את זה לישלץ,

יהודה פרוידגר:

בהר חומה

חגית משה:

בסדר,

דניאל מיכאל:

בהר חומה, לא מעניין אותי איפה, למה שייקחו מקומות, בית ספר עובד, תוסס חי ו - , לוקחים את הדבר הזה, אני מבקש כמובן בהתנגדות מוחלטת, לבוא ולדחות את כל התב"ע הזה. אני רוצה להיצמד, מה שאמרה גברת חגית משה, שבאמת אני מכבד אותה, ואני מאמין לה, שהיא רוצה לרווחת תושבי ירושלים, גם גורי ידידי כאן, גם אוריאל ידידי, אני באמת אני מאמין להם, אז מה אכפת לכם? אתם רוצים טובת תושבי ירושלים, אז בואו, שפצו לנו את הבית ספר, תשאירו לנו את המגרשים, תשאירו את פינות החי, פינות הגינון, תלמוד תורה מקום אחר תעשו להם. למה על חשבון המגרשים שלנו, למה על חשבון, בבקשה אני אומר, שבצו, שבצו, אין שום עניין לבוא,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

דניאל מיכאל:

ולעשות (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה אדוני, מי, מי פה רצה? כן אתה בבקשה.

יוסף גפנר:

שלום לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך,

יוסף גפנר:

אני יוסף גפני מנהל החינוכי של תלמוד תורה ראם בגבעת שאול, אני (לא ברור) ל – 280 תלמידים שלומדים בתנאים,

אליעזר ראוכברגר:

אתם הגשתם התנגדות?

יוסף גפנר:

כן, של שפירא אחד ההורים. אתם מדברים פה על אולמי ספורט, על פינת חי על מרווחים, הייתי מכבד אתכם לבוא לראות על איזה תנאים אנחנו לומדים, לומדים בתנאים של פינת חי, הכיתות נראות פינת חי, לא בחוץ, אז דבר ראשון, אנחנו נגיד, ו – 280 תלמידים שמתוכם 270 תושבי השכונה ברדיוס הקילומטר מסביב לרחוב בן ציון, קריית משה, אז דבר ראשון, (לא ברור) הזה, אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לכם מבנה?

יוסף גפנר:

יש לנו, לא, יש לנו פינת חי,

אליעזר ראוכברגר:

אולי תסביר,

יוסף גפנר:

קרוואנים,

אליעזר ראוכברגר:

אולי תסביר,

יוסף גפנר:

הוא היה הרבה שנים.

אליעזר ראוכברגר:

זה הרבה שנים, אבל הוא לא השתנה בעצמו?

יוסף גפנר:

זה השתפר.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מאז לא השתנה כלום?

יוסף גפנר:

לא, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אל תפריע לו לדבר בבקשה. אל תפריע לו בבקשה לדבר.

יוסף גפנר:

גברת חגית משה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסף גפנר:

שהיא באמת שליחת ציבור, ואני משתתף פה איך שהיא דואגת ל - , לתושבים של ירושלים ל - , לתושבים שלכם, תלמידים שלכם,

חגית משה:

גם הנציגים שלכם דואגים,

יוסף גפנר:

אין בעיה, אז לכן אני מדבר עכשיו גם אלי. אז היא אומרת ש - , אם אנחנו נתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יוסף גפנר:

לישלץ,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה עכשיו? מה אמרת?

חגית משה :

שגם הנציגים שלהם דואגים להם.

יוסף גפנר :

ברור, ברור, אנחנו מדברים פה עם כולם,

אליעזר ראובברגר :

חשבתי שאמרת שאת דואגת.

יוסף גפנר :

אחרי,

אליעזר ראובברגר :

את רק מפריעה לנציגים,

יוסף גפנר :

הוא (לא ברור),

חגית משה :

לא נריב,

אליעזר ראובברגר :

לא נריב, אני רק אמרתי את מה שאמרתי, את לא חייבת להגיב.

יוסף גפנר :

בפינת סופרים.

אליעזר ראובברגר :

כן,

יוסף גפנר :

אז היא אמרה שאם אנחנו נתנגד לישלץ, ייכנסו שמה חרדים, נכון, ייכנסו החרדים, אבל לא ייכנסו חרדים שנביא אותם מהרחוב מה, ומחוץ לירושלים, ומגילה, (לא ברור), ייכנסו חרדים, ילדי יסודי, ילדים בני 5, 7, 9, 10, 11 עד כיתה ח' שאין להם היום פינה ראויה, איפה ללמוד, הם ייכנסו, ואולי באמת הם אמורים להיכנס, (לא ברור) בו,

חנה ורצמן:

ולמה לא,

יוסף גפנר:

שייתנו לישלץ, שייתנו להם, לא במקום הזה.

חנה ורצמן:

לא במקומנו אבל,

יוסף גפנר:

לא, יש פה,

חגית משה:

מבנה אחר להם,

חנה ורצמן:

ישלץ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל עוד פעם, זה קשור לוועדת הקצאות.

יוסף גפנר:

לא, אומר הרב ראוכברגר, שזה קשור,

אליעזר ראוכברגר:

זה קשור לוועדת הקצאות,

יוסף גפנר:

לוועדת הקצאות, ייתכן שהוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא ייתכן, זה עובדה,

יוסף גפנר:

אין בעיה, לימדו אותנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע סליחה, בעיתו ובזמנו, זה יפורסם, וכל מי שרוצה יוכל להגיש בקשה, וועדת הקצאות תדון,

יוסף גפנר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

על כל בקשה ובקשה,

יוסף גפנר:

צודק, צודק הרב ראוכברגר,

יוחנן וייצמן:

לפי (לא ברור) של תלמוד,

יוסף גפנר:

כשכואב צועקים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לכם (לא ברור),

יוסף גפנר:

יש את ההתנגדות לישלץ,

אליעזר ראוכברגר:

הרב גפנר, נכון?

יוסף גפנר:

כן, יש לנו התנגדות לישלץ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין המענה הוא לא כן, כי פה תכנון ובנייה, הרי אם לא נבנה, לא יוכל להגיש בקשה להקצאה,

יוסף גפנר:

לטענה הזו, לטענה הזו, ושזה ייכנס לפרוטוקול, כי זה מאוד מאוד חשוב, אם, תודה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך שזה חשוב.

יוסף גפנר:

תודה. אם אנחנו, נבנה עכשיו ונעשה את הבניות לישלץ, כמו ש - , קבעתם פה, אחרי זה נרצה רשות שימוש לבית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה, איפה קבעו שיש פה תוכניות לישלץ?

יוסף גפנר:

מדברים, אין פה תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה מה זה, יש, יש תקנון לתב"ע. עברת על התקנון?

יוסף גפנר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בתקנון אין בנייה אחת ישלץ,

יוסף גפנר:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאין דירה אחת מאור התורה, יש שמה, רגע יש שמה שני בתי ספר, יש שמה אולם ספורט, יש שמה (לא ברור), שזה הבית כנסת, יש שמה, איך קוראים לזה? מועדון נוער, יש שמה דברים,

יוסף גפנר:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את המועדון נוער הזה,

יוסף גפנר:

אבל,

חיים כהן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

פלוני או לאלמוני. נו, וכנ"ל גם לגבי (לא ברור).

חיים כהן:

אני אסביר אם הבנתי נכון, מה שהוא אומר, שצורת הפרוגרמה שהולכים לבנות את הבית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

נו.

חיים כהן:

זה לא יתאים מחר, אם הוא ירצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבטיח לך שזה יתאים,

חגית משה:

שלא יגיש בקשה,

חיים כהן:

זה הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבטיח לך שזה יתאים,

חגית משה:

לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה ככה, סליחה חיים, חיים, ביחס למה שיש לי היום לפינת חי שיש להם היום, זה לא רק יתאים, זה אבי אבות זה יתאים,

צחי ברים:

אבל לייזר, תראה מה שהיא אמרה,

יהודה פרוידגר:

קל וחומר.

חגית משה:

זה לא הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

כן, עוד משהו? כן, אחרון הדוברים. אחר כך אוריאל, כן.

קובי:

אוקי, אז קודם כל אני אזכיר לרב, שכבר היינו אצל הרב ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע שהייתם, נכון,

קובי:

וגם הרב אמר שצריך להגיע פה לאיזה משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שמה שדיברנו אני חושב שאני קיימתי אז,

קובי:

אוקי, בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

זה לפי ההיתר, ודרשתי שיהיה תב"ע, ועכשיו אנחנו בתב"ע.

קובי:

אז אני אשתדל לא לחזור על הדברים, רק נגיד ככה, שהתוכנית הזאת, לא נעשתה איתנו, כלומר באו אלינו אחרי זה על מבנה לתלמוד תורה מאור התורה, הציעו לנו אותנו, אין לנו שום הבטחה שהוא

ייבנה, יש פה אפילו מחלוקת אפילו בתוך העירייה, האם צריך להרוס אותו, לא צריך להרוס אותו, לא אומר ששום דבר מובטח פה כרגע, ולכן שום דבר, מבחינתנו לא קיים בעתיד, וזה סכנה, ואם באמת התלמוד תורה חשוב לכם, אז חייבים לדאוג בעצם שיהיה פה משהו אמיתי שנוכל לחזור אליו. עכשיו התוכנית עצמה של ישלץ הוא, כמו שהרב אמר, שזה לא (לא ברור) שזה של ישלץ, לא נעשתה איתנו, כלומר כל הקטע הזה שמגלחים לנו שטחים שהם בנפשו באמת, לא נעשה איתנו, זה עובדה, לצערי. יכול להיות שהיינו כן יכולים להגיע להסכמות, אם היו עושים את זה איתנו, ולכן אם כן אפשר לעשות, אנחנו הצענו הצעה שיצא (לא ברור),

אוריאל אלבז :

היום לא הפרעות ביניים,

קובי :

מעשית,

חגית משה :

דברים לא נכונים.

אליעזר ראוכברגר :

רגע,

קובי :

אנחנו הצענו הצעה פרקטית מעשית, במידה וכן היו עובדים איתנו, בשלב מסוים לבנות, יש שם חדר אוכל,

אוריאל אלבז :

קובי, לא נתתם הזדמנות,

קובי :

לעשות ביחד, אני לא מדבר,

אוריאל אלבז :

לא נתתם הזדמנות כל הנים.

חגית משה :

ושינינו את התוכנית הזאת 3 פעמים,

קובי:

רגע שנייה,

חגית משה:

3 פעמים,

קובי:

בגלל שאת לא ישבת,

חגית משה:

אתה יודע את זה,

אליעזר ראובברגר:

שנייה,

חגית משה:

זה היה 7 קומות, וזה עבר,

אליעזר ראובברגר:

שנייה, שנייה,

חגית משה:

ומשרד החינוך נתן תכנון מחדש, והעביר את זה עם בית הספר,

קובי:

לא איתנו.

חגית משה:

והרב אורי אמר אני לא מוכן, בגלל שהעבירו את זה לקצה, ועשו תוכנית שלישית,

אליעזר ראובברגר:

הציעו להם גם מקום ב - ,

חגית משה:

שלוש פעמים תכננו את בית הספר הזה, שלוש פעמים, עם משרד החינוך שחתם על ה - , (לא ברור),
אז תגיד את האמת.

קובי:

שבמקום חדר האוכל, תהיה שמה בנייה (לא ברור), נכנס לזה גם הרב שמואל אליהו אז, ובזמנו,

חגית משה:

הרב שמואל (לא ברור),

קובי:

ואז היה אפשר, גם לעשות הפרדה בין, עלו פה טענות, פתרונות, עלו פה טענות, רגע, רגע, עלו פה טענות,

חגית משה:

אבל,

קובי:

השילוב של החבר'ה יהיה בעייתי. על – יסודי, עם יסודי יהיה בעייתי. זה פותר את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

קובי:

למה? כי אנחנו מפרידים בעצם, (לא ברור) מאיתנו, זה דבר ראשון. דבר שני, שטחים פתוחים נשארים, אם בונים על עמודים, אבל אף אחד לא עשה איתנו את התוכנית, זה דבר שני. אם יהיה אפשר לפתור את זה, הרב, זה יעזור. עכשיו אני רוצה להוסיף משהו פה שקרה בפועל, וזה משהו שהוא מבוסס על משהו שקרה. אריק ויצבורגר ברגע שהוא נכנס פה, הוא הציע לפנות אותנו לבית (לא ברור), ואני יכול להגיד לרב, אני הייתי אז יושב ראש וועד הורים, אני מייצג גם כרגע את ה - , את התלמוד תורה בקטע הזה. אני יכול להגיד לרב, שזה יהיה (לא ברור), כי הכמות תגובות שאני קיבלתי מההורים, על מה שהולך להיות, וכן מה שכיתות א' עם כיתות א' ייפגעו, הלך הבית ספר הזה. ברגע,

אליעזר ראובברגר:

מה? בגלל בית הדפוס? אני אספר לך על הנושאים פה בעיר?

קובי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אלפי תלמידים,

קובי:

אם לא תהיה פה תוכנית, אם לא תהיה פה תוכנית כוללת,

אליעזר ראוכברגר:

למה? מה אתה מיוחס?

קובי:

אני לא, לא מיוחס, אבל שתהיה פה תוכנית כוללת לדאוג לנו, שבאמת נוכל לבוא,

אליעזר ראוכברגר:

מגילה נוסעים לבית וגן, אתה יודע כמה זמן זה? אתה יודע כמה זה?

קובי:

אני יש לי תלמידים, יש לי,

אליעזר ראוכברגר:

נוסעים 600 ילדים בכל יום.

קובי:

יש לי ילדים (לא ברור), אני יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה 80? על מה אתה מדבר איתי? יהיו בקומה ראשונה כיתה א', בוא, תתמקד בדברים האמיתיים שמפריעים, לא בדברים (לא ברור).

חגית משה:

הצענו להם את דרור לפני 6 שנים, הם לא רצו, לפני שהחלפנו את ההנהלה.

קובי:

זה לא רלוונטי,

חגית משה:

6 שנים,

קובי:

מה שרלוונטי זה,

חגית משה:

ישנו עם תוכניות (לא ברור), הם לא רצו.

אליעזר ראובברגר:

טוב,

קובי:

מה שרלוונטי זה כרגע, שתהיה לנו, אם לא יהיה לנו מקום לחזור אליו, המקום הזה גמור.

חגית משה:

אבל אתם לא רוצים,

דניאל מיכאל:

תקשיבי לי, חגית,

קובי:

אבל מה שהיה מת,

חגית משה:

אה מת.

קובי:

כרגע אני מדבר,

דניאל מיכאל:

חגית תרשי לי לדבר,

קובי:

כרגע אני מדבר על זה, אנחנו אם לא יהיה לנו, שנייה.

חגית משה:

נתנו לכם.

קובי:

שנייה (לא ברור) להסכמה.

חגית משה:

שנתנו לך את (לא ברור). אמרתם לא מתאים, לא רוצים.

קובי:

אנחנו,

דניאל מיכאל:

משפט רבותי, חשוב לי.

קובי:

אני ההייתי בדיונים. אני ישבתי עם עקיבא שהיה אז אחראי על הבינוי, והוא הציע על זה (לא ברור) שנעבור לשם, כדי שיהיה מעבר מוסדר בתוך השכונה שלא יפרק את התלמוד תורה, ולדאוג גם לגנים שלנו שמזינים אותנו, ובעצם חלק, אמנם לא אינטגרציה, אבל כן חלק מהזה, אני מבקש לדאוג לדברים האלה, שאנחנו נדע לאיפה חוזרים אבל, אף אחד לא מבטיח לנו כלום.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה. אוריאל, אוריאל, בבקשה. כן,

אוריאל אלבז:

א', אני מודה לוועדה, שהביאה אותנו לפה, כי זו הזדמנות נפלאה לדבר יותר משתי אוזניים,

אליעזר ראובברגר:

חברים,

אוריאל אלבז:

במשך כל השנים. ניסיונות אינסוף לקיים שיח והידברות עניינית על התוכנית, הכול מוזן מסיטואציה שלכם נבנתה, חוסר אמון, חששות פחדים, כל, כל הניסיונות שלנו לקיים שיח. ולהגיע למשהו מוסכם, נדחה. המציאות היא שירושלים נבנית, והכול משתנה, ואני יכול להקריא לכם רשימה של למעלה מעשרה בתי ספר. שהוצאתי להם אישור הריסה במשרד החינוך, בכל התוכניות מתקדמות, וכל התוכניות מתקדמות שמה, להריסה ובינוי חדש. ושתבינו, חבר'ה כשמשרד החינוך נותן לי אישור הריסה,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להקריא אותם לפרוטוקול? אוראל,

אוראל אלבז:

בבקשה?

יוחנן וייצמן:

בוא את הרשימה של ה – 10 תקריא לפרוטוקול,

אוראל אלבז:

בבקשה חבר'ה,

דובר לא מזוהה:

ויש בית ספר שהרסת אותו כבר? לא, שהרסת ונתת לו את השטחים?

אוראל אלבז:

תקשיבו, שוב לפרוטוקול אל תפריע לי, רשום לפרוטוקול, ביקש חבר הוועדה, רשום לפרוטוקול, חברים.

יוחנן וייצמן:

כן.

אוראל אלבז:

צביעה יצירתית, מישוהו מכיר?

הילה בכר:

כן,

אוראל אלבז:

חבר'ה מישוהו מכיר צביעה יצירתית?

קובי:

שיפוץ.

אוראל אלבז:

כן?

קובי:

שיפוץ.

אוריאל אלבז:

הריסה.

חגית משה:

הריסה ובנייה,

אוריאל אלבז:

הריסה,

חגית משה:

הריסה ובנייה,

אוריאל אלבז:

הריסה,

אליעזר ראוכברגר:

הורסים בעיר בלי סוף בתי ספר,

חגית משה:

הורסים ובונים.

אוריאל אלבז:

צביקה יצירתית,

קובי:

הורסים ובונים בצביעה יצירתית.

אליעזר ראוכברגר:

גם בבית וגן, נו מה?

אוריאל אלבז:

אל תפריע לי.

דניאל מיכאל:

ותבנה למאור התורה,

אליעזר ראוכברגר:

טלי, בית וגן, דנמרק, נו תתחיל להגיד להם, נו.

אוריאל אלבז:

צביקה יצירתית, יאנוש קורצ'ק.

אליעזר ראוכברגר:

יאנוש קורצ'ק, נכון.

אוריאל אלבז:

גני ילדים, אני לא מזכיר פה בכלל גני ילדים, על ימין ועל שמאל.

דובר לא מזוהה:

מה נפקה מינא, רק להבין,

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה? תן לו,

דובר לא מזוהה:

בכותרת,

אוריאל אלבז:

תן לי, תן לי, איך תבין, איך תבין אם אני לא אדבר?

דובר לא מזוהה:

את הכותרת לא הבנתי.

אוריאל אלבז:

איך תבין,

דובר לא מזוהה:

הכותרת לפני מה שאתה מקריא (לא ברור), כותרת.

חיים כהן:

אז הוא יענה לך,

אוריאל אלבז:

המציאות הכותרת,

דובר לא מזוהה:

מוסדות שאתה הורס, בשביל, משהו אחר?

חגית משה:

לא, לא הקשבת.

דובר לא מזוהה:

אז מה כן?

חגית משה:

הורס ובונה מחדש,

אוריאל אלבז:

תקשיב,

חגית משה:

הורס ובונה מחדש.

דובר לא מזוהה:

בשביל להביא למי שהיה קודם.

קובי:

מסכימים, יהרסו ויבנו לנו.

אוריאל אלבז:

חבריה סבלנות, לנשום עמוק.

קובי:

שיפצו נחסוך להם.

אוריאל אלבז :

לנשום עמוק.

אליעזר ראוכברגר :

כן אוריאל, אוריאל, תמשיך.

אוריאל אלבז :

בית מלכה, בית ספר דקלים, חבר'ה מכירים את בית ספר דקלים?

אליעזר ראוכברגר :

עזוב, יש בשפע כאלה, נו.

אוריאל אלבז :

בית ספר סולד, הרטמן, טלי בית וגן להריסה, מאור התורה ברשימה, בית ספר אגרון, ישיבת נועם
בגבעת מרדכי, חברים להריסה,

דובר לא מזוהה :

יש אחד יוצא דופן.

אוריאל אלבז :

אוקי רשימה מספיקה. המציאות משתנה, ואני לא צריך לספר את זה לוועדה, אני לא מחדש לכם
כלום כמובן, אבל האנשים פה שמתנגדים, ירושלים משתנה מבחינת המציאות התכנונית שלה,
המחסור בקרקע,

אליעזר ראוכברגר :

סליחה, סליחה,

אוריאל אלבז :

הוביל פה את האירוע, והמחסור בקרקע הוביל פה את האירוע,

אליעזר ראוכברגר :

לא מצלמים, ולא מקליטים.

אוריאל אלבז :

האירוע, המחסור בקרקע מוביל פה את האירוע, ואנחנו מצופפים בכל העיר את הבינוי, וממילא לא היה פה צעד אחד קדימה, לולא אישור משרד החינוך. ומדיניות שעולה לגובה, בנינו פה לפני שנים בנו בשתי קומות ושלוש קומות, היום בונים ב – 5 ו – 6, חבריה עוד 4 שנים, עוד 3 שנים אנחנו נפגוש גם את ה – 7 וה – 8.

חנה ורצמן:

וזה נראה לך בסדר?

אוריאל אלבז:

חד-משמעית, חד-משמעית.

חנה ורצמן:

זה סביר בעיניך?

אוריאל אלבז:

חבר'ה מציאות, מציאות, מציאות.

אליעזר ראוכברגר:

מה בעיניך זה יהיה סביר בעוד 15 שנה?

אוריאל אלבז:

עכשיו חבר'ה מה המציאות הקיימת היום בשטח? בניין אחד, שמחולק בקירות בין שני מוסדות, צפיפות נוראית, אין לו חדר מורים, אין לו ספח, רק שנייה אל תפריע לי,

דובר לא מזוהה:

נתת אותם לישלץ.

אוריאל אלבז:

אל תפריע,

דובר לא מזוהה:

לקחת ונתת אותם לישלץ.

אוריאל אלבז:

נאמר פה, נאמר פה, נאמר פה,

דובר לא מזוהה:

ונתת את זה לישלץ.

אוריאל אלבז:

הרב, אל תפריע לי בבקשה. נאמר פה, נאמר פה,

דובר לא מזוהה:

אני הייתי שם,

אוריאל אלבז:

אם, אם אנחנו באחריות התלמידים עסקן, חברים, נאמר פה יש לנו ילדים מיוחדים, אין כיתת
חינוך מיוחד אחד בית ספר הזה, הפרוגרמה שאנחנו מביאים להם, זה 6 כיתות חינוך מיוחד,

דובר לא מזוהה:

מה אתה רוצה? יש מבנה,

אוריאל אלבז:

צפיפות, צפיפות לא נורמאלית, מבנה שלא עומד בשום סטנדרט. משרד החינוך בחן שיפוץ ואמר -
אוריאל, זה מבנה להריסה, חבל על ההשקעה בו, לא יהיה פה שום מענה, לא נגישות, יש שמה
מפלסים מפוצלים, לא ניתן לגשר ולהנגיש אותם, מבנה שלא ראוי ולא נכון, מדברים במציאות של
רווחת הילדים. חבריה כשאתם תסתכלו על התוכניות שאנחנו הכנו, ותיכף אני גם, תרשה לי, תרשה
לי, תרשה לי, תרשה לי, יש פה אחריות חוץ ממה שאתם רואים,

אמנון ארבל:

רגע אוריאל, סליחה, סלח לי, סלח לי, סליחה חבר'ה. יש לכם אחרי זה זכות תגובה, בסדר? אז לא
צריך להפריע לכל מילה, הוא יסיים לדבר, יהיה לכולם זכות תגובה, תגידו מה שאתם רוצים אחרי
זה, זה התרבות דיון לא תזיק לאף אחד,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר?

אוריאל אלבז:

יש לנו, יש לנו, אישורים ממשרד החינוך, על ההריסה, יש לנו אישור תוכניות על ישלץ, ויש לנו אישור עקרוני לתכנון שהצגנו, עבור מאור התורה, שניסיתי לקיים שיח על תכנון של מאור התורה החדש, עם גני הילדים שהם ביקשו שם, שילוב של שלוש כיתות גן, ואין עם מי לדבר.

דובר לא מזוהה:

היום יש (לא ברור) גנים,

אוריאל אלבז:

עכשיו רק שנייה, אל תפריע לי,

דובר לא מזוהה:

יש 6 גנים, אתה מוריד,

אמנון ארבל:

אמרתי לפני רגע לא להפריע,

דובר לא מזוהה:

6 גנים,

אוריאל אלבז:

6 כיתות, 6 כיתות גן,

אמנון ארבל:

ואתה לא יכול להגיד את זה אחר כך?

אוריאל אלבז:

6 כיתות גן במציאות לא נורמאלית של אלתורים בתוך מבנה, לא מבחינת חצרות, לא מבחינת גודל, לא מבחינת תקנים, לא מבחינת מרחב מוגן. חבר'ה מציאות שאנחנו כעיריית ירושלים, כאחראים, אל תפריע לי,

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון.

דוברת לא מזוהה:

אלוהים אדירים,

אליעזר ראוכברגר:

אוריאל, אוריאל,

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון מה שאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, תודה, אין צורך יותר, תודה רבה, סיימנו.

אוריאל אלבז:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה לשמוע אתכם, שב. מי רוצה להגיב.

איה סורק:

אני אשמח.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי, דבר, לא צריך. כן בבקשה.

איה סורק:

קודם כל אז אני מבינה שפה יצא המרצע מהשק שאין פה רעיון לשיפוץ, אלא הריסה ובנייה מחדש,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, היה לה אפשרות, היא אמרה או זה, או זה,

איה סורק:

היא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, הוא אמר שמשדד החינוך אמר שזה לא מבנה שראוי לשיפוץ, אלא רק להריסה, זה מה שהוא אמר,

איה סורק:

שנית.

חנה ורצמן :

יצא המרצע מהשק לא יצא.

אליעזר ראוכברגר :

כן,

דובר לא מזוהה :

15 שנה זה היה מבנה,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

חגית משה :

המרצע מהשק לא יצא, אל תגידי סיסמאות.

אליעזר ראוכברגר :

כן, גברתי.

אוריאל אלבז :

זה לא (לא ברור) לאף אחד,

אליעזר ראוכברגר :

כן גברת בבקשה.

אוריאל אלבז :

את חוץ מלהתחפר במקום,

אליעזר ראוכברגר :

אוריאל,

אוריאל אלבז :

ולא ראות את העתיד של הילדים,

אליעזר ראוכברגר :

די, אוריאל,

אוריאל אלבז :

שום דבר אתם לא עושים,

אליעזר ראוכברגר :

אוריאל, דווקא לך אתה רוצה שאני אזמין את הביטחון שיוציא אותך?

אוריאל אלבז :

סליחה,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

אוריאל אלבז :

לא צריך ביטחון, תגיד לי לצאת, אני יוצא,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אז תצא די סיימת פה לדבר, גמרנו, לא רוצים לשמוע אותך, לא צריך, בבקשה.

אמנון ארבל :

התוכנית מציעה להרוס את הבניין,

אליעזר ראוכברגר :

כן, בבקשה.

אמנון ארבל :

זה התוכנית המופקדת, לא יצא שום דבר, זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

לא רוצה לשמוע, לא צריך, לא מחייבים כן.

איה סורק :

יש איזה בחירה אם לשפץ את המבנה, או אפשר להרוס אותו, ברור שהמבנה,

אמנון ארבל :

התוכנית המופקדת,

איה סורק:

זה דברים שהם,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי כן,

חיים כהן:

מי שמבין בנושא של,

איה סורק:

הדבר השני זה שה - , הצורך ש - , שבנייה מחדש, זה ברור שצריך לשפץ, ולסדרת את המבנה מאור תורה, זה אין שאלה, אבל זה לא קשור לתב"ע, כי התב"ע פה מוסיפה לנו עוד בנייה של תיכון, על זה ההתנגדות שלנו, לא על זה שיהרסו ישפצו מחדש, את, את מאור תורה, זה ברור,

אוריאל אלבז:

אבל החפירה, את אמרת שהוא לא מתנגד לישלץ.

איה סורק:

אני שוב, חברי,

חגית משה:

הוא חלק אחר.

אוריאל אלבז:

אוקי.

דובר לא מזוהה:

שמה התעכב דרך אגב הטיפול של מאור תורה,

דובר לא מזוהה:

אני יכול להגיד? אדוני היו"ר, אפשר הערה? היושב ראש בבקשה. הרב היושב ראש,

דובר לא מזוהה:

הציעו להם שיפוך, למאור התורה, בלי שום,

דובר לא מזוהה:

אני יכול להעיר הערה?

דובר לא מזוהה:

מעולם לא (לא ברור).

חגית משה:

לא, אני אומרת לך שלא, אז אני אומרת לך שלא,

דובר לא מזוהה:

היה יושב ראש (לא ברור), בעבר, המקומות שני כל הזמן זה היה מחובר,

חגית משה:

אז אני אומרת לך שלא,

דובר לא מזוהה:

אבל אני לא יודע לטובת מי את, אני לא יודע לטובת מי את.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, בוודאי יש לך זכות תגובה גם,

חגית משה:

אתה רואה שאנחנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

סליחה אדון, אדוני אדון וורצמן, בבקשה כן בקשה אדוני,

מר וורצמן:

ברשות היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בבקשה.

מר וורצמן:

אנחנו נדבר בנעימות, לא לצעוק, כולנו בני תורה. אני מבקש להעיר הערה רק, שני דברים, אני מסכים. גברת חגית משה, לו כי דברך, הרעיון הזה של או לשפץ, או להרוס, אני חושב שכדאי ללכת

על הנושא של השיפוף, זה אחד. שניים, הנושא הזה של להרוס, שהגברת אמרה עו"ד אני רוצה להזכיר את הנשכחות שישבו יחד, הרב אביתר, ואוריאל בחדר, ולא הגיעו להסכמה, ואז אוריאל, אם זה נכון תגיד לי אם כן,

אוריאל אלבז :

לא נכון, לא נכון. מראש אומר לך, שלא נכון, אם הועבר אליך שלא הגענו להסכמה, אז לא נכון, אנחנו סיכמנו, אנחנו סיכמנו, אנחנו סיכמנו שיש בסיס, והדבר הבא שצריך לקרות, זה, שאלת, אני חייב לדייק,

מר וורצמן :

לא,

אוריאל אלבז :

כי נאמרו פה דברים, סוכס, סוכס שהדבר הבא שיהיה זה ישיבה מורחבת,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

אוריאל אלבז :

עם הנהלת,

גיל קרוב :

לא מדבר על זה,

אוריאל אלבז :

עם הנהלת בית הספר וההורים.

גיל קרוב :

לא מדבר על זה, סוכס שאתה תביא מישהו להודיע ולהוכיח שהמבנה לא תקין, ואחרי שבועיים, הגיעו אנשים שחפרו, בשביל להוציא אישור, חבל שאתה לא שומע, היושב ראש זה מאוד חשוב, הוא אמר בגלל שלא הגיעו להסכמה,

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור),

גיל קרוב :

זה מאוד חשוב, כי הטענה הזאת היא תהיה בבית משפט,

(מדברים ביחד)

אוריאל אלבו :

אם ייתן לי יושב ראש הוועדה, נשמע את ההתנגדות, אולי הגיע הזמן באמת.

גיל קרוב :

כבד ממש ב – 60 שניות לסיים. לא מכובד.

יוחנן וייצמן :

2 דקות.

(מדברים ביחד ברקע)

גיל קרוב :

היושב ראש תן לי שתי דקות לסיים,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

חגית משה :

רעש בחפירות, ולא לצעוק, (לא ברור) אי-אפשר לבנות שיפוץ.

חנה ורצמן :

זה משהו אחר,

גיל קרוב :

האם ה - , האם ה - , מחילה, תנו לי לסכם את הדברים.

חגית משה :

את יודעת אנחנו ניפגש (לא ברור), שיהיה, כמו בראשית, בית ספר ראשית.

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) בא אלי, מה אמרתי לשמעון?

ישראל קלרמן:

אני הייתי,

אליעזר ראובברגר:

שמה אמרתי לו?

גיל קרוב:

אני רציתי להגיד משהו אחר.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

רגע שנייה, מה אתה אומר?

אליעזר ראובברגר:

כן, בסדר, נעשה את זה אחר כך בדיון הפנימי,

גיל קרוב:

טוב, אני אסכם,

אליעזר ראובברגר:

כן,

גיל קרוב:

אנחנו מתנגדים, עם שלוש סימני קריאה. במיוחד שזה גם רווחתם של הילדים, שזה מדובר על ילדי ירושלים, מדובר על החצרות, ועל הפינת חי, ועל הגינון, ועל המגרשים, שניים. שלוש, זה מרכז ברגע שנעזוב את זה, התלמוד תורה וחבל שייהרס תלמוד תורה, לסגור אותו. זה דבר, עכשיו אני אמרתי בדרך ללימור, אשריך שנתפס מהדברי תורה שאנחנו ממשיכים להקים תלמוד תורה, נבוא כולנו כאן אחד 70, אחד 80, אחד מאה שנה, נגיע, אנחנו ברוך השם הקמנו תלמוד תורה, כי מי שנמצא פה בחדר, יהיה לו זכות. שלו, אני רציתי לסגור את הנושא הזה, שהתלמוד תורה לא מיועד להריסה, מסיבה מאוד פשוטה, כיוון שהם לא הסכימו בחדר. הנה הרב אביתר יושב פה, ואוראל, הם ישבו בחדר, אז הוא אמר - לא, והוא אמר לי בפירוש, אם זה היה בפרוטוקול פה. אז נביא משהו שיבדוק את המבנה, אחרי 60 שנה, ויגיד שזה לא כשיר אליהם, זה מסוכן, מבנה מסוכן, והביא אישור. אז תענה לי תיכף על זה, אם זה נכון או לא נכון, תגיד לי, אתה (לא ברור) לענות. אז בשביל,

אוריאל אלבז :

היו"ר אסר עלי לדבר, רק באישור שלו, אני עונה.

גיל קרוב :

הלאה,

אוריאל אלבז :

רק באישור שלו אני עונה,

אליעזר ראובברגר :

זה לא עניין של אישור, הם לא רוצים לשמוע אותך, אז לא צריך,

גיל קרוב :

ענייני, ענייני, אני מאוד אשמח להכיר אותך, ענייני, עוצר גם אותך, עוצר גם אותי, אבל כשאני צועק, הכול בסדר. אני לא, לא מפיל על אף אחד. אנחנו רוצים (לא ברור) ילדי ישראל, אנחנו אוהבים את ילדי ישראל, ורוצים את התורה, זה נראה לי לא סביר שמישהו ייכנס אלי הביתה, וכאן (לא ברור) הגדולה שלי, למשל, העיניים שלו הוא גדולות, הוא אומר לי - תגיד לי, הרב גיל קרוב, אני יכול בבקשה, לא תיפגע, אני יכול בבקשה לבנות במרפסת שלך בניין בשבילי? אני אגיד לו - אתה נורמאלי, תגיד לו אתה מרגיש טוב? לא, סתם יש לך מרפסת גדולה. זה הבית שלי. 60 שנה זה באים לבנות, לא בשביל ללמוד, באים לבנות בשביל השכנים (לא ברור), אז אל תגיד לי שזה לא ישלך, כן ישלך, יעשו את הכול שטח פתוח כתב"ע יחלקו את הכול מחדש, חלק לחרדים, חלק יהיה של ישלך, חלק יהיה למימון שילך ויקבע, ויחזור ויחיה, עם 30, 40, 50 ילדים. זה מה שיהיה, אז זה עזות, תגיד לי מה אתה מסתכל לי על השטח של הבית שלי? תתבייש לך. תתבייש לך. בתוכנו, 5000 מטר בונים בחצר שלי, בלי רשות.

עו"ד יהונתן חבשוש :

אני רוצה לומר משהו,

אליעזר ראובברגר :

כן. כן, בבקשה כן,

עו"ד יהונתן חבשוש :

בעקבות דברים שנאמרו כאן, נאמר שעלתה טענה שהיה (לא ברור) שמומש להעביר חוות דעת הנדסית שהמבנה לא כשיר, האם הוועדה יכולה לאפשר אם הבית ספר לבדוק להביא חוות דעת נגדית? כי בבסיס הנחת היסוד, צריך להרוס את בית הספר, האם אפשר להמתין עם הדיון פנימי שאנחנו שבועיים שיביאו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד יהונתן חבשוש:

אולי אין בכלל, אולי הם לא יצליחו לעשות.

חגית משה:

שישנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אוריאל אלבז:

אני, לא, אני יכול לומר פה משהו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, אם יקשיבו לך.

אוריאל אלבז:

אני רוצה להזכיר לכל הנוכחים פה, שהבעלות על הבניין הזה היא עיריית ירושלים, ומשרד החינוך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד משהו רוצה לומר משפט אחרון? אין, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה לכולם. תודה.

אוריאל אלבז:

תודה רבה.

אדיר שורץ:

לא סיימת שני תיקים. פיצה, אתה מעדיף שנזמין הערב, יש פיצה יותר טובה.

ישראל קלרמן:

לא, עמנואל, הוא צודק, נהיה פה עד שמונה בערב.

עמנואל זלטס:

עד 10 בערב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי, אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

רותם פסו:

מה המינהל הקהילתי חושב, אף אחד לא אמר, זה הדבר הכי מעניין.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רותם פסו:

מה המינהל הקהילתי חושב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי בבקשה.

חגית משה:

מכיר את זה,

רותם פסו:

ו - ?

חגית משה:

היה שותף לדברים, הרי הם ביקשו להכניס את האולם ספורט ואת ה - ,

רותם פסו:

את עמדת המינהל הקהילתי, יוסי.

אדיר שוורץ:

אתה שומר (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי.

מיכל כהן:

6 שעות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אדיר שוורץ:

3 זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להציג המלצת מהנדס העיר? כן, טוב, חברים, אדיר, בוא נשמע קודם כל את המלצת מהנדס העיר, לגבי ההתנגדויות, ואחר כך כל אחד מהחברים, כמובן מי שירצה לדבר, יקבל זכות דיבור, כן, ישראל,

אמנון ארבל:

תראו, סך הכול כמו שנאמר פה ע"י אוריאל, העירייה מקדמת עשרות תוכניות בשטחים חומים, יש הרבה מאוד שכונות בירושלים היום שעוברות תהליכים של התחדשות עירונית של בנייה חדשה של תוספת יחידות דיור מאוד משמעותית, כמות השטחים הציבוריים שיש לנו בעיר, הוא לא, הוא לא גדול, לכן באותה מידה שעושים הרבה מאוד תוכניות להתחדשות עירונית, אנחנו חייבים לעשות גם תוכניות שמוסיפות בשטחי הציבור, בשטחי הציבור שטחים,

חיים כהן:

שנייה רק,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

איזה משהו שרציתי להגיד,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

בדיון הפנימי, יש אפשרות לתוכנית בכל אופן בלי לגרוע בזה, כן? להכניס,

יהודה פרוידגר:

לא בכל חי,

חיים כהן:

מעון, כי השכונה דרושה הנושא של מעון, האם יש היתכנות לדבר כזה או לא?

עמנואל זלטס:

אפילו כשימוש, ואז, מה יהיה בעתיד,

חיים כהן:

לא יודע, אני שואל, שימוש או משהו,

אמנון ארבל:

אני אענה, אבל סוף,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הבעיה של חצרות.

חיים כהן:

חצרות,

יוחנן וייצמן:

ומעון כמה חצרות צריך?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מאות מטרים,

חיים כהן:

אני שואל,

עמנואל זלטס:

דווקא מעון,

אמנון ארבל:

300 מטרים,

יוחנן וייצמן:

לא, גני אפשר,

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, אבל זה לא קשור,

אמנון ארבל:

תראו בסוף כשמסתכלים, בסוף כשמסתכלים על כל, כל השכונה,

אליעזר ראובברגר:

אתה מדבר פה על מגרש של 5.7 דונם, שתי בתי ספר, אולם ספורט, מועדון נוער שאני לא יודע אם צריך אותו, יכול להיות שאותו אפשר לבטל פה ב - ,

חגית משה:

הם דרשו אז,

אליעזר ראובברגר:

מי דרש?

חגית משה:

המועדון נוער, אני מזכירה לכם, יש שם בתוך השטח,

אליעזר ראובברגר:

יש שם את זה מני"ד.

חגית משה:

זה, זה בני עקיבא, ויש שמה את החדר אוכל, את שני שמו אותו, אנחנו שמנו אותו.

אליעזר ראובברגר:

והמועדון נוער לחדר אוכל?

חגית משה:

מועדון נוער זה בני עקיבא, ולידו יש שני מבנים, שני קרוואנים יש,

יהודה פרוידיגר:

אבל מתחת לאדמה יש,

אליעזר ראובברגר:

חדר אוכל זה חדר אוכל, (לא ברור) מועדון נוער.

יהודה פרוידגר:

מתחת לחדר אוכל,

אליעזר ראוכברגר:

של מועדון נוער אם אפשר להשאיר,

חגית משה:

הרי,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

חגית משה:

לא הסכים בפעם הראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? השכונה,

חגית משה:

בני עקיבא,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש, שמעת מה שהשכונה פה אומרת, אז מה? אני על כל דבר שהשכונה אומרת, אני כורע ברך?

חגית משה:

הכנסתם אותו פנימה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר שנייה. אז אני אומר לא משהו שהוא, רוצים עוד קצת שטחים פתוחים, אם אפשר,

חגית משה:

מתחת, המועדון נמצא בכל מקרה הוא במינוס מתחת לאולם ספורט.

יהודה פרוידגר:

המועדון נוער הוא מתחת לאולם ספורט.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא בנפרד?

חגית משה:

הוא לא בנפרד.

יהודה פרוידגר:

הוא לא בניין נפרד, הוא מתחת לאולם ספורט.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק להבין,

חגית משה:

זה לא, אין תכנית קרקע שם,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אולם ספורט יותר חשוב מגני ילדים,

אליעזר ראובברגר:

בית ספר כן,

חגית משה:

כן, זה שני בתי ספר,

אליעזר ראובברגר:

בית ספר כן,

חגית משה:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בית ספר כן, אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

חיים כהן:

השאלה אם ניתן לשים אם אופציה למעון, ככה הכי טוב, להשאיר,

חגית משה:

אין לד,

חיים כהן:

זה שטויות?

אליעזר ראוכברגר:

אין מצב, חיים, אין מצב.

יוחנן וייצמן:

או הכול, או,

חיים כהן:

אתה אומר,

יהודה פרוידגר:

אני יכול להתייחס?

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, אני רוצה שאמי יסיי.

יהודה פרוידגר:

אמי בטלפון.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יש לו עכשיו,

אמנון ארבל:

אני מתנצל, אני מתנצל שנייה,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ההוא חסר עמוד השדרה, כנראה מדבר איתו.

אמנון ארבל:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חסר עמודה השדרה?

יהודה פרוידיגר:

איך אתה יודע למי הוא מתכוון? איך אתה יודע למה הוא מתכוון?

חיים כהן:

מעניין,

חגית משה:

מה זה עמוד חסר שדרה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חגית משה:

בעלי חוליות?

אליעזר ראוכברגר:

זה פה בוועדה,

אדיר שוורץ:

דיברו על פינת חי פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור, מה? אני רואה את הרשימה, את עשרת בני המן, 30 בני המן אני רואה.

עמנואל זלטס:

מה זה עמוד שדרה, לא?

אמנון ארבל:

טכנאי, ספק טכנאי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, תמשיך, אמי, תמשיך.

אמנון ארבל:

אז אני אומר כשמסתכלים על כל האזור הזה של קריית משה ואפילו גבעת שאול בכל האזור הזה, מסתכלים כמה שטחים יש, ואפילו מה שיש פה, כי בסוף שטח אחד גדול פה, שטח גדול פה, וכל השטחים האחרים, זה שטחים שהם חומים בצבע שלהם, אבל בפועל הם לא, הם לא, ולא (לא ברור) של עיריית ירושלים. לכן בסוף יש פה שני שטחים חומים מאוד גדולים בשכונה, צריך לנצל אותם למקסימום, וכמו שאנחנו עושים במקומות אחרים בירושלים, אנחנו כן מסמנים בתים בתי ספר להריסה, מציעים בנייה חדשה. אחרי כל הטענות שהיו פה לגבי, הפרעה, ותנועה, וקרבה לבניינים, וגובה, וכולה.

חגית משה:

הורדנו את הגובה,

אמנון ארבל:

היא לא רלוונטית,

חגית משה:

ירד ל – 5,

אמנון ארבל:

לא משנה, גם 5, וגם 6, וגם 7, אנחנו מאשרים פה בניינים של 20, ו – 30 קומות בשכונה לפינוי בינוי, וכן הבינוי המקובל היום בבנייה של מבנה ציבור היא בין, בין 6 ל – 8 קומות, ואין עם זה שום בעיה, ולכן גם במקרה הזה, התוכנית מציעה בנייה חדשה, וכמו שאני עושה בהרבה מאוד מקומות בחלק, רוב הטענות בנושאים האלה דחינו, כל הטענות שקשורות להקצאות, וכל הדברים האלה לא רלוונטי לתוכנית, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה נאמר כבר במסגרת הדיון,

אמנון ארבל:

נכון, אמרתי במסגרת בסוף התוכנית קובעת פה גם בנספח הבינוי, הרי נספח מנחה, יש פה קווי בניין ושימושים וזכויות בנייה, בסוף תרצה העירייה יכולה להקים פה בית ספר אחד או שניים, או ארבעה אם זה אפשרי מבחינת ההנחיות, ולכן מה שבסוף קובע זה השימושים שיש בתקנון, לכן גם כל הטענות הנושא הזה דחינו. גם לגבי הגריעה של שטחים פתוחים מהשכונה, שוב גם אני גדלתי בבית ספר בירושלים, והיה הרבה מאוד שטח פתוח, ויש לפעמים גינות קהילתיות, אבל בסוף יש מגרש חום. וכמו שאמרתי, אין הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

כשאתה גדלת, כמה תושבים היו בירושלים?

אמנון ארבל:

אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

הרבה פחות, הרבה פחות,

חגית משה:

אבל יש שם אולם,

אליעזר ראוכברגר:

העיר מתקדמת.

אמנון ארבל:

לכן,

חגית משה:

פתוח, הרי יש שם, זה מדורג,

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על, אנחנו מדברים על גינה קהילתית,

חגית משה:

פתוח, קיים,

יהודה פרוידגר:

יש מגרש, מגרש פתוח.

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על גינה,

אליעזר ראוכברגר:

לא אולם,

חגית משה:

מגרש קיים.

יהודה פרוידגר:

אבל לגבי, דווקא לגבי, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

זה שטח פתוח,

יהודה פרוידגר:

אמי דווקא לגבי הנושא של השטחים הפתוחים, שהשכונה דיברה, לא מדבר על הבית ספר מה שאמי כאילו עונה, שהצפיפות אין ברירה דווקא, יש בקריית משה עכשיו, כמה פרויקטים של פינוי בינוי שקבועים ברחוב שושנה, ברחוב, בגדול של גבעת שאול, בכל המקומות האלה.

חיים כהן:

אבל אתה מתנגד,

יהודה פרוידגר:

ששמה, שנייה רגע,

חיים כהן:

למגדלים האלה,

יהודה פרוידגר:

ששמה,

חיים כהן:

אתה מתנגד, אתה אומר שהורסים את ירושלים,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

חיים כהן:

המגדלים האלה,

יהודה פרוידגר:

אתה אם היית עקבי,

חיים כהן:

עכשיו פתאום אתה אומר,

יהודה פרוידגר:

בלהקשיב למה אני מתנגד,

חיים כהן:

אתה מתנגד,

אליעזר ראובברגר:

אבל יש עובדות, אנחנו כל הזמן אומרים שיש עובדות.

חיים כהן:

בסדר.

יהודה פרוידגר:

בכל אופן, אני אומר בכל הפרויקטים האלה,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

אנחנו חלק מההפרשות הם באמת שטחי ציבור פתוחים, אז אותו שכונה שהיום, כמעט השטח הפתוח היחיד שיש לו פה גן קטן, שם גן קטן, באזור הזה של הזה, מסביב, נבנים פרויקטים שפותחים שטחי ציבור, עם גנים, גם גני שעשועים מודרניים, עם מקומות ישיבה, עם מקומות,

אליעזר ראובברגר:

אם, אם, אני מאוד מאוד מקווה שזה לא יקרה, אבל אם חלילה חיים, אם חלילה וחלילה יקרה הפרויקט ממול ברחוב ממול של מתחם גת, יש שמה פארק ענק שהם מציעים,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

אני מאוד מאוד מקווה שהתוכנית הזאת תצא לפועל, כי היא תוכנית מטורפת לטעמי.

יהודה פרוידגר:

אבל גם מה שעושים ברחוב שושנה, מה שעושים ב - ,

אליעזר ראובברגר:

אני דיברתי עכשיו על גת שזה,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

ממש ממול, מעבר לשני של הכביש.

יהודה פרוידגר:

יש, יש הרבה תוכניות, ומבחינתי,

חיים כהן:

וזה ציר רק"ל.

יהודה פרוידגר:

יהיה להם, יהיה להם פתרונות.

אליעזר ראוכברגר:

יש ציר רק"ל עד ל - ,

יוחנן וייצמן:

כן, רק"ל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הכול ציר רק"ל,

חיים כהן:

מה? ציר רק"ל?

יוחנן וייצמן:

רק"ל חמוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, רק שנייה, עוד דבר לגבי הנושא של השיפוץ מול בינוי, יש התייחסות? התייחסת?

אמנון ארבל:

לא, לסמן את הבניינים להריסה, אין פה שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הם טענו, טענו המתנגדים למה להרוס, לשפץ. מה? מה התשובה שלכם?

אמנון ארבל:

אני,

יהודה פרוידגר:

הוא אמר אוראל, שמשרד החינוך אמר שאי-אפשר לשפץ.

אמנון ארבל:

אני חושב, שגם ככה הוא בניין ישן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני רוצה לשמוע את זה ממהנדס העיר,

יהודה פרוידגר:

יש לו מסמך,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשמוע את זה ממהנדס העיר, אמי לצורך העניין הוא פה מהנדס העיר.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני אגיד שני דברים, אחד זה מדובר פה בבניין יחסית ישן,

חיים כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמת. אמת.

חגית משה:

עכשיו הבנתי מה אתם אומרים קודם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה.

חגית משה:

הקודים שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש לך עוד הרבה מה ללמוד, בסדר.

חגית משה:

אני עוד פעם, פעמיים אני כבר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בסדר, זה שאת מוכשרת,

חגית משה:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה שאת מוכשרת אנחנו יודעים קדימה.

יוסי חביליו:

לפרוש מידית,

אמנון ארבל:

הבניין, הבניין הוא בניין ישן, ונמוך, וגם נמצא במיקום לא נכון בחלקה מבחינת התכנון מחדש, אני לא חושב שיש אופציה פה לשפץ בניין קיים ולהוסיף עליו בצורה כמו שמבקשים. זה גם לא מאפשר בנייה חדשה, כי בסוף גם התוכנית מציעה בנייה חדשה גם באזור הזה, לכן מבחינת התצורה של הבינוי שיש פה, כרגע אני לא חושב שזה אפשרי, ואני חושב שזה נכון וראוי ש - , גם כמו שעושים פינוי בינוי רואים את התצורה שלו פה. גם כשעושים פה שעושים פינוי בינוי בבניינים ועושים את זה הרבה, זה ראוי ונכון, זכותם.

אליעזר ראוכברגר:

ואפשר גם להוסיף את מה שאמר אוריאל, זה לא המקום היחיד שאנחנו עושים פינוי בינוי בתי ספר,

אמנון ארבל:

אמרתי שיש עשרות תוכניות כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

יש אינסוף בתי ספר בעיר, שעושים להם התחדשות עירונית, כמו שעושים למבנה מגורים, וכמו שעושים לדברים אחרים, ככה אנחנו עושים גם לבתי ספר, מה אפשר לעשות? זה בית ספר שנבנה, בשנות ה - 90.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

או ה - 70, היה אחרת, לעומת הצרכים של 2020, 30, 40.

יהודה פרוידגר:

עכשיו אישרנו את ראשית בקריית מנחם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, עכשיו דבר אחרון,

אמנון ארבל:

יש הרבה תוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של השלביות ביצוע, מה שחגית דיברה פה במהלך הזה, ויש בהקלטה ויש הכול, אני רוצה לשאול את אמי, איך אנחנו קובעים את זה בתוך התקנות.

חגית משה:

אני אגיד לך, אני חושבת אוריאל לא כאן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אם זאת ההחלטה, בשלביות הביצוע לכתוב שהבנייה תיבנה בהינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

מעולה,

חגית משה:

זה עדיף,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אם זה אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

חגית משה :

אני לא רוצה שזה יהיה מחייב, אני לא יודעת,

יהודה פרוידגר :

אי-אפשר.

אמנון ארבל :

אם את קובעת את זה מחייב,

אליעזר ראוכברגר :

בתב"ע זה חייב להיות,

חגית משה :

אז אולי, אז אולי,

יהודה פרוידגר :

בתב"ע זה חייב,

חגית משה :

לא נכתוב את זה, ואנחנו נשאף מאוד,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אין דבר כזה,

חגית משה :

רגע, אז לא לכתוב,

אליעזר ראוכברגר :

מה אכפת לך?

חגית משה :

אני אגיד לך למה,

אליעזר ראוכברגר :

למה?

חגית משה :

מכיוון שהם ילכו התנגדויות, וסיפורים, וזה, שוב פעם,

אליעזר ראוכברגר :

לא תהיה התנגדויות, אנחנו פה, נגמר. נשמע,

יוסי חביליו :

זה קרה,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, אני מדבר על עירייה,

חגית משה :

לא, אבל זה יהיה פעמיים ערר,

אליעזר ראוכברגר :

למה?

חגית משה :

גם על ההריסה, וגם על זה, אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר :

אין ערר על הריסה, זה תואם תב"ע אין דבר כזה.

יוחנן וייצמן :

זה תואם תב"ע במלואו,

אליעזר ראוכברגר :

יהיה תואם תב"ע,

יהודה פרוידגר :

שאלה, חגית,

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו כאן, על ההחלטה פה אפשר להגיש ערר,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון, זה לא במגרש הזה,

יהודה פרוידגר:

שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שתואם תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

זה בחוץ, אחר כך בהיתר זה תואם תב"ע, זה לא שום דבר,

יהודה פרוידגר:

אז השאלה מבחינת שהעירייה,

אמנון ארבל:

חגית, חגית,

יהודה פרוידגר:

בתוספת בנייה,

אמנון ארבל:

בדרך כלל, אני לא בעד בדרך כלל לקבוע שלביות ביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

כל תוכנית בסמכות מקומית, הוא יכול,

אמנון ארבל:

בגלל (לא ברור) הזה שבניין אחד, שיש פה את שניהם כרגע, וצריך להרוס אותו, אז זה הגיוני שגם
הבניין (לא ברור)?

חגית משה:

אז אולי נשאל את אוריאל מה, מה הוא התכוון, כי אני לא רוצה לעשות פה משהו על דעתי עצמי. לי נראה, אני חושבת שאנחנו צריכים להרוס,

אליעזר ראוכברגר:

את אמרת בדבריו הינף אחד,

יהודה פרוידגר:

את צריכה לדעת חגית, את צריכה לדעת,

אליעזר ראוכברגר:

את אמרת בהינף אחד,

יהודה פרוידגר:

הרי,

אליעזר ראוכברגר:

כי אני רוצה לקבל את זה, אם זה מקובל על, גם על מהנדס העיר, וגם עליכם,

יהודה פרוידגר:

חגית,

אליעזר ראוכברגר:

לקבע גם בשביל להרגיע אותם,

אמנון ארבל:

אליעזר, אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל מה? דרך אגב יכול להיות שבגלל השתי המילים האלה, צמד המילים האלה הינף אחד לא יכלו לערר,

יוחנן וייצמן:

יוריד לך את ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

כבר, כבר הרווחת, לא יודע אם יורידו את ההתנגדויות, אבל הרווחת.

יהודה פרוידגר:

הרווחת.

אליעזר ראוכברגר:

אם ילכו לערר, זה יכול להימשך עוד שנה גם,

חגית משה:

אוקי,

אמנון ארבל:

מה שאמרתי לחגית, שאני בדרך כלל לא בא לקבוע, שעובד בהינף אחד בפרויקטים כאלה שהם גדולים, אבל דווקא פה בגלל שזה בניין אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שזה גדול,

חגית משה:

גם שם תכנון מפורט.

אמנון ארבל:

בגלל שזה בניין אחד שעושים בשניהם שינויים בבניין, צריך להרוס את כולו, נדמה לי,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה בעד,

חגית משה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

חגית, חגית,

חגית משה:

התכנון המפורט,

אליעזר ראוכברגר:

חגית, שמעת? אמי אומר שמקצועית הוא בעד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא שלביות הינף אחד?

אמנון ארבל:

אמרתי בגלל שהיום שניהם יושבים באותו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? שלביות זה הינף אחד,

חגית משה:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, הינף אחד זה שלביות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זהו, השאלה כאן,

חגית משה:

אבל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה את מציעה משהו אחר? רגע שנייה, רגע שנייה, אולי לאילנית יש הצעה אחרת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניהם באותו באחד, לא, כי אני הייתי כותבת שלב היה נחשב ב', כאילו אחד מותנה בשני,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה הבעיה שלהם,

אמנון ארבל:

הם לא רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל לייצר אחרי שלב א', אלא אם כן תעשה אותם שלב א',

חגית משה:

אני אגיד לך מה הבעיה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

וזה בוודאי שחגית,

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה, אני רוצה להגיד,

חגית משה:

אני גם אגיד מה הבעיה שלי,

אמנון ארבל:

הכול ייבנה והכול יהיה בסדר, בית ספר.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

חגית משה:

אוריאל, לייזר,

יהודה פרוידגר:

לייזר, שני דברים,

חגית משה:

אני אגיד לך מה הבעיה, אני אגיד לך מה הבעיה שלי, הבעיה שלי ישלץ כבר בתכנון המפורט, ויש להם כבר לקראת היתר, ישלץ, הם מאור התורה עוד לא במפורט, זה יעכב בעוד זה, זאת הסיבה, זה הסיפור.

צחי ברים:

מי זה מאור התורה?

חגית משה :

אתה מבין מה הבעיה שלי?

אליעזר ראוכברגר :

התנגדויות,

ישראל קלרמן :

לא, לא שטח,

אליעזר ראוכברגר :

כל המתנגדים,

ישראל קלרמן :

לא, מה פתאום,

חגית משה :

הכול בהינף אחד?

אליעזר ראוכברגר :

המתנגדים לא באירוע,

חגית משה :

אתה אמרת,

ישראל קלרמן :

מדברים על הקצאה,

חגית משה :

ואתה רוצה שזה יהיה בהינף אחד?

ישראל קלרמן :

זה תב"ע,

חגית משה :

בתי ספר:

ישראל קלרמן:

מה שיש להם עכשיו בהיתר.

חגית משה:

לא,

יהודה פרוידגר:

אפשר שזה יהיה בהינף אחד.

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

טופס,

חגית משה:

תקשיבו רגע את אוריאל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אכלוס,

חגית משה:

אתה יכול לבוא לפה?

אליעזר ראובברגר:

שיגידו שאני (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא לקבל טופס אכלוס, עד שלא יהיה,

ישראל קלרמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא הייתי מתנה, כי תבנה את זה,

חגית משה :

אתה מבין מה הבעיה שלי? עכשיו נתחיל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שהבנייה לא תהיה ביחד, אלא היא תהיה ומיד אחריו השני. השאלה,

אליעזר ראובברגר :

אבל זה בדיוק החשש שלהם, שיעשו אחד, ואז,

יהודה פרוידגר :

אז אולי אפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, טופס 4,

יהודה פרוידגר :

אם (לא ברור) הוא רק מבחינה תכנונית,

עו"ד אילנית מיכאלי :

רק תכנונית.

יהודה פרוידגר :

אולי אפשר להתנות,

עו"ד אילנית מיכאלי :

נכון,

יהודה פרוידגר :

שלא יהיה צו אכלוס לבניין אחד לפני שיתחילו לבנות לפחות את הבניין השני.

חגית משה :

זה כן,

יהודה פרוידגר :

לפחות התחלת בנייה,

אליעזר ראובברגר:

שלא יהיה טופס 4?

יהודה פרוידגר:

נכון, התחלת בנייה לפחות של השני.

חגית משה:

אנחנו רוצים,

יהודה פרוידגר:

אז יהיה את הדירוג הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כן חשש, הינף אחד זה אומר,

חגית משה:

מה אתה אומר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוציא את ההיתר ביחד.

ישראל קלרמן:

אפשר לתת את זה,

חגית משה:

הנה אוריאל בא,

יהודה פרוידגר:

מה אתה אומר?

חגית משה:

אתה מבין מה הבעיה שלי? זה רק,

אליעזר ראובברגר:

אוריאל לא יכול להשתתף בדיון,

חגית משה:

לא, רק להגיד,

יוסי חביליו:

אפשר להכניס אותו לשאול אותו שאלה,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול להגיד בלעדיהם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, הוא צד, הוא צד,

ישראל קלרמן:

הוא צד,

יוסי חביליו:

לשאול אותו שאלה אינפורמטיבית.

יהודה פרוידגר:

לא, אבל מה? מה אתה אומר על הרעיון של (לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא יכול, אחד משני צדדים,

יהודה פרוידגר:

לייזר, לייזר,

יוסי חביליו:

תשאלי אותו את,

חגית משה:

אבל אני לא רוצה,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשאלו אותו בחוץ,

יוסי חביליו:

אנחנו נעשה הפסקה, תשאלו אותו,

יהודה פרוידגר:

על שלביות,

יוסי חביליו:

מה שאת רוצה לשאול,

יהודה פרוידגר:

שיהיה מותנה, שיהיה מותנה, תראה יש שני דברים,

יוסי חביליו:

לדעתו זה אפשרי או לא אפשרי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הייתי קוראת לזה,

יהודה פרוידגר:

שני דברים הם פוחדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יותר מידי (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

שני דברים הם פוחדים. אחד, שייקחו להם ויגידו להם שלום, אין לכם יותר בית ספר.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) יחזרו,

יהודה פרוידגר:

הדבר השני שגם אם ייתנו להם מקום חלופי, הם מדברים שימצאו להם מקום חלופי מחוץ לשכונה,

אליעזר ראובברגר:

מה זה מחוץ משכונה? הציעו להם בית הדפוס, בית דפוס זה בשכונה.

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראובברגר:

אני אספר לך איפה, הציבור החרדי נוסע?

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני יודע,

אליעזר ראובברגר:

מקצה העיר לקצה העיר, בחיך.

יהודה פרוידגר:

אני אומר מה (לא ברור) שלהם,

אליעזר ראובברגר:

אלפי ילדים נוסעים פה,

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני מדבר מה החשש שלהם.

אליעזר ראובברגר:

אני לא מדבר על על – יסודי, הוא מדבר על יסודי,

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני מדבר על מה החשש שלהם,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

החשש שלהם שהם,

אליעזר ראוכברגר:

מגילה לבית וגן 600 בנות כל יום,

יהודה פרוידגר:

שאם יוציאו אותם מחוץ לעיר, אם יוציאו אותם, אם יוציאו אותם למקום אחר, שהם לא רוצים, אז זמנית עוד איכשהו יחיו עם זה איזה שנתיים, אבל, אחר כך לא יחזירו אותם, כי למה לבנות? יש לכם פה מקום, תישארו פה, נסיע אתכם הכול,

אמנון ארבל:

בסדר, זה לא,

יהודה פרוידגר:

אבל אם אנחנו נתנה שלא יהיה טופס 4 לאחד, בלי שיתחילו לבנות את השני, זה ירגיע אותם את שני הדאגות, אחד הנה בונים לכם באמת בית ספר, ולא זרקו אתכם. והדבר השני, שהנה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה שנייה, חגית (לא ברור) את אוראל.

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא עניין של חשש, יהודה, גם כי לבנות את הכול בהינף אחד זה לא אומר למי זה יוקצה.

יהודה פרוידגר:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור,

יהודה פרוידגר:

זה נכון. נכון, זה בטח גם לא יהיה (לא ברור),

אמנון ארבל:

אולי יעשו פה שלוחה של בויאר,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא, מה? עד שיאשרו תב"ע, ועד שיאשרו היתר, עד שימלאו תנאים,

יהודה פרוידגר:

ילכו לערר,

אליעזר ראוכברגר:

עד שימלאו תנאים,

יהודה פרוידגר:

בית משפט,

אליעזר ראוכברגר:

כן, עד שימלאו תנאים להיתר, בוא, הסיפור הזה זה לפחות עוד שנה וחצי, שנתיים, שזה,

יוסי חביליו:

מה נשמע?

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

זה מגיע בפתאום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, איפה חגית?

רותם פסו:

דקה,

עמנואל זלטס:

בטלפון בחוץ.

יהודה פרוידגר:

בוא הנה יש לנו (לא ברור) גדול יש לנו היום. שני תיקים.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שהיום אנחנו לא הולכים לסיים לפני 7, אני רואה שזה לא לפני 9.

עמנואל זלטס:

לא, אני אמרתי לאמי תלוי באמי, אם הוא יגיד שהכול מאושר,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא לא יריב איתנו,

עמנואל זלטס:

הכול מאושר, נגמר.

אמנון ארבל:

בדיוק הפוך, הכול כבר כתוב, אתם רבים איתי.

חגית משה:

שלביות,

עמנואל זלטס:

אמי, אני אמשיך, אני אמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה שלביות?

צחי ברים:

הוועדה תחליט את ההמלצות,

אדיר שוורץ:

שמעת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה זה שלביות?

חגית משה:

שנתיים, כאילו לעשות את זה בשלבים, כדי שלא,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בשלבים?

יהודה פרוידגר:

מה שאני אמרתי, מה שאני אמרתי,

יוסי חביליו:

זה לא בהינף אחד,

חגית משה:

לא בהינף אחד,

יוסי חביליו:

לא מסכים,

יהודה פרוידגר:

לא בהינף אחד, אלא של להתנות, שלא יהיה טופס 4 לפני שמתחילים לבנות את השני.

אמנון ארבל:

אם הם רוצים לבנות בית ספר הראשון בלי להרוס את המבנה, אז זה ברור שלא (לא ברור) אחד,

עמנואל זלטס:

כן, אכן,

אמנון ארבל:

אם זה היה,

חגית משה:

לא, אנחנו נבנה, אנחנו רוצים את שניהם ביחד באמת, רק ש - ,

אמנון ארבל:

אז אם את יכולה להוציא בנייה לבית ספר הראשון בלי להרוס את המבנה, זה לא יכול להיות בהינף אחד.

חגית משה:

לא בהינף אחד, זה מה שהוא אומר. אנחנו נעשה את הכול כדי שזה יהיה יחד, אבל לא בהינף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה אנחנו מגדירים בתקנות, זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

מה שרשום כעת.

אליעזר ראוכברגר:

מה שרשום כעת,

יוסי חביליו:

לא בהינף אחד,

חגית משה:

לא בהינף אחד.

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר מה שאתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, זה לפחות הרע במיעוטו,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אמנון ארבל:

שמה? שתנאי לטופס 4 זה?

יהודה פרוידגר:

תנאי לטופס 4 התחלת בנייה של השני.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם מה הבעיה בזה, לדעתי אני אגיד לכם מה הבעיה עם זה אבל, אם,

עמנואל זלטס:

בסוף, בדיוק,

אמנון ארבל:

אם רוצים לבנות את הבית ספר הראשון,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אם רוצים לבנות את הבית ספר הראשון להעביר להם את הבית ספר הראשון, אז אי-אפשר להרוס את הבניין,

חגית משה:

לא מעבירים, לא מעבירים,

יהודה פרוידגר:

לא, לא מעבירים, מעבירים אותם מחוץ, מחוץ,

חגית משה:

מחוץ למתחם.

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה פשוטה, אתה מציע,

חגית משה:

מוציאים את היסודי,

אמנון ארבל:

את הבית ספר, שנייה,

חגית משה:

מחוץ למתחם,

אמנון ארבל:

רגע,

חגית משה:

בונים, הורס ובונים הכול,

אמנון ארבל:

רגע, אני שואל רגע שאלה, הבית ספר להוציא היתר בנייה, צריך הריסה קודם?

חגית משה:

לא,

אמנון ארבל:

אז זה ברור שהוא בונה קודם, אז למה אנחנו צריכים להוציא אותם?

חגית משה:

אני לא מוציאה, אנחנו, את היסודי אנחנו רוצים להחזיר,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות את זה בסטייה ניכרת?

חגית משה:

(לא ברור) בוא,

אליעזר ראוכברגר:

בואי נעשה את זה,

אמנון ארבל:

עוד דבר, אם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמי בוא נעשה את זה בסטייה ניכרת,

אמנון ארבל:

מה בסטייה ניכרת?

יוסי חביליו:

מה זה בסטייה ניכרת?

אליעזר ראוכברגר:

את מה שאמר יהודה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא אפשרי.

אליעזר ראוכברגר:

את השלביות הזאת, למה?

אמנון ארבל:

אני אומר שוב, תראו, יש פה היום, היום יש פה מצב כזה, יש פה היום בניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

בסדר? ששניהם יושבים ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

בסדר?

יוסי חביליו:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

אם, אם רוצים להוציא היתר בנייה בבניין הראשון, בלי להרוס את זה, זה מה שהם רוצים אני מבין,

חגית משה:

לא,

אמנון ארבל:

לבנות את הבניין הראשון בלי להרוס את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אם להרוס,

אמנון ארבל:

זה מה ששאלתי, אז היא אמרה שלא.

יוסי חביליו:

תבין את השאלה פיזית,

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

האם את תבני פה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

היתר בנייה שהוציא בשלב ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה הם רוצים להרוס?

יוסי חביליו:

אם את יכולה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם אמרו שהם רוצים בזמן הביניים יהיו בתוך השכונה, מתי יחרסו?

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה עוד הפעם, אני שואל אותך עוד הפעם,

חגית משה :

כן,

אמנון ארבל :

את הבניין הראשון שרוצים להוציא לו היתר בנייה, כדי להוציא היתר בנייה צריך להרוס את הבניין או לא?

אליעזר ראוכברגר :

בוודאי, לא יבנו שמה כשיש ילדים במתחם.

אמנון ארבל :

למה לא?

חגית משה :

זה רעש, יהיה בלגאן, יהיה זה,

אליעזר ראוכברגר :

אין דבר כזה.

אמנון ארבל :

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא,

אמנון ארבל :

בוודאי שכן,

חגית משה :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

אז בוא נשאל את אוריאל,

יוסי חביליו :

מה?

אמנון ארבל:

ברור שכן,

חגית משה:

זה מה שאוריאאל אמר, הוא לא רוצה לידו.

אמנון ארבל:

ואם ייבנה פינוי בינוי אתה גם תפנה אותם?

חגית משה:

אנחנו מעדיפים שלא, אנחנו מעדיפים,

צחי ברים:

מאור התורה,

חגית משה:

האמת היא מה שהיה צריך לעשות להזיז את מאור התורה, להרוס את הכול, ולבנות הכול יחד,

אמנון ארבל:

אבל זה לא מה שאת אומרת,

חגית משה:

אבל מה הבעיה שלי? שמאור התורה מתקדם בתוכניות, בהיתר, ואלה עוד אין להם, הם לא התקדמו.

אליעזר ראובברגר:

הבניין הראשון, הבניין קיים?

אמנון ארבל:

צריך להרוס את הקיים,

יוסי חביליו:

איך אתה תשאל את אוריאאל, רגע הוא עומד פה מחוץ לדלת? חגית, הוא עומד מחוץ לדלת?

חגית משה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה התוכנית שלך?

אמנון ארבל:

לא קיבלתי.

צחי ברים:

זה פתרון תמידי,

חגית משה:

אמי, תגיד לי מה,

צחי ברים:

פרקטי,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר שוב, אם, אם כרגע אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אם אפשר לעשות פה גדר, להשאיר אותם פה, לבנות את הבניין החדש, למה לפנות אותם? אז יש רעש, גם אם פה, אז עכשיו יהיה פינוי בינוי פה, גם יהיה רעש.

צחי ברים:

כ – 80 (לא ברור),

אמנון ארבל:

נכון,

חגית משה:

אבל יהיה לך שמה את האולם ספורט, שצריך להרוס אותו,

צחי ברים:

בסדר, אז האולם ספורט,

אמנון ארבל:

דרך אגב, אם את יכולה לבנות בניין בלי לפנות, בלי להרוס, אז עדיף. ואז תגמרי לבנות את הבניין הזה, תעבירי אחד לפה, ואז תהרסי את זה.

חגית משה:

להעביר לפה, אתה,

צחי ברים:

פינוי בינוי פינוי,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף שלא,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, בונים למוסד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

בונים את הבניין.

יהודה פרוידגר:

ואז הורסים למוסד השני. אבל אמי, למה אי-אפשר במקביל? למה אי-אפשר במקביל?

אליעזר ראוכברגר:

איך אני עושה את זה?

חגית משה:

כי מאור התורה, אין תכנון מפורט, ישלף מתקדם מאוד בתכנון המפורט,

יהודה פרוידגר:

בסדר, אבל השאלה,

חגית משה:

הוא לא נמצא,

יהודה פרוידגר:

השאלה, אם עד ש - , האם,

אליעזר ראוכברגר:

הם ביקשו,

יהודה פרוידגר:

חגית, השאלה,

חגית משה:

הבעיה היא שאומר אוריאל, שההורים האלה, אנחנו בסיפור הזה כ - 8 שנים,

צחי ברים:

(לא ברור) את הכול,

חגית משה:

הם כל פעם מחדש,

יהודה פרוידגר:

לא מגיעים בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

אז תגיד את זה לאמי.

יהודה פרוידגר:

בתכנון המפורט,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד את זה לאמי,

צחי בריס:

כן, אתה יכול לבנות,

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אוריאל אומר שזה בסדר בגדול אמי,

חגית משה:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

הרעיון של יהודה?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה כן, הרעיון של יהודה,

אמנון ארבל:

תנאי לטופס 4 של הבניין של הראשון יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

הריסה של השני, תהיה היתר בנייה של השני?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חגית משה:

בסדר?

אמנון ארבל:

טוב, תודה, ביי,

חגית משה:

יופי, תודה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חגית משה:

תודה על הסבלנות וה - ,

צחי ברים:

והרבה היום.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, אוקי, אתה מכניס את זה רק? אוקי, חברים, יש מישהו שמתנגד לסיכום הזה, לקבל את המלצת מהנדס העיר עם התוספת שעשינו וכולה?

ישראל קלרמן:

אתה יכול להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

אין, כולם בעד, מה?

ישראל קלרמן:

אתה לא רוצה להוסיף שאם,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

ישראל קלרמן:

יש אפשרות להוסיף עוד, עוד מטרים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי אפשר, תוסיף אם אפשר לעשות לשמה עוד 5 בתי ספר, אז אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא 5,

אליעזר ראוכברגר:

לא 5,

ישראל קלרמן:

אחד,

אמנון ארבל:

לא הקשבת לדיון? ישראל,

ישראל קלרמן:

הקשבת להרבה מהדיון,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, יללה.

ישראל קלרמן:

אני חושב שחגית לא הייתה צריכה ללכת עכשיו.

חגית משה:

אני אומרת תודה רבה לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

מה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית הבאה, אנשים מחכים בחוץ שעה כבר.

יהודה פרוידגר:

עוד מגדלים, יוסי, עוד מגדלים.

יוסי חביליו:

את תוכלי לקרוא לי כשנגיע ל – 11?

אמנון ארבל:

תוכנית 2 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תוכנית 2 בסדר היום.

תוכנית 1122241

אמנון ארבל:

תוכנית 1122241,

יהודה פרוידגר:

מה? בית צפפה זה של (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה הגענו לציר רק"ל גבעת השקד, ציר רק"ל.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אנחנו נמצאים למעשה במתחם שנמצא,

אליעזר ראובברגר:

לא יודע, חשבתי שייקח שעתיים וחצי הזה?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

שעה, שעה ורבע, בוא אחרת לא היינו שעה,

ישראל קלרמן:

אמי אמר לי,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו חשבנו שעה, שעה ורבע.

אמנון ארבל:

אנחנו נמצאים במתחם שנמצא בשוליים של בית צפפה, בין בנבנישתי, לדב יוסף, יש מתחם של שכונה גבעת השקד, אושרה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שכללה את הבינוי, ואת כל הזכויות בנייה וכולה, התוכנית אושרה בוועדה המחוזית, כתוכנית מתארית בלבד. התוכנית החדשה שכרגע הוגשה בסמכות הוועדה המקומי, היא תוכנית שכל מטרתה איחוד וחלוקה מחדש, כדי שאפשר יהיה להוציא היתרי בנייה. התוכנית כוללת הוראות איחוד וחלוקה ללא הסכמה, כי אין פה הסכמה של כל בעלי הקרקע, ולכן התוכנית למעשה, הדבר היחידי שהשתנה בתוכנית לעומת המסמכים שאושרו, זה רק האיחוד וחלוקה. הוגשו פה שלוש התנגדויות בנושא השמאי בלבד. ואנחנו צריכים,

חיים כהן:

איחוד וחלוקה מקובל עליכם כמו שזה או שאנחנו?

אמנון ארבל:

איחוד וחלוקה תואם לתוכנית,

חיים כהן:

זאת אומרת אין שינוי בזה,

אמנון ארבל:

כן, אבל השאלה, השאלה הקריטית באיחוד וחלוקה שעכשיו אנחנו נגיד מאחדים בשלושה מגרשים בינינו, כמה זה מקבל, וכמה זה מקבל, וכמה אתה מקבל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה האיזון,

אמנון ארבל:

וזה האיזון שיש בין בעלי הקרקע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא בהסכמה, אז אנחנו מחויבים,

אמנון ארבל:

והמיקום לא, והם טוענים כרגע, הם טוענים היום גם לגבי המיקום, כי באופן תיאורטי אתה יכול להגיד שהתוכנית,

חיים כהן:

כי אני ראיתי שבהתנגדות,

אמנון ארבל:

לא, נכון שהתוכנית נתנה לך מגרש פה, ואתה עושה את המגרש פה, תיאורטי אי-אפשר, זה משפיע על כל האיזון. אז אנחנו נשמע אותם.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראובברגר:

טוב רבותי, אפשר לתפוס את המקום כל אחד. עו"ד תמר מגדל?

עו"ד תמר מגדל:

כן, פה.

אליעזר ראובברגר:

נמצאת? בבקשה תציגי את ההתנגדות.

עו"ד תמר מגדל:

שלום לכולם. אז אנחנו מייצגים את הבעלים של חלקה 9 בגוש 309028, של חלקה בבעלות שני אחים, כל אחד מהם 50%, בהתאם לאיחוד וחלוקה הם קיבלו זכויות במגרש 202, שזה מגרש עם 40 יחידות דיור, 7 יחידות דיור להשכרה, בנייה מרקמית. אנחנו כאן עם התנגדות מאוד פשוטה, כי לדעתנו, הטבלאות איזון והקצאה, אתם ראיתם לא כפרנו בהרבה דברים, אלה בנקודה אחת, שבעצם הביאו רק את היתרונות של המגרש מבלי להביא חסרונות של המגרש, ולכן אנחנו חושבים שמגרש 202 מוערך ביתר. וזה נוגע לשני פרמטרים, אחד, שלא הובא בחשבון, אני אגיד רגע ככה ב - , בטבלאות, בנספח עקרונות ניתנו שני מקדמים של תוספת שווי למגרש 209, אחת זה צפיפות נמוכה, והשני זה שטח ממוצע קטן יחסית למגרשים האחרים, ולכן ניתנו מקדמי תוספת שווי, זאת אומרת הביאו את היתרונות של המגרש, אבל לא הביאו בחשבון את אותם, את החסרונות של המגרש, שהם שניים לדעתנו. האחד הקרבה למגרש ביעוד ציבורי, מגרש 107, מגרש 107 הוא מגרש שיש בו שטחי בנייה גדולים, יש 12 אלף מטר, סליחה כמעט 9000 מטר עילי ברוטו, ו - 12 אלף מטר בתת-הקרקע, השימושים שמה הם שימושים מגוונים, גם בתי ספר, גם מוסדות חינוך, ומוסדות קהילתיים. אנחנו יודעים שבמגרש הזה אמור להיות בית ספר, בית ספר יסודי עם 24 כיתות, כיתות בית ספר יסודי, חוץ מזה עוד גני ילדים, ושירותי קהילה דת ו - , רווחה. אפשר לראות בנספח התנועה שזה, מול מגרש 202 יש מפרץ עצירה בעצם לכל מי שמגיע למגרש, יש שם ממש כמו מגרש 202 בעצם לעלות את הנספח תנועה ותרואו את זה. זאת אומרת המגרש הזה נמצא סמוך מאוד למגרש ציבורי מאוד מאוד אינטנסיבי, השימושים שם פעילים יכולים להיות פעילים לאורך כל שעות היום, בית ספר בבוקר, המוסדות האחרים בשעות אחר הצהריים, יכול להיות שגם בסופי שבוע אם זה בית כנסת, יש לפי התקן נספח התנועה 231 מקומות חנייה, כלומר גם הרבה תנועה שהמגרש הזה שואב, ולא הביאו שום הפחתה לקרבה הזו, למגרשי ציבור, בחוות דעת שצירפנו להתנגדות, אז הוראו גם הכרעות של שמאים אחרים, וגם במחקר דלפי ובממוצע יש הפחתה של 10% בקרבה לשטח ציבורי כזה, ולכן אנחנו מבקשים לתת פה את ה - , את ההפחתה. הנקודה השנייה היא, שניתנו, אמרתי קודם שניתנה תוספת שווי לצפיפות נמוכה, ול - , לשטח ממוצע יחסית קטן, ולכן ניתנו שני מקדמי תוספת שווי. אבל לא הביאו בחשבון את החסרונות, לא שקלו את זה מול זה. אנחנו מדברים על בנייה מרקמית, שיש שמה מבנה אי - רגולארי זאת אומרת ארוך מאוד, אנחנו 40 יחידות דיור, ב - 6 קומות, זאת אומרת למעלה מ - 6 קומות, מ - יחידות דיור לקומה, בהכרח יש לנו יחידות דיור שהן כלואות, ולא ניתן לזה שום ביטוי בערכי השווי. נכון שניתן בכלל לכל הבניינים המרקמיים מקדם הפחתה של 5% ליחידות דיור ביחידות המרקמיות, אבל המגרש שלנו הוא שונה. ביתר המגרשים יש לך בנייה מרקמית עם מגדל, ואז ליזם יש איזה שהיא גמישות תכנונית בין שני הרכיבים האלה, כאן כל מה שיש לנו, זה מבנה אחד שהוא מבנה מרקמי, עם החסרונות של זה, עכשיו אחד מן השניים, או שלא מביאים בחשבון את הצפיפות הנמוכה ולא נותנים, ולא נותנים את המקדם תוספת שווי, ואז אנחנו לא מבקשים הפחתה על המרקמי, אבל אם מביאים את התוספת שווי, אז תאזנו את זה עם החסרונות של המגרש, ואל תסתכלו רק על היתרונות, זו הבקשה שלנו.

אמנון ארבל:

צפיפות זה חיסרון לדעתך?

עו"ד תמר מגדל:

לא, נתנו מקדם תוספת שווי לצפיפות הנמוכה.

אמנון ארבל:

הבנתי.

עו"ד תמר מגדל:

אנחנו מכירים את זה, אני רק אומרת הביאו בחשבון רק את היתרונות, מבלי להביא את החסרונות. והחסרונות זה כמו שאמרתי, אנחנו בניין מרקמי עם דירות כלואות, והיה צריך לשקלל את זה, אני אגיד גם עוד משהו, אתה נותן יתרון לבניינים מרקמיים, הרבה פעמים בניינים מרקמיים בצפיפות נמוכה, כאשר הם סטנד – אלון, אבל פה אנחנו נמצאים בתוך כל מתחם התוכנית הזו שיש בה צפיפות גבוהה, זאת אומרת אנחנו לא נהנים מאיזה ייחודות, מאיזה בניין בוטיקי שעומד בודד. ולכן תשקללו את כל זה, זה מה שאנחנו אומרים, אם מביאים בחשבון את התוספת שווי הזו, אז תביאו בחשבון את החסרונות. או שתנטרלו את זה, ופשוט אל תביאו פעמיים תוספת שווי, זה הבקשה שלנו.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. עו"ד לומברוזו,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בשם חברת נופי הדרום.

עו"ד אורי לומברוזו:

אמת.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד אורי לומברוזו:

צהריים טובים. אני מייצג את חברת נופי הדרום, חברת נופי הדרום, היא בעצם רכשה זכויות בחלקים מהחלקות שנמצאות בתחום התוכנית, אני צירפתי להתנגדות שלנו טבלה שמפרטת את ה - החלקות שבהם החברה רכשה חלקים, הרכישה מהבעלים הרשומים, יותר נכון מיורשיהם, היא נמצאת בעיצומה, חלק מהחלקות האלו כבר נרשמו על שם החברה, חלק מהחברות, מהחלקות האלה, הן חלקות שכבר בתהליכי שיפור מול האפוטרופוס הכללי, וחלק אנחנו עדיין ממשיכים ללקט את הביצים העזובות האלו, גם בימים אלו ממש. אני מניח שבמסגרת התשובה להתנגדות שלנו, תעלה השאלה מה מעמדנו בכל האירוע הזה, היות והקרקעות האלה עדיין רשומות מבחינת רישום המקרקעין הן רשומות עדיין על שם חלקם, על שם האפוטרופוס וחלקם, על שם אותם, אותם בעלים, שטרם נקבע סופית מי הבעלים באותם חלקות. ולכן אני גם צירפתי להתנגדות שלי פסיקה שנוגעת לעניין הזה, שאומרת שבשלב של תוכנית, לנושא הקנייני יש משקל נמוך יותר, מאשר בשלב הוצאת היתרים, אני מפנה לאותו העמ' 3975/22 /ב קרן נכסים בע"מ, נגד אמוד (לא ברור) בע"מ, ששם נאמר, בעצם אני לא אקריא לכם את הכול, כי זה נמצא לפניכם, אבל בשורה התחתונה נאמר, "מכל מקום כי ניתן לעבור את משוכת שלב התכנון, גם כאשר ישנם מחלוקות קנייניים", זאת אומרת בשלב הזה שבו אנחנו נמצאים, מאחר ואין ספק שאנחנו בהליכי שחרור קרקעות מול האפוטרופוס הכללי, אנחנו גם יש לנו הסכמים חתומים עם יורשים 6 בעלים בקרקעות האלו, ואנחנו בהחלט מצפים להשלים תהליכים האלה במועד הקרוב. אז יש לאפשר לנו את זכות הטיעון פעמיים, פעם אחת מפני ש - , כמו שאמרתי ע"פ הפסיקה בשלב הזה נכון להוריד את טענת זכות הטיעון, פרשנות, מפני ש - , במידה ואכן הקרקעות האלה ישוחררו, אז בעצם יימצא שטענותיהם לא קיבלו ביטוי בתוכנית, או בטבלת האיזון, ולכן העבודה תהיה לחינם, כי לא ניתן יהיה לממש את הזכויות,

יהודה פרוידגר:

בעצם איזון בחלוקה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו, עכשיו אני אגיד מה אנחנו רוצים, אנחנו בעצם ראינו וקראנו את המלצת מהנדס העיר, שבא ואמר, שראוי להעביר את כל הטענות השמאיות שנטענו, כנגד התוכנית הזאת, בנוגע לטבלת האיזון. לשמאי הוועדה. ואנחנו בעיקרון לא מתנגדים לרעיון הזה, ואנחנו חושבים שזה אפילו רעיון נכון. מה כן אנחנו רוצים? אנחנו רוצים,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו כידוע הרי שמאים מדופלמים,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, נכון, אף, בוא נראה יש פה שמאים נכבדים מאוד, אבל הוועדה איננה, זה איננה מקצועה, ולכן אני מבין, ואני חושב שהחלטה, אני חושב שההמלצה של מהנדס העיר היא המלצה נכונה, מה גם,

שאם אנחנו גם מסתכלים על חוק התכנון והבנייה, סעיף 122/4, גם שם יש מנגנון שבא ואומר, שבמקרה שיש מחלוקות שמאיות משמעויות, אז יש מנגנון מסוים שבא וקובע אפילו אפשרות של שמאי בורר, לא בהכרח שמאי הוועדה, אבל אני שם את זה כרגע בצד. אנחנו מבקשים שני דברים, אנחנו מבקשים שהוועדה תיתן הנחיות לשמאי. מה ההנחיות שאנחנו מבקשים שיינתנו לשמאי? בעצם בשני נושאים עיקריים, הנושא הראשון, הוא נושא ריכוז הזכויות. הואיל והחלוקות שאנחנו רוכשים, ומתעדים לרכוש, ורכשנו (לא ברור) בחלקים שונים של התוכנית, אנחנו מבקשים שכל הזכויות של חברת נופי הדרום, אותם זכויות בחלוקות הנרכשות, ירוכזו למגרש אחד. יש לזה כמובן מספר טעמים, הטעם הראשון הוא הטעם החוקי, הטעם החוקי, זה אני מפנה בעניין הזה לתקנות התכנון והבנייה, תוכנית איחוד וחלוקה תשס"ט 2009, סעיפים 6 ו-7, סעיף 6 אומר, היו כמה חלקות רשומות על שם אדם אחד, (לא ברור) בחלקה, תעשה הקצאה ככל האפשר ע"י ריכוז זכויותיו של אותו אדם למגרש אחד, ובכמה מגרשים בבעלות המלאה, וסעיף 7 אומר, בעריכת טבלאות ההקצאה, יפעל עורך הטבלה ככל הניתן להפריד שותפויות במקרקעין, ולייצר ככל האפשר מגרשים לבעלות יחידה. אז הטעם הראשון הוא כמובן הטעם של החוק עצמו, הרעיון הזה גם מתבטא בתקן 15, לתקנות השמאים, ולכן זה הטעם החוקי שמבוסס על החוק עצמו.

ישראל קלרמן:

זה יכול להיעשות ע"י החלטת הוועדה?

עו"ד אורי לומברוזו:

זה יכול להיעשות ע"י הנחיית וועדה. כלומר צריכה להנחיות את השמאי,

יהודה פרוידגר:

את השמאים,

עו"ד אורי לומברוזו:

את אותו שמאי שהוועדה ממנה, להנחות אותו שיפעל לריכוז זכויות של הבעלים השונים, זה לא רק אני, אני משער שאולי גם בעלים אחרים, אבל אני מדבר בשם.

יוחנן וייצמן:

מאיפה אנחנו יודעים מה אתה רוצה לקנות?

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

מאיפה אנחנו יודעים מה אתה רוצה?

עו"ד אורי לומברוזו:

מה שאני רוצה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לכל הנעלמים?

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על מה שיש לו, לא מה שאין לו,

יהודה פרוידגר:

מה שיש לו,

אמנון ארבל:

מה שידוע כרגע,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה שיש לי.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) גם מה שאתה מתעתד.

עו"ד אורי לומברוזו:

מה שיש לי,

ישראל קלרמן:

בימים אלה, אתה אמרת שגם בימים אלה יש לך איזה משא ומתן.

עו"ד אורי לומברוזו:

יש לי, אני שוב אומר,

יהודה פרוידגר:

מה שיהיה לו כשהשמאי יעשה את השמאות.

עו"ד אורי לומברוזו:

יש לי חלקות שכבר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד אורי לומברוזו:

שכבר יש חוזים, ויש ייפוי כוח, ואת הבעלים הרשומים, ויש לי חלקות שגם הוגשה כבר בקשה לשחרור מהאפוטרופוס הכללי, ויש לי חלקות גם שנרשמו כבר שהם חברת נופי הדרום. אלה החלקות שאני כרגע מתייחס אליהם.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) השמאי, אלא מה שענינו רואות.

עו"ד אורי לומברוזו:

אם עד שתיערך טבלת איזון יהיו חלקות נוספות שארכוש אותם, אז תתייחסו גם לחלקות האלה.

אמנון ארבל:

כן, אבל אתה מבין למה זה בעייתי, כאילו הוכנה תוכנית, ויש משהו שנתון, ואתה עכשיו אומר, אני רוכש קרקעות ואני רוכש אולי עוד, אז תתאימו את התוכנית למה שאני צריך,

יניב אסולין:

אתייחס למה שקנינו.

עו"ד אורי לומברוזו:

לכן אמרתי למה שרכשתי,

אמנון ארבל:

מה?

יניב אסולין:

תתייחסו למה שקנינו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אמרתי,

ישראל קלרמן:

זה בסדר.

אמנון ארבל:

זה עכשיו אבל,

יניב אסולין:

גם מה שהם טוענים.

אמנון ארבל:

קניתם עכשיו אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, מה זה עכשיו?

יהודה פרוידגר:

אחרי שהתוכנית הוכנה, אחרי שהתוכנית הוכנה.

עו"ד אורי לומברוזו:

היא לא אושרה,

יניב אסולין:

מה שהם טוענים שהם קונים, עכשיו יש לו מקום,

ישראל קלרמן:

לא, הם לא קונים, אז הוא אומר לא,

יניב אסולין:

הם טוענים שהם קנו, לא רשום בשום מקום, אפילו לא הערת אזהרה,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו?

יניב אסולין:

בנסחי הטאבו,

ישראל קלרמן:

לא, הם קנו,

יניב אסולין:

הוא אומר שהם קנו,

ישראל קלרמן:

הם לא?

אמנון ארבל:

אני עכשיו רוצה לקנות קרקעות, תעשו לי את זה?

יוחנן וייצמן:

תשמע, אני יש לי,

יניב אסולין:

תפתח בנסח טאבו תראה אם קנו או לא, מאיפה לדעת?

אמנון ארבל:

לקבל ביחד, או לא ביחד, זה כבר שאלה אחרת, אבל בסדר.

דובר לא מזוהה:

בכל מקרה רק את האיוון, רק את ההנחיה הזאת, תנסה לרכז את הכול במקום אחד,

אמנון ארבל:

כרגע התוכנית יש איוון, אתה כרגע מבקש לשנות אותה כרגע, עכשיו ברור לך, שכל שינוי, שנייה.

דובר לא מזוהה:

המלצת מהנדס העיר הייתה להעביר את זה לשמאי, אני מסכים,

אמנון ארבל:

אני אומר כרגע,

דובר לא מזוהה:

אני רק אומר בצורה מסוימת,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, אני גם לא שמאי, ותיכף נשמע תשובות, אני רק אומר בתור מי שקצת, בכל זאת שנה שנתיים פה, שכל שינוי כרגע לתוכנית תפר טבלת איזון משפיעה על כל התוכנית, נכון? אז אני שואל כרגע בתור, לא שמאית אני שואל, הרי יש פה תוכנית,

עו"ד אורי לומברוזו:

אמי, אני לא מדבר כרגע על שווי,

אמנון ארבל:

גם אני לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא מדבר על מקדמי שווי.

אמנון ארבל:

על המיקום אבל.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מדבר על זה, שאותם חלקות,

אמנון ארבל:

אתה רוצה לרכז את החלקה שלך, אין בעיה, אבל כרגע כדאי לעשות את זה, לצורך העניין לרכז אותך במקום, הבניין הזה, הוא שהבניין הזה צריך לעבור למקום אחר. נכון? אז זה משפיע על כל האיזונים בתוכנית,

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, אבל זה חובתך כוועדה,

אמנון ארבל:

והשאלה אם זה נכון בשלב שאתה כרגע נמצא ברכישות וקניות שעוד לא רשומות, לעשות שינוי או לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה.

אמנון ארבל:

זה השאלה,

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו אני אסביר לך למה כן,

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. אתה כוועדה, שומה עליך, לדאוג שמה שאתה בסופו של דבר מתכנן, מה שאתה בסופו של דבר מאשר, ניתן יהיה ליישם. אם אתה לא תרכז את הזכויות כפי שנדרש ע"פ הדין,

אמנון ארבל:

אז מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

אז היישום של הזכויות האלו, יהיה בעייתי, בוא נראה בלשון המעטה,

אמנון ארבל:

יהיה יותר קשה אולי, למה בעייתי?

עו"ד אורי לומברוזו:

יותר קשה זה בעייתי, זה מילה אחרת לבעייתי.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אורי לומברוזו:

כי יותר קשה זה בעייתי, כי זה אומר שככה כנראה דעתי לא תנוח מהטבלה הזאת, או מהתוכנית הזאת, ואנחנו נמשיך בהליכים האלה, עד שדעתנו תנוח,

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז עכשיו זה אומר שבעצם זה יהיה בעייתי וכשיר. עכשיו אומר את זה לא עו"ד לומברוזו לבד, ולא אומרת את זה הפסיקה, אומרת הפסיקה - כמה מעלות טובות כן לנושא הזה של ריכוז הזכויות,

וזה חובתה של הוועדה לרכז את הזכויות, ואני מצטט, ואני הבאתי כמה פסקי הדין וכדאי שהם יישמעו. אז התיק הראשון זה תיק אזרחי מחוזי תל - אביב 49040-12-23 מלון אורכדיאה בע"מ עיריית בני ברק, יצירת שיתוף חדש שאינה מהלך רצוי בתוכניות כאלה, תקנה 7 לתקנות התכנון והבנייה, תוכנית איחוד וחלוקה תשס"ט 2009 קובעת בעריכת טבלאות הקצאה, יפעל עורך הטבלה ככל הניתן להפריד שותפויות במקרקעין, ולהקצות ככל האפשר מגרשים לבעלות יחידה. בערר משנת 25, ערר 8535-06-23 (לא ברור) פרי בע"מ נגד וועדה מקומית לתכנון ובנייה קריית אתא, "שיקולי זמינותו ושיממותה של תוכנית, הם שיקולים תכנוניים שבאינטרס הציבורי, שיקולי זמינות ושיממותה של תוכנית העומדים למשל ביסוד תכלית תקנות 6.7 לתקנות התכנון והבנייה. לא בכדי סעיף 7.2 תקן 15 של מועצת שמאי המקרקעין בדבר פירוק מזערי הנדרש בטבלת ההקצאה והאיזון, תוכנית איחוד וחלוקה, מורה לשמאי העורך את טבלאות הקצאה והאיזון לשאוף להקטין את מרכיב המושה כדלקמן", ומפנים לפסק דין נוסף שהוא בעתירה מנהלית 10136-10-22 באסם נגד הוועדה הארצית. אותו דבר יש גם בערר 1101-23 זוהר (לא ברור) נגד הוועדה המקומית, ואותו דבר גם בספרה של שרית דנה דיני תכנון ובנייה מ - 2015 פרק א'. אז לכן אנחנו באים ואומרים, חלק מהשיקולים אולי שיקול מרכזי אפילו במקרה הזה, שהוועדה צריכה לשקול, זה האפשרות של הזמינות והיישום של התוכנית. אנחנו באים ואומרים לוועדה, צפו ש - , ככל שזכויות נופי הדרום לא ירוכזו במקום אחד, אז כנראה שהיישום של התוכנית הזאת, תהיה בעייתי, כי אני אומר לכם, ואמי לצורך העניין ואני גם אולי משיב דרך אגב למה שנאמר פה באמירת אגב ע"י השמאי יניב אסולין, אם הוא רוצה יש פה קלסר שלם שמראה את הרכישות שביצענו, הסכמים עם ייפוי כוח, את הרישומים שכבר נרשמו, רישומים שעומדים, ואם הוא רוצה בבקשה, שיעיין בהם, ושיחליט האם יש בהם די כדי לרכז את זכויותינו, אבל אני אומר, לכן באתי ואמרתי אני לא חולק על מה שנאמר ע"י המחלקה שלך, מהנדס העיר, שאומרים צריך,

אמנון ארבל:

הוא לא שמאי,

יניב אסולין:

הוא לא שמאי,

יהודה פרוידגר:

אני מבקש שאלה אליך,

עו"ד אורי לומברוז:

אני כן אומר שהוועדה צריכה להנחות את מהנדס, סליחה את שמאי הוועדה, לרכז את הבעלויות לא להתעלם מהעבודות שבשטח, כי אתם יכולים להגיד אנחנו לצורך העניין לא רואים, לא שומעים תנו לרכבת הזאת לעבור, אבל זאת אשליה, היא לא תעבור,

יוחנן וייצמן:

היא תישאר במושה.

יהודה פרוידגר:

אבל רגע שנייה, אני שואל, לי יש שאלה אליך, לפני שאני שומע את הצד השני, האם מבחינתכם, אתם מוכנים לציין, בהליך (לא ברור), שמה שיש עד אז, בזה נגיד שיתחשבו, וכל מה שאחר כך לא יתחשבו? כי חייבים לעשות קאט, אחרת הוא יתחיל לעבוד, רגע, רגע, יש לי עוד,

ישראל קלרמן:

אישור הוועדה, מה אתה?

יהודה פרוידגר:

לא, מוכנים לעשות קאט.

ישראל קלרמן:

בסדר נשמע,

יהודה פרוידגר:

שלא יבוא עוד חלקה, ועכשיו הנה,

ישראל קלרמן:

אבל פה יש לך אחד, לא שתיים, אמרת שיש לך שתיים. שתי בקשות, זה בקשה,

יהודה פרוידגר:

אתה יכול, בקשה ראשונה הייתה בכלל שניתן לו זכות עמידה.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זכות עמידה,

עו"ד אורי לומברוזו:

חשבתי שיש לי, שיש לי,

אמנון ארבל:

יש לו זכות ישיבה.

יהודה פרוידגר:

לקבל את העמדה הזאת. לקבל את העמדה הזאת.

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו,

יהודה פרוידגר:

את זה מה? אתם מוכנים לעשות,

עו"ד אורי לומברוזו:

הבניין הספציפי הזה שאנחנו מדברים, שאנחנו מדברים על החלקות, שישנם היום, שהם בעצם בהליכי שיפור, או שנרכשו ויש ייפוי כוח לגביהם, אנחנו מדברים על ריכוז הזכויות במגרש 202,

דובר לא מזוהה:

אפטרופוס.

עו"ד אורי לומברוזו:

במגרש 202 יש לנו את מרבית הזכויות. לכן לשיטתנו הזכויות של חברת נופי הדרום צריכות להתרכז במגרש 202,

יהודה פרוידגר:

עכשיו נגיד שאנחנו קובעים שהתאריך הקובע יהיה היום של הוועדה, שהוועדה התכנסה בו, איזה לדעתך, איזה רמת בעלות, או טיפול באיזה שהוא מגרש להכניס לשמאי לחישובים, לבקש,

עו"ד אורי לומברוזו:

יש,

יהודה פרוידגר:

אנחנו כוועדה נמליץ לשמאי לקחת בחשבון.

עו"ד אורי לומברוזו:

יש טבלה,

יהודה פרוידגר:

ומה עוד לא?

דובר לא מזוהה:

מה זה משנה? אם כל מגרש,

יהודה פרוידגר:

לא יודע, כי, שנייה, בגלל שהוא יכול להיות, אתה יכול להגיד לי, תשמע, שכחתי את האי שלי לדבר
לא יודע מה, מצאנו איזה מישהו,

דובר לא מזוהה:

זה לא מפריע, הוא יושב על זה פעם אחת ומחליט, ומרכז,

יהודה פרוידגר:

זה באמת, תאר לך שבסוף זה לא תצא ממש את הבעלות.

עו"ד אייל כהן:

שלא לשקר,

יהודה פרוידגר:

שנייה, לא חס וחלילה. אתם באמת מתאמצים לרכוש עוד חלק.

עו"ד אייל כהן:

ההסכמים חתומים.

יהודה פרוידגר:

שנייה, רק הסכמים חתומים, זהו, זה בדיוק,

עו"ד אורי לומברוז:

לפני המועד,

יהודה פרוידגר:

הסכמים חתומים עד היום, לא מגעים, ולא משא ומתן, ולא כלום, הסכמים חתומים, זה לפחות,

חיים כהן:

לייזר,

עו"ד אורי לומברוזו:

הדבר השני בעצם שאנחנו מבקשים מהוועדה הנכבדה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? כן, אמי,

אמנון ארבל:

כן, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

סיימת?

עו"ד אורי לומברוזו:

דבר שני שאנחנו מבקשים מהוועדה הנכבדה, זה בעצם בהנחה שמקבלים את המלצת מהנדס העיר, שניתן זכות טיעון, ודרך אגב לא רק כמובן ל - , (לא ברור), אלא לכלל המתנגדים. לטעון בפני שמאי הוועדה או השמאי שימונה, לגבי כל אותן טענות שמאיות, שכמו שאמרנו, הוועדה,

אמנון ארבל:

כתובות אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

הן כתובות נכון, אנחנו, אבל אנחנו רוצים שנוכל לפרט פירוט,

אמנון ארבל:

שאתם צודקים,

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו רוצים, כן, אנחנו, כאן ועכשיו, אני אומר אם ממנים את שמאי הוועדה לדון בטענות השמאיות, אז שישמע את אותם טענות, אין לו את הכלים לשמוע ולהכריע בטענות השמאיות, בנפש חפצה, (לא ברור) אנו מתנגדים,

אמנון ארבל:

למה, למה לא להסתפק בתוכנית? אני שואל.

עו"ד אורי לומברוזו:

את הטענות השמאיות, אני לא בטוח שלצורך העניין, זה לא התפקיד של הוועדה להכריע ואז,

אמנון ארבל:

הוא יקרא אותם אבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

מה?

אמנון ארבל:

הוא יקרא אותם.

דובר לא מזוהה:

זה נכון בוועדה ההתנגדויות.

ישראל קלרמן:

אם זה בסמכות הוועדה, אז מה? אמי, זה בסמכות הוועדה,

יניב אסולין:

הוא לא רוצה לשמוע טענות שמאיות, אתה רוצה שאני ארחיב?

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה רוצה שעכשיו כל אחד יפרט את הטענות השמאיות שלו?

ישראל קלרמן:

שיבקש מהם, לא,

אמנון ארבל:

זה לא כזה מסובך, אני חושב,

ישראל קלרמן:

לא, בשביל שהוא יגיד לו חלון, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמי, הבנו אמי,

ישראל קלרמן:

תבי"ע בשביל זה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני מסכים שהוועדה תחסוך מעצמה את שמיעת הטענות השמאיות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו, בסדר, אורי, הבנו את הבקשה, עו"ד אייל כהן.

עו"ד אייל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד אייל כהן:

אני מייצג את בעלי החלקה, חלקות 29 ו- 38, בדברים של אורי, עו"ד לומברוזו, אני חושב, אני חושב שאם, אם ההחלטה ללכת לכיוון של בהתאם להמלצת מהנדס העיר הדברים, השמאית מטעם העירייה, אני חושב שכן יהיה נכון להסתפק בכתובים אלא לאפשר לנו להציג את הדברים גם בפניה. הרבה פעמים אתה שם לב יש איזה שהוא פידבק, יש שאלה כמו שכאן מול הוועדה אנחנו טוענים טענה, עוד השאלה ניתן להשיב, ואז ניתן לחדד את הדברים, ואני חושב שזה יהיה נכון לעשות, ואני מצטרף לבקשה של עו"ד אורי לומברוזו, אם, אם יתקבל המלצת מהנדס העיר שיישמע בפני השמאית של הוועדה. אני אעבור עכשיו לדברים שלנו, לנו יש התנגדות יותר רחבה, (לא ברור), כשאני אסיים את הצדדים המשפטיים יותר, ימשיך את זה מיכל השמאית מטעמנו. ואני אתחיל, נעשתה, חלק מהבעיה שנעשתה בטבלת האיוון כאן, יניב אסולין משרד מצוין, גם שמאי טוב. אבל היה כאן רצון לעשות את זה מהר, וקל מידי נקרא לזה כך. להתייחס לכל המתחם כמתחם אחד, עם אותם שוואים נכנסים, ואז קל לי כביכול, אבל זה לא, קל זה לא נכון כאן, קל הוא לא נכון, קל הוא יוצא, וההתנגשות היא לא רק במישורי השמאית, יש בעיה משפטית, יש כאן בעיות משפטיות ממש (לא ברור), ראשית יש פסק דין לארי בג"ץ המוכר 914/91 (לא ברור), אבל לא, במכלול לנושא של מצב נכנס, נושא של רצף תכנוני, אנחנו כאן נמצאים בתוכנית איחוד וחלוקה שנעשה,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

עו"ד אייל כהן:

המשך, המשך לתוכנית משנת 2024, 969162, הלכה למעשה, מבחינת השמאי, זה נראה שכביכול התפיסה הייתה, להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל זה בהמלצת מהנדס העיר, כן,

עו"ד אייל כהן:

סך הכול להציג,

אמנון ארבל:

אתם צריכים להשיב,

עו"ד אייל כהן:

אני אגיד את ה - ,

עו"ד אורי לומברוזו:

אתם רוצים לשמוע טענות שמאיות, אז גם אני צריך להשמיע טענות שמאיות, יש לי,

דובר לא מזוהה:

אבל השמעת אותם,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני אומר שאני, לא, לא אמרתי טענות שמאיות, טענתי טענות משפטיות,

עו"ד אייל כהן:

רגע,

עו"ד אורי לומברוזו:

טענות שמאיות זה אם אתם רוצים עכשיו לפרט ולשמוע עוד פעם את כל הטענות, השמאיות שלי בפירוט, שמאי, יש פה שמאי מטעמנו שישמח,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה אורי, בסדר.

עמנואל זלטס:

ואז זה יחזור לפה,

עו"ד אורי לומברוזו:

אם רוצים.

עו"ד אורי ימין:

מה ההמלצה של השמאי של העירייה?

יוחנן וייצמן:

הוא לא ראה את זה,

אמנון ארבל:

אם הבקשה, אני מנסה להבהיר, אם הבקשה, אני מבין שהבקשה כאילו שהשמאי יישב עם כל הצדדים, וישמע את הטענות השמאיות ואז לכתוב למעשה איזה שהוא המלצה לוועדה, אחרי שזה טענות שמאיות, לא, השמאי של הוועדה אני מדבר, אז יש פה שמאי של היזמים, שתיכף ירצה להתייחס, זה סיפור אחר. אני שואל כרגע את הוועדה, כי הוועדה אומרת ובצדק, אני לא מבינה בשמאות, ואני לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לטעון פה,

אמנון ארבל:

אז השאלה, השאלה שאני שואל, אני שואל רגע אתכם אבל אם כרגע תחליט הוועדה בוא נעצור פה את הדיון, נחליט ששמאי העירוני ישב עם כל הצדדים, נשמע את על הטענות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הטענות השמאי, אין טעם,

אמנון ארבל:

אילנית שנייה רגע, אבל אז, אז המשמעות לצורך העניין, תגידו אם מקובל עליכם, ששמאי יעביר המלצות לוועדה ולא יהיה דיון פומבי.

עו"ד אייל כהן:

לא, אני רוצה להשלים את טיעוני,

אמנון ארבל:

אז צריך, אז צריך לטעון את הכול עכשיו לדעתך,

יהודה פרוידגר:

את המשפטי,

עו"ד אורי לומברוזו:

משפטי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה מצפה שהוועדה תכריע פה?

עו"ד אורי ימין:

רגע, יש עוד אפשרות,

עו"ד אייל כהן:

הוא בצדק הפנה, עו"ד לומברוזו בצדק הפנה לכך, אנחנו ראינו את זה באתר במוצע, זה שהשמאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך יהיה להעלות את הטענות השמאיות ואז,

עו"ד אייל כהן:

אז אני, יש לי זכות טיעון,

יהודה פרוידגר:

את הטיעון השמאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אתה תשלים את זה, אז אני אומרת שממילא הוועדה לא תכריע בטענות האלה, היא לא יכולה להכריע.

אמנון ארבל:

שמאי של הוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכול צריך להישמע בפני, יהיה לו, אבל,

עו"ד אורי ימין:

רגע, רגע אני מקבל את הצעתו של עו"ד לומברוזו,

יהודה פרוידגר:

שמה? לייזר,

עו"ד אורי ימין:

נמנה בורר מוסבר, נלך אליו,

אליעזר ראובברגר:

אני מקשיב לכל מילה,

אמנון ארבל:

עוד פעם, עוד פעם.

עו"ד אורי ימין:

נמנה בורר מוסכם, נלך אליו, מה שיחליט.

עו"ד אורי לומברוזו:

22.4 לחוק התכנון,

אמנון ארבל:

יש פה סך הכול 3 התנגדויות,

יהודה פרוידגר:

שמאי חוקר,

אמנון ארבל:

זה לא,

עו"ד אורי ימין:

שלושת אלו נלך לשמאי המוסכם,

אדיר שוורץ:

אם מסכימים,

אמנון ארבל:

מקובל על היזמים?

אדיר שוורץ:

אם הם מסכימים, אז,

אמנון ארבל:

ואז מה?

עו"ד אורי ימין:

הרי מה יקרה, השמאי,

אמנון ארבל:

אבל גם הוא, אז יצטרך להמליץ לוועדה,

עו"ד אורי ימין:

לא,

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד לך, סליחה,

עמנואל זלטס:

בדיון פנימי,

דובר לא מזוהה:

אמי, מקובל,

אמנון ארבל:

רגע שנייה חבר'ה, אני, לפני המקובל, לפני שאתה קופץ. אני יכול להגיד לך שבמקרה הזה שקרה בתוכנית האחרונה שעשינו, בבית העלמין, זה לקח בערך 4 שנים, אם זה מקובל עליכם, סבבה.

ישראל קלרמן:

לא, שמה זה לא,

אמנון ארבל:

אם זה לא בוער, אין לי בעיה,

ישראל קלרמן:

שמה מה היה?

אמנון ארבל:

סליחה, אני מציע,

דובר לא מזוהה:

שמאי על כולם,

ישראל קלרמן:

זה לא אותו דבר,

אמנון ארבל:

יכול להיות שלא,

עו"ד אורי לומברוזו:

לערר זה גם ייקח הרבה זמן,

עו"ד אייל כהן:

זה ילך לערר, זה ייקח גם זמן,

אמנון ארבל:

לא משנה, אבל בסוף הוועדה צריכה לשמוע, הוא לא נתן לה למישהו שהוא עצמאי, את ההמלצה של הדרג המקצועי לקבל החלטה.

עו"ד תמר מגדל:

ישמעו את האחרים,

אמנון ארבל:

אם אתם מבקשים להוריד מסדר היום, כדי לנסות להגיע להסכמות זה לא,

עו"ד אורי ימין:

לא, רגע, שנייה, מה יכול להפריע לכם בהסכמות? נניח שהיינו מגישים טבלת איזון מוסכמת, הייתם,

אמנון ארבל:

אמרתי אם כרגע הבקשה של כל הצדדים,

עו"ד אורי ימין:

נכון,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

להוריד מסדר היום, כדי לדבר אחד עם השני, זה לא קשור להם,

עו"ד אורי ימין:

רוצים למנות בורר,

אמנון ארבל:

תמנו, מה אכפת לי?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, יש סמכות,

יוחנן וייצמן:

לא, ברור,

עו"ד אורי לומברוזו:

נסמך אתכם למנות,

אמנון ארבל:

אני יודע,

עו"ד אורי לומברוזו:

שמאי בורר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כולל אתכם, לא, אתם לא מחוץ לאירוע.

עו"ד תמר מגדל:

אז אי-אפשר,

אמנון ארבל:

זה ייקח הרבה מאוד זמן,

עו"ד תמר מגדל:

רגע, כשזה יהיה בהסכמה, אתה צריך מאה אחוז,

אמנון ארבל:

נכון,

עו"ד תמר מגדל:

של כל הבעלים יסכימו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

עו"ד תמר מגדל:

מספיק שאחד לא מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

על זה מדובר,

עו"ד תמר מגדל:

חלוקה שלא מסכימה.

אליעזר ראוכברגר:

על זה מדובר, עוד פעם ההסכמה על הבורר, את מדברת.

עו"ד תמר מגדל:

לא תהיה,

אמנון ארבל:

אבל מה שאתם מבקשים כרגע זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הוועדה יכולה להחליט,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לומברוזו,

יוחנן וייצמן:

בורר הוועדה יכולה להחליט,

אמנון ארבל:

אפשר לעצור שנייה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) לא נכון.

עו"ד אייל כהן:

הוועדה לפי החוק,

אליעזר ראובברגר:

שמאי מקובל, תקראי לזה איך שאת רוצה,

דוברת לא מזוהה:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי בורר, צריך את ההסכמה שלהם.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא צריך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוועדה רשאית,

אליעזר ראובברגר:

עשינו את זה בבית עלמין, מינינו.

אמנון ארבל:

אין הסכמות. לייזר, מה שהוא רוצה,

עו"ד אורי ימין:

אמי, שמאי חוקר. אמי, שמאי חוקר,

אמנון ארבל:

מה? אני לא חושב שזה רעיון טוב, זה ייקח הרבה שנים, פעם שעברה לקח לנו רק שנה למנות את החוקר.

יוחנן וייצמן:

חוקר, לא בורר. שימצא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה מוסכמת,

יהודה פרוידגר:

למנות?

עו"ד תמר מגדל:

אז אנחנו רוצים להתקדם עם התוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא.

עו"ד תמר מגדל:

סליחה, רגע,

יוחנן וייצמן:

122/4,

עו"ד תמר מגדל:

אפשר שנייה? הוועדה מוסכמת, גם אם זה טיעונים שמעלים, הוועדה מוסכמת, זה תפקידה לדון ולשמוע. אין פה, אין פה ריבוי טענות, אין פה מחלוקת משפטיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדת ערר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יתברר שמה.

אליעזר ראובברגר:

אפשר לראות,

עו"ד תמר מגדל:

אני רוצה רגע להתייחס שנייה להצעה. אני רוצה להתייחס אף אחד לא מקשיב.

יוחנן וייצמן:

כעת למנות בורר,

עו"ד אורי ימין:

את האמת, אנחנו לא ממהרים.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אז (לא ברור) וועדת ערר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל לא, אתה תמנה מישהו. אתה לא יכול

אליעזר ראובברגר:

אין מצב שתגיעו לבורר מוסכם על כולם?

עו"ד תמר מגדל:

אני רוצה אדוני רגע להגיד משהו, אתם יש פה חלק,

יוחנן וייצמן:

יש לנו בחוק גם את זה,

עו"ד תמר מגדל:

רגע שנייה אני רוצה להתייחס,

אליעזר ראובברגר:

כן, רק שנייה, רבותי, אפשר לתת לה לדבר?

יוחנן וייצמן:

אתה צודק,

אליעזר ראובברגר:

אורי, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב בחלקים,

אליעזר ראובברגר:

יוחנן, תחזור למקום שלך. מה אתה הולך עד לשם?

יוחנן וייצמן:

הגננת, מיד.

עו"ד אורי ימין:

אני במקומך, מעמיד אותו בפינה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יכול (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אני במקומך זורק אותו מקומה השישית במרפסת, כן.

עו"ד אורי ימין:

כמו שאני מכיר אותו, הוא יודע לעוף.

אליעזר ראוכברגר:

די, אמי, אמי שנייה כן תתנו לה בבקשה לדבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אדון, שנייה כן.

עו"ד תמר מגדל:

צריך רגע להבין, אנחנו נמצאים בתוכנית חלוקה שהיא לא בהסכמה, למה היא לא בהסכמה? כי יש פה ריבוי בעלים, וזה שיוזם אחד יסכים עם יזם שני, לא פותר את הבעיה, כי כדי להגיע להסכמות אתה צריך מאה אחוז הסכמה, מספיק שאחד שיש לו 0.0 משהו אחוז בקרקע, לא מסכים, כדי שההסכמה הזו לא תפעל. לגבי הסעיף 122,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה רגע שנייה אבל, לא, לגבי זה, ברור שאין פה הסכמה על כולם, איפה כרגע, רק שלוש התנגדויות.

עו"ד תמר מגדל:

אבל,

אמנון ארבל:

כל שאר בעלי הקרקע לא התנגדו,

עו"ד תמר מגדל:

נכון, אז יש אחרים שאומרים, טוב לי עם מה שקיבלתי.

אמנון ארבל:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

עו"ד תמר מגדל:

כל פתיחה,

ישראל קלרמן:

זה נכון, אז אין בעיה.

עו"ד תמר מגדל:

רגע, רגע,

עו"ד אורי ימין:

ואז יהיה 106/ב.

עו"ד תמר מגדל:

תנו לי להשלים, שנייה רגע תנו לי להשלים.

אליעזר ראובברגר:

ואז אתה אומר יבואו האחרים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אתה משנה את האיזון,

אמנון ארבל:

אורי,

עו"ד תמר מגדל:

אי-אפשר ככה,

אמנון ארבל:

אורי ימין, או שלא יהיה 106/ב. אבל אתה לא תשתכנע עם הטענות שלכם.

עו"ד תמר מגדל:

אבל אני רוצה שנייה להמשיך רגע ב - , אנחנו המון פעמים מגיעים לדיונים לפני מוסדות וועדה מקומית, לתכנון ובנייה באיחוד וחלוקה שלא בהסכמה, נדירים המקרים, שממנים שמאי בורר, השמאי בורר הוא לצורך מחלוקת נקודתית,

עו"ד אורי ימין:

בסדר, את לא רוצה לא צריך,

עו"ד תמר מגדל:

רגע, שנייה, לצורך מחלוקת, לצורך מחלוקת נקודתית. הם מתארים פה אורי, שזה הולך לקחת 4 שנים,

עו"ד אורי ימין:

מאה אחוז, הם לא מתארים,

עו"ד תמר מגדל:

4 שנים, 4 שנים למה?

עו"ד אורי ימין:

לא ממהרים, אתם ממהרים,

עו"ד תמר מגדל:

יש פה,

עו"ד אורי ימין:

אתם רוצים לממש את הזכויות שלכם,

עו"ד תמר מגדל:

ישבתם טענתם, ישבתי בשקט, תנו לי להשלים.

עו"ד אורי ימין:

גם אני ישבתי,

עו"ד תמר מגדל:

תנו לי להשלים שלושה משפטים, הוועדה הזו יש, לוועדה המקומית יש שמאי, יש לעירייה שמאי תבחן את הטענות תשמע את שמאי ה - , שמאי היום, ותקבל החלטה, לא צריך לסבך את הדברים.

אליעזר ראובברגר:

טוב, חברים,

עו"ד אייל כהן:

אני אחזור לטעון,

אליעזר ראובברגר:

אז תחזור לטעון, ואחרי זה אם אורי ירצה גם לטעון, אבל בוא נעשה את המסגרת, 10 דקות,

עו"ד תמר מגדל:

(לא ברור) ארצה להתייחס,

אליעזר ראובברגר:

לכל אחד ונסיים את,

עו"ד אייל כהן:

הטענה שלנו,

אליעזר ראובברגר:

עם כל הכבוד, אבל זה לא בלי סוף, 10 דקות, תשתדל (לא ברור) את עצמך ל – 10 דקות. השעה 2
בצהריים, קדימה.

עו"ד אייל כהן:

ב – 12,

אמנון ארבל:

רק צריך לזכור שכל הטענות כתובות בפני הוועדה,

עו"ד אייל כהן:

זה דבר ראשון שאני אומר אני כל מה שאנחנו, (לא ברור) אני בוודאי לא חוזר, כל מה שנכתב, יש לדון בו, ולהכריע בו, כאילו הוא נטען בעל פה, אני לא רוצה לחזור על הדברים שכתובים, מתחבר לדברים של אמי. אני חוזר לטיעון שלנו. אני אומר מבחינת השמאי, יש כאן טעות משפטית, בעניין של התוכנית ביחס לתוכנית של המצב הקודם. יש לנו כאן תוכנית איחוד וחלוקה, את התוכנית שנמצאים בהתנגדות, התוכנית שקדמה במפורש ומתייחסת לנושא של גבעת השקד, שהיא באה אחרי תוכנית 969162, היא התוכנית שבאה לעשות טבלאות האיזון בתוכנית איחוד וחלוקה הקודם. מבחינת התפיסה שכביכול כל המתחם שהיה לתכנון בתקופה בתוכנית 3365, וכביכול נמצא גם כן באותו סטאטוס, זה תפיסה משפטית שגויה של השמאי, מבחינה משפטית. זה יש לו פסיקה, אני יכול לצטט, יש מהספר של רז איחוד וחלוקה, עמוד 105, מכל מקום יש (לא ברור) לאבחנה בין שתי תוכניות המהוות מהלך תכנוני אחד, לבין שתי תוכניות נפרדות, ואז הוא מתייחס להבדל הגדול, כשאני מתייחס לתוכנית כתוכנית נפרדת, כשאני לוקח את 3365 כתוכנית נפרדת, והיא כאן תוכנית נפרדת, כי נערכה ב – 1991, התוכנית הזאתי היא לא התוכנית הממשיכה שלה, כי התוכנית שממשיכה היא התוכנית מ – 24, כשהתוכנית ב – 24 מפורש אומרת, אני בא להחליף את 3365. אני

לא באתי להשלים, או לעשות מלך משלים ל – 3365, אני באתי להחליף סעיף 1.6 בתקנון התוכנית, אומר בצורה מפורשת, אנחנו באים להחליף את 3365, שבגלל הזמן שעבר הוא עצום, אנחנו מדברים מ – 91 עד 24, אנחנו מדברים פה על מעל 30 שנה, יש כאן החלפה, לכן המצב הנכנס שלי, הוא 3365, היום המצב הנכנס מבחינת ה – , מבחינת הניתוח של השווי הנכנס. כשאני עושה את הניתוח של השווי הנכנס, אני לא יכול להתייחס לקרקע, לחלקה רשומה, מוסדרת שהיא מיועדת כדרך, והיא נמצאת בפועל כדרך בשווי כביכול בגלל שהיית בתוך אותו מתחם, לתכנון מפורט ב – 3365, בשווי באותו שווי, זה דבר אחד, זה טעות משפטית. אני מפנה ולחדד את העניין בתקנון 3365 סעיף 16, ולמה אני מפנה לסעיף 16 בתקנון? כי התקנון קובע בצורה מפורשת, "השטחים המיועדים לצורכי ציבור מיועדים להפקעה בהתאם להוראות חוק התכנון והבנייה, ויועברו על שם עיריית ירושלים, בכל מיני מבנה", המשמעות היא שניתן היה לממש הפקעות מכוח 3365, ברגע שממש את ההפקעות, באותם דרכים, שוב אני אומר יש כאן גם ייעוד דרך לפי 3365, וגם תפיסה לדרך, כי בפועל כמו שהוצגה, ומיכל תמשיך אותי ותציג את זה, הוצג בצורה מפורשת חלקות שמשמות כדרך בפועל, זאת אומרת גם בעלים, גם הייעוד הוא לדרך, וגם ההפקעה בתקן 15 קובע בצורה מפורשת, בסעיף 8 בצורה מפורשת קובע חד-משמעית במקרה כזה, חלק כזאת נכנסת בעצם, היא אמורה להיות בכלל מתחת לקו היא לא אמורה להיות מעל הקו, וגם אתה קובע תקן, בוודאי אתה לא יכול להכניס אותו באיזה שהוא שווי זהה, מאחר שהיית באותו מתחם. זה נכון לגבי התוכנית משנת 24. בשנת 24 אכן נקבע איחוד וחלוקה ואני, וגם הפסיקה מתייחסת, אני לא ארחיב זה, כדי שיהיה המשכיות, ההמשכיות היא, כמו שהתוכנית אצלנו אומרת, אני ממשיכה את התוכנית הקודמת מ – 24, היא אומרת את זה בצורה מפורשת, היא באה ליישם אותה, אני לא עושה שום שינוי ייעוד, לא עושה שום דבר. אני לא משנה ייעוד, אני רק מיישם את אותה כטבלת איזון, אז באמת אני מתייחס אל כל מי שנכנס, אני לא מסתכל מה הוא צבוע, בתוכנית 24. אבל ב – 3365, אני בוודאי חייב להסתכל ולבחון באיזה צורה הוא נכנס, ולכן פרשנות שבדין, ומאחר שיש כאן טעות משפטית שבדין, צריך לתקן את זה עם הנחיות שה – , הוועדה תיתן לשמאי, אם ימונה שמאי אחר, או לא ימונה שמאי, זה לא משנה, הדבר הזה צריך לבוא לידי ביטוי. דבר נוסף, אני מדבר ממש באמת בראשי פרקים. יש נקודה נוספת אותו דבר זה נובע מאותו מקום, רצון להיות מאוד מאוד יעיל, אבל פה היעילות באה על חשבון המתנגדים שאנחנו, שאני מייצג. יש סעיף 122, 122 קובע בצורה מפורשת, יש משמעות לקרבה, נכון שנאמר בצורה, בסעיף ככל האפשר, אבל יש משמעות, בא השמאי אומר – אני התעלמתי, הוא אומר גם בתגובה שלו, בעצם השמאי יניב אסולין שמאי, הוא אומר בצורה מאוד – אני החלטתי שכאן הכי חשוב לי זה לעשות את האיחוד, שאגב אני לא יכול לקזז, תיכף אני גם אני אתייחס לזה, "ולכן אני התעלמתי לגמרי מהנושא של המיקומים", שגיאה משפטית, כסעיף 122 לחוק הוא חקיקה ראשית, אני רואה שהוא נמצא על הצד, כל מגרש שיוקצה יהיה קרוב ככל האפשר למקום בו היה קודם מגרשים שהוא מקבל הקצאה. זה הסעיף הראשון, אני לא אומר דווקא בחשיבות, אבל זה הסעיף הראשון שאתה צריך לבחון. אצלנו יש חלקה ספציפית, חלקה 29, נמצאת בתוך מגרש 202, לקחו אותה, העבירו את החלקה, את הזכויות בחלקה הזאת, העבירו אותה למגרש 203, ולקחו חלקות שקרובות ל – 203, סליחה, והעבירו אותם לתוך מגרש 202, למה? לא ניתן להתעלם. עכשיו אני חשוב לי להציג, ואני מסכים איתו, חשוב לי להציג את הנושא של, של איגום

הזכויות. במילים אחרות, הוא אמר את זה במילים אחרות, איגום הזכויות, לרכז את זכויות אבל, אני מסכים עם זה, גם לקוחות שלי מעוניינים לאגם את הזכויות שלהם, חלקה 38, ואת חלקה 29 יחד, זה בוודאי שיש לזה חשיבות. אבל כאן אפשר לעשות גם וגם. כשאני יכול לעשות גם וגם, אני לא יכול להגיד בגלל שאני עושה את האיגום, אני בכלל לא מסתכל על הנושא של קרבה. אם יש לי כאן קרבה, ויש לי כאן קרבה מובהקת, כי אני נמצא, אני החלקה היחידה שמתוך 202 שבאמת מלכתחילה הייתה גם ב – 202, החלקות שהוכנסו ל – 202 היחידה, דווקא אותי לקחו, והעבירו לחלקה אחרת, מ – 203, והלקוחות שלי מבקשים להיות, ליישם את הסעיף הזה, ולהתייחס אליו, אתה לא יכול להגיד זה בסדר, מותר לי, יש הפסיקה שהובאה גם במענה של השמאי, לא אומרת את מה שהשמאי אומר. היא אומרת שכאשר אין לי את האפשרות לקיים גם וגם, אני אחפש את הנושא של ה – , יחסיות, זה הדבר הכי חשוב, והנושא של ההיתכנות. אנחנו לא רואים כאן שיש, נעשה ניסיון לשמור על ה – , על סעיף 1, לתתי סעיף 1 של 122, וגם, וגם לעשות את האיגומים, לא ראינו שהיה ניסיון כזה, זה חובה לעשות את זה, כי זה החוק, שוב זה החקיקה ראשית, זה לא איזה שהוא תקנה, ולא איזה שהוא סעיף, וזה לא איזה שהוא נוהג, אפילו לא תקן שמאי, למרות שגם התקן 15 אומר את זה, יש לשמור על הנושא של הקרבה. הייתה התייחסות נוספת של השמאי, שכביכול אומר, ואם אפשר להציג את ה – , את התשריט של התוכנית עם החלקות אולי, ו – ,

אמנון ארבל:

את התוכנית, זה?

עו"ד אייל כהן:

אם אפשר להציג את זה גם כאן, חלקה 38, אצלנו רחוקה, אבל, אז הוא אומר למה אתה מבקש לאחד אותה ל – 202? בדיוק מהטעם, מהטעמים, כי אני רוצה ליישם את כל הסעיפים, חלקה 38 היא חלקה קטנה יותר,

אמנון ארבל:

אלא ייעודי הקרקע,

עו"ד אייל כהן:

כן, חלקה גדולה יותר, אפשר לראות בעצם כן, אפשר לראות את זה בצורה, בצורה ברורה, זה חלקה 29, חלקה 38 נמצאת, אם אפשר להעלות, היא ממש נמצאת בדרומית. ניתן לראות פה את חלקה 39,

יהודה פרוידגר:

9 לא שלך,

עו"ד אורי לומברוז:

בדיוק,

עו"ד אייל כהן:

38 סליחה, חלקה 38 היא כאן, ברור לחלוטין שפה אין לי איך לתת לה, היא חלקה שמרוחקת מכל הנושא של הפגיעה. היא הכי קרובה גם ל – 202, אם הולכים לפי הסעיף שאומר קרוב ככל האפשר, ברור שאני צריך לקחת אותה לאחד אותה עם החלקה הגדולה של 29, ולהכניס אותו ל – 202, אני לא יכול להתעלם מסעיף חוק מפורש, שאומר, תעשה מאמץ, לא תעשה מאמץ, הסעיף בעצם אומר, שזה יהיה קרוב ככל האפשר. או, עכשיו הוא לא, כן, אבל למה לא הצלחתי? לא ניסיתי, ולא הצלחתי, לא. לא, הוא אומר את זה בצורה מפורשת. הוא אומר בצורה מפורשת, הוא אומר בצורה מפורשת, מאחר שהכול מתחם אחד, אין משמעות במיקום. הנימוק השני שנאמר, שמאחר שלאפוטרופוס הכללי, ולמדינה יש בכל מקום, אז בעצם המדינה קרובה לכל מקום. אגב באמירה הזאת בסעיף 4.6 לתגובה של, של השמאי שמאי הוועדה, הוא בעצם בשיח לפי תומו שהוא נתן העדפה מובהקת לאפוטרופוס הכללי. אני לא חושב שיש לזה שום הצדקה. אנחנו כאן בעלי חלקות, עם בעלי זכויות, עם בעלי קניין, אין שום סיבה ופשוט הוא חושף את זה שהוא בא מלכתחילה, כשהוא ניגש לתוכנית, ועשה כאן את האיחוד וחלוקה, מול העיניים שלו היה חלקות, האפוטרופוס הכללי, ואנחנו תוקפים את זה, אנחנו אומרים - לא, הזכות של הבעלים הפרטיים לא נופלת,

אמנון ארבל:

שווה לכולם,

עו"ד אייל כהן:

האפוטרופוס, אני לא אומר, כן, א', כן, מבחינתי כן, קניינית, אני בעל קניין אני. ויש חוק, אני לא אומר שלא תפעל לפי חוק, אני אומר יש הוראות חוק, צריך ליישם את הוראות החוק, ככתבן, וכלשונם, ולא לנסות למרוח את זה בגלל שזה משרת את האפוטרופוס הכללי שממילא יש לו קרקע בכל, בכל מקום. הייתה נקודה נוספת, אז אני אתן למיכל להרחיב עליה, אבל כן אציין אותה. היה כאן מעשה כפול שמבחינה שמאית, מצד אחד, הוא הפחית לי ל – 40, ל- 0.6 את האחוז של השווי של המקדם הנכנס, למי שהיה. מה הטעם שכביכול ממילא היית צריך להפריש, כביכול 40%. אגב התקנון של התוכנית 3365, 3365 הוא תקנון שאומר עד 40%, בפועל כשמסתכלים על התשריט, של 3365, שזה המצב הנכנס שלי, ההפרשות בפועל היו 28% שטח קרקע, כאן הגענו למצב שהיה לנו פה 78% הפרשות, שטח קרקע, נכון שאני מקבל זכויות, אבל עדיין יש כאן כן, אבל עדיין יש לי כאן בתוך, גם בתוך אחרי שלקחו 70, 30 דונם, מתוך 39 דונם, לצורכי ציבור, אני חוזר על המספר, לקחו, לקחו מתחם קרקע 30 דונם, מתוך 39 דונם לקחו לצורכי ציבור, גם בתוך המגרשים שהקצו לבנייה, אמרו יהיו מטלות ציבוריות, וגם שם יש לי שם הפרשות לצורכי ציבור בנויות, בגני ילדים וכולה, יש כאן הפרשה מוגזמת. אבל זה חשוב לעניין,

אמנון ארבל:

לתוכנית המאושרת אבל,

עו"ד אייל כהן:

אני, זה לא הנושא שלנו כאן, אלא במובן אחד, למה זה חשוב? כי החוק קובע, וזה מה שנאמר בפסיקה, שאם יש לי יותר הפרשה לצורכי ציבור מהמצב הקודם, אז כל מה שנמצא בצורכי ציבור צריך להיכנס לקו, עוד פעם אני חוזר לעניין הזה, שצורכי הציבור, השצ"פים הדרכים צריכים להיכנס לגמרי מתחת לקו, ולא יכול להיות דרכים מעל הקו. עכשיו גם כאן הייתה הפחתה ל – 0.6 שמיכל תרחיב על זה יותר. אבל כשבאו כשנכסה הדרך בשווי של 0.1, הוא לא עשה את ההפחתה ל – 0.06, כי למרות שנמצאת באותו שטח, ולמרות שהובאו עסקאות מתוך, מתוך המתחם 63765, אז אם יש עסקה שהיא משקפת שווי של 800 אלף שקל נניח לצורך העניין לתמונה, אני סתם נתתי מספר, אתה לא יכול לעשות לי הפחתה ולהגיד שהוא נכנס ב – 0.6, כי הרי כאן הייתה, העסקה הייתה בתוך השטח הזה עצמו, אז איך אתה עושה לי הפחתה ואתה אומר אתה נכנס בשווי פחות, אז זה נקודות שצריך לשים לב אליהם.

אליעזר ראובברגר:

בוא תחתור לסיום בבקשה.

עו"ד אייל כהן:

אני חותר לסיום.

עו"ד אורי ימין:

חותר נגד הזרם.

עו"ד אייל כהן:

כן, כן, לא, אני אומר את הדברים כמו שהם. עכשיו לכן אני חוזר שוב פעם, אני אומר הייתה כאן, היו כאן שני, אני רק מקצר, למרות שאני יכול שוב, יש כאן התנגדות שאפשר להרחיב ולהפנות וכולה, אני כן אכנס. כיוון שיש,

יהודה פרוידגר:

כל כך הרבה זמן אתה מדבר על 17, הכול כתוב כבר.

עו"ד אייל כהן:

הכול כתוב, אבל, אבל אני,

יהודה פרוידגר:

עם כל הכבוד, עם כל הכבוד,

עו"ד אייל כהן:

אני רואה,

יהודה פרוידגר:

כמה פעמים דיברת על החלקה,

עו"ד אורי ימין:

הוא מקבל כסף לפי שעות,

עו"ד אייל כהן:

(לא ברור) את הלקוחות.

אמנון ארבל:

אתה לא מקצר לו את הזמן, זה לא עוזר,

עו"ד אייל כהן:

אתה מאריך את הזמן, אני צריך להגיד את הדברים שאני צריך להגיד. שוב אני חוזר, אז אני שוב,
אז אני חוזר על עיקרי הדברים.

יהודה פרוידגר:

בוא נראה אם נחזור.

עו"ד אייל כהן:

כן,

יהודה פרוידגר:

הוא לא רוצה לחזור?

עו"ד אייל כהן:

כן.

יהודה פרוידגר:

באמת אתה מעליב אותי, אתה חושב שאנחנו מפגרים, הכול,

עו"ד אייל כהן:

אני יודע,

יהודה פרוידגר:

סיכום של סיכום של סיכום,

עו"ד אייל כהן:

אתה יודע כשאני מול שופט,

יהודה פרוידגר:

אנחנו יושבים פה מהבוקר, על תיק שלישי, יש לנו תראה כמה,

עו"ד אייל כהן:

אנחנו המתנו.

יהודה פרוידגר:

בסדר שמענו אותך בשיא הקשב והסבלנות. מה?

עו"ד אייל כהן:

אוקי, עכשיו,

יהודה פרוידגר:

בלב פתוח בנפש חפצה, ובסבלנות.

עו"ד אייל כהן:

אני מעביר את ה - , את (לא ברור),

אדיר שוורץ:

תשלום לפי מילה, זה בסדר.

עו"ד אייל כהן:

יש כאן, יש כאן הבהרה, יש כאן, צריך להעביר את הזכויות של חלקות אלה ביחד ממוקמות בתוך 202, ממילא יחד עם הטענות של עו"ד לומברוזו, שאני חושב, אגב דבר שלישי, כתבתם את זה בחוות, הדבר השלישי שחשוב, יש לנו שני פרמטרים משלנו, יש שלושה פרמטרים. הפרמטר הראשון, אז הפרמטר השני זה הנושא של האיגום זכויות, השלישי זה היתכנות, כמה היתכנות תהיה יותר גבוה, אם אתה מאגם אותי לתוך מגרש 202, זאת טעם נוסף להגיע ל - 202, ואז אני אהיה בערך שליש מהזכויות. כשאתה מכניס אותי בתור 11% מזכויות במגרש, במגדל, אתה בעצם גם מנטרל אותי, וגם אני תגרום לי לנטרל את הביצוע שם, כי יש שמה בלי סוף כאלה (לא ברור), תכניס אותנו

למגרש הנכון, למגרש שנמצא בחלקה 202, צריך לערוך תיקונים כאן, וצריך לעשות את ההעברה של הזכויות עם התיקונים שיהיה לנושא של המקדמים לפי המצב הנכנס, בהתאם (לא ברור) המשפטי הנכון, אני חייב בבקשה לחדד.

מיכל - שמאית :

אז אני, אני לא אחזור, אני רק רוצה לחדד את הנושא של המצב הנכנס, של התוכנית 3365,

אליעזר ראובברגר :

כן,

מיכל - שמאית :

השמאי שערך,

אליעזר ראובברגר :

רק בקצרה, באמת שני משפטים, כי אנחנו,

מיכל - שמאית :

השמאי שערך את הטבלאות הציג עסקאות בתוך המתחם,

אליעזר ראובברגר :

כן,

מיכל - שמאית :

(לא ברור) שווי מטר במצב הנכנס הוא 1500,

אליעזר ראובברגר :

החדש,

אמנון ארבל :

איפה?

עמנואל זלטס :

מגיע בכל זאת,

מיכל - שמאית :

אבל עדיין,

ישראל קלרמן:

מיכל,

אמנון ארבל:

מיכל, מיכל,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבחור,

יוחנן וייצמן:

אתה המתמלל, נכון?

יהודה פרוידגר:

יש מתמלל, יש מתמלל.

אמנון ארבל:

לא, מישהו החליף אותה אבל, מיכל אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר כן.

מיכל - שמאית:

ועדיין בטבלאות, אנחנו רואים שהוא נקט בשני מקדמי שווי, 0.6, ו- 0.1, 0.6 לכל השטחים, הוא קרא בכלליות שטח לתכנון בעתיד, ב- 0.1 לדרכים. אז קודם כל אני חושבת שהאבחנה שנעשתה ביחס לייעודי קרקע ב- 3365 היא שגויה, אם קוראים את התקנון, רואים שיש,

אמנון ארבל:

הוא אמר את זה,

מיכל - שמאית:

נכון, מי אמר?

אמנון ארבל:

אמרת שאת לא חוזרת,

מיכל - שמאית:

בסדר, שנייה, ואני חושבת שאפשר לפתור את זה, אם שמאי, אם שמאי שערך את הטבלאות היה עושה במצב הנכנס, לפי ערכי שווי, ולא לפי אקוויוולנטי לתת 0.6 כשאין אחד בטבלה, אין את היחסיות, אין שום נתון בטבלה שהוא אחד. יש 0.6 ו- 0.1, אם הוא היה קובע לפי ערכי שווי, כלומר כל הטח שהוא רואה אותו כשטח לתכנון בעתיד, כמו שאייל אמר, אנחנו חושבים שההתפלגות של השטחים היא לא נכונה, אבל הוא היה נותן אותו לפי שווי מטר קרקע שהוא הביא מתוך התוכנית, אז שווי דרך היה נשמר לפי 10% מהקרקעות בסביבה. 10% מהקרקעות בסביבה, שהרי זה הכלל אצבע בנקבע בקווים המנחים, שדרך שווה 10% מהקרקע בסביבה. אז אי-אפשר להגדיל מחד שקרקע בסביבה שווה 0.6, או אפשר להגיד כמו העסקאות שהבאת, שהיא שווה 1500 שקל למטר, ואז לגזור את שווי הדרך משווי הקרקע בסביבה, 150 שקל למטר. אז זה חידוד אחד. אני חושבת שכל השאר באמת, אם אני אגיד אני אחזור,

אמנון ארבל:

אז לא, לא צריך,

יהודה פרוידגר:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

לא צריך, לא צריך. אל תביני אותי, לא צריך,

מיכל - שמאית:

לא, אז אני אוסיף שתי, אז אני רוצה להוסיף שתי נקודות שבאמת הן כתובות בהתנגדות ולא עלו פה כן. אחד, זה הנושא של, של התת"ל, שהיא בתשריטים זה מופיע שהיא אמרה עוברת בתת-הקרקע ולא ניתנה התייחסות, לא בערכי השווי ולא ב- , בטבלאות. והנושא השני זה באמת הנושא של העתיקות, שגם לא ראיתי שניתן מענה בתגובה שלכם, אז,

עו"ד אייל כהן:

לגבי העתיקות, אולי אני כן אגיד את הדברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אייל כהן:

יש, יש הרי, זה משהו יותר מהותי, אולי אני כן ארחיב טיפה על הנושא של העתיקות. לפי התוכנית, לפי נספחי התוכנית, יש, יש היתכנות לעתיקות דווקא במגרש 202, שאנחנו מבקשים לעבור,

מבקשים לעבור אליו, ואנחנו מפצירים להעביר את אליו, יחד עם זאת, אנחנו אומרים את הנושא הזה של עתיקות, אני לא חושב שצריך לחכות, צריך לעשות עכשיו כדי לדעת, שיש כאן הבדל עצום,

יהודה פרוידגר:

תעשה הצרחה. תעביר את העתיקות ל – 39,

עו"ד אייל כהן:

סגרנו עניין. אנחנו מוכנים נעשה את כל זה, והכול, הכול טוב, אבל אני כמו שכתבתי בבקשה, אני חושב שצריך להטיל כאן, לעשות את הסקר עתיקות מוקדם יותר, לפני שהוא מתן תוקף הסופי, כיוון שמה שיקרה אז, יהיה את העתיקות, ואז יש פתאום מצב של משהו שאתה הערכת בשווי נכנס גבוה, הוא יצא פתאום בעל,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז תודה, הבנו. לומברוזו, עו"ד לומברוזו, אתה רוצה גם לטעון משהו, או שאתה סיימת?

עו"ד אורי לומברוזו:

ברור, כן,

אליעזר ראובברגר:

מה?

עו"ד אורי לומברוזו:

רוצים לשמוע על עתיקות?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, וייצמן,

אמנון ארבל:

תשלים את ההתנגדות שלך.

אליעזר ראוכברגר:

אין שמה, אין שמה מזרון סופג חבטות, כן.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אומר כמה אחר כך אני אתן את זכות הדיבור לשמאית מטעם המתנגדת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אגיד ככה, יש אפשרות להתבצר בטענות, ולצורך העניין לבוא ולהגיד, זה מה שיש, גם אני משער שנשמע בטח עוד מעט ע"י שמאי הוועדה, והוא יגיד,

אמנון ארבל:

זה לא שמאי,

עו"ד אייל כהן:

לא שמאי הוועדה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא שמאי הוועדה, שמאי (לא ברור),

עו"ד אורי לומברוזו:

והוא ייתן תשובה, והכול יהיה יפה, ואנחנו, נשב ונקבל פה החלטות, שכמובן ילכו אחרי זה לעררים, כי אף אחד (לא ברור). יש אפשרות לצמצם את יריעת המחלוקת, כמו שאמרתי, וזה בעצם לחסוך מכם לשמוע את הטענות השמאיות, ולנסות להגיע לאיזה שהוא,

אמנון ארבל:

כבר אמרנו את זה, אנחנו שומעים את הטענות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ראינו שזה לא עובד,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא עובד,

אמנון ארבל:

טענות, זה לגופו של עניין,

עו"ד אורי לומברוזו:

רק הערה אחת לגבי טבלת האיזון שהיא הערה משפטית לא, לא הערה שמאית, טבלת האיזון נעשתה ב – 1.1.25, חלפו למעלה מ – 6 חודשים לפי תקן 15, בחלוף 6 חודשים צריך לעדכן את הטבלה, היא לא מעודכנת, לכאורה אי-אפשר לדון בה, כלומר יש פה איזה שהיא מכשלה לגבי הטבלה הזאת, אבל בוא נמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה טכני.

עו"ד אורי לומברוזו:

שמאי, זה טכני משפטי,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד אורי לומברוזו:

הכול משפטי,

איילה מלכה:

אז ממש בקצרה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק את שמך לפרוטוקול.

אמנון ארבל:

ואז התשובה שלך, תן לה לשמאית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תעברי לפה,

אמנון ארבל:

שישמעו בהקלטה גם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איילה מלכה:

אז איילה מלכה, שמאית מקרקעין מטעם משרד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איילה מלכה:

אני ממש אטען בקצרה, והמלצה,

עו"ד אורי ימין:

על איזה התנגדות הגשת?

אמנון ארבל:

של אורי,

אליעזר ראוכברגר:

היא מטעם אורי.

עו"ד אורי ימין:

כן, כן,

איילה מלכה:

אז במצב הנכנס, לא הובא בחשבון בשומה, הפחתה למושה, זאת אומרת שיש בחלקה מספר בעלים, לא בא בחשבון לזה, מקדם הפחתה, שהיה צריך להתייחס לזה. במצב היוצא במגרש 201, יש לו שני, שני רכיבים שלא הובא בהם בחשבון, ש - , רכיב אחד זה, רעש, הוא נמצא ברחוב בנבנישתי הוא ממש לא בסמוך אליו, ואפילו החוות דעת הסביבתית מדברת על זה, היא מופיעה כאילו בנספח ב', שהיא אומרת, אני אקריא בקצרה - "עם זאת ברור כי רחוב בנבנישתי, לכן השימושים המסחריים הציבוריים המתוכננים, מכל רעש לא זניח, דבר אפשר מחייב בחינה מפורטת לעת הכנת תכנון מפורטת, הוצאת היתר בנייה", אז ברור שמגרש 201 הוא נפגע כתוצאה מהרעש הזה, ועוד משהו שבתשריט אם תעלה למעלה, קצת למעלה, בצפון,

אמנון ארבל:

רק באיזה מגרש אתם קיבלתם את הזכויות שלכם?

איילה מלכה:

201, אז אם תראו פה, זה מדובר פה בהנחיות מיוחדות, כן, זה מגרש 201 ופה יש הנחיות מיוחדות, אפילו, הנחיות מיוחדות יש כל מיני סעיפים שאומרים שיש מגבלות על מגרש, על המגרש הסמוך אליו, כל מיני צריך לעשות תיאום נגיד של רכבת קלה, שלא תעבור, שלא (לא ברור) בזמן הזה,

יהודה פרוידגר:

איפה?

איילה מלכה:

זה פה, 201, תראו, זה,

אמנון ארבל:

הכתום הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 201 זה למעלה, העליון יותר.

איילה מלכה:

פה.

יהודה פרוידגר:

הכתום.

אמנון ארבל:

הכתום יותר.

איילה מלכה:

אתה רואה פה 201?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

איילה מלכה:

אז יש כל מיני הנחיות שמצוין, רק אגיד לכם באיזה סעיף בתוכנית, שתוכלו לראות את זה,

יהודה פרוידגר:

איפה?

אמנון ארבל:

שהרכבת תעבור לפני ש - ,

איילה מלכה:

בסעיף 6.2 להוראות התוכנית,

יהודה פרוידגר:

איפה (לא ברור) כאן היתר?

עו"ד אורי לומברוזו:

יש לנו, ב – 201 יש לנו,

יהודה פרוידגר:

זה 201?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, יש לנו במגרשים אחרים, אנחנו ביקשנו, אני אתייחס לזה.

אמנון ארבל:

תמשיכי.

איילה מלכה:

זהו, סיימנו, קצר, לא?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי? מי משיב?

עו"ד אורי ימין:

יניב אסולין, ואם משהו חסר, אני אשלים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי בבקשה.

יניב אסולין:

אוקי, אז נעבור התנגדות התנגדות, ההתנגדות הראשונה למעשה היא טענת חברת נופי הדרום, הטענה שלהם שהם מבקשים בעצם שנתייחס לאותם חלקות שהם כביכול רכשו אותם, ולכן פעלנו לא כחוק, לא כדין בשעה שערכנו את הטבלאות, כפי שהם הנחו, לבקש לעדכן ולהסביר בצורה מפורשת שהטבלאות נערכו בהתאם ל - , לתקן מספר 15. תקן מספר 15 קובע שרק מי שכתוב בנסח טאבו הוא זה שצריך להיכלל בטבלאות איחוד וחלוקה. חוק המקרקעין, קובע במפורש, כי רישום בפנקס המקרקעין לגבי מקרקעין שמוסדרים, הוא הדבר היחיד שמהווה ראייה חותכת לתוכנית. לכן בעת עריכת טבלאות איחוד וחלוקה, לא יכולים, לא יכול השמאי להתייחס לחוזים כלשהם, אם קיימים או לא קיימים, עוד בפרט, ואני חייב להדגיש בפני הוועדה, שאפילו הערת אזהרה לא קיימים באותם נסחים, כלומר אין שום סיכוי שמעולם לדעת את הסיפור הזה. מעבר לזה, שלפי דעתי הוועדה צריכה גם לעשות איזה שהוא עצור, העצור צריך להיות לא בזמן ההתנגדות הזאת, אלא העצור צריך להיות בזמן שהכנו את הטבלאות. זאת הנקודת הזמן שמה שהיה ידוע, ככל שהחברה תרצה לרכוש עוד קרקעות, זה לעולם לא ייגמר.

יהודה פרוידגר:

לא סתם קבעו שטבלת איזון שעבר עליה כמה חודשים, צריך לעדכן אותה מחדש.

יניב אסולין:

לא עבר עליה כמה חודשים, לא,

יהודה פרוידגר:

הוא אמר עו"ד לומברוזו אמר,

ישראל קלרמן:

בינואר,

יניב אסולין:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

בינואר 25,

יניב אסולין:

לא, לא, זה לא ינואר, ברשותכם, זה לא נכון. זה לא נכון. הטבלת איזון נעשתה ב - 16.9.2025, הנסחי טאבו הופקו 3 חודשים לפי, בהתאם לתקן, בהתאם לתקנות,

יהודה פרוידגר:

אז זה לא בינואר 25?

יניב אסולין:

רגע ברשותכם, נכון, יש טעות סופר בטבלת איחוד וחלוקה שנרשם שמה 1.1.2025, וזה הוסבר במכתב תגובה אליכם,

ישראל קלרמן:

גם ה – 9 כבר עבר,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם התשיעי עברו 6 חודשים,

יהודה פרוידגר:

6 חודשים,

עו"ד אורי לומברוזו:

עברו 6 חודשים,

אמנון ארבל:

יש הליך של תוכנית, ישראל,

יניב אסולין:

טבלאות איחוד וחלוקה צריכים להיחתם,

אמנון ארבל:

יש הליך של תוכנית מתקדמת.

יניב אסולין:

עוד פעם, טבלאות איחוד וחלוקה צריכים להיעשות, בהתאם נסחי טאבו, העתקי טאבו שהם עד 3 חודשים ממועד חתימת השומה. וככה זה נעשה בהתאם לדין, נקודה. וזה יכול גם להיות עוד חצי שנה, אתם תדונו בזה עכשיו ועוד שנה וחצי תקנו עוד 10 חלקות זה יהיה שינוי, אז מה? נעדכן את הטבלאות מחדש? זה לא עובד ככה.

יהודה פרוידגר:

עכשיו יש לי שאלה אליך,

יניב אסולין:

כן,

יהודה פרוידגר:

אני לא מבין את (לא ברור) האלה. נגיד שהיום היית עושה טבלה חדשה, ויש להם קרקעות שהם עוד לא אפילו לא רשום עליהם הערת אזהרה, גם לא היית מחויב לקחת את זה בחשבון?

יניב אסולין:

נכון, אני חוזר עוד הפעם, ואני אסביר לך את כל, אני אתן בבקשה,

עו"ד אייל כהן:

פרקטי,

יניב אסולין:

אין קשר לפרקטיות, חברים, שימו עוד נקודה,

יש לכם זכות תגובה אחר כך,

יניב אסולין:

הפרקטיות שמדברים עליה, זה להוציא עכשיו,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה שנייה רגע אבל, שנייה,

יניב אסולין:

להעביר אותו מקום אחר,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, נראה לך שהם לא יודעים, נו באמת.

אמנון ארבל:

אל תפריעו לו לדבר בבקשה, יש לכם זכות תגובה אחרי שהוא יסיים תנו לו לדבר הכול גם אם אתם לא מסכימים, ואחרי זה יש לכם זכות תגובה.

יניב אסולין:

עכשיו לעניין הטבלאות חוקיות, ולעניין מה שכרגע דיברנו. אז יש לנו מספר, מספר מקומות חוקיים שעליהם אנחנו מתבססים בעת עריכת טבלאות איחוד וחלוקה. הדבר הראשון הוא הכי חשוב, זה תקנות איחוד וחלוקה, תקנות איחוד וחלוקה קובעות במפורש, קובעות, (לא ברור) משתלבים במתחם ייעשה ע"פ נסח הרישום המופק בלשכת רישום המקרקעין בלבד. עליהם אני חייב להסתמך, אני לא יכול להסתמך על חוזים בקלסר שנמצאים אצל עו"ד לומברוזו שאנחנו לא יודעים מה יקרה ומה יהיה בסופו.

עו"ד אורי ימין:

תגיד להם שאתה לא יודע,

יניב אסולין:

הדבר השני, זה תקן מספר 15 קובע במפורש, הקרקעות שנכללות הן אותן קרקעות שרשומות בתיקי הרישום. ולכן ברגע שיש לנו כל הזמן (לא ברור) אי-אפשר, מעבר לזה שכאן יש פסיקה אנפה, שמדבר על זה כמו לדוגמא פסק דין,

יהודה פרוידגר:

תביעות,

יניב אסולין:

לעבור לזה? טוב. אז נעבור להבא, לאור כל האמור אי-אפשר היה לאחד את כולם חלקות שלו, ונמשיך הלאה.

עו"ד אורי ימין:

האמת, האמת מה שהוא מדבר עכשיו שלחנו לכם, שלחנו אפשר ללכת, מספיק.

יניב אסולין:

לא, גם מעבר לזה, כל הטענות ומענה לכל הטענות שלכם, מאוד חשוב מה שאמר אורי כרגע. כל המענה לטענות שלהם, נשלח אליהם כשבוע ימים לפני הדיון הזה.

דובר לא מזוהה:

לא שבוע.

יניב אסולין:

כשבוע, לא יודע, יום חמישי בערב זה חמישה ימים זה נשלח אליכם. שימו לב.

עו"ד אורי ימין:

יום שישי עד היום,

דוברת לא מזוהה:

לא הפריעו לך.

יניב אסולין:

אבל שימו לב לנקודה המאוד פשוטה, לא קיבלנו מענה לתשובות שניתנו להם, אלא רק חזרה על הטענות. אנחנו כאילו עדיין הולכים עם ראש בקיר, קיבלתם מענה, ואנחנו נבוא,

עו"ד אורי ימין:

נשחרר אתכם, בוא, בוא נשחרר אתכם, שלחנו לו, שלחנו, רגע, שלחנו לכם את התגובות, כתוב, הם קיבלו יש להם מה להגיב, שגיבו תקראו את זה, ותתנו החלטה, מה?

דוברת לא מזוהה:

כן, אנחנו רוצים להגיב.

עו"ד אורי ימין:

כן, עזוב מה? אתה סתם, ממילא אף אחד לא מבין מה אתה מדבר. עזוב.

אמנון ארבל:

לא משנה אורי, חייבים להגיד את הטענות ויש להם זכות תגובה,

עו"ד אורי ימין:

אבל כתבנו את זה,

אמנון ארבל:

למי כתבת?

עו"ד אורי ימין:

לכם.

אמנון ארבל:

למי כתבת?

עו"ד אורי ימין:

שלחנו לכם חוות דעת, כן, שלחנו להם.

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו לא זכאים לקבל?

עו"ד אייל כהן:

אני לא קיבלתי,

עו"ד אורי ימין:

קיבלת?

ישראל קלרמן:

לא קיבלת?

עו"ד אייל כהן:

לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

גם אני.

יניב אסולין:

קיבלת, הנה זה שמה.

עו"ד אורי ימין:

גם קיבלו, קיבלת מסודר, כולם קיבלו,

אמנון ארבל:

חבר'ה בואו, תמשיך לטעון בבקשה.

עו"ד אורי ימין:

אין בעיה, בוא שיקריא,

אמנון ארבל:

אז בוא נמשיך רגע לשלב הבא,

יניב אסולין:

טענה למקדם מושה. וזה מבחינתי הטענה למצב קודם. במצב הקודם התכנוני שלנו, יש תב"ע שנקראת 3365, התב"ע הזאתי היא חלה על מתחם שבתוך מתחם הזה, יש מתחם לתכנון מפורט, ויש גם קרקעות רגילות. קרקעות שאפשר להפיק מתוכם היתר בנייה ללא הליך תכנוני נוסף. את אותם חלקות של דרך אכן צודק העו"ד שדיבר פה, אני לא זוכר את שמוסד תכנון.

עו"ד אייל כהן:

אייל כהן.

יניב אסולין:

סליחה אייל, נכון, יש סעיף שקובע הפקעה, את המקרקעין שבתוך המתחם לאיחוד וחלוקה שלנו, בכל מקרה היה צריך לעשות תוכנית, היה צריך לבצע עוד הליך תכנוני נוסף, שבמסגרת ההליך התכנוני הנוסף הזה היו מייצרים את מגרשי המגורים, מגרשי הציבור, והיו נערכים טבלאות מסודרות, כלומר כל נושא המושה, וכל הנושא של מקדם השווי, האם אני קרקע לדרך, או אני קרקע רגילה, כולנו נכנסים באותו מתחם, במתחם לתכנון מפורט, כאשר הוראות התב"ע קובעות במפורש שיהיה פרשות של עד 40% מכל חלקה. כלומר הנושא שהאם אני צריך לתת מקדם מושה במצב הנכנס הוא לא נכון, כי במצב הנכנס אני לא יודע בכלל איזה חלקה הייתי מקבל, עוד מהתוכנית הקודמת, ולכן כולם קיבלו מקדם אחיד, שאותו מקדם, זה מקדם של 60%, והמקדם 60% נותן כן ביחס למקדם אחד, מקדם אחד זה היה מאה אחוז, ה – 60% מתייחס לאותם חלקות בתוך המתחם לאיחוד וחלוקה, שהיו מקבלים, ונהיו מאה אחוז בתוך המתחם, ולכן כל האמירה שיש פה ליקוי מבחינת מקדמי השווי ביחס ל - ,

חיים כהן:

יש חלופה הכול בסדר.

יניב אסולין:

עסקאות הן גם לא נכונות, כי כל הטבלאות איחוד וחלוקה נעשו בכלל במקדמי שווי, הם לא נעשו על בסיס שווי,

דוברת לא מזוהה:

נכון,

יניב אסולין:

אין שווי בכלל. לכן,

דוברת לא מזוהה:

אבל אני צריכה את השווי,

יניב אסולין:

הנקודה הזאת היא לא נכונה, מבחינה תפיסתית, כי הניסיון להגיד שנעשה פה אחד, ואז מקדם שווי 60%, הוא לא נכון תפיסתית. לטענה הבאה, מועד קובע כמו שאמרתי מקודם לטענה של אורי לומברוז, עו"ד לומברוז, יש שמה טעות סופר במועד הקובע של השומה, אבל זה ניתן לראות רשום ברחל ביתך הקטנה, בסוף הטבלאות מתי הם מסתיימים, הטבלאות נחתמו ב – 16.9.2025, העתקי הרישום הופקו עד שלושה חודשים טרם חתימה הטבלאות איחוד וחלוקה, ולכן הם עומדות בתקן, ובתקינה כפי שאמור להיות. טענה הבאה, רעש לא זניח לעניין מגרש 201, בשל הקרבה. כפי שאתם יכולים לראות וכולכם פה מבינים יותר טוב מאיתנו, סביב כל המגרשים יש פה דברים. הדרך שהולך להיות דווקא הדרך הזאתי הולך להיות בכלל הדרך של הרכבת הקלה, כלומר אפילו יש פה חציצה בין הדרך ראשית, (לא ברור) דב יוסף לבין מגרש 201, שזה למעשה פה הולך להיות מין מנהרה כזאתי לתוך הדפו של, הרכבת הקלה, זאת אומרת יש פה גם איזה שהוא הסתרה של רעש, אז כל הטענה שדווקא בנוגע ל – 202 צריך לתת הפחתה לרעש, היא לא נכונה.

יהודה פרוידגר:

זה כתוב בחוות דעת?

עו"ד אורי לומברוז:

זה כתוב אז זה,

יהודה פרוידגר:

מה עם החריגות?

יניב אסולין:

לעניין הנחיות מיוחדות. (לא ברור) מקודם,

אמנון ארבל:

יש התנגדויות (לא ברור).

יניב אסולין:

כן, נטען שפה יש קטע על הנחיות מיוחדות, ולכן זה אמור לפגוע במגרש 201, שהולך להיות פה, קודם כל הפנייה לסעיף 6.2 היא לא ברור שזה לא קשור להנחיות מיוחדות, אז זה בכלל לא (לא ברור), זה לא הנחייה הזאתי, בוא נמשיך. יישום תהליך דו – שלבי, התב"ע הזאתי שהולכת, לא,

עו"ד אורי לומברוזו:

זמין הינך יד, כתוב הנחיות מיוחדות, אז מה אתה כותב את זה?

יניב אסולין:

לא, אבל זה לא אומר לך פה שום דבר שזה יפריע לך לפגוע, במימוש שלך. המימוש בזכויות פה, נעשו ע"פ חוות דעת סביבתית מפורטת, נספח בינוי ועקרונות, נספח תנועה, פרוגראמה מפורטת, נספחי ניקוז ומים, לבוא לטעון היום שבמגרש 201 או 202 לא יוכלו לנצל את זכויות הבנייה בגלל מגרש שגובל במרחק של 8 מטר, זה טענה מרחיקת לכת מאוד. לעניין הטענה של צפיפות,

יהודה פרוידגר:

מה אתה אומר על החלקה 39 שלו?

יניב אסולין:

מה זה חלקה 39?

אמנון ארבל:

29,

יהודה פרוידגר:

29, הוא רוצה שהיא תהיה ב – 202.

יניב אסולין:

בסדר?

יהודה פרוידגר:

כן, יש לך התייחסות לזה? בסדר,

יניב אסולין:

לא, יש נספח,

דוברת לא מזוהה:

אתם תקבלו את זה כתוב,

יניב אסולין:

לדאבוני הוא לא עבר אליכם, אני הערתי את זה כבר ביום חמישי לכל המתנגדים, אבל הכול בצורה מסודרת נכתב, גם על השמאית העירונית הועבר, הכול מסודר. אז נמשיך זה, לעניין הטענה, יש פה איזה טענה שמבקשים שנמחק את השווי מה - , מהשומה, אני לא חושב שזה בכלל טענה שהיא רלוונטית בגלל זה, זה בכלל לא רלוונטי,

אליעזר ראובברגר:

בוא תסיים, תסיים בבקשה.

יניב אסולין:

לא, יש לנו עוד שתי התנגדויות,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אבל תסיים, זה לא תוכנית כבקשתך אתה אומר מה שאתה רוצה.

יניב אסולין:

אז אני לא אענה,

אליעזר ראובברגר:

תסיים, תזדרז, לא, לא (לא ברור) אותו דבר.

יניב אסולין:

לעניין הטענה של מגרש 107 שיש לו מבני ציבור, בין מגרש 107 למגרש המגורים קיים חציצה של כביש, לעניין הטענה שיש מפרץ קרוב מאוד למגרש 202 שיכול לפגוע בשווי שלהם, ניתן לראות בנספח התנועה שיש מפרץ להעלאת ילדים ולהעלאה והורדת ילדים, בקטע ה - , הדרומי של, של מגרש 107, ולכן לא אמור להיות שמה שום השפעה לעניין ערכי השווי. לעניין הטענה של, שלא ניתן ביטוי לעובדה שאצלנו נמצא בינוי מרקמי של 6 קומות, לדעתי דווקא הפוך, בניין של 6 קומות, מול בניין שיש לו 6 קומות במגדל היה שווה יותר. יחד עם זאת לאור העובדה שיש לנו בינוי מרקמי בכל המגרשים ורק בשלושה מגרשים יש לנו בבניין מגדלי, ניתן ביטוי בטבלאות האיחוד וחלוקה, ע"י מתן מקדם הפחתה לאותם שטחים שנמצאים בבניין המרקמי, ולכן גם בנושא הזה ניתן ביטוי שמאי. לעניין הנושא של אבחון סטטוטורי שגוי של המצב הנכנס, לא נעשה פה שום אבחון סטטוטורי שגוי, במצב הנכנס לפי תוכנית 3365 אנחנו הוא נמצא בתכנון המפורט, בכלל ספציפית שיהיה פה הפרשות של עד 40%. זה שמסומן גם גרפי על התשריט, שיש דרך, זה לא מקום שווי של 10%, ושווי של 60%. לעניין הטענה של מקדם המושה, כבר נתנו לזה ביטוי. לעניין הטענה של הקרבה, וזה טענה מאוד מאוד חשובה, אף אחד לא אמר של נעשה ניסיון להביא כמה שיותר קרוב. כן נעשה ניסיון, וזה הדבר החשוב ביותר, זה קודם כל לפרק את המושה, כלומר העיקרון לפרק מושות ולאחד בעלים במגרש מסוים, היא הרבה יותר חזקה מאשר הקרבה, תשומת הלב לעניין

החלקה שכרגע אמרת, הוא בבקשה שתעשו זום – אין, החלקה של המתנגד, שכרגע אנחנו מדברים עליה, אפשר טיפה להקטין את זה?

אמנון ארבל:

כן, כן.

יניב אסולין:

את כל ה - ,

יהודה פרוידגר:

גם זה חסר לנו את המספרים של החלקות של יותר טוב,

יניב אסולין:

עוד טיפה, עוד טיפה, אפשר עוד טיפה למטה. עוד טיפה, שימו לב, החלקה של המתנגד היא נמצאת פה,

אמנון ארבל:

עוד יותר למטה,

יהודה פרוידגר:

עוד יותר למטה, עוד יותר למטה.

יניב אסולין:

חלקה 38,

אמנון ארבל:

זה חלקות, זה בסדר, זה החלקות.

יניב אסולין:

אתה מדבר על זה, אתה רוצה אותו כמה שיותר, לחבר אותו, שניכם פה,

עו"ד אייל כהן:

הוא לא קיבל שם, זה העניין,

יניב אסולין:

איפה הוא קיבל?

עו"ד אייל כהן:

הוא קיבל פה,

דובר לא מזוהה:

באלה שפה,

יניב אסולין:

שימו לב,

עו"ד אייל כהן:

אלה שפה, ומפה לקחת חלקות ושמת שם. זה בדיוק העניין.

יניב אסולין:

העניין הוא מאוד פשוט, העניין הוא ש - , זה לייצר כמה שיותר של בעלים במגרשים. משהו אחר, האם לקחת אותו בשווי מפה לפה, מבחינה שמאית,

עו"ד אייל כהן:

אותו גודל שכמעט הכנסת לשם,

יניב אסולין:

זה לא משנה כלום, המטרה היא לאחד, לצמצם בעלות.

אמנון ארבל:

אבל הטענה,

ישראל קלרמן:

זה לא משנה כלום,

אמנון ארבל:

הטענה שלהם אבל,

יהודה פרוידגר:

אשרת לו את ה - 30 של ה - 39,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי.

אמנון ארבל:

אבל טענה שלהם, שאתה צריך לתת קרוב ככל הניתן,

יניב אסולין:

אז אני אומר,

יהודה פרוידגר:

קרוב ככל הניתן,

יניב אסולין:

אפשר לקחת מפה,

אמנון ארבל:

אתה אומר שיש עוד שיקולים,

יניב אסולין:

בדיוק, ואז לייצר,

יהודה פרוידגר:

אם אתה מזיז אותו לפה, מישוהו אחר עף למקום אחר כאילו.

אמנון ארבל:

ככל הניתן זה איחוד של בעלויות.

עו"ד אייל כהן:

אבל זה מה שאני טענתי,

יניב אסולין:

אמרתי, אני עונה שוב, העיקרון החשוב זה פירוק (לא ברור),

אמנון ארבל:

שאלות בסוף חבר'ה.

יהודה פרוידגר:

כמה שפחות,

אמנון ארבל:

חברים, בסוף תענו אחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד יהיה לו אחר כך מסגרת של 3 דקות להגיב. כן.

יניב אסולין:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

עו"ד אורי ימין:

אני אוסיף כמה מילים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה לפי הסדר.

עו"ד אורי ימין:

אני, אני קודם,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי כן,

עו"ד אורי ימין:

לא, לא, אני קודם. אורי,

אליעזר ראוכברגר:

לא אתה לא קודם, היא קודם.

עו"ד אורי ימין:

למה? אני איתם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בצד של, אוקי, בסדר, מה יש לך מה להוסיף?

עו"ד אורי ימין:

אני מהצד של הכלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. אתה מהצד הלא טוב, אבל תגיד לי, מה? יש לך מה להוסיף?

עו"ד אורי ימין:

כן כמה דברים צדדיים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בוא נראה, מה זה,

עו"ד אורי ימין:

כתוב חלק מהמקרקעין שלגביהם טוענת חברת נופי הדרום לזכויות, עדיין כפופים לצווי ניהול של האפוטרופוס הוא יושב פה. זאת אומרת יש צווים של ניהול האפוטרופוס, אף אחד לא יכול לעשות עסקה, בלי אישור שלו, אז אמנם הוא יכול להגיש התנגדות לפי סעיף 100, אבל זכויות קנייניות אין לו, השמאי שלנו לא יכול לחלום חלום, הוא לא חלם בלילה מי הבעלים. זה דבר נוסף. עיקרון הריכוז של ה - , מיקום לא מוחלט, ואינו גובר על הצורך בשמירה על איזון כללי של טבלת הקצאה בכללותה, כן? בכללותה צודקת, בין כלל בעלי הזכויות במתחם, כל אחד בוכה איפה שכואב לו, זה כמו (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

כמה יש פה?

עו"ד אורי ימין:

זה מושך מפה, זה מושך מפה,

יהודה פרוידגר:

כמה בעלי הזכויות יש?

עו"ד אורי ימין:

כמה בעלי הזכויות יש?

יהודה פרוידגר:

כמה בעלי הזכויות יש במגרש?

אמנון ארבל:

כמה בעלי הזכויות יש? בתוכנית?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מוקדם,

אמנון ארבל:

תראה כמה חלקות יש. תראה כמה חלקות יש פה.

יהודה פרוידגר:

שלא, יכול להיות (לא ברור).

עו"ד אורי ימין:

הערכת השמאי,

אמנון ארבל:

יש חלק שהם בתוך (לא ברור).

עו"ד אורי ימין:

עלתה פה טענה, לגבי מגרש 202,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, תנו לעו"ד אורי ימין לדבר.

עו"ד אורי ימין:

עלתה פה טענה לגבי מגרש 202,

אליעזר ראוכברגר:

לא להפריע לעו"ד אורי ימין,

עו"ד אורי ימין:

המגרש הזה הוא מגרש עם בינוי נמוך, יש שמה 6 קומות, ולא 24 כמו שהרבה (לא ברור). הם טוענים שהמבנה ציבור הוא מפריע להם. אז זה טענה שמאית, אנחנו חושבים. לגבי כתוב בסעיף 122.1 שההקצאה תהיה קרובה ככל האפשר, לא כתוב שהיא חייבת, למגרש המקור, ו - , שיקולים

מקצועיים, עובדה שאתם רואים שלפעמים אתה מקבל הערכת שמאי אפילו בעירייה, 100 מיליון, אתה מגיע למעלה, אומרים לך - 50 מיליון. אז זה איך קוצץ חצי. זאת אומרת זה עניין של שיקול דעת. אז זה,

אמנון ארבל:

אתה אומר 50 זה הכי קרוב ל - 100?

עו"ד אורי ימין:

מה? קורה, קורה, אתה יודע פעם היה לי משפט שזכו בית יאיר שמה ב - , במשרד החוץ, הערכת השמאי של המינהל הייתה, לא יודע 50, הם זכו ב - 120, אז זה שהפסיד הגיש את העתירה לעליון, אז הוא אמר לו - תשמע, דבר אחד אני לא מבין, איך (לא ברור) השמאי שלו נותן מחיר כזה, שמאות זה מקצוע מדויק, אתה מקבל בדיוק את מה שאתה רוצה.

עמנואל זלטס:

אחלה דיון, זה טוב, אחלה דיון.

עו"ד אורי ימין:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בבקשה גברתי.

עו"ד תמר מגדל:

אני רוצה רגע להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רבותי, רק אם אפשר לשמור על השקט כן.

עו"ד תמר מגדל:

אני רוצה רגע להתייחס לדברים אחרים, לפני שאני אתייחס. יש פה בקשות להזיז, להעביר לקחת, כל דבר כזה זה מחייב 106/ב, זה ייקח עוד הרבה הרבה זמן, אנחנו קיבלנו מגרש שאנחנו, ואפשר לממש אותו באופן מידי, ואנחנו רוצים להשאיר את זה כפי שזה, לא, ולא להתחיל לשחק עם לפתוח את הכול מחדש. לגבי ה - , ואני אומרת כאן על השולחן, אנחנו רוצים להישאר במגרש בתא שטח 202, המשחקים, רגע, אני, הוא מהנהן כאן, אם מקבלים את הטענות,

אמנון ארבל:

לא הוא צריך לאשר לד,

עו"ד תמר מגדל:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, הוא מהנהן היא אמרה,

עו"ד תמר מגדל:

אני רוצה להגיד כמה דברים, אחד, אם מקבלים את הטענות 3, חשוב קרוב, אז אנחנו על המגרש. חלקה 9, החלקת המקור שלה ומגרש 202 אנחנו שם, אנחנו שם. אז לכן הרי כדי שהוא ייכנס הוא עוד טוען 30%, צריך להוציא כמה וכמה בעלים. אז אתה מבין שעושים כאן כל, פריש מיש שהוא לא, שהוא לא מדויק, עוד דבר לפי התקינה והפסיקה עיקרון הקרוב ככל הניתן הוא עיקרון יחסי, לפני כן, הוא לא עיקרון מוחלט, זה לא, אלא קודם מה שצריך, זה לאזן, ואחר כך העיקרון היותר חשוב, הוא ריכוז בעלויות. יש פסיקות של החלטות וועדת ערר אם אתם רוצים להגיד, שבמדרש השיקולים, זה כמובן האיזון היחסי, ואחרי זה הנושא של הריכוז בעלויות. הקרוב ככל הניתן זה, זה אם זה אפשרי, אז תעשה קרוב ככל הניתן. אבל מה שצריך להבין, זה שלהכניס אותו זה אומר להוציא אחרים, אותנו או להוציא אחרים שלא נמצאים פה וזה לפתוח את כל הטבלאות מחדש. לגבי,

אמנון ארבל:

זה כל ההתנגדות קיבלו את זה, כולם קיבלו את זה, המתנגדים קיבלו את ההעתק של התשובה של (לא ברור)?

דוברת לא מזוהה:

אנחנו קיבלנו,

אמנון ארבל:

אורי, אתם קיבלתם תשובה של יניב אסולין?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא ראיתי, לא זוכר שראיתי, אז אני נזהר בדברי, כי הם אומרים שהם שלחו, אבל,

יניב אסולין:

זה נשלח לכולם.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד אורי ימין:

אני אמרתי להם לשלוח, שלא יגידו שהם לא ראו,

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד תמר מגדל:

אנחנו קיבלנו,

אמנון ארבל:

אוקי תודה.

עו"ד תמר מגדל:

אז אני חוזרת עוד פעם אני לא (לא ברור), התחיל פה שיח.

עו"ד אורי ימין:

גם הם קיבלו, גם הם קיבלו,

עו"ד תמר מגדל:

העיקרון, הטבלאות הופקדו, נכון יש לנו טענות לשינוי ושיפור המקדמים ביחס למתחם 202, אז נעשתה פה עבודה של חלוקת מאות בעלים עם המון המון חלקות לתוך המגרשים. כל ה - , תזיזו כי ככה תזיזו אותי אחורה, זה לפתוח את הכול מחדש לדחות את התוכנית ולעוד הרבה הרבה זמן.

אמנון ארבל:

הטענה הובנה.

עו"ד תמר מגדל:

העיקרון של קרוב ככל הניתן הוא עיקרון יחסי, הוא שלישי במדרג שלו,

אמנון ארבל:

אמרת את זה כבר.

עמנואל זלטס:

שלוש פעמים.

עו"ד תמר מגדל:

עכשיו לגבי ה - , לגבי העקרונות, ישבתי תוך כדי הטיעון לדברים שאמר השמאי יניב אסולין, הקרבה למגרש הציבורי 107, הקרבה היא קרבה שהיא פוגעת, יש גם מחקרים, מחקר דלפי שמאוויות מכריעות, שקרבה למגרש ציבורי מפחיתה את השווי, וצריך לתת לזה את הביטוי, ולגבי המקדמים של צפיפות אמרתי, זה נכון שצפיפות נמוכה מעלה שווי, אבל תביאו בחשבון גם את יתר המאפיינים, אז אל תביאו רק את היתרונות, מבלי להביא את החסרונות,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יהודה פרוידיגר:

במייל שהוא כתב לך, הוא לא ענה לך על הטענות האלה?

עו"ד תמר מגדל:

אז עניתי, אז אני עונה לו, הוא אומר אתם, צפיפות נמוכה היא מעלה שווי, אני לא חולקת על זה, צפיפות נמוכה מעלה שווי, רק אני אומרת שיש במגרש הזה מאפיינים אחרים, שמפחיתים את השווי. והוא הביא רק את היתרונות, מבלי להביא את החסרונות. אנחנו אומרים אם אתה מביא את היתרון, תביא גם את החיסרון, או שתנטרל אחד את השני, ואל תעשה רק תסתכל על הדברים הטובים.

אליעזר ראוכברגר:

מובן, מובן, הלאה, מובן וברור. עו"ד לומרזו,

אמנון ארבל:

רק שנייה, התגובה להתנגדות שלהם לתזוזה שתשפיע על התוכנית, וגם שאת מבקשת, משפיעים הכול לטובת האיזון. אני רק אומר את זה,

עו"ד תמר מגדל:

יש הבדל בין, אנחנו מכירים טבלאות איחוד וחלוקה וכמו שעו"ד ימין אמר, שמישהו מושך, אז זה פוגע במישהו אחר, זה נכון, אבל יש הבדל בין לתקן מקדמים,

אמנון ארבל:

גם אם (לא ברור),

עו"ד תמר מגדל:

לבין להפוך את כל הטבלה מחדש,

אמנון ארבל:

גם אם היה חסר, גם אם לך לטעמכם מגיע יותר זכויות בעצם, אז זה יבוא על חשבון זכויות של מישור אחר.

עו"ד תמר מגדל:

זה תמיד איחוד וחלוקה,

אמנון ארבל:

נכון,

עו"ד תמר מגדל:

אבל יש הבדל בין עכשיו לקחת את כל העבודה שעשה השמאי, ולחלק את כל התוכנית אחרת, לבין לתקן פה מקדמים שם מקדמים.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד תמר מגדל:

ואתה שואל אותי מה עדיף, אנחנו רוצים לממש מחר בבוקר, בסדר? אני שמה את זה על השולחן,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

עו"ד תמר מגדל:

אז בין הדברים, וכל העדיפויות אנחנו מעדיפים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אמרת את זה כבר.

עו"ד תמר מגדל:

לממש מחר בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד רוצה להגיב?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, קצר מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני ומיד,

אליעזר ראוכברגר:

רק קצר,

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, בטוח יותר קצר מחברתי, קודם כל מסתבר שגם מקצוע עריכת הדין הוא מקצוע מדויק מאוד.
מה שרוצים לטעון, טוענים, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה ידוע,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

ידוע,

עו"ד אורי לומברוזו:

בדיוק תואם לטענות הלקוח, שזה נוח לך,

אליעזר ראוכברגר:

שעו"ד טוב, זה עו"ד שידוע להוציא עכשיו חוות דעת שעכשיו לא היה, קדימה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אם זה נוח לחברתי, אז כמובן אין לעשות שינויים בטבלת האיזון, בנושא שלה צריך לעשות שינוי
בטבלת האיזון. זה מסתדר יפה מאוד עם הטיעון. אני חייב לומר שזה, טיעון מאוד (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

למדת משהו.

עו"ד אורי לומברוזו:

האלה, לגבי הנושא של ה - , לגבי הנושא של המגרשים, קודם כל רכוב המגרשים שאנחנו מדברים עליהם, המגרשים של נופי הדרום הם מגרשים שהם באמת, מגרשים שנכון להיום הם בבעלות רשומה של האפוטרופוס. מבחינת האפוטרופוס התזוזה של המגרשים האלה, והאיחוד, האיחוד של המגרשים כמו שאנחנו מבקשים, היא שקופה מבחינתו. כי זה מגרש שממילא הוא מנהל, השאלה אם זה מגרשים, המגרשים שלנו ירוכזו במקום אחד ומגרשים אחרים שהוא מנהל אותם יעברו למגרשים אחרים, או לא, ולכן אני אומר גם מבחינת מגיש התוכנית אין משמעות גדולה למה שאנחנו מבקשים, מפני שזה מגרשים שמנוהלים ע"י האפוטרופוס.

יהודה פרוידגר:

אבל לא צריך לפחות הערת אזהרה?

עו"ד אורי לומברוזו:

סליחה?

יהודה פרוידגר:

לא היה צריך לפחות להיות הערת אזהרה?

עו"ד אורי לומברוזו:

לא, המגרשים שאני מבקש שיחררו מהאפוטרופוס, הוגשה בקשת שחרור, הוא מודע לזה שהוגשה בקשה. הוא בא ואומר, כל עוד, כל עוד בעצם הרישום, עדיין על שם האפוטרופוס, אז לצורך העניין אני לא צריך להביא אותו בחשבון בטבלת האיזון, אלא להגדיר את זה כמגרשים של האפוטרופוס, אני אומר גם בראייה הזאת, נניח שהמגרשים האלה, הם רשומים על שם האפוטרופוס, גם בראייה הזאת, מאחר והוא יודע שהגשנו בקשה לשחרור של המגרשים מהאפוטרופוס, היה ראוי שאת המגרשים האלו, הוא קיבל יחדיו, ומגרשים ששם אין בקשה לשחרור, יעביר למגרשים אחרים, כי הרי ברור שהתוצאה המסתברת בסוף זה שכנראה הוא ישחרר את המגרשים האלו, ואז המגרשים האלה יהיו מפוזרים על כל התוכנית, אין בזה שום היגיון, ואמרנו שוב, זמינות ושימויות, זה הרעיון שצריך להנחות את הטבלה של האיזון, ואנחנו חושבים שבצורה שכרגע זה מתנהל, זה לא יביא לתוצאה הזאת. אני מצטט פה באמת מה שבעצם אמר יניב עצמו, הוא אמר העניין הוא לייצר כמה שיותר אחדות של בעלים, ולצמצם בעלויות. הוא בעצמו אומר, אז אנחנו אומרים ממה נפשך, אם זה מה שאתה אומר, ואתה מייצג את האפוטרופוס, והאפוטרופוס יודע שהגשנו בקשות לשחרור, והוא יודע כנראה המגרשים האלה שוחררו, אז יש היגיון בזה שהם שוחררו על פני כל התוכנית, שישוחררו

במגרש 201 ירכזו את כולם, זה לא פוגע בלי שום דבר בזכויות האפוטרופוס. לגבי הנושא של ה - , של הפגיעה הסביבתית אני חייב להגיד, אני מעריך את יניב מאוד בתור שמאי, אבל אני חייב להגיד שפחות מעריך אותו מה לעשות בענייני איכות סביבה, מפני ש - , בסופו של יום יש דוח סביבתי שבא ואומר, שיש פגיעה סביבתית כתוצאה מרחוב בנבנישתי, זה דוח סביבתי שהוא נספח לתוכנית. אז עכשיו אתה בתור שמאי יכול לבוא ולהגיד, אבל אני החלטתי שלא. מה זה אני החלטתי שלא? התוכנית אומר שכן, התוכנית הנספח הסביבה של התוכנית אומר שכן, אז אתה בתור שמאי יכול לקחת על עצמך ולהגיד בכישורך כיועץ סביבתי, שלא? ועכשיו אתה מסביר לי, שפה יעבור, מנהרה של הרכבת וזה יפחית את הרעש, ולא יפחית את הרעש, מה פתאום. בשביל זה עשו דוח סביבה, ודוח הסביבה קבע שכן,

איילה מלכה :

וגם אני אדגיש, שהוא כתב שזה לא זניח, הוא לא היה סתם מגיש את זה ב - , אתה יודע, הוא לא היה,

אליעזר ראובברגר :

הטענה ברורה,

עו"ד אורי לומברוזו :

אוקי, אותו דבר, אותו דבר גם לגבי הנחיות מיוחדות, התוכנית קובעת שיש מגרשים שחלים עליהם הנחיות מיוחדות, הנחיות מיוחדות האלו מייצרות דחייה במימוש התוכנית באותם מגרשים, אומר סעיף 6.2.א לתוכנית, אומר כל עבודה באזור חצייה וסביבתה מחייבת את אישור מראש של זכיון הרק"ל (לא ברור). זאת אומרת שיש פה איזה שהיא מגבלה. עכשיו הוא יכול להגיד יותר, יכול להגיד פחות, הוא לא יכול להגיד - אין מגבלה. יש תוכנית, אז אתה לא יכול בתור שמאי עכשיו להגיב, או בסדר, אבל אני מחליט שלא. יש תוכנית, יש הוראה ספציפית בתוכנית שאומרת, שאני עכשיו צריך לעשות משהו שמגרשים אחרים לא צריכים לעשות. אז אם אני צריך לעשות את זה במגרשים אחרים לא צריכים לעשות את זה, זה לוקח זמן. והזמן הזה שווה כסף, ולכן אי-אפשר להתעלם מזה, עם כל זה שאתה שמאי של הוועדה, אתה לא יכול להתעלם מזה. בבקשה.

אליעזר ראובברגר :

עוד משהו? לא, עו"ד אייל.

עו"ד אייל כהן :

זריז,

אליעזר ראובברגר :

כן,

עו"ד אייל כהן:

תתני לי קצת שקופית יותר גבוה, מזה, בבקשה. כשאנחנו מדברים על ניסיון, עוד קצת יותר נכון, יש כאן איזה שהוא מצד אחד בתצ"א, רואים כאן יש את הדרך, ממול רואים את הדרך קיימת, יש כאן דרך קיימת, דרך מהסוג הזו הוכנס באותו שווי, של מישור שמיועד למגורים. לפי תוכנית מ – 1992, הדבר הזה בוודאי, לא יודע למה מתעקשים על הדבר הזה, נקודה אחת,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה,

עו"ד אייל כהן:

דבר שני,

אמנון ארבל:

שאלת הבהרה, הוא אמר שבעצם שתי התוכניות 3365, היא תוכנית מתארית, אי-אפשר להוציא היתרי בנייה, לכן הוא חישב לכולם במצב הנכנס לפי ההערות של התוכנית שאמרו, שצריך להפקיע 40%, והוא לא יודע איפה.

עו"ד אייל כהן:

אז,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אמר.

עו"ד אייל כהן:

נכון, אז מה? הטעות כמו שאני הקראתי קודם, סעיף 16, לתקנון 3365 קובע, שהרשות יכולה הייתה להפקיע, כנראה שהיא הפקיעה בפועל, אני רואה דרכים בפועל, יכלה להפקיע, והפקיעה בפועל מכוח תוכנית 3365, ואותם דרכים שהופקעו כדרך, ומתארית הם מיועדים כדרך, זה מבחינת התוכנית בוודאי שאני לא יכול להיכנס כאילו אני בייעוד מגורים,

אמנון ארבל:

לא, אני שנייה אני אקשה עליך שנייה,

עו"ד אייל כהן:

רגע, רגע, על המתחם המשותף, מפנה לסעיף, סעיף 9 בתקנון, זה מה וסימנתי, אזור מגורים 5, מתחם לתכנון מפורט, זה בעצם מה שאומרים, בתוך התוכנית, אגב הוא לא אומר שכל 3365, הוא

אומר יש מתחם ספציפי שאני אותו רוצה להגיד שיש כאן תכנון מפורט. וכאן במקרה של 9/ג, כולם הוא נוגע בחלקות שלא נוגעות אלינו, אבל אתה למד היטב שבתוכניות שבחלקות שנמצאות אצלנו בתוכנית, בוודאי שהיה אפשר לעשות הפקעה. סעיף 9/ג, שמגדיר את אזור מגורים 5, מתחם לתכנון מפורט, שאותו מתחם, (לא ברור) אותו קודש קודשים, נקבע בזאת בסעיף ג' נאמר, כי בתחום חלקות 34, 35, 36, ו- 37 בגוש 30277, שנקבעו במתחם לתכנון מפורט, לא תעשה כל פעולה תכנונית ו/או הפקעה, אלא לאחר אישור תוכנית מפורטת. דווקא החלקות הספציפיות האלה שנמצאות הרחק מהתוכנית שלנו, דווקא אותם לא ניתן להפקיע, זה הוראה בתוכנית 3365, ברור לחלוטין, זה גם מה שנעשה בפועל במציאות, מה שמיועד לדרך במסגרת 3365, ניתן להפקיע, כי זה מה שאומר גם סעיף 16, סעיף 16 בתקנון אומר בצורה מפורשת, זה ניתן להפקיע, כמו שאמרתי גם קודם אגב, את הנושא של ה - ,

אמנון ארבל:

אבל זה לא הופקע בפועל.

עו"ד אייל כהן:

זה הופקע בפועל,

מיכל - שמאית:

לא פרסמו,

עו"ד אייל כהן:

זה מיועד לדרך, ומשמש כדרך, אבל תקן 15, זה לא קשור לתקן 15, אבל זה לא קשור לתקן 15,

אמנון ארבל:

לא לדבר ביחד,

עו"ד אייל כהן:

זה לא שחזור זכויות, זה לא,

יניב אסולין:

יש את החוות דעת של כרמית יוליס, נעשה בדיוק אחד לאחד.

אמנון ארבל:

אני רוצה להבין, הוא לא רוצה לתקן,

עו"ד אייל כהן:

תקן 15, תקן 15 אומר בצורה מפורשת, כאשר יש קרקע שמיועדת לצורכי ציבור, והיא משמשת בפועל לצורכי ציבור, היא נכנסת מתחת לקו, תקן 15 8.4 ציטטתי,

אמנון ארבל:

אבל היא לא הופקעה.

עו"ד אייל כהן:

כן, היא לא הופקעה,

מיכל - שמאית:

היא לא סטטוטורית.

עו"ד אייל כהן:

אם זה מיועד,

אמנון ארבל:

אני אומר מה שאת אומרת, חברים רגע שנייה רגע, חברים, אנחנו רוצים לסיים, הוא הטענה שלו, אפשר לא להפריע לי? סליחה,

דוברת לא מזוהה:

בתב"ע.

אמנון ארבל:

סליחה,

דוברת לא מזוהה:

התב"ע מסמנת.

אמנון ארבל:

סליחה, זה נורא מפריע. אי-אפשר לדבר כולם ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו קדימה.

אמנון ארבל:

הטענה שלו אני חוזר אליה, אבל לא, לא נתת לי תשובה, הוא אומר טענה אחרת, הוא אומר בגלל שהתוכנית הייתה מתארית, ולא נקבעו בה לא הפרשות של 40%, וגם לא איפה יהיו ההפרשות, לכן הוא חישב את זה באותו, באותו מקדם. על זה תענה לי רגע.

עו"ד אייל כהן:

זה מה שאני, הנושא הזה כשאני נמצא בתוך התוכנית,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אייל כהן:

בתוך התוכנית,

מיכל - שמאית:

אני יכולה לענות?

עו"ד אייל כהן:

ציטטתי את זה גם בהתנגדות שלי, בתקן ספציפי, תקן 15, תקן 15, 8.4 הוא אומר בצורה מפורשת, מאחר שהתוכנית הזאתי היא גם תוכנית מתארית, יש בה סעיף הפקעה, אם לא היה בה סעיף הפקעה, אם לא היה לי את סעיף 16, הטענה הזאת הייתה נכונה, היא הייתה נכונה, הייתי אומר את זה בצורה מפורשת, אם יש לי מתחם אחד, בלי סעיף, כמו התוכנית הקודמת שלנו כאן, בלי סעיף הפקעה, אני חושב שזה יכול, אבל מאחר שתוכנית 3365 הכניסה סעיף הפקעה, זה סעיף 16, אומר ניתן להפקיע מה שמיועד בתוכנית הזו, המתארית הכללית כביכול, ניתן להפקיע, ברור לחלוטין (לא ברור) ירידת ערך לאותם חלקות שנמצאות בדרך ומשמשות כדרך, כי גם היום אם אתה היית קונה כל אדם בשוק היה קונה את החלקה שהיא כולה צבועה, ככתום, כמו שהחלקה של מרשי 29, הוא לא היה נותן, הוא טוען שהוא נתן לחלקה שהיא משמשת,

אמנון ארבל:

אולי הקונה ע"פ 3365?

עו"ד אייל כהן:

כן, לא לפני,

אמנון ארבל:

מכוח 3365 הוא היה קונה את המגרש,

עו"ד אייל כהן:

כן, אם הייתי,

אמנון ארבל:

הוא היה קורא את התקנון, והוא רואה שצריך להפריש 40%, (לא ברור) להגיש תוכנית, והנה התוכנית.

עו"ד אייל כהן:

אז הוא היה קונה,

יהודה פרוידגר:

הוא עשה 40% לכולם. נו מה?

עו"ד אייל כהן:

אתה עדיין לא היית קונה.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך,

מיכל - שמאית:

אתה רוצה אם אני אשיב,

יהודה פרוידגר:

אבל הוא עשה 40%,

עו"ד אייל כהן:

אני רוצה נקודה נוספת חשובה,

יניב אסולין:

הסעיף האחרון,

עו"ד אייל כהן:

הנושא, הנושא מה שאנחנו ראינו כאן גם בהתייחסות לדברים של עו"ד לומברוזו, גם התייחסות אלינו, יש כאן ניסיון, אנחנו לא רוצים לנגוע, לא רוצים לנגוע, זה לא נכון. בשביל זה יש את ההתנגדויות, ואם רואים שיש דברים שלא נעשו כמו שצריך, צריך לנגוע, וכאן צריך לנגוע.

אמנון ארבל:

ניסיון של מי? אנחנו שומעים אתכם בנפש חפצה,

עו"ד אייל כהן:

אני מדבר, אני לא מדבר, אני שומע, ולכן אני אומר, לכן אני אומר התגובה שלו, הניסיון לא לנגוע היא שגויה, גם מבחינת שמאי הוועדה, הוא צריך להגיד בסדר.

עו"ד אורי לומברוז:

הוא לא שמאי הוועדה,

אמנון ארבל:

הוא שמאי הוועדה אבל, חברים, הוא מייצג את היזם.

עו"ד אייל כהן:

סליחה, בסדר. סליחה,

עו"ד אורי לומברוז:

אבל גם שמאי של הוועדה בענייני אחרים,

אמנון ארבל:

בסדר,

עו"ד אייל כהן:

כן, בסדר,

עו"ד אורי לומברוז:

אני חייב,

עו"ד אייל כהן:

סליחה אני רוצה,

אמנון ארבל:

אם טוען לניגוד עניינים אז תגיד,

עו"ד אייל כהן:

הנושא הזה, הנושא הזה של גם, הנושא של קרבה, אתה יכול להביא, אפשר את כל הפסיקה יחסיות, אני כמו שאני אומר כאן, זה מתנהל כמו שאומרים, אין, דווקא חלקה 9, יכול להיות שחלקה 9, יש כאן חלקות שנמצאות בתוך, חלקה 16, אני מצביע בכוונה, חלקה 16, ויש את חלקה 19, ואת חלקה 52, שזה דרכים, אותם הכניסו ל – 202, ממש הבינו ככה, מהצד לזה, כפתו מעל 203,

אמנון ארבל:

סליחה, אתה חוזר על ההתנגדות בלי, הוא טען טענה,

עו"ד אייל כהן:

לא,

אמנון ארבל:

טענה שהוא אמר, הוא אמר הקרוב ככל האפשר זה שיקול אחד, ויש עוד שיקולים,

עו"ד אייל כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

אז תענה לזה, אל תחזור על ההתנגדות שלך.

עו"ד אייל כהן:

לא, אני משיב על זה, אני יכול, ששמת אותם, תשים אותי זה אותם שטחים פחות או יותר. אין כאן איזה שהיא בעיה שהוא הציג, לא הוצגה בעיה שניסו לעשות את הקרבה, וגם בתשובות שלו, אין, במלל לא תמצא מילה של איסור, והביאו והתחשבו בנושא של הקרבה, הם פשוט אמרו, מבחינתנו (לא ברור), גם אם הקרבה היא, היא אפשרית, היא יכולה להידחק לנושאים מסוימים, אי-אפשר להתעלם מזה, וכאן את רוצה להציג שנייה אחת,

מיכל - שמאית:

כן, אני רוצה, אני רוצה לענות,

אליעזר ראובברגר:

כן,

מיכל - שמאית:

לתגובה שלו, בתגובה של יניב, הוא הציג את חלקות 68 ו – 71, אני אגיד קודם כל כשקוראים את תקנון תוכנית 3365, רואים שמי שהכין את התוכנית, הוא באמת חילק ליעודי קרקע, והוא קבע

דרכים, שצ"פים, מוסד, והוא גם קבע מגורים 5, זה מגורים 5 שטח לתכנון בעתיד. כלומר הוא לא קבע שכל התוכנית צריכה להיות מיש מש כמו בתוכניות כתמים שאנחנו מכירים, והוא קבע שהדרכים שהתוכנית מסמנת, כמו גם,

יהודה פרוידגר:

זה לא (לא ברור) ממש,

מיכל - שמאית:

כמו גם, כל השטחים הציבוריים, השצ"פים המוסד, ניתן להפקיע אותם. עכשיו שמאי, שמאי היוזם מפנה, רגע בוא נראה את התשריט,

אמנון ארבל:

זה השטח המתפנה,

מיכל - שמאית:

בדיוק,

אמנון ארבל:

ב – 3365,

מיכל - שמאית:

הוא מפנה לקו המרוסק הזה, הוא טוען מבחינתו,

אמנון ארבל:

גם נבחן בתכנון המפורט, כן,

מיכל - שמאית:

כן, כן, והקו הזה מסמן שהשטחי מגורים בתוך, בתוכו הם כפופים לתכנון מפורט. הוא לא אומר שכל המתחם צריכה להיות תכנון מפורט, כי עובדה,

אמנון ארבל:

ברור שכן,

מיכל - שמאית:

שלגבי הייעוד,

אמנון ארבל:

ברור שכן,

מיכל - שמאית:

של דרך,

אמנון ארבל:

ברור שכן,

מיכל - שמאית:

לא,

דובר לא מזוהה:

זה התקנות.

אמנון ארבל:

תוכנית 3365 קבעה אזהרות שבהם אפשר להוציא היתרי בנייה, ואת האזור המקווקו קבע פה אי-אפשר להוציא היתרי בנייה, צריך להגיש תכנון מפורט.

דובר לא מזוהה:

איחוד וחלוקה,

מיכל - שמאית:

כל המגרש של מגורים, יכול להיות שפה,

אמנון ארבל:

לא,

מיכל - שמאית:

עוד כבישים ולהגיע,

אמנון ארבל:

לא, לא נכון,

מיכל - שמאית:

אנחנו,

אמנון ארבל:

זה יפה שהשמאית טוענת טענות שמאיות, והעו"ד טוען טענות שמאיות, אבל,

מיכל - שמאית:

יותר מזה, בתגובה של , בתגובה של יניב, הוא דווקא הציע,

אמנון ארבל:

אני עונה לכולם.

מיכל - שמאית:

הוא דווקא הציע,

עו"ד אייל כהן:

כעו"ד, אני צריך לציין,

מיכל - שמאית:

גם נכון,

אמנון ארבל:

גם אוקי,

מיכל - שמאית:

אבל בתגובה של יניב, הוא דווקא הציע על החלקות דרך האלה, אתם רואים את החלקות דרך האלה שאתם יכולים לראות שהם מחוץ למתחם איחוד וחלוקה, אין, אין אפשרות להכליל אותם כשטח לתכנון בעתיד. אז כאילו יש פה טבלה, טעויות צדדיות, עכשיו אנחנו טוענים,

יניב אסולין:

מה שהיה בחוץ, הוא בא במקדם 10%.

דוברת לא מזוהה:

זה מקדם אחר,

עו"ד אייל כהן:

זה מקדם אחר,

יניב אסולין:

זה לא נכון, את מטעה את הוועדה,

מיכל - שמאית:

אני לא מטעה,

יניב אסולין:

הם קיבלו מקדם 10%,

מיכל - שמאית:

כן,

יניב אסולין:

זה לא נכון.

מיכל - שמאית:

אתה כתבת את זה (לא ברור).

יניב אסולין:

מה שמחוץ,

אמנון ארבל:

יניב,

יהודה פרוידגר:

מקודם אמרת את זה,

יניב אסולין:

מקדם 10%,

יהודה פרוידגר:

את גם קודם אמרת,

יניב אסולין:

זה לא נכון,

יהודה פרוידגר:

שחלק היה 0.6 וחלק 0.1, 0.1,

אמנון ארבל:

יניב.

יניב אסולין:

0.1 מה שלא במתחם כאיחוד וחלוקה,

יהודה פרוידגר:

אחד זה 10%,

אמנון ארבל:

אבל יניב, אתה לא יכול להסכים עם כל מה שהיא אומרת, עכשיו תן לה לדבר.

מיכל - שמאית:

אני רק רוצה, אני רק רוצה גם להגיד, אני רוצה להגיד שהוא,

אמנון ארבל:

לא משנה,

מיכל - שמאית:

יניב, יניב כתב בחוות דעת שלו, הוא הביא שמה עסקאות השוואה מתוך המתחם, ככל שהוא היה מסתמך על עסקאות ההשוואה מתוך המתחם, זה היה מגלם את כל הנתונים ואת כל הפרמטרים שאנחנו מנסים להצביע עליהם במצב הנכנס, וזה היה שומר על היחסיות בין הדרכים לבין השטח שהוא מגדיר כשטח לתכנון בעתיד. זה היה שומר על מצב שהדרך שווה 10%, והשטח של התכנון בעתיד שווה לפי עסקאות ההשוואה. ולכן אנחנו חושבים שחייב לתקן את המצב הזה.

אמנון ארבל:

זהו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

טוב, ישראל, תסכם את הדברים.

ישראל קלרמן:

הטענות על שתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אל תסכם, יש תור. קודם דיון פנימי, שנייה, קודם שיצאו כולם, אל תסכם. חכה,

ישראל קלרמן:

לא יצאו?

אמנון ארבל:

כן.

יפית סעדו:

הם מחכים, אנחנו של הוועדה.

אמנון ארבל:

היא יפית זה ה - , יפית,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה נו,

ישראל קלרמן:

נכון, את פה.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר כמו שהיא?

ישראל קלרמן:

למה לא להוסיף?

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

שמה?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להתייחס גם משהו,

ישראל קלרמן:

הם כן,

אליעזר ראובברגר:

מה? להנחיות?

ישראל קלרמן:

למה לא? למה לא?

אמנון ארבל:

זה טענה שמאית לחלוטין, שאתה לא מבין בה, וגם אני לא מבין בה.

ישראל קלרמן:

אבל שאלתי אבל, בשביל זה שאלתי, בעיה להחליט בזה,

אמנון ארבל:

בגלל שהיא שמאית.

ישראל קלרמן:

אז שהיא תביא את זה, יש לי בעיה עם זה,

יהודה פרוידגר:

נשמע אותה, לא?

ישראל קלרמן:

בוא נשמע, יש לך בעיה לקבל?

אמנון ארבל:

(לא ברור) של יפית.

יפית סעדו:

אנחנו קודם כל, עברנו על הטבלאות בשלב שהם פורסמו להפקדה, עשינו את הדיוקים שלנו, וגם, קיבלנו את המענה להתנגדויות. עברנו על זה, אנחנו לא רואים שיש מקום להתערב ולשנות. עברנו על זה מבחינה שמאית,

ישראל קלרמן:

לא, שאלתי, את שמעת מה ששאלתי? שנייה יהודה, תן לי רגע לשאול עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

ביקשו לתת הנחיות,

ישראל קלרמן:

שאנחנו הוועדה היה מקומות שביחד,

צחי ברים:

אבל אני לא מבין מה ההחלטה,

ישראל קלרמן:

שישבו גם איתו לפני, יש לכם בעיה עם זה?

יפית סעדו:

אין לנו בעיה. שיעשו זה בשביל יתר בעלי הזכויות, אם תוריד את ההתנגדות שלהם,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא מוריד את ההתנגדות, לעשות, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

הוא ירצה, אני אסביר לך, האדון הזה אומר יש לי פה,

ישראל קלרמן:

יודע שזה, אני שואל אותך שאלה, אבל גם לה טוב שיהיה ביחד.

יפית סעדו:

כן, אבל זה לא מתאים,

ישראל קלרמן:

נשאר לי אותה עוד 3 ועוד 4, אף אחד לא התנגד לזה שזה יהיה ביחד.

יהודה פרוידגר:

צריך להוציא מישהו אחר. צריך להוציא מישהו אחר.

אמנון ארבל:

הם נתנו תשובה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי כלום. שיעשו איתם,

אמנון ארבל:

את כל ההתנגדויות,

ישראל קלרמן:

ריכוזיות, איפה הבעיה? מה אתה אומר לי?

יהודה פרוידגר:

כי אם עכשיו יכניסו,

ישראל קלרמן:

לכולם, אתה לא שומע מה שאני אומר לך,

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

לא רק להם.

אמנון ארבל:

ישראל, ישראל,

ישראל קלרמן:

ששמאי יבדוק את זה, לא אתה.

אמנון ארבל:

אבל היא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

שאלתי שאפשר הוא אמר, זה מה שעשית.

ישראל קלרמן:

רגע, אתה אמרת,

אמנון ארבל:

ישראל,

יהודה פרוידגר:

אני (לא ברור),

ישראל קלרמן:

פנימי, אבל בשביל זה אתה צריך להגיד לי מה,

יהודה פרוידגר:

אני מקשיב לו, אני מקשיב לדברים,

ישראל קלרמן:

זה אני מדבר איתה,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

יש בעיה עם זה?

אמנון ארבל:

ישראל, יש בעיה עם זה, כן.

ישראל קלרמן:

לא, יהודה, אתה,

אמנון ארבל:

אני אומר לך שיש בעיה עם זה,

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה שהיא תענה לי.

אמנון ארבל:

תעני לו בבקשה.

יפית סעדו:

יש בעיה עם זה,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? לא, מה הבעיה? תסבירי, אני מבקש מכולם, לא,

צחי ברים:

אמי,

ישראל קלרמן:

הוא העלה את זה, אני לא מדבר עליו, על כולם את הדבר הזה שירכזו את זה, מה הבעיה?

יהודה פרוידגר:

זה מה שעושים,

יפית סעדו:

כשאתה אומר לכולם, זה לא כאלה שהתנגדו,

ישראל קלרמן:

כולם כל הבעלים,

אמנון ארבל:

ישראל, אתה אומר דברים שהם בלתי אפשריים, תקשיב,

יהודה פרוידגר:

אתה אומר דברים שהם לא אפשריים,

יפית סעדו:

כל כך הרבה בעלים,

אמנון ארבל:

תסתכל רגע, תסתכל,

יפית סעדו:

הוא עשה את מה שהוא יכול השמאי, בחן את כל ה - ,

ישראל קלרמן:

כן? אז למה הוא נתן לאחד פה, ואחד שם?

אמנון ארבל:

ישראל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

והוא אומר לי זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב, תסתכל רגע, זה המצב, המצב הקיים היום, זאת התב"ע, החלקות האלה, זה כל הדבר הזה,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אתה רואה כמה חלקות יש פה? עשרות,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

לא ניתן לתת מענה לכולם, שכל אחד יקבל קרוב ככל האפשר,

ישראל קלרמן:

ככל האפשר לאיפה?

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

במצה היוצא,

ישראל קלרמן:

לא במצב היוצא, אני שואל,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב, תקשיב עד הסוף,

יוחנן וייצמן:

בנכנס,

אמנון ארבל:

לא ניתן לתת מענה, שכולם יקבלו קרוב ככל האפשר, למה יש פה חלקות, יש פה חלקות, בכל החלקות האלה שיש פה, זה חום וירוק בתוכנית, צריכים לקבל איפה שהוא פה, בסדר? קרוב ככל הניתן הזה זה שיקול אחד,

ישראל קלרמן:

קרוב ככל הניתן, למה?

אמנון ארבל:

תקשיב רגע,

ישראל קלרמן:

אתה לא נותן,

אמנון ארבל:

קרוב ככל הניתן,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

למיקום המקורי שלהם, אז זה ברור מאליו.

אליעזר ראוכברגר:

במצב הנכנס.

אמנון ארבל:

מה זה למה?

אליעזר ראוכברגר:

במצב הנכנס, מה השאלה בכלל?

ישראל קלרמן:

אני,

אמנון ארבל:

עכשיו הרגת אותי לגמרי,

ישראל קלרמן:

לא, המקורי שלהם, כל אחד,

אמנון ארבל:

אם פה החלקה שלו, קרוב ככל הניתן זה פה, בסדר? אבל פה אי-אפשר יש פה שצ"פ, אז גם פה זה הכי קרוב גם מכאן, מפה אפשר, מפה אפשר, אז הגענו לפה, נכון? אז זה שיקול אחד מאוד בולט, יש עוד שיקולים, דברים אחרים בשביל זה לא אני, ולא אתה שמאים, יש שמאית עירונית (לא ברור) תשובה עם כל ההסתכלות, זה הגיע פה לדיון.

יפית סעדו:

א', אנחנו כותבים את זה,

יוחנן וייצמן:

תראי, אני שואל, הם העלו פה סוגיות, להפחתה, אני יודע בגלל, בגלל מוסד ציבורי, ברור שיש הפחתה, זאת אומרת אנחנו לא חולקים על ה - ,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, אבל אני שואל,

יוחנן וייצמן:

שוב אני לא,

ישראל קלרמן:

איך זה יכול להיות, לא ביקשתי, ביקשתי שנותנים להם במקום השני ייתנו להם ביחד.

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון מה שאתה אומר,

ישראל קלרמן:

למה? זה מה שאני שואל,

אמנון ארבל:

זה קרוב ככל הניתן זה המצב הנכנס שלהם היום, הכי קרוב,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אבל המקום, תראה שתי מקומות ביחד,

אמנון ארבל:

אבל אם זה לא אפשרי, כי יש שיקולים אחרים של ריכוז זכויות בעלים למשל.

יוחנן וייצמן:

הדבר הכי חשוב,

אמנון ארבל:

מגיע לו אחוז מסוים, מגיע לו נגיד 54%, ולהם מגיע 5% פחות 5%, לא יכול להיות שכולם יקבלו את ה - 5% איפה שניתן, נכון?

ישראל קלרמן:

לא קשור לינתן, (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל אי-אפשר, זה סוג של פאזל.

יפית סעדו:

המיקום שלהם לבין המבנה ציבור,

ישראל קלרמן:

זה אני לא יודע,

אמנון ארבל:

אפשר להפסיק את ההקלטה? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן טוב, חברים, אנחנו מקבלים החלטה, בהתאם להמלצת מהנדס העיר?

צחי ברים:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, אוקי כולם פה אחד, תודה.

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

חכה רגע אמי, תפעיל הקלטה, טוב, חברים, סיימנו את ההפסקה. אנחנו חוזרים לסדר היום, אמי תוכנית 4 בסדר היום, גבעת משואה, קדימה.

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אל תפריעו לאמי בבקשה.

תוכנית 1374511

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1374511, זה תוכנית שאני מזכיר לכם, שמענו פה את המתנגדים, זה התוכנית שהוסיפה הרחבה בגבעת משואה, שתי יחידות דיור, בשני הצדדים,

יוחנן וייצמן:

תרשמי שאני בחוץ.

מיכל כהן:

אוקי,

אמנון ארבל:

תרשמי שווייצמן בחוץ. אנחנו לא קיבלנו החלטה, ובדיון האחרון קיבלנו איזה שהוא מכתב מהיזמים שהתייחס למעשה ל - , לקונסטרוקציה, או איזה שהוא חוות דעת, הוועדה החליטה לשלוח את חוות הדעת הזאתי למתנגד, וקיבלנו ממנו מכתב, והוועדה ביקשה בעצם לשמוע, זה המכתב צורף גם לכם, אני חושב, אבל בגדול, יש פה הסבר ארוך, התייחסות לאותה חוות דעת, שמסביר למה לא נכון, למה לא נכונה בגדול. הטענה העיקרית בעצם שהוא בעצם אומר, זה גם אני חושב שאמרתי את זה גם בדיון הקודם, שבעצם התוכנית היום מבקשת שטחי הבנייה אלה, אז זה כאילו ברור שאפשר לעשות אותה, כי התוכנית מבקשת אותם, רק השאלה מי, מי מרוויח מהם, היזם בשביל קומה למעלה שבונה למטה, או הדייר שבאותה קומה שבעצם זה בהמשך שלו, המלצה שלי לוועדה, כמו שהייתה גם פעם שעברה שהבאתי שכן לאשר את התוספת של הצד שלא התנגד, ובצד שכן מתנגד לא לקבל את התוספת, גם לאור המכתב, וגם לאור מה שאני אמרתי לפני זה.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

המלצת הוועדה,

אליעזר ראובברגר:

מקובל על כולם? המלצת מהנדס העיר, כן, מקובל מאושר? הלאה,

תוכנית 529ב

אמנון ארבל:

אוקי, תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 529ב,

ישראל קלרמן:

איזה?

אליעזר ראובברגר:

5, 5,

מיכל כהן:

עכשיו אנחנו ב – 5,

אמנון ארבל:

תוכנית 529ב,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

אליעזר ראובברגר:

חצי שעה אתה,

ישראל קלרמן:

שמתחילים,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא אני אמרתי את זה,

מיכל עכשיו אנחנו ב – 5,

ישראל קלרמן:

עד מתי?

אמנון ארבל:

העמוד הראשון.

אליעזר ראובברגר:

קדימה נו.

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 529, זה תוכנית בינוי בחיי אל – מדאראש בערב – אלסוואחרה, תוכנית שמבקשת לבנות בניין 6 יחידות דיור, זה תואם, בגדול אנחנו מאשרים את התוכנית הבינוי, זה מגרש מגורים.

חיים כהן:

מדאראס.

תוכנית 1190800

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום, תוכנית 1190800, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בעין אלזזה, היא הייתה פה כבר בוועדה פעם אחת לפני איזה חודשיים, הוועדה ביקשה להוריד מסדר היום שנשב עם חלק מחברי המועצה, הייתה לי ישיבה איתם,

יוחנן וייצמן:

מצטרפים?

אמנון ארבל:

כן, הסיכום היה שאנחנו כן יכולים להצטרף, כן, יכולים, (לא ברור) שהוא שולח כל הזמן מיילים, ואז הוא שולח כל הזמן מיילים, שהוא מבקש שלא ישלחו לו במיילים את כל ההתנגדויות, אלא ב - , רק בפרונטאלי, בדואר. מדובר על מתחם גדול, שבגדול עושים התחדשות עירונית, מציע הרבה הפרשות לצורכי ציבור, הסיכום היה, וזה כתוב גם בהמלצה, שלמעשה אנחנו, אנחנו מצטרפים לתוכנית היותר גדולה ורחבה.

יהודה פרוידגר:

ישראל, בסדר,

עמנואל זלטס:

אמרת מהנדס העיר אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם להגיב תלונה למשטרה. נו, תמשיך. הלאה, הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

כתבנו כמו שאתם רואים בהחלטה, שהוועדה מבהירה כי היא מצטרפת לתוכנית הכוללת לחלופה רחבה שהוצגה, שזה כוללת את כל הפארק, כוללת יצירת פארק משמעותי בחלק הזה בתוכנית, אנחנו מבקשים מהוועדה להצטרף, וזה הסיכום. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית, סליחה 7 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

7,

אמנון ארבל:

7,

אליעזר ראוכברגר:

7,

אמנון ארבל:

7, 7,

אדיר שוורץ:

על יאנוש קורצ'ק מכולם דילגת?

תוכנית 1497809

אמנון ארבל:

אתה רואה? תוכנית 1497809, תוכנית בסמכות המקומית יאנוש קורצ'ק,

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו בוועידה עם (לא ברור), הוא שאל אולי על אלדד, אמרתי לו שדיברנו אתמול ביחד,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה סיכום, סיכום,

אליעזר ראובברגר:

דיברנו אתה ואני ואלדד וזה בסדר.

אמנון ארבל:

גם השאלה,

אליעזר ראובברגר:

בהתאם לסיכום.

אמנון ארבל:

כן. תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1497809, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית יאנוש קורצ'אק 23, תוכנית שמציעה תוספת קומות ויחידות דיור חדשות להשכרה ביאנוש קורצ'אק, מדובר על מתחם שהוא מתחם, תוספת של 12 יחידות דיור, 24, מ – 12 ל – 24. אנחנו המלצנו לוועדה לדחות את התוכנית, מדובר בכחולים בקריית יובל שעד היום למעשה לא חרגנו באף אחד מהכחולים, לכן גם פה המלצנו לדחות.

אליעזר ראובברגר:

כן, אני, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לנו כמה שמה, להוסיף קצת, עוד דירות, דירות להשכרה, מה רע?

אמנון ארבל:

אז אני, אני אענה, תוכנית אב יובלים גנים כמו שאתם מכירים, מדברת על כרגע תוספת של בערך 12 אלף יחידות דיור בשכונה, זה אחד הדברים ששמרנו, אני עונה אז תקשיבו. התוכנית אב דיברה על המתחמים האדומים, שצריכים פינוי בינוי הכי קשים, הכתומים שזה רוב השכונה, וקרקע שלא מיועדים לציון משמעותי. עד היום קידמנו הרבה מאוד תוכניות כמו שאתם יודעים, בערך 8000 שם, קרוב ל – 12 אלף יחידות, אבל וייצמן, אתה שואל שאלה ולא מקשיב, זה לא יפה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני כל הזמן מקשיב לך, עד היום לא אישרנו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שעד היום לא אישרתם,

אמנון ארבל:

לא, זה לא שלא אישרנו. אני אומר בתוכנית אב היום מדובר על תוספת של, דיברנו על 8000, כנראה 12 אלף יחידות דיור, והכחולים רוצים לשמור אותם כבנייה נמוכה, ולא כבנייה אינטנסיבית, ולכן עד היום לא פרצו בשום מקום את הכחולים, זאת ההמלצה.

ישראל קלרמן:

זה נמוכה,

אמנון ארבל:

היום אושר 4 קומות, הוא רוצה 8, זה כפול.

ישראל קלרמן:

ליד,

אמנון ארבל:

המדיניות היא 160%, הוא רוצה 282.

ישראל קלרמן:

ליד, לא, שאישרתם, בסדר.

אמנון ארבל:

הבעיה שאתה לא מקשיב למה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

מקשיב, הכחולים וכל,

אמנון ארבל:

אז מה אתה אומר לי ליד אישרתם?

ישראל קלרמן:

בסדר, אני לא יכול להגיד אבל שזה, משהו מטורף,

אמנון ארבל:

אני אמרתי משהו מטורף?

ישראל קלרמן:

8 קומות ליד זה, נכון זה ממול רק. כחולים וזה,

אמנון ארבל:

אני אמרתי משהו מטורף?

ישראל קלרמן:

כן, אמרת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר,

ישראל קלרמן:

למה להכפיל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שעד היום לא אישרנו בכחולים,

אמנון ארבל:

זה תוספת,

ישראל קלרמן:

ציפוף יתר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני,

ישראל קלרמן:

זה ציפוף יתר, אני,

אליעזר ראובברגר:

אני כדרכי עם ההמלצה פה,

ישראל קלרמן:

פשרה.

אליעזר ראובברגר:

פשרה, ל – 6,

יוחנן וייצמן:

יללה שלום,

ישראל קלרמן:

גם אני.

אליעזר ראובברגר:

6, אבל, ואני גם, אני דיברתי על זה דרך אגב עם אמי לפני כן גילוי נאות, אמי אמר לי שהוא לא מסכים, אבל אני נשארתי בעמדותי, בכל אופן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

הוועדה כפשרה, רק, אתה רוצה אמי,

אמנון ארבל:

להראות הנספח?

אליעזר ראובברגר:

להראות את ה - , את הנספח כמו שזה, או שאתה זוכר מה שאני אמרתי לך שאני רוצה?

אמנון ארבל:

אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

כי יש שמה, יש שמה את הקומה העליונה שהיא בנסיגה, את זה מורידים לגמרי. ובקומה מתחת רק,

ישראל קלרמן:

נסיגה,

אליעזר ראוכברגר:

חצי, נסיגה, כן שיהיה מרפסת גג כזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

בתוכנית האב (לא ברור)?

צחי בריס:

אני רואה שאתה עובד קשה,

אמנון ארבל:

אז למה להפקיד?

יוחנן וייצמן:

מה? זה להשכרה, למה לא להוסיף?

אליעזר ראוכברגר:

למה? א' להשכרה, ב' זה כמו שאמר ישראל, בוא הכל מסביב, צמח אני לא יודע מה, רק 6 קומות?
זה עדיין, גמד של גמד. הוא רצה 8, אמרתי לו, לא יודע, פריצה כמו שהוא אומר זה, ניתן לו באמצע,
נו.

אמנון ארבל:

לא אכפת לי מגובה קומות, אני אומר לך, הנה זה החתך,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה את זה, את זה, איפה?

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה החתך הרלוונטי, זה הרחוב וזה החלק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מה שאתה, מה שהיה, מה שהראית לי,

עמנואל זלטס:

לך לחזית, לחזית,

אמנון ארבל:

זה זה אליעזר,

אדיר שוורץ:

אמי, יש פה אפשרות ל - ,

אמנון ארבל:

אמרת פה להוסיף שתי קומות ופה קומה אחת, זה מה שאתה אמרת לי, לעשות 4 פה,

אליעזר ראוכברגר:

פה,

אמנון ארבל:

ו - 6 פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה סגירה של מרפסות, זה, בוא נראה ככה, הקיים זה פה עד לכאן ככה,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

זה הקיים, אז זה בעצם סוגר את הקיים ומיישר,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

ואז אמרנו להוסיף, את זה להוריד, סליחה פה להוריד, ואת זה להוריד, ולהוסיף כאן ככה,

עמנואל זלטס:

איך הקומה?

אמנון ארבל:

אז אתה מגיע ל – 6, יש לך פה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 כרגע,

אליעזר ראובברגר:

6,

אמנון ארבל:

8 עם זה.

אליעזר ראובברגר:

נכון, אנחנו מורידים,

אמנון ארבל:

ואז למטה להוסיף פה שתי קומות ופה קומה אחת, ואז יש לך פה 4 ופה 6,

אליעזר ראובברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם סוגר את הזה, כי הקיים פה,

אמנון ארבל:

כן, אז הוא מביא את זה ל – 7 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, אני אומר אבל זה לא תוספת בגובה,

עמנואל זלטס:

הקומה כבר קיימת פה בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

הקומה פה בצד הזה קיימת.

אמנון ארבל:

נכון, תוספת בחתך,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מוסיף אותה פה,

אמנון ארבל:

בגלל הפרשי הטופוגרפיה אז תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

בחתך,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר זה כאן, אז פה אמרנו להוסיף את זה ככה, משהו כזה. להוסיף את זה, ופה יהיה כאילו מרפסת גג.

עמנואל זלטס:

כמו המגרש הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך תתרגם את זה ל - , להחלטה.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אדיר שוורץ:

אמי, יש פה, במידה והיינו פוסלים יש פה הזדמנות ל - , לתכנון מתחמי כזה?

אמנון ארבל:

לא, זה כל המתחם הוא מתחם כחול, שלא מיועד לבנות מעבר ל - 4 קומות, ו - 160% לכן התשובה היא - לא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני חושב שבכל המתחם נתנו 6 קומות, לא יקרה, לא יקרה שום, דרך אגב מבחינת הנצפות הצד השני הוא היותר בעייתי. כי זה הולך לוואדי,

אמנון ארבל:

הבנתי. אני רק אגיד אליעזר, מילה אחת, אני חושב שלא, שלא מובן לגמרי, כי בסופו של דבר המשמעות של מה ש - , כרגע הוא מוסיף פה 12 יחידות דיור, אז נוריד לו ויוסיף רק 8, אם תכפיל עכשיו את כל המגרשים שיש פה להוסיף לכל אחד עוד 8 יחידות דיור, גם מתקבל פה,

עמנואל זלטס:

כן, אבל זה השכרה, אל תשכח שזה השכרה.

אמנון ארבל:

גם השכרה אנשים גרים,

עמנואל זלטס:

לא, ברור, השכרה זה חריגה ממדיניות באופן כללי בעיר.

אמנון ארבל:

מקומות שזה רלוונטי,

עמנואל זלטס:

בסדר,

אמנון ארבל:

לא בכל מקום,

ישראל קלרמן:

למה זה לא רלוונטי פה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני חושב שכן,

אמנון ארבל:

הסברתי למה, אתה לא מקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

כשנקבעה המדיניות של 4, שנקבעה המדיניות של 4, אף אחד לא חשב שכל קריית יובל יהיה 30, ו - 40,

אמנון ארבל:

עזוב, זה כן חשב אליעזר, בגלל, בגלל כל ההתחדשות העירונית קבענו את הכול לכחולים, כי זה (לא ברור) שמענו אדומים וכחולים יקבלו פינוי בינוי, לשמור על (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל בכתומים כבר פרצנו הכול,

אמנון ארבל:

נכון, אבל באמת דיברתם התחדשות עירונית. בסדר אני,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, 8.

תוכנית 1438746

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1438746,

ישראל קלרמן:

לא צריך שכירות, מה הסברת שלא צריך שכירות?

אליעזר ראובברגר:

לא,

אמנון ארבל:

מי אמר שהוא רצה שכירות? אמר עמנואל,

אליעזר ראובברגר:

ממוצע,

אמנון ארבל:

שאל עמנואל, שאנחנו חורגים במקומות אחרים בעיר בגלל,

אליעזר ראובברגר:

בהתאם למוצע,

אמנון ארבל:

בגלל, אמרתי שזה לא נכון בכל מקום.

ישראל קלרמן:

למה זה לא נכון? זה אמרת שהסברת.

אמנון ארבל:

כי פה החשיבות לשמור על המרקם. כי לצד זה שקריית יובל מאשרים 40 קומות באזורי פינוי בינוי באדומים, הכחולים רוצים לשמור כחולים,

ישראל קלרמן:

אני רוצה גם שכירות,

אמנון ארבל:

אבל אין לך בסוף,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

בסוף מענה לצורכי ציבור בשכונה, אני שמעתי ואני מבין, אבל אתה לא מקשיב למה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

אז למה לא ללכת עם הראש של אדיר, סוג של תכנון מתחמי על הכחולים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שאין אפשרות,

אמנון ארבל:

כי אתם (לא ברור) עוד אלפי יחידות דיור פה,

אדיר שוורץ:

לא, זה לא מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוסיפים עשרות אלפי יחידות דיור, פה (לא ברור),

אמנון ארבל:

כי היום יש פה וילות היום,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה,

אמנון ארבל:

אז בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 8, בואו חברים, אתם שכחתם שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

יללה.

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה כאילו אנחנו ב – 30:10 בבוקר עכשיו.

אמנון ארבל:

רגע המחשב שלי התנתק, אז שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא אנחנו רק בתוכנית 8, ואפשר להגיע, עד כמה?

אמנון ארבל:

43,

מיכל כהן:

43,

אליעזר ראוכברגר:

43, ועוד מוזמנים, ועוד ויכוחים, כן ברוך השם.

אמנון ארבל:

תוכניות גדולות, הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

תוכניות גדולות,

אדיר שוורץ:

ועוד חתונה,

אליעזר ראוכברגר:

רותם,

מיכל כהן:

ב – 7 אתה מתנגד?

רותם פסו:

מה פתאום,

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל איפה ללכת עוד מעט באולם נעצר.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

יש הפגנה,

יוחנן וייצמן:

היום יש הפגנה?

ישראל קלרמן:

במגרש הרוסים,

עמנואל זלטס:

כן, כן, יש הפגנה.

אמנון ארבל:

הצעת פשרה להוסיף שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יללה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שתי קומות לעשות במקום 8, 6 כן, זה מה שאני הצעתי. כמו תמיד, אני תמיד הולך בדרך כלל בפשרה. הלאה, 8,

אמנון ארבל:

המחשב שלי נתקע, עוד דקה. תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1438746, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תכלת מרדכי 15, תוכנית שמציעה תוספות והרחבות דיור ו – 8 יחידות דיור בבניין, ישבנו איתם כמה פעמים, אין לה פתרונות לא לחנייה, המלצנו לדחות את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

חנייה,

עמנואל זלטס:

לא, היה פה חנייה,

אמנון ארבל:

לא, חנייה שהיא מציעה,

עמנואל זלטס:

מעלית כזו,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה לא.

יוחנן וייצמן:

זה כן, זה כן פה.

אמנון ארבל:

זה לא פה, אין פה שום מעלית, יש פה היום כרגע שתי חניות שהם מציעים,

צחי ברים:

אין עכשיו מעלית, היא מציעה כרגע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

היא מציעה,

יוחנן וייצמן:

למה צריך שם חניות, זה 100 מטר מרכבת.

ישראל קלרמן:

תתקן את סעיף 1, תדע.

צחי בריס:

לא, אני כן אבל, יוחנן, אתה מדבר על לפטור בכלל.

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי בריס:

אבל אני מדבר על פתרון שיש, מתקן אוטומטי שרוצה לעשות שמה, תהיה חנייה,

אמנון ארבל:

לנו לא הציע שום פתרון חנייה,

עמנואל זלטס:

זה אחד שראיתי,

אמנון ארבל:

תקראו, אני לא יודע אם קראתם את ההמלצה,

ישראל קלרמן:

קראתי, קראתי,

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית לא טובה, עם הרחבות לא טובות, עם בנייה בזיז, עם בנייה על עמודים, בלי מקומות חנייה,

עמנואל זלטס:

אפשר לצמצם אגב את הבנייה בזיז,

אמנון ארבל:

וייצמן, אם היה דיון מעשי הייתי יכול לענות לך, אבל כאילו זה לא דיון מעשי, מה הבעיה בזיז? מה הבעיה שאין חנייה? מה הבעיה שזה? אין בעיה,

ישראל קלרמן:

לא, חנייה יש,

יוחנן וייצמן:

אני מתנגד כאילו (לא ברור),

אמנון ארבל:

אין פתרון חנייה שהוצג לנו,

ישראל קלרמן:

הוא הביא אישור תנועה.

צחי ברים:

אמי, אמי, אתה לא שמעת, ולי אין בעיה,

אמנון ארבל:

חבר'ה תחליטו מה שאתם רוצים, מה אתם רוצים להחליט?

ישראל קלרמן:

למה אתה אומר לו, מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מה כתוב כאן?

יוחנן וייצמן:

נהיה פה הסדר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) של מהנדס.

עמנואל זלטס:

אמי, תפתח רגע את הנספח בינוי שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע כזה דבר,

אמנון ארבל:

חבל על הזמן, נו,

עמנואל זלטס:

לא, לא, ברצינות. צריך,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אם יש פתרון חנייה, אין פתרון חנייה, בוא נראה, אם יש פתרון חנייה,

אמנון ארבל:

ישבתי עם אדריכלית שלוש פעמים, ולא מצאתי פתרון, אתה תמצא פתרון?

ישראל קלרמן:

יש,

עמנואל זלטס:

כתבת פה, אתה כתבת שיש פה חנייה,

אמנון ארבל:

שלוש ישיבות,

יוחנן וייצמן:

הוא מציע איזה פתרון,

צחי ברים:

הוא מציע פתרון,

ישראל קלרמן:

מי זה הוא?

יוחנן וייצמן:

האדריכל,

אמנון ארבל:

זה אדריכלית, זה לא אדריכל,

פנחס רוטנברג:

אדריכלית כותבת שע"פ נספח התנועה, ניתן להציג פתרון למתקן אוטומטי,

אמנון ארבל:

אז למה היא לא הציגה לנו עד לפני הדיון?

פנחס רוטנברג:

אני לא יודע, אולי זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

שלוש פעמים ישבתי איתה.

צחי ברים:

אמי אתה רוצה לשמוע למה?

פנחס רוטנברג:

לפי (לא ברור).

צחי ברים:

היא חשבה שאפשר לפתור את זה כמו שהוא אמר לך,

אמנון ארבל:

אז תפתרו את זה, אז אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

בוא נפטור,

אמנון ארבל:

תקבלו החלטה לאשר את התוכנית. סבבה.

ישראל קלרמן:

לא, כן, מה?

צחי בריס:

אמי, אבל,

ישראל קלרמן:

אני רוצה להגיד לך מה,

צחי בריס:

הסברתי לך שאין דבר כזה, והיא תביא פתרון של מתקן אוטומטי,

אמנון ארבל:

אז מה אתה רוצה לדון עכשיו?

פנחס רוטנברג:

מה אתם רוצים לתקוע פה מתקן?

יוחנן וייצמן:

כן, למה צריך (לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

אז עושים את זה בכל העיר,

ישראל קלרמן:

נכון, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אפשר לפטור, זה 100 מטר מרק"ל, מה? באמת.

אליעזר ראובברגר:

זה לא 100 מטר,

יוחנן וייצמן:

זה 100 מטר, רוצה למדוד?

צחי ברים:

יוחנן, אני גם רוצה שיפטרו את זה, זה לא 100 מטר מרק"ל.

יוחנן וייצמן:

זה 100 מטר מרק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא 100 מטר מרק"ל,

יוחנן וייצמן:

100 מטר מיואל שמגר,

אמנון ארבל:

למה להתווכח על עובדות אבל? חבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא 100 מטר, זה לא 100 מטר,

פנחס רוטנברג:

איזה מספר זה?

אדיר שוורץ:

אמרת על גבעת השקד.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רק"ל.

יוחנן וייצמן:

מהצומת, לא,

אליעזר ראוכברגר:

צומת, צומת כן,

צחי ברים:

זה תכלית מרכזי גם,

אמנון ארבל:

זה המיקום,

אליעזר ראוכברגר:

לפי דעתי זה לא 100 מטר, אבל בוא נראה,

דובר לא מזוהה:

יש מצב.

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עד לצומת.

עמנואל זלטס:

תעשה משולב, אמי. תעשה משולב. כן, כן.

אמנון ארבל:

זה הרק"ל?

עמנואל זלטס:

עם ה – GIS,

יוחנן וייצמן:

לא, הרק"ל היא בצומת.

אמנון ארבל:

זה ירמיהו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר פה הרק"ל.

אמנון ארבל:

קו אווירי אתם רוצים?

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה החוק,

אמנון ארבל:

170 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

175 מטר.

יוחנן וייצמן:

170 עד סוף הצומת,

אליעזר ראוכברגר:

175. נו, לא, איך אמר? לא עושים לפי קו אווירי, רוצים כמה צריך ללכת. כמה היא צריכה ללכת,

אמנון ארבל:

לא אווירי,

אליעזר ראוכברגר:

בן אדם מבוגר, כיסא גלגלים, כמה הוא צריך ללכת.

אמנון ארבל:

אז זה 320,

יוחנן וייצמן:

בסדר, גם פחות מ – 300,

צחי ברים:

היא חשבה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רק"ל.

צחי ברים:

אבל יש מתקן אוטומטי,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז שנייה,

ישראל קלרמן:

תעבור לסעיפים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

הנה אני אומר,

ישראל קלרמן:

סעיף 2 יותר, (לא ברור) ממ"דים, יש פה חנייה, למה,

צחי ברים:

ברור שבכפוף לזה, אין בעיה.

ישראל קלרמן:

אני לא תמיד שואל,

אמנון ארבל:

אם אתם אומרים לשיטה שהתוכנית לא טובה, אבל בוא נחליט החלטה, ואחרי זה נתקן, סבבה. אני
חבר'ה מה לתקן, אני מתקן.

ישראל קלרמן:

אני אומר עוד פעם, 2,

אמנון ארבל:

יש דברים אני אתכם, כי אתם אטומים, אז בסדר.

ישראל קלרמן:

שתיים, היא תביא את ה - , היא תביא את ה - ,

אמנון ארבל:

מה לכתוב? אין מה? להפקיד את התוכנית?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

להמליץ לוועדה המחוזית להפקיד את התוכנית?

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

לא, אבל בכפוף, היא צריכה להביא לנו את הפתרון,

ישראל קלרמן:

בוודאי הוא טוען את זה, שנייה,

צחי ברים:

צריך להגיד לה את זה,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, עושים עכשיו סעיפים, 1 תמחק. 2 קביעת פתרון.

רותם פסו:

אין דרך להגיע,

ישראל קלרמן:

3,

אמנון ארבל:

למה 1 למחוק? תתייחס ל – 1 בבקשה.

ישראל קלרמן:

כי אתה אומר ש - ,

אמנון ארבל:

תתייחס ל - 1,

ישראל קלרמן:

תוכניות מהותיות אשר,

אמנון ארבל:

תגיד למה אני מוחק.

ישראל קלרמן:

אני שואל, אני שואל אותך מה, תסביר לי אותה, שבמהלך בדיקתה, (לא ברור) מסמכים מתוקנים שאינם נותנים מענה מספק להערות שנמסרו.

אמנון ארבל:

אני רוצה הסביר,

צחי ברים:

אני אגיד לך למה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לאשר את זה, איך אתה רוצה?

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה, אתה אומר להפקיד,

צחי ברים:

הוא שואל שאלה טובה אמי,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר להפקיד,

אמנון ארבל:

שאלה, שאלה גרועה, אין בעיה,

ישראל קלרמן:

לא, אני חייב מהתוכנית, הוא אומר לדחות.

צחי ברים:

אני, אני אענה לך תשובה,

אמנון ארבל:

חבר'ה, אני לא מתווכח, תגידו מה לכתוב וחבל על הזמן.

אליעזר ראובברגר:

בשעות כאלה לא מתווכחים.

ישראל קלרמן:

נותן פתרון חנייה,

אמנון ארבל:

זה חסר טעם פשוט,

ישראל קלרמן:

אמי, הוא נותן פתרון חנייה,

אמנון ארבל:

חבל על העצים שלי,

ישראל קלרמן:

היא תיתן פתרון חנייה,

אמנון ארבל:

מה לכתוב? לא מציעה פתרון חנייה, מה לכתוב?

ישראל קלרמן:

שתיים, התוכנית מציעה תוספת של 8 יחידות דיור ו - ,

אמנון ארבל:

כן, מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

התוכנית תיתן פתרון, התוכנית תיתן פתרון ליחידות הנוספות,

צחי בריס:

במתקן אוטומטי.

אמנון ארבל:

זה התקן, מה?

ישראל קלרמן:

אז אין תקן, אוטומטי,

צחי בריס:

מאושר ע"י מחלקת חנייה.

יוחנן וייצמן:

רגלית,

רותם פסו:

כמו בהלל?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

שלוש, איפה נמצא צובר הגז?

יהודה פרוידגר:

אין חלונות,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע?

עמנואל זלטס:

אמי, יש לי רעיון, יש לי אמי,

אמנון ארבל:

זה מופיע בכל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

על כל סעיף? אתה בדקת את זה?

אמנון ארבל:

כל זה,

עמנואל זלטס:

אמי, זה מגיע למחוזית, זה לא סמכות שלנו, בהתאם לתקן, כן, כן,

אמנון ארבל:

יללה, כן, מה עוד? הלאה.

עמנואל זלטס:

אז תוריד את זה,

ישראל קלרמן:

עכשיו מרפסות זיז אני מסכים איתך, 4, מרפסות זיז יבוטלו ולא יהיה מרפסות על עמודים, ויהיה רק מרפסות גג, להריסה יסומן להריסה. בזה הוא צודק, סליחה,

עמנואל זלטס:

מרפסות סוכה לכולם,

יהודה פרוידגר:

ליד בית העם? שבונים,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שהיא תעשה את זה,

עמנואל זלטס:

תכנון צל לכל מרפסות סוכה,

אמנון ארבל:

אתה לא חושב שיעשו את זה לפני שהם מגישים תוכנית?

עמנואל זלטס:

חד-משמעית,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוריד מסדר היום?

אמנון ארבל:

לא, אני רוצה לדחות אותה, כי התוכנית גרועה,

ישראל קלרמן:

לדחות, אני לא רוצה,

אמנון ארבל:

למה לא? תסביר לי,

יוחנן וייצמן:

הם צריכים לשפר,

ישראל קלרמן:

כי אפשר לאשר,

אמנון ארבל:

אתה לא יודע מה אתה הולך לאשר אבל,

ישראל קלרמן:

אז לכן, אז תוריד מסדר היום,

אמנון ארבל:

אז זה שיטה חדשה לבחון תוכניות? בשביל מה?

ישראל קלרמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

בשביל מה יש דרג מקצועי?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

נביא לוועדה, תחליט מה שאתם רוצים, אבל יש מועדים בחוק, למה הבאת את זה? כי היה לי משעמם בבוקר, אמרתי מה נעשה היום, נביא תוכנית לדחייה,

ישראל קלרמן:

אני מבקש,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני כן הייתי הולך,

עמנואל זלטס:

לדחות את ההכרעה, להגיש את כל זה,

ישראל קלרמן:

לכן אמרתי,

עמנואל זלטס:

את כל זה,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר, אז אמרתי לדחות את ההכרעה,

עמנואל זלטס:

להגיש את כל זה,

יוחנן וייצמן:

יללה,

עמנואל זלטס:

אמי יראה את זה לפני זה,

ישראל קלרמן:

לדחות את ההכרעה, להוריד מסדר היום זה מה שאני התכוונתי,

צחי ברים:

מקסימום (לא ברור) לוועדה,

עמנואל זלטס:

נגיד להם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה סמכות מקומית, לא מחוזית.

אמנון ארבל:

זה סמכות מחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא מקומית? הגישה מחוזית.

אדיר שוורץ:

כל מי שהוציא משכנתא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא 13, אני לא מדבר.

יוחנן וייצמן:

יללה שלום.

אמנון ארבל:

אתם לא מבינים,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתם לא מבינים, אתם הציבור שלכם,

עמנואל זלטס:

צדיק טוב לשכנו, אז אני אכתוב לשכנו?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך אחר כך, אני אגיד לך אחר כך מה אני רוצה להגיד,

עמנואל זלטס:

תכתוב עד 2 מטר, תכתוב שיהיה, עד 2 מטר,

פנחס רוטנברג:

לא הבנתי, אתה כותב את כל ה - , מה שאתה רוצה ואחר כך,

עמנואל זלטס:

לדחות את ההכרעה שיראו לו את זה אבל. תכתוב, לא, שנייה, שנייה ופתרון סוכה לכולם אבל, שלא אחד ייקח מהשני.

פנחס רוטנברג:

את הדירות הקיימות כבר, שלא יצמצמו את המרפסות,

עמנואל זלטס:

פתרון סוכה שיהיה לכל הבניין,

יוחנן וייצמן:

9,

צחי ברים:

לא 9, 6.

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

בסדר, תשאיר,

צחי ברים:

6, 6,

אליעזר ראוכברגר:

מה 6?

עמנואל זלטס:

13 שהוא מעבר לזה?

אמנון ארבל:

איזה?

עמנואל זלטס: מרפסות סוכה מעל,

צחי ברים:

הוא רוצה לבטל, הוא יבטל, לא, הוא מבטל את הזדמנויות, עמנואל, הוא מבטל, את הזיו.

עמנואל זלטס:

שנייה,

צחי ברים:

עמנואל, לא,

עמנואל זלטס:

הנה,

אמנון ארבל:

זה זיו, צריך,

עמנואל זלטס:

אז אולי תוריד את זה, ותכתוב למעלה בקוד לדחות את ההכרעה, להגיש לפי זה.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתה אומר שגם לא מחוזית בעצם,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז לכן חייבים אותך, אז בוא ישבו איתך, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

לא, הכול לא בסדר, לא יכול להיות שהם מגישים תוכנית לא טובה, בסמכות הוועדה המחוזית, עומדים שם בתנאי סף, ואז בא והוא אומר - זה בכלל מקומית, ואני רוצה לתקן את הכול,

עמנואל זלטס:

לדחות את ההכרעה?

ישראל קלרמן:

לא, בתיאום גם, אתה עושה לפני זה.

עמנואל זלטס:

במקום לדחות את ההכרעה, לדחות את הזה, בפרט זה מקומית, אמי, יש לפי זה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם זה מקומית,

עמנואל זלטס:

בסדר, אז תכתוב גם את זה לבדוק. ואז צריך לפנות אליהם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא טוענת עכשיו שהיא לא וועדה מקומית.

יוחנן וייצמן:

היא טוענת שהתוספות, מה?

ישראל קלרמן:

איזה זה זה? איפה 5?

יוחנן וייצמן:

אז הוא כותב שה – 60, אמי,

צחי ברים:

הסעיפים האלה, ראו את הקו אחרי,

יוחנן וייצמן:

60 ס"מ לצורך האחדה של החזית,

ישראל קלרמן:

גם לגבי (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אז מה?

צחי ברים:

תתנה את הסעיפים האלה, ושתביא את זה, רק בתנאים אלה,

עמנואל זלטס:

לא, הוא רוצה לראות את זה,

אמנון ארבל:

אז זה לא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שיהיה תכנון, אתה מגיע 5 מהדברים כן, בוא נראה איך זה משתלב.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים די, נמשיך לרוץ.

יוחנן וייצמן:

9,

אמנון ארבל:

לבדוק, לבחון את נושא סמכות התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

תוכנית 1307818

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1307818, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, כורזין 24, זה תוכנית שכבר הייתה בעצם בדיון בוועדה המקומית, בסמכות הוועדה המקומית, והיא עברה למחוזית כנראה בגלל עבירות בנייה, זה אותה תוכנית שבגדול הייתה המלצה שכבר קיבלנו פעם שעברה, עכשיו זה,

חיים כהן:

אז אתה מעביר?

אמנון ארבל:

לא, היא עברה לסמכות מחוזית,

ישראל קלרמן:

אז למה זה פה?

אמנון ארבל:

כי לעת הפקדה,

עמנואל זלטס:

חיים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

המלצה,

ישראל קלרמן:

המלצה?

אמנון ארבל:

אנחנו חוזרים על ההמלצה שקיבלת פעם שעברה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תוכנית 1539279

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1539279, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שמואל הנביא 73, זה תוכנית שכוללת ייעוד למוסד, הם מבקשים להגדיל את המוסד בצורה משמעותית, היום אנחנו החלטנו באזור הזה,

חיים כהן:

יש לנו,

אמנון ארבל:

שכן אפשר לאשר פה בנייה של עד 10 קומות, וגם פה המלצנו אפשרות להרחבה עד 10 קומות, והוצג ליושב ראש הוועדה.

אסף שגיא:

רק זה בתוך פולגון של זיהום קרקע, אז צריך פה סקר היסטורי, תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

אבל הם מוסיפים קומות לבניין הקיים,

אסף שגיא:

לפי אתר מינהל התכנון אתם רוצים,

אליעזר ראובברגר:

הם לא הורסים.

אסף שגיא:

אבל רשום גם בתת-הקרקע,

דובר לא מזוהה:

תוכנית 10?

אסף שגיא:

אני הבנתי שזה בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

איפה זה התוכנית? תראה איפה?

אליעזר ראובברגר:

אוקי אם יש משהו בתת-הקרקע,

אסף שגיא:

הנה רשום באתר בזה,

אמנון ארבל:

אני כותב (לא ברור) במייל, אז אני בודק,

אליעזר ראובברגר:

אם יש, אם אין, אין.

אסף שגיא:

רשום 8 מעל, ו – 2 מתחת.

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

8 של השתיים מתחת לקיים, אולי זה רק שיפוף, או,

אמנון ארבל:

אני פותח את הנספח, אליעזר,

אליעזר ראובברגר:

אם יש בנייה חדשה בתת-הקרקע,

אסף שגיא:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

ככל ש - , כן, ככל ש - ,

אסף שגיא:

סגור.

חיים כהן:

זה בשמואל הנביא?

ישראל קלרמן:

זה בכיכר,

חיים כהן:

זה בכיכר,

אליעזר ראובברגר:

מעל הצומת,

יוחנן וייצמן:

זה פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

לא כיכר זוועהיל ב - ,

יוחנן וייצמן:

לא כיכר זוועהיל ההוא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בשמואל,

יוחנן וייצמן:

לא איפה שהיה הפיגוע,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בזקס,

ישראל קלרמן:

זה לא בזק,

אליעזר ראוכברגר:

זה על הצומת של יחזקאל, ליד המזוזות,

חיים כהן:

על יד המזוזות,

אליעזר ראוכברגר:

זה מול המזוזות.

חיים כהן:

אבל זה שטח פרטי, זה בעצם החלוקה שעכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, צמוד למזוזות.

אמנון ארבל:

החצי השני כבר הפך לחום בתוכנית הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ועכשיו הופכים את החצי הזה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

לחום.

חיים כהן:

אני רק רוצה לראות (לא ברור). השטח הזה. לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני דרך אגב חשבתי, ורציתי את זה בהתחלה שמה כן.

אמנון ארבל:

כן, אז מה אתה רוצה לראות? חתך בינוי או?

חיים כהן:

לא, את הזה כן,

אמנון ארבל:

זה הקומה.

חיים כהן:

הדמיה של זה?

אמנון ארבל:

יש לי חתכים. בהדמיה.

אסף שגיא:

כן, רואים שזה, בתת-הקרקע, אמי,

חיים כהן:

מה גודל השטח,

יוחנן וייצמן:

כן, הולך להיות (לא ברור) בתת-הקרקע, כן, הוא,

אמנון ארבל:

חלקה בגודל של,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קיים היום?

חיים כהן:

וכמה קומות אתה נותן לו?

אסף שגיא:

הם אומרים להרוס ולבנות, לא?

אמנון ארבל:

317,

אליעזר ראוכברגר:

אם, בסדר, אז כמו שאתם אומרים כן,

אמנון ארבל:

10 קומות.

חיים כהן:

ממש,

אמנון ארבל:

אתה צודק סליחה, זה הריסה ובנייה מחדש.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם ככה, אז זה הוא צודק,

אמנון ארבל:

יש פה גם קומות מתחת, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

כן טוב.

אמנון ארבל:

בוא נראה,

חיים כהן:

בסדר, בסדר.

אמנון ארבל:

יש שתי קומות מתחת לקרקע, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

חדשות.

אמנון ארבל:

חדשות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. הלאה.

יוחנן וייצמן:

11 לדחות, 12 לאשר, 13,

ישראל קלרמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

צריך לקבל אישור מעמנואל, (לא ברור) הפרטית שלו.

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא.

עמנואל זלטס:

יוחנן, להגיד כן, אבל,

אמנון ארבל:

הנה כתבנו את זה, אני אסף. כתבנו את זה כבר בהמלצה.

אסף שגיא:

מצוין.

אמנון ארבל:

יופי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום,

אסף שגיא:

מה זה תיאום? להגיש סקר היסטורי נו,

עמנואל זלטס:

אפשר בתיאום, אותו דבר, מה זה משנה?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

תגיד ככה,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, בואו מהר להגיע ל – 26, הם מחכים בחוץ.

אסף שגיא: להגיש סקר היסטורי, ותוכנית דיגומים.

ישראל קלרמן:

אתה עושה את זה עכשיו?

אמנון ארבל:

אוקי.

תוכנית 1464346

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1464346, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, פינוי בינוי במשה
דיין 20 עד 22, תוכנית שמציעה רגע, איפה זה? יש לי בעצם מצגת קצרה.

יוחנן וייצמן:

מי צריך שם פינוי בינוי?

אמנון ארבל:

זה מגרש שיושב על רכבת קלה, לא חשבנו שיש בעיה עם פינוי בינוי עם מגרש שיושב על ציר רכבת
קלה, ולכן המלצנו להפקיד בתנאים מסוימים, לא חלופה שהם הציגו, חלופה אחרת, אבל,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה ראש העיר יצטרך לנסוע לאמריקה להתחנן למכור שם דירות, בוא. לא,

אליעזר ראובברגר:

די, די, אחר כך תתחרט שזה מופיע בהקלטה, בוא נו.

אמנון ארבל:

זאת היא התוכנית,

ישראל קלרמן:

סליחה,

אמנון ארבל:

אני רק מראה שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא ביקשו סליחה.

אמנון ארבל:

אני רק מראה שנייה רגע, זה ציר של רכבת קלה,

יוחנן וייצמן:

אני לא התחרטתי, אני לא חזרתי,

אליעזר ראובברגר:

די,

אמנון ארבל:

זה הציר של הרכבת הקלה זה ה - , זה לא מתחם אפילו זה בניין אחד, זה בתוכנית המתאר, זה הייעודי קרקע, יש פה בניין שנראה ככה, רק בניין של כמה? 1, 2, 3, 4, 5, 6 קומות, התוכנית מציעה למעשה, התוכנית שהוגשה בעמדה בתנאי סף זה הבניין, תוכנית שהוגשה למעשה ועמדה בתנאי סף הציעה להרוס את הבניין ולעשות פה שני מגדלים, אנחנו חשבנו שזה לא הגיוני מגרש כזה קטן לעשות שני מגדלים, וביקשנו חלופה אחרת, זה מה שהם ביקשו בתנאי הסף, אנחנו ביקשנו שיעשו מגדל אחד, ולא שניים, כי לצמצם את גם את השטחי השירות וגם את ה - ,

יהודה פרוידגר:

זה מול צרפתי? תגיד זה מול צרפתי?

אמנון ארבל:

הבנייה,

יהודה פרוידגר:

בערך?

אמנון ארבל:

ודיברנו,

ישראל קלרמן:

לא לא,

אמנון ארבל:

תוכניות, אני אראה לך,

עמנואל זלטס:

זה בצד של צרפתי,

אמנון ארבל:

קיבלנו חלופה שהיא עושה בניין הרבה יותר יעיל, עם 6 דירות בקומה, מגדל אחד, 160 יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו להפקיד, החלופה הזאתי מדברת, הוא גם אגב עשה חלופה כמו שאתה ביקשת, אליעזר של שני בניינים, אחד נמוך, ואחד גבוהה,

חיים כהן:

כמה הפרשות יש שמה?

אמנון ארבל:

הפרשות שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

150 דירות, מה יכול להיות?

אמנון ארבל:

כן, אני אגיד לכם, אגב (לא ברור) יחסית גדול, ציינו,

ישראל קלרמן:

כמעט 6?

אמנון ארבל:

5.7 שהוא גדול, וביקשנו לבחון לצמצם. מבחינת הפרשות,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות זה? אמי,

אמנון ארבל:

אמרתי, החלופה היא 30 קומות,

ישראל קלרמן:

נתת להם?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בהפרשה, כיתת גן ילדים, זהו.

עמנואל זלטס:

גם בית כנסת,

יהודה פרוידגר:

היציאה מהחנייה זה למשה דיין?

אמנון ארבל:

לא, יושב על ציר של רכבת הקלה, הכול מצוין,

חיים כהן:

כמה מטרים ה - ?

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגר:

היציאה מהחנייה ל - , למשה דיין?

אמנון ארבל:

היציאה לחנייה,

יהודה פרוידגר:

או מאחורה?

אמנון ארבל:

אני לא זוכר,

חיים כהן:

אמי, כמה מטרים הפרשה הוא?

אמנון ארבל:

כן, היא ממש דיין. אמרתי זה גן ילדים, זה 130 מטר, 170 מטר, 130 מטר חצר, 130 מטר, ו – 170 מטר חצר. התוספת היא לא מאוד גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני, אני מציע לדחות את התוכנית, אני הציגו לי את התוכנית הזאת, ואני שאלתי אותם ממת, המבנה שהם (לא ברור) שמה, אמרו לי זה משנות ה – 90,

יוחנן וייצמן:

90 פלוס.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, משנות ה – 90,

אמנון ארבל:

אני שאלתי אותם עוד הפעם,

אליעזר ראוכברגר:

אני,

אמנון ארבל:

לקראת הדיון, זה נראה 90.

ישראל קלרמן:

99,

אליעזר ראוכברגר:

בסוף שנות ה – 90,

ישראל קלרמן:

אמרתי לך, זה אחרינו,

אליעזר ראובברגר:

זה לא שנות ה – 90,

אדיר שוורץ:

כלומר גם היום יש ממ"דים,

ישראל קלרמן:

זה 2000,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה בניין מחוזק, אין ממ"דים שיעשו ממ"דים, אני לא חושב שאנחנו הגענו ל - , למציאות, שצריך לעשות היום פינוי בינוי,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאמרתי,

אליעזר ראובברגר:

שנות ה – 90 דרך אגב אמר לי אמי, שכבר אצלו הגישו גם על שנות ה – 2000, נכון אמרת לי את זה?

אליעזר ראובברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאמרתי גם על דוכיפת.

אליעזר ראובברגר:

אני לא חושב שצריך לעשות, יש לנו עוד מספיק מקומות בעיר של, משנות ה – 60, ה – 70, בניינים רעועים, בניינים שבאמת צריכים חיזוק, עם כל הכבוד ליזמים, הולכים למקומות, אתה יודע הכי קלים, או הכי זה, לא, אני רוצה מקומות שבאמת העיר צריכה חיזוק, באמת המבנים רעועים ויש להם סכנה, או של התמוטטות, או של, הזדקנות והיסדקות ודברים כאלה ושמה שילכו. ופה לכן אני מציע לחברים לדחות את התוכנית עם כל הכבוד להם, לא זה המקום לעשות תוכנית של פינוי בינוי.

חיים כהן:

(לא ברור) היא גבוהה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

גם המכפיל הוא גבוה מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

אני עוד לא נכנסתי לפרטים, אני יודע שמכפיל גבוה, אבל עוד לא נכנסתי לפרטים בכלל, אני מדבר ברמה העקרונית. אגב בפ"ע האחרון שלי שהיה ב - , שהיה לי ביום שני, יום שני, או חמישי שעבר, אני לא זוכר, עם יואל אבן, הוא אמר לי - אתה צודק, אני לא חושב שזה מה שהדברים שנבנו בשנות ה - 90, בוודאי לא בשנות ה - 90.

יהודה פרוידגר:

אני, אני דיברתי על זה כשהיה לנו את דוכיפת בשנות ה - 80,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שאם בציר רק"ל שנותנים תמורה, תרומה מיוחדת במיוחד לעיר, אז אפשר, אולי לשקול, אבל פה בוודאי זה לא המקרה שיש פה תרומה, עם כל הכבוד גן ילדים זה לא מי יודע מה, ולא זה כלום, ולכן,

חיים כהן:

אין בית ספר?

אליעזר ראוכברגר:

אין שום, מה? בית ספר. 150 דירות?

עמנואל זלטס:

מכללה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי, אולי כיסא ושולחן של בית ספר.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד דבר אחד, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני מסכים עם מה שאתה אומר שיש דברים שיותר דחוף לעשות פיננסי, אבל זה לא שזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

משהו אחר אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא שזה בא במקום משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני לא צריך את זה, שיעשו חיזוק,

ישראל קלרמן:

כן, אם זה חדר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? זה עדיין, זה מוסיף לו צורכי ציבור בלי מענים, זה מוסיף לנו עומסים, והציפוף והעומסים צריכים להיות במקומות שיש כן צורך,

יהודה פרוידגר:

כמו שאמרתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא במקומות שאין צורך,

יהודה פרוידגר:

סיירת דוכיפת על 86 אמרתי שלא היה צריך סתם לתת להם,

אליעזר ראוכברגר:

קל וחומר 99, אז אם כל החברים מסכימים איתי, אז אנחנו דוחים את זה פה אחד. קדימה, הלאה.

אמנון ארבל:

בנימוק כתבתי שהוועדה סבורה שלא יכול לקדם תוכנית פינוי בינוי בניין שנבנה בסוף שנות ה-90, ומחוזק מפני רעידות אדמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואם רוצים ממ"דים, שיעשה ממ"דים, עמודת ממ"דים, כן, עמודות, עמודת ממ"דים.

יהודה פרוידגר:

שהם מעיק, מוסיף עומס על תשתיות שאין, אין מענה לתוספת הדיירים מבחינת מענה תשתיתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר,

ישראל קלרמן:

מה בסדר? הוא צודק?

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כן בסדר.

חיים כהן:

טוב, בוא נתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמנון ארבל:

רוצים להוסיף לצורכי ציבור, לגבי צורכי ציבור גם, יהודה,

אליעזר ראובברגר:

שמה?

אמנון ארבל:

שזה,

יוחנן וייצמן:

אתה לא באותו תוכנית,

יהודה פרוידגר:

שאין מענה תשתיתי לתוספת הגדולה שלהם.

אליעזר ראובברגר:

תרומה כמעט כלום.

אמנון ארבל:

רגע, זה טעות שלי.

יוחנן וייצמן:

תעתיק את זה.

ישראל קלרמן:

לא, עשית את התיקונים, (לא ברור) את כל התיקונים האלה.

יהודה פרוידגר:

תעשה חזרה, חזרה, חזרה.

יוחנן וייצמן:

מה? ראיתי את זה במע"ר צפון פתאום נהיה לי רע.

אליעזר ראובברגר:

אתה אובססיבי אתה.

אמנון ארבל:

הוא רק שמע תחילת מע"ר צפון הוא כבר,

עמנואל זלטס:

איך לא הרגשת את זה, יוחנן, איך לא הרגשת את זה.

אדיר שוורץ:

הוא כן הרגיש, זה,

עמנואל זלטס:

לא, הוא לא הרגיש.

אדיר שוורץ:

הרגיש, זה שהוא אובססיבי זה,

ישראל קלרמן:

התנגדויות?

אליעזר ראובברגר:

מה אתה אומר?

אדיר שוורץ:

שהוא אובססיבי זה לא חדש.

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

הוא גם לא מכחיש.

אליעזר ראובברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

חשבת שאני אכחיש?

אדיר שוורץ:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אף אחד לא חושב עליך שאתה אי-פעם תעשה איזה שהוא פליק פלאק ותתגמש במשהו, יש לך קו שאתה צמוד אליו, אגב כמו אמי.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

הלוואי והוא היה עקבי כמוני.

יוחנן וייצמן:

נצמד למדיניות,

חיים כהן:

לא, הוא יותר טוב בלי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שניהם נצמדים למדיניות. הוא נצמד למדיניות שכתובה,

אמנון ארבל:

למדיניות של עצמו.

יוחנן וייצמן:

לא, למדיניות הרב בריס אמר את זה היום בבוקר,

עמנואל זלטס:

יש תורה שבכתב, תורה שבעל פה.

יוחנן וייצמן:

אבל בריס היום אמר את זה בבוקר נורא יפה,

אדיר שוורץ:

שבפועל.

יוחנן וייצמן:

המדיניות זה לא המסמך הכתוב, זה המצב.

אליעזר ראובברגר:

זה העובדות.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

היה פה אלישע פלג,

אליעזר ראובברגר:

לפחות אחרי כל כך הרבה שעות, שומרים פה על המצב רוח, זה טוב, כבר ארבע ורבע, למיכל יש חתונה. אילנית בכלל אחרי שבע היא נרדמת.

עמנואל זלטס:

לא, אחרי שבוע של חופש באילת היא זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

היא שכחה כבר שהיא הייתה באילת, מה קרה לך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה חופש?

אליעזר ראובברגר:

אילנית, מה? שכחת כבר שהיית באילת, לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ממש,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו (לא ברור) בחופש אחרי יום, שכחנו.

יהודה פרוידגר:

איזה חופש באילת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו, עכשיו אנחנו בפינוי משרדים, אתה יודע,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) שבוע הרצאות,

אדיר שוורץ:

אתה מדבר על,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

בפינוי משרדים, קיבלתי אורכה עד מחר. אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

בחשיבות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראובברגר:

גם זה לא טוב?

יהודה פרוידגר:

אבל עשו את,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תארוז ביום אחד את כל,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

עושים לכם פינוי בינוי, באיזה שנה הם בנו את זה?

יהודה פרוידגר:

עשו להם ב – 14 לשכה ממש יפה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

מה שנרגסי עשו,

עמנואל זלטס:

עכשיו עושים לאילנית,

יהודה פרוידגר:

באמת יפה מאוד.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 12 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

תוכנית 1585249

אמנון ארבל:

תוכנית 1585249, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית מלאכי 29, כרם אברהם. תוכנית שמציעה תוספת קומות והרחבות יחידות דיור תוספת 3 קומות,

צחי ברים:

מהסוף להתחלה,

יוחנן וייצמן:

מאשרים את התוכנית,

צחי ברים:

להתחיל מהסוף או מהתחלה?

ישראל קלרמן:

לאשר,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לאשר את התוכנית, וועדת השימור בחנה אתה, אין שמה לשמר,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה?

אליעזר ראובברגר:

רגע, המלצת מהנדס העיר בניגוד לוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

לא יכול להיות.

צחי ברים:

היושב ראש,

אליעזר ראובברגר:

אני לא מאמין.

אמנון ארבל:

למה?

צחי בריס:

היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

וועדת שימור, מה? יש פה זלזול?

אמנון ארבל:

לא, ההיפך,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה זלזול בוועדת שימור? אני לא מאמין,

אמנון ארבל:

ההיפך, קראנו לוועדת שימור, ולא קיבלנו,

ישראל קלרמן:

אמי, מ – 1 עד 19,

אמנון ארבל:

יש פה היום, יש פה היום, יש פה היום כמה,

יוחנן וייצמן:

בניין עלוב שבעלובים,

אמנון ארבל:

אני אעשה את זה פעם אחת ולא אחזור לעצמי כל פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר רק לראות את הבניין? לראות כמה הוא עלוב.

אמנון ארבל:

לא, אבל השאלה זה יש פה שתי שאלות נפרדות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא שמעת את יוחנן,

אמנון ארבל:

שמעתי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אמר שהוא עלוב, אני אמרתי שהוא עלוב, הוא אמר שהוא עלוב שבעלובים.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ישן, זהו.

אמנון ארבל:

אבל יש פה שתי סוגיות,

יוחנן וייצמן:

בלי תוספות,

אמנון ארבל:

יש פה שתי סוגיות שונות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אחת זה סוגיית השימור לא שימור, והשאלה שנייה זה גובה הקומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית פה, ואני אומר, לא לחזור על עצמי, רגע, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר תעשה תלת – מימד,

אמנון ארבל:

אני אעשה רק לא לחזור על עצמי 5 פעמים, כי יש 5 (לא ברור), יש פה היום כמה תוכניות במע"ר החרדי, שהמדיניות סותרת בשתי קומות המדיניות, ואנחנו בכולם לא המלצנו, כי לא חשבנו שסביר, ואני חושב,

אליעזר ראובברגר:

וכלם זה בניגוד לוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

לא, שלושה מתוכם.

אמנון ארבל:

בשלוש,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אחד הם לא דנו, פשוט אז.

צחי ברים:

לא, היושב ראש, על ההחלטה של, של וועדת שימור, זה לא קשור לגובה.

אמנון ארבל:

אמרתי יש שתי סוגיות.

יוחנן וייצמן:

גם וגם.

ישראל קלרמן:

אז הוא אומר,

אמנון ארבל:

יש שתי סוגיות, אחת,

אליעזר ראובברגר:

בוא, בוא נשמע את אמי, גם אם אנחנו לא מקבלים את מה שהוא אומר, לפחות נשמע אותו.

אמנון ארבל:

סיימתי, אין לי מה,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמוע בוא, כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי

אמנון ארבל:

רגע, לא אמרתי, יש פה סתירה בשתי קומות למדיניות, אנחנו לא חושבים שצריך לעשות סתירה מהמדיניות, הוועדת שימור פשוט לא מנמקת, פשוט מוחקת את הסעיפים מה שוועדת שימור, וזהו, בזה זה נגמר, אין פה.

צחי ברים:

המדיניות היא כמה?

אמנון ארבל:

אין פה נימוק מעבר לזה, המדיניות היא פה היא 5 קומות, והם מציעים 7,

צחי ברים:

אפשר לראות חתך?

אמנון ארבל:

זה הבניין, מה לראות?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יחד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אנחנו לא מדברים עכשיו על הקומות,

אמנון ארבל:

אמרתי זה שתי סוגיות נפרדות.

יוחנן וייצמן:

פעם היינו מבדילים יש שמה לשמר, יש שתי סיבות,

יהודה פרוידגר:

הבניין ליד? כמה קומות הבניין ליד?

יוחנן וייצמן:

זה שהם ברחו,

אמנון ארבל:

הבניין, 1, 2, 3, 4,

יהודה פרוידגר:

?4

יוחנן וייצמן:

שתיים שמאי לוין היה גר שם,

צחי ברים:

עכשיו שמחה גר.

עמנואל זלטס:

תגיד לו בעברית.

אסף שגיא:

זה שממול,

פנחס רוטנברג:

הוא חבר מועצה, אגודת ישראל,

אסף שגיא:

היה 6 ו – 7,

דובר לא מזוהה:

הוא היה שר?

אליעזר ראוכברגר:

בטח שהוא היה שר. כן.

יהודה פרוידגר:

הבניין החדש ממול הוא יותר גבוה.

עמנואל זלטס:

אתה יודע שרוצה לעשות פינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

בהלוויה שלו שמה, ראיתי את (לא ברור). כן.

פנחס רוטנברג:

מה אתה רוצה?

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

צריך שימור בגלל זה.

יוחנן וייצמן:

בגלל זה צריך שימור, כן. אתה יודע שאומן פעם חלתם פרס נובל, בא לבקש מעלית בבניין שלו, השימור עשו לו בעיות, כל הזמן שהוא חי הוא עוד יקבל, כשהוא ימות לא ייתנו לו את זה. זה לשימור הוא גר שם.

יהודה פרוידגר:

הוא מעל 90.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

כן, אל תספור את הקומות, כי זה לא נכון, תספור את התוכניות שאתה צופה, יש 7, חתך עכשיו מראה,

צחי ברים:

למה?

אמנון ארבל:

למה? כי זה מה שהיא עשתה, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נאשר 6 ממלאכי.

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6,

פנחס רוטנברג:

מה זה גלריות?

אמנון ארבל:

איזה גלריות, מה זה משנה? אתם רוצים לאשר, לאשר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

4, 6,

אמנון ארבל:

6 עם גג רעפים, שזה שביעית. זה שימוש.

אליעזר ראוכברגר:

גג רעפים בשימוש?

יהודה פרוידגר:

אמי, יש שמה בית ממול, מה הגובה שמה?

ישראל קלרמן:

הכול בסדר.

אמנון ארבל:

בניין ממול?

יהודה פרוידגר:

כן, תראה בתמונה,

אמנון ארבל:

רגע.

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

לא, אבל תגיד לו איזה סעיפים אתה רוצה שהוא יוריד,

יהודה פרוידגר:

כמה גובה הבית הזה?

ישראל קלרמן:

מ – 1 עד 19?

יוחנן וייצמן:

לא, 19 לא.

יהודה פרוידגר:

כמה הבית ליד?

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5 וגג רעפים, אגב זה, הבניין הזה זה המדיניות,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור סברה, שאין עניין שימורי בבניין הזה.

ישראל קלרמן:

אבל אני אומר כל הזה,

עמנואל זלטס:

תגיד מה שאמר וועדת שימור,

ישראל קלרמן:

כל זה בחוץ.

אמנון ארבל:

אבל הוא לא, אבל זה מה ש - , זה מה שמצחיק, למה? כי וועדת שימור כתבה, מחלקת שימור כתבה, 10 ס"מ, והתשובה שלהם בלי נימוק, הוועדה חושבת שאין שום נימוק וזהו, אין שום ערך שימור.

עמנואל זלטס:

וועדת שימור אמרה,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור), אתה לא רואה את (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא רואה, אני בגיל שלך?

יוחנן וייצמן:

אתה לא מכיר את הצורה של הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בגיל שלך,

יהודה פרוידגר:

זה מלאכי צפניה, זה פינת מלאכי צפניה. מלאכי צפניה. זה הצומת, צפניה מלאכי. מלאכי צפניה, כן.

יוחנן וייצמן:

מלאכי צפניה כן, זה הציר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) מסתובב פה כל הזמן. היום, מה?

ישראל קלרמן:

אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לאשר,

ישראל קלרמן:

אמי, את סעיף 19,

אמנון ארבל:

אני אומר לא בשביל הויכוח, וייצמן זה סמכות מחוזית, ועד היום כל המחוזית שהגיעו התוכניות מע"ר צפון, הם החליטו את ההחלטה, להוריד לפי המדיניות,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר. פה שהולך להיות תמ"א,

יהודה פרוידגר:

אמי זה ב - ,

אמנון ארבל:

הם לא מאשרים את זה אבל,

ישראל קלרמן:

שיסתדרו איתם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מה?

ישראל קלרמן:

מאשרים.

אמנון ארבל:

מה התועלת בזה?

יוחנן וייצמן:

ומה התועלת בפסגת זאב קודם?

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? אתה לא ראית את ההמלצה שלי, זה החלטה של, אתה מקבל החלטה, ואומר,

עמנואל זלטס:

הוא עקבי, הוא עקבי, אמי. הוא עקבי בגישה.

אמנון ארבל:

אתם גדולים מהחיים. טוב, מה? לאשר את כל הקומות?

צחי ברים:

כן,

יוחנן וייצמן:

6 קומות מעל מלאכי.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך לנסח את זה קל, אמי מ – 1 עד 19,

יהודה פרוידגר:

רגע השביעית היא מתחת לגג?

אמנון ארבל:

עד 19 לדחות?

ישראל קלרמן:

עד 18 כן, עד 19, זהו. עוד אחד, לא, 19 תשאיר.

אמנון ארבל:

עד 15, למה 19?

ישראל קלרמן:

לא 18 גם זה,

אמנון ארבל:

טופס 4,

ישראל קלרמן:

18,

אמנון ארבל:

אבל בסדר, 16 ו- 17 צריך להשאיר.

אדיר שוורץ:

אתם לא מגזימים?

יוחנן וייצמן:

לא, הורדנו את זה, זה עכשיו וועדת שימור,

אמנון ארבל:

זה החלטה של וועדת שימור,

אדיר שוורץ:

לא ראיתי, ועדיין אני שואל, האם אתם מגזימים?

יוחנן וייצמן:

לא, שימור (לא ברור).

אדיר שוורץ:

עם יד על הלב אתם מגזימים או לא מגזימים?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא.

אדיר שוורץ:

וייצמן, רק אתה לא בורא עולם, מגזימים, או לא מגזימים?

אמנון ארבל:

אדיר, אתה לא מבין, אדיר.

צחי ברים:

היה וועדת שימור,

אמנון ארבל:

מבחינת וייצמן, הוא מבחינתו לא מעניינים שמה, מה זה? מה? זה לא (לא ברור).

אדיר שוורץ:

את הבניין הספציפי זה אזורים יפיפיים,

אמנון ארבל:

זה לא שאלה טובה,

צחי ברים:

אזורים שהם יפיפיים?

אדיר שוורץ:

כן,

צחי ברים:

עכשיו אני רוצה להראות לך, רגע, תסתכל,

אדיר שוורץ:

אני לא מכיר את הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

תסתכל את הבניין,

צחי ברים:

תסתכל את הבניין שבנוי מקודם, (לא ברור) זה לא יפה.

אדיר שוורץ:

בוא נראה את הבניין,

צחי ברים:

לא, אני לא רוצה שתראה את הבניין,

יוחנן וייצמן:

אני בא ומסתכל, כמו (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מלמעלה הוא יפה.

יוחנן וייצמן:

הוא ישן,

ישראל קלרמן:

13 בסדר היום.

יוחנן וייצמן:

הבניין שמה בניין יפה, דרך אגב זה כן בניין יפה.

אליעזר ראוכברגר:

יש,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יוחנן וייצמן:

זהו.

אדיר שוורץ:

הוא יפה, יש לו קטע.

אמנון ארבל:

נכון,

צחי ברים:

עכשיו רגע, עכשיו רגע, תלך לבניין שמקודם ראינו את החדש.

אמנון ארבל:

לאן?

יוחנן וייצמן:

לך למלאכי 20,

צחי ברים:

כמה יש קומות?

אמנון ארבל:

איפה? לא, זה לא יפה פה הבניין, זה סריט – ווי ישן,

צחי ברים:

לא, לא, מקודם הראית,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

מ – 2018,

יהודה פרוידגר:

בכביש,

אסף שגיא:

לא, לא, הוא לא היה הזה.

יוחנן וייצמן:

תשאל את יוסי דייטש.

אמנון ארבל:

הוא מדבר על זה, כן, כן, הוא לא מופיע בסריט – ווי, כי הוא חדש, אמרתי. הוא בניין חדש,

יוחנן וייצמן:

הנה,

עמנואל זלטס:

צילום פה יותר ישן.

אדיר שוורץ:

זה מערכת של צילום יותר ישן.

צחי ברים:

תלך תראה את הבניין החדש, ותגיד לי מה רע בו.

יוחנן וייצמן:

הנה,

אמנון ארבל:

אבל זה בדיוק מה שאנחנו לא רוצים שהשכונה תהפוך לזה, ואגב ברים, לטענתך הוא בניין שלפי המדיניות של 5 קומות וגג רעפים.

צחי ברים:

השימור עכשיו,

אמנון ארבל:

מה שנוח,

צחי ברים:

מורידים את כל (לא ברור) של השימור,

אמנון ארבל:

אבל זה גרוע,

צחי ברים:

על הסעיפים של השימור, (לא ברור) את כולו,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב, יש פה היום בניינים חמודים להפליא, זה אחד מהם לצורך העניין, ואתם הופכים את הכול, זה לא בניין חמוד?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, יוחנן,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

התריסים פה לשימור,

אמנון ארבל:

אני חולק עליך דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

התריסים לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא.

אמנון ארבל:

זה חוסר הבנה של ההיסטוריה, וייצמן, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה תריסים מאוד ייחודיים פה,

אמנון ארבל:

זה פשוט חוסר הבנה.

ישראל קלרמן:

טוב נו.

אדיר שוורץ:

אמי, קודם כל יש שם שלט של ג', אני לא יודע אם זה (לא ברור) את הבניין,

עמנואל זלטס:

השלט שם, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא ג', זה יוסי דייטש,

עמנואל זלטס:

זה לשימור, לשימור. לשימור,

אמנון ארבל:

יש פה גם (לא ברור) אבן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

טוב, זה מחזיק את הבניין העמודות.

צחי ברים:

מאה שערים היום,

אליעזר ראוכברגר:

איפה אתה רואה פה ג'?

יוחנן וייצמן:

פה מצאת,

אליעזר ראוכברגר:

ג' בכל הבניין יש דגל, מה? באמת.

יהודה פרוידגר:

לא, את זה תשאיר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נלחמים על זה.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

צחי בריס:

אנחנו נלחמים על זה.

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה באמת, זה אלמנט שימורי,

ישראל קלרמן:

בהתחלה, היינו כבר בהחלטה,

אמנון ארבל:

בוא נמשיך להרוס את השכונה,

יוחנן וייצמן:

המרפסות רק,

ישראל קלרמן:

18 להוריד,

אמנון ארבל:

כן, למה להוריד?

ישראל קלרמן:

כי אנחנו לא רוצים שימור שמה, הוא אומר, הוא אישר את זה,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

המרפסות, אני לא מבין את זה,

אמנון ארבל:

מה אתה לא מבין? ישראל,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה בתיאום עם מחלקת שימור? הורדנו את השימור, למה פעם נוספת,

יוחנן וייצמן:

למה אני צריך אישור השימור?

ישראל קלרמן:

לתאם עם מחלקת שימור מרפסות זיז, מרפסות סוכה, לא רוצה, אני רוצה לאשר את המרפסות,

אמנון ארבל:

לא חייבים, ביקשנו לתאם.

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לאשר, אני יודע מה קורה שמה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה אפשר להשאיר? מקסימום זה יגיע לוועדת שימור.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

תעלה טיפה למעלה, לא זה, אישור מחלקת שימור על ביצוע פעולות השימור, אין צורך. הלאה, 13.

תוכנית 1429083

אמנון ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1429083, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בית שערים תוכנית שכבר דנו בוועדה, אני אפתח את זה רגע.

יהודה פרוידגר:

גן השעשועים שמה?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

שטחי ציבור,

יהודה פרוידגר:

הצטרפנו לו, לא?

אמנון ארבל:

הייתה הצטרפות של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

דחינו את התוכנית,

אמנון ארבל:

הייתה הצטרפות של הוועדה, בדיון להפקדה הוועדה דחתה את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

והיא שהיא חושבת שלא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הנושא של השלביות של ה - , של ה - , של השצ"פ,

אמנון ארבל:

לא, לא התקדמה.

עמנואל זלטס:

היא שיבצה אבל,

אמנון ארבל:

לא, היא לא,

אדיר שוורץ:

ירד של היושב ראש,

אמנון ארבל:

הבקשה, אני רק מזכיר, זה ממש בכניסה לעיר,

אליעזר ראוכברגר:

שיביאו אותה,

אמנון ארבל:

פנחס, אני מזכיר רק שני בניינים מאוד גדולים בכניסה לעיר, בקריית משה, זה השצ"פים נמצא על
כביש 1 ממש,

יהודה פרוידגר:

זה הגן השעשועים הזה,

אמנון ארבל:

הרעיון של התוכנית זה למעשה, לא רעיון, התוכנית בעצם מציעה יש בחלקה שלושה בניינים הבניין
הזה עושה תמ"א/1, זה שני הבניינים האלה שהם רוצים להרוס, התוכנית למעשה מציעה, (לא ברור)
אם היא מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שאני מעיד,

עמנואל זלטס:

אמי, ממתי הבניינים האלה? ממתי?

ישראל קלרמן:

65,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

בערך שנות ה – 70.

ישראל קלרמן:

60, 70, זה מה שהם אמרו,

אליעזר ראובברגר:

חד-משמעי הם צריכים חידוש, זה,

אמנון ארבל:

אני,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פעם שעברה,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראובברגר:

טוב נו באמת, לא להפריע, בוא מחכים בחוץ, מחכים לתוכנית 26.

יהודה פרוידגר:

אמי, איך (לא ברור) מספר 5 עד 8?

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

יהודה פרוידגר:

לא, כי זה לא אותו צד,

אמנון ארבל:

זה שני הבניינים האלה, תקרא להם, מה זה משנה מספר? זה לא משנה. התוכנית אני רק אומר שהוצגו בעבר תוכניות לעשות הריסה ובנייה מחדש בתחום התוכנית, זה היה בלתי אפשרי כי זה היה

צפיפות מטורפת, ולא הצלחנו לפטור את זה בצורה טובה, במגבלות גם של הגובה בשכונה בגדול, השיכונים הם שיכונים מאוד גדולים שמן הסתם ראוי לדעתנו לעשות פינוי בינוי. הרעיון שעלה זה בעצם לעשות חילופי קרקע, ולקחת שצ"פ שהיה מפותח, וזה קצת חבל, אבל שיושב על כביש 1 ולעשות חילופי קרקע ולהציע שם בעצם מגרש לבנות שמה מגדל שהוא בשולי השכונה כלפי הרחוב, ואז להחזיר שצ"פ בחלק הזה, ופה לבנות שתי בניינים של 10 קומות שהם, כן אופייניים לשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

להפקדה.

אמנון ארבל:

זה התוצאה שמתקבלת בניין חדש, ומגדל שיושב על כביש 1, מה?

יהודה פרוידגר:

איפה הוא יהיה?

אמנון ארבל:

על השצ"פ של כביש 1, במקום שהשצ"פ שהיום על כביש 1 יש שם בניין, והשצ"פ יחזור לתוך השכונה,

יהודה פרוידגר:

בכניסה לעיר?

אמנון ארבל:

יהיה, כן הראיתי איפה אבל,

יוחנן וייצמן:

אז נוסע בתחבורה ציבורית, וייצמן כניסה לעיר, זה פה,

יהודה פרוידגר:

על הגן שעשועים?

אמנון ארבל:

כן, כן.

יהודה פרוידגר:

לד ה - , הם עשו שתיים שם,

אדיר שורץ:

עדיין לא מרגיש בעל הבית.

אמנון ארבל:

אני חוזר על מה ש - , יהודה, תקשיב לי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה יחזיר להם את כל הנוף.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים את השצ"פ הגינה, בצורה מפותחת כמו היום גם בזמן הבנייה.

אדיר שורץ:

דיברנו על שלביות הביצוע, זה מה שדיברנו גם בוועדה פה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

הוספתי את זה להמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם יש לזה היתכנות.

אמנון ארבל:

מבחינה כלכלית אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא כלכלית, ביצועית.

אמנון ארבל:

ברור שכן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

ברוב התוכניות אין בינוי פינוי, קודם הורסים ואז בונים, אז שיהרסו את הבניין האחד, יבנו את השצ"פ ואז ייבנו את השצ"פ השני.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה בסדר.

אמנון ארבל:

כתבתי את זה גם בהמלצה, כל השאר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

הכניסה אליו מאיפה תהיה?

אמנון ארבל:

למי?

יהודה פרוידגר:

לבניין הגבוהה הזה?

אמנון ארבל:

לא, לא מכביש 1,

יהודה פרוידגר:

אז מאיפה? יש שמה בית שערים זה, בית שערים זה ירידה מאוד קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

כתבתי את זה רק,

יהודה פרוידגר:

לא, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

אמנון ארבל:

לאור חשיבות של שמירה על רצף תפקודי,

אליעזר ראוכברגר:

לכתוב ש - , לציין שיוחנן נגד.

אדיר שוורץ:

למה שלא תהיה כניסה גם מכביש 1?

יהודה פרוידגר:

גם אני, גם אני,

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה נגד?

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יהודה פרוידגר:

אין כניסה לבניין הזה.

חיים כהן:

בפעם שעברה,

אמנון ארבל:

הצד שעולה לירושלים,

חיים כהן:

איבדתי את זה, פעם שעברה,

אמנון ארבל:

בוודאי שתהיה, יש שם שצ"פ, לא, הוא מדבר על רכב,

אדיר שוורץ:

רכב, אני מדבר מהצד.

יהודה פרוידגר:

בית שערים זה כזה רחוב קטן,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מופתע אבל?

יהודה פרוידגר:

איך ייכנסו?

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אתה מופתע?

יהודה פרוידגר:

זה רחוב שאי-אפשר להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מופתע?

חיים כהן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מופתע אבל? טוב,

אמנון ארבל:

אני רק אומר, לא, כתבנו בהמלצה, כתבתי בהמלצה שלאור חשיבות של שמירה על רציפות תפקודית של השצ"פ, שקבועה בשלביות הביצוע, כי בשלב הראשון יהרסו את הבניינים הקיימים, יפותח השצ"פ המוצע בחלק הדרומי של התוכנית. ורק לאחר פיתוח השצ"פ ניתן יהיה להרוס את השצ"פ (לא ברור) המוצע.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

14,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

תוכנית 1231729

אמנון ארבל:

תוכנית 1231729,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מיהודה ויוחנן,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מתנגדים?

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, צחי, אדיר, חיים ישראל, ואליעזר בעד, יהודה ויוחנן נגד.

יוחנן וייצמן:

5 – 2,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

קדיש לוז תוכנית 1231729, היא הייתה פה בוועדה בכמה סבבים, בדיון האחרון, הוועדה הצטרפה לתוכנית, היא עמדה בתנאי סף, הסיכום שתואם גם עם יושב ראש הוועדה וגם (לא ברור) טיפה הרכבה, שלמעשה הם עושים את המגדל בהסטה אחורה, בניגוד למה שהיה בהתחלה, אבל יש פה למעשה שלוש בניינים, 25 קומות בחלק האחורי, ועוד שני בניינים של 10 קומות, ופיתוח של שצ"פ משמעותי שגם עושה כניסה למינהל קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

הגדלנו את מספר היחידות הדיור בנמוכים.

אמנון ארבל:

כן. זהו,

אליעזר ראוכברגר:

שהורדנו את זה מהמגדל.

אמנון ארבל:

כן, ולכן אנחנו ממליצים להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

5 קומות, או 6 קומות במגדל, 7, לא זוכר כמה,

אמנון ארבל:

כן, זה היה 130,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

וזה 25,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תוכנית 1431808

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1431808, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה פינוי בינוי בבן טבאי, אני אראה את זה רגע,

יוחנן וייצמן:

ההמלצה היא לדחות, נכון?

אמנון ארבל:

לא, המלצה פה היא לא לדחות. התוכנית למעשה מציעה בינוי של 60 יחידות דיור ו – 12 חנויות, היא מציעה למעשה שלושה מבנים של 20 קומות, אני אראה רגע את המיקום. זה המיקום בהגדלה, אתם רואים את, זה פה למעשה גם רחוב יהודה הנשיא, והרכבת הקלה, זה המתחם שאני מתמקד, יש פה מרכז מסחרי קטן, ועוד בניין אחד שהוא בניין יחסית גדול, התוכנית מציעה להרוס את כל המתחם למעשה, ולהציע פה שלושה מגדלים של 20 קומות, אנחנו סך הכול חושבים שנכון, וזה תואם למדיניות לעשות פה פינוי בינוי, זה גם כל המתחם הגדול הזה גם מקדם תוכנית פינוי בינוי,

אדיר שוורץ:

אתה יכול לחזור בבקשה לתצ"א?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

סליחה,

אמנון ארבל:

זה, הורסים את הבניין הזה, ואת כל הזום – אווטים האלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה רחוב יהודה הנשיא, המשתלה, פה יש שלושה בניינים, רגע אני אלך,

אדיר שוורץ:

הבנתי.

אמנון ארבל:

הבנתי?

אדיר שוורץ:

כן.

אמנון ארבל:

רגע.

חיים כהן:

הפרשות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

ישראל קלרמן:

כמו השצ"פ.

חיים כהן:

ברייניס.

עמנואל זלטס:

הצטרפות, זה הצטרפות,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, אין בעיה. גני ילדים ובית כנסת,

ישראל קלרמן:

השצ"פ הגדול שמה,

אליעזר ראובברגר:

השצ"פ, השצ"פ הוא,

אדיר שוורץ:

עכשיו זה ההצטרפות.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) על הבקשה.

אמנון ארבל:

לא, בוועדה הקודמת, זה מה שבעצם הורסים בתוכנית, אחד, את הבניין הגבוה הזה, שזה בניין, שימו לב רק שיש פה, היו פה שלושה בניינים זהים, סליחה רגע, היו פה שלושה בניינים זהים לחלוטין שנראו ככה, הבניין הזה עושה תמ"א/1/38 וגם הבניין הזה עשה כבר תמ"א/1/38, זה היה בניין של משרד הבריאות הוא כבר בנוי ומאוכלס, התוכנית מציעה פה לא לעשות תמ"א/1/38, אלא להרוס את הבניין הזה ולהרוס את הבניין הזה.

חיים כהן:

מאיזה שנה?

אמנון ארבל:

ואת הבניין הזה. לא, לא יודע,

חיים כהן:

שנים? כן?

אדיר שוורץ:

לפני כמה שנים,

אמנון ארבל:

לפני כמה שנים, אנחנו בעצם בגדול אמרתי, תומכים בתוכנית,

אליעזר ראובברגר:

שלוש כיתות גן, ושתי בתי כנסת.

אמנון ארבל:

אנחנו בגדול תומכים בתוכנית, אנחנו חושבים שהמכפיל הוא מכפיל לא סביר. אנחנו חושבים שהמכפיל פה הוא לא סביר, יש פה מכפיל של 4.35 באזור שהוא בנייה באזור יוקרתי, ועשינו בדיקה גם מה היה המכפיל בתוכנית שממול, ממול בשני הבניינים האלה כאן, שאושרה כבר תוכנית פינני בינוי, המכפיל היה 3.2, לכן אנחנו חושבים שזה נכון, זה יותר על אותו מיקום, אותו רחוב, אותם סוגי בניינים בגדול. אין סיבה שפה יהיה מכפיל כל כך גדול, המשמעות של (לא ברור) את המכפיל סדר גודל כזה, זה מאפשר לעשות רק שני מגדלים, ולא מגדל אחד, וחושבים שזה נכון וראוי, וזה בעצם מה שהמלצנו. וביקשנו במקום זה שטח חום של בהיקף של דונם, שיחד עם המתחם מאחורה, שהוא מתחם מאוד גדול, נוכל לייצר פה בית ספר לכל ה - , לכל היחידות דיור שיש פה,

אדיר שוורץ:

רגע, אני, אמי, המתחמים, גם רואים פה בתצ"א.

אמנון ארבל:

כן. כל זה?

אדיר שוורץ:

כל אלה הרכבות,

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי, זה נקרא מתחם ברוצקוס, עם שם אדריכל ברוצקוס, מנסים לקדם שם גם תוכנית בנפרד לכל המתחם,

צחי בריס:

ברוצקוס?

אמנון ארבל:

ברוצקוס.

יוחנן וייצמן:

אדריכל,

אדיר שוורץ:

זה מתקדם?

צחי ברים:

למדתי משהו.

אמנון ארבל:

זה מתקדם, יש שמה כבר מישהו שזכה במכרז דיירים, והוא אמור להגיש שם תוכנית בקרוב,

אדיר שוורץ:

לא נכון לאחד?

אמנון ארבל:

לא, כי זה מתחם מספיק גדול ומורכב, מה שאמרת, אנחנו היות וכרגע אנחנו מצמצמים פה למעשה משלושה מגדלים לשניים, ביקשנו להפריש פה דונם לצורכי ציבור, ונוכל להפריש מהם עוד 2 דונם, ואז נוכל לתת להם ביחד בית ספר. זה יהיה בממשק אחד עם השני, ואז הראייה כן רחבה, זה תוכנית שנורא גדולה, היא גם ככה מורכבת לא נכון.

אדיר שוורץ:

אחרי הפחתה, אתה בעצם לא מצמצם קומות, אתה מצמצם בניין?

אמנון ארבל:

מוריד בניין אחד,

אליעזר ראובברגר:

מה שסוכם,

אמנון ארבל:

שלושה מגדלים, שני מגדלים,

אדיר שוורץ:

ואז אנחנו נשארים עם ה – 20 קומות.

אמנון ארבל:

כן, סדר גודל.

אדיר שוורץ:

להגביל את זה,

אמנון ארבל:

את מה?

אדיר שוורץ:

שלא, לא יעלה על.

אמנון ארבל:

אם אני מוריד משלושה לשניים, ולא 20, 21, 22 זה לא כזה משנה. אני לא מבין, אני חושב ההישג להוריד פה בניין הוא משמעותי בעיני הרבה יותר.

אדיר שוורץ:

טוב.

תוכנית 1267004

אמנון ארבל:

תודה. תוכנית 16 בסדר היום, זה גם תוכנית פינוי בינוי, רחוב הנורית. אני מזכיר שרחוב הנורית היה תוכנית שהעירייה קידמה במועצה ארצית והיא אושרה, ולמעשה בסוף התוכנית נשענה על קרקע משלימה, ובסוף כל התוכניות שאושרו עם קרקע משלימה, פחות קרקע משלימה לא הייתה קיימת, לא ניתן לעשות.

אליעזר ראובברגר:

שנייה תן לו רגע את התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

אני אומר כל המתחמים, היו שישה מתחמים במתחם הנורית, וחמישה כבר התקדמו, חלקם כבר קיבלו תוקף, זה המתחם האחרון שקצת התעכב, כי היה לו כנראה בעיה של,

יוחנן וייצמן:

15,

אמנון ארבל:

החתמות, התוכנית מציעה להרוס את ארבעה הבניינים האלה, שאתם רואים כאן בתוך התמונה, הם מציעים, זה התוכנית המאושרת אגב בותמ"ל, שהציע חוס בפינה, ושלושה מגרשי מגורים, התוכנית החדשה למעשה מציעה, זה התוכנית של הותמ"ל,

יהודה פרוידגר:

זה (לא ברור) לכביש החדש שיורד?

אמנון ארבל:

הכביש החדש הוא לא, הוא יותר למטה, הוא לא פה, רגע, אתה רוצה את הכביש החדש, איפה? איפה הצפון פה? הכביש החדש הוא בערך מכאן יורד למטה. כאן, מאחורה. זה ממש בלב הגבעה בנורית. התוכנית מציעה שינוי בין המיקום של שטח הציבורי החוס בפינה, אתם רואים יש פה מגדל, ועוד שני בניינים נמוכים, וחוס בבניין שהוא יותר קטן, התוכנית עושה הצרחה שלהם, רגע, זה לא זה לי, שנייה. רגע. שנייה. הנה, את התוכנית למעשה היא מציעה פה היום שני בניינים, אחד מגדל בפינה, ואחד בניין נמוך, ואת השטח חוס גם יותר גדול, וגם יושב בעצם על השצ"פ הגדול, בסך הכול זה הגיוני ותואם איתנו. סך הכול התוכנית מציעה פה שני בניינים כמו שאמרתי, כמות יחידות דיור פה בעצם, הם מוסיפים מעל התוכנית של ה - , פה, הם מוסיפים סך הכול 85 יחידות דיור ביחס לתוכנית המאושרת, התוכנית מאפשרת 10% דיוריות, סך הכול 288 יחידות דיור, ואנחנו ממליצים להפקיד.

אדיר שוורץ:

רגע יש פה,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

המחלקה הקהילתית, אני שאלתי אותו אם יש לו מה להגיד על הפרויקט הזה לפני שהוא היה צריך ללכת.

אמנון ארבל:

כן, הוא שלח לי כבר במייל כמה הערות, ואני חושב,

אדיר שוורץ:

הוא אומר שהיזם הגיש את החומרים לשלב התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

הטמעת אותם?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אדיר שוורץ:

מיפוי קשישים ודו"ח חברתי רק אתמול, שזה,

אמנון ארבל:

אני כתבתי את מה שהוא שלח פה היום,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר שהוא הטמיע את זה,

אמנון ארבל:

מה שהוא ביקש הטמעתי פה בהמלצה.

אדיר שוורץ:

אז יש פה, יש תנאי להפקדה?

אמנון ארבל:

כן, תנאי להפקדה זה קיום שיתוף ציבור פרונטאלי, הצגת תכנון (לא ברור), והגשת השלמות, עם העבודה הקהילתית, לרבות תיקון התקשרות וציון מועד הקובע, ותיאום עם שיתוף ציבור. הכל תנאי להפקדה.

אדיר שוורץ:

בעצם זה אישור מהם, אז תנאי להפקדה זה אישור, אישור מהמחלקה,

אמנון ארבל:

כן, אתה יודע, אבל זה תוכנית שהולכת לוועדה המחוזית, זה מקווה,

אדיר שוורץ:

אני גם בוועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

בסדר,

אדיר שוורץ:

אומר את אותם דברים,

אמנון ארבל:

מצוין, רגע,

חיים כהן:

אני רוצה שנייה לחזור,

אמנון ארבל:

אז זה מקובל?

חיים כהן:

כן,

המשך תוכנית 1231729

אמנון ארבל:

אוקי, הלאה, לאן אתה רוצה לחזור?

חיים כהן:

תוכנית 14,

אמנון ארבל:

14,

אמנון ארבל:

מה זה 14?

חיים כהן:

14,

אליעזר ראוכברגר:

14 על ההפרשות.

חיים כהן:

הנושא של הפרשות,

אליעזר ראוכברגר:

שני גני ילדים, והמלצה, אני לא יודע מה בהמלצה מהנדס העיר,

צחי ברים:

לא, 14 זה לא ריינס.

אמנון ארבל:

מה זה 14?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא ריינס, זה קדיש לוז,

אמנון ארבל:

קדיש לוז קדיש לוז,

חיים כהן:

מה? מה ההפרשות שיש מה? לא ראיתי,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה 600 מטר ל - , כל מיני דברים,

אמנון ארבל:

שנייה, פרוגרמה לצורכי ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, שני גני ילדים יש גם?

אמנון ארבל:

לא, אני רואה שה - , רגע, יש פה גם את ה - , רגע אנחנו מדברים על קדיש לוז כן, קדיש לוז, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

600 מטר.

אמנון ארבל:

קדיש לוז כן.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב 600 מטר?

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה הפרשה 600 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

קדיש לוז,

אמנון ארבל:

חברה, קהילה, תרבות ופנאי שישמש חלל רב – תכליתי, עם אפשרות לפעילות, מועדון נוער, מרכז נוער, (לא ברור) ותרבות, מועדון רב – תכליתי. הפרשה מבונה תשלב את השימושים הציבוריים הקיימים, ליד זה יש שלוחת מתנ"ס, זה בעצם יהיה צמוד לזה. ותוצע בחלק המזרחי, גם בסדר ו - , ב – 101, יש להקצות מגרשי, שני כיתות גני ילדים, 260 מטר, ו – 350 מטר חצר. זה שתי ה - , שתי ההפרשות.

חיים כהן:

עכשיו במקום הזה יש מחסור, כמה, כמה דירות אמורים להיכנס?

אמנון ארבל:

יש פה מבחינת כמות יחידות דיור,

חיים כהן:

230,

דוברת לא מזוהה:

248 סך הכול.

חיים כהן:

אז יש בתי כנסת יש באזור?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

אליעזר ראובברגר:

יש שם מחסור גדול,

חיים כהן:

מחסור גדול יש, אנחנו הולכים להעמיס על השכונה הזאת, ואין לנו פתרון של זה,

יוחנן וייצמן:

של בתי כנסת,

חיים כהן:

בתי כנסת.

אמנון ארבל:

אתם רוצים חלק מהשימוש להשאיר?

חיים כהן:

בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

של ה – 600 מטר?

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

250 מטר לבית כנסת?

חיים כהן:

אחרת זה, זה עוד פעם יתפצלו, יהיה שמה בלגאן סתם,

אמנון ארבל:

זה תיק 14?

יוחנן וייצמן:

שוב, שוב בחניון.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? דיברו פה היום היה פה קהילה צרפתית, יש שמה הרבה קהילות צרפתיות,

חיים כהן:

ברמת שרת? באזור של רמת שרת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש שמה,

חיים כהן:

עזוב הוא הגזים.

אליעזר ראוכברגר:

אולי.

חיים כהן:

חלקם נמצאים אצל שירקי, חלקם נמצאים אצלו, זה לא בדיוק,

אמנון ארבל:

אז בית כנסת 250 מטר, אז נשאר לנו 350 ל - , 250 מטר לצורכי קהילה,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה שתי בתי כנסת,

חיים כהן:

שתי בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה שתי בתי כנסת,

חיים כהן:

שתי בתי כנסת, אני רוצה לשמוע החלק הזה שתי בתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם מתנ"ס שלם ליד, למה אנחנו צריכים עוד 600 מטר לצורכי תרבות וחברה?

אמנון ארבל:

יש חוסר שם,

אליעזר ראוכברגר:

יש מתנ"ס שלם.

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פעיל מאוד,

אמנון ארבל:

זה הפרוגרמה שיש לי, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני לא מבין למה, בוא,

אמנון ארבל:

הכול להפוך לבית כנסת?

חיים כהן:

שתי בתי כנסת,

אליעזר ראובברגר:

כן, 300 מטר כל אחד.

חיים כהן:

300 מטר כל אחד,

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים כהן:

זה הצורך זה, זה בכל אופן אופי השכונה, הדיירים שיגיעו,

אליעזר ראובברגר:

לא, אם לא היה מתנ"ס ליד, אז זה,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

אני הייתי מסכים, אבל יש מתנ"ס ליד, דרך אגב שהוא שוקק חיים, ופעיל.

חיים כהן:

אני הייתי מנמק את זה גם, 300 לכל אחד, והיא לאור שיש מתנ"ס (לא ברור), לאור שיש מתנ"ס, לא, הפוך,

אליעזר ראובברגר:

יש שמה, יש שמה כמה וקמח קהילות,

חיים כהן:

ולאור,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה קהילות ששוכרות וילה, לוקחות זה, ואחר כך רבים עם שכנים,

חיים כהן:

החברה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

במקום לקבל משהו מסודר בהקצאה מסודרת, טובה ויפה.

עמנואל זלטס:

לא, עכשיו (לא ברור), לא, אני אומר, שאלתי אם לכתוב את זה פה, שאלתי.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, טוב, הלאה.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, שיוסיף סעיף של קו בניין לארון קודש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, גם מרפסות סוכה ככל הניתן,

ישראל קלרמן:

פה בעירייה, הוא אומר,

צחי ברים:

לא, מגרש הרוסים.

ישראל קלרמן:

אה מגרש הרוסים?

אליעזר ראוכברגר:

בפרט בנמוכים כמובן, בשביל זה עשינו את הנמוכים.

ישראל קלרמן:

עוד מעט שיגיעו לפה, (לא ברור) שלנו.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

צחי ברים:

הצריכה שלו עולה ועולה. עוד משהו?

עמנואל זלטס:

שנייה לא, תראה בסעיף קודם כתוב פה משהו, עוד פעם כתוב תרבות, מתנ"ס.

יהודה פרוידגר:

למה את זה לא דולק מולנו?

עמנואל זלטס:

7, תסתכל פה על 7. התוכנית מציעה מעבר רחב,

אמנון ארבל:

יש את המתנ"ס הקיים,

עמנואל זלטס:

זה לא קשור?

אמנון ארבל:

זה בסדר.

חיים כהן:

המתנ"ס הקיים.

אליעזר ראובברגר:

שאנשים ילכו לבית כנסת, אחרי זה ילכו למתנ"ס, יעשו (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שנייה, אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה,

עמנואל זלטס:

אמי שנייה רק פה הבינוי המפורט, תכניס פה גם מבנה דת. כתוב מבני ציבור, צריך גם מבנה דת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא צריך בכלל את שאר הדברים, רק דת.

עמנואל זלטס:

לא, בעצם את הגנים,

אמנון ארבל:

את בתי כנסת,

עמנואל זלטס:

יש לך גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את החברה תרבות, כל זה, צריך,

אמנון ארבל:

את זה הורדתי, הורדתי.

עמנואל זלטס:

מה זה פה? היה גם פה. גם פה אותו מבנה דת.

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

פה, פה, זה 12 החדש.

אליעזר ראוכברגר:

היינו שם פעם ביחד, אמי, אם אתה זוכר,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון?

אמנון ארבל:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה עם המרפסות?

מיכל כהן:

הוא כתב,

חיים כהן:

היה כל (לא ברור) מכלול הזה.

עמנואל זלטס:

כבר למטה,

אליעזר ראוכברגר:

לפני כמה שנים היה שנתיים לפחות כן.

חיים כהן:

כן, העסק הזה מתגלגל כבר שנתיים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אלה סטנדרטיים.

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שהוא, איך קוראים לו? רועי לביא היה איתנו, נכון?

עמנואל זלטס:

זה המעבר, בסדר.

אמנון ארבל:

הסיוור היה כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסיוור, נדמה לי רועי היה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ו - ,

יהודה פרוידגר:

אתה אמרת שהיית שם, לא? מישהו היה גר בסביבה.

אמנון ארבל:

ההורים שלי.

יהודה פרוידגר:

זכרתי.

פנחס רוטנברג:

תשמע היה לו שכל אבל, היזם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

אליעזר, מה עם החבר'ה שמחכים?

צחי ברים:

נראה לי שכבר לא מחכים.

מיכל כהן:

הם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

הם יושבים,

אליעזר ראוכברגר:

נגיע ל – 26,

אמנון ארבל:

באמת?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

הם יושבים, יושבים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה רגע, מרפסות סוכה איפה אתה?

אדיר שוורץ:

עכשיו כל האזור מבוצר, אין להם לאן לברוח.

מיכל כהן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הבלגאן?

מיכל כהן:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

הרכבת עובדת אבל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איפה ההפגנות? איפה ההפגנות?

עמנואל זלטס:

קרוב אליכם, כאן.

יוחנן וייצמן:

איזה עצרו אותו?

מיכל כהן:

לא הבנתי, אז איפה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

במגרש הרוסים, אבל את למטה יורדת.

אמנון ארבל:

טוב.

צחי ברים:

יש בלגאן,

אליעזר ראובברגר:

מה יש מחר? פה בירושלים?

ישראל קלרמן:

כל הארץ.

תוכנית 1439405

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1439405,

צחי ברים:

אתה הופך כמו (לא ברור) ברגע שיש הפגנה, בארץ אין לימודים.

יוחנן וייצמן:

16 אני נגד,

אליעזר ראובברגר:

באיזה שעה?

מיכל כהן:

מתי?

יוחנן וייצמן:

16 אני נגד.

אמנון ארבל:

17 בסדר היום, תוכנית 149045, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תוכנית פינוי בינוי בגבעה הצרפתית, פה, התוכנית למעשה מציעה פה התחדשות עירונית במתחם בגבעה הצרפתית, התוכנית מקודמת עיי מינהל מקרקעי ישראל זה התוכנית, זה המתחם. אני מזכיר שבתוך המתחם הזה, כבר הוועדה דנה בתוכנית בחלק הצפוני, ואישרה הצטרפות בוועדה לפני איזה חודש וחצי, והתוכנית לקראת עמידה בתנאי סף, התוכנית מציעה פה התחדשות לכל המתחם, אנחנו אמרנו למינהל מקרקעי, שאנחנו לא רואים שיש יתרון בהגשת התוכנית ע"י רמ"י, אגב גם לא ע"י עיריית ירושלים כבר היום לדעת, יש פה מכתבים שקיבלנו גם לגבי המתחם הצפוני של חברת אזורים, וגם לגבי יתר המתחם, שהדיירים פה בחרו חברות אחרות לקדם את התוכניות,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו רוצים לדחות.

אמנון ארבל:

ואנחנו במקרה כזה לא חושבים שיש יתרון למינהל לקדם תוכנית כזאת,

יוחנן וייצמן:

אין מה לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

אני איתך,

אמנון ארבל:

לכן ההמלצה היא לדחות את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אני איתך. מקובל? חברים.

אמנון ארבל:

מקובל מאוד במכתב פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי שהוא מאוד תמכה על ההתנגדות שלנו, ולדחות את התוכנית, והוא חושב שכן צריך לקדם את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

הכול הפוך אצלם.

עמנואל זלטס:

ואתה כתבת שזה לא היה צפוי. יש לי הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

הכול הפוך אצלם,

אמנון ארבל:

שזה, זה הפתיע האמת.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי כתב, שהמינהל הקהילתי תומך בתוכנית,

ישראל קלרמן:

אליעזר, זה לא,

אליעזר ראובברגר:

הכול הפוך,

אמנון ארבל:

נגד תושבים, זה הגיוני מאוד.

אליעזר ראובברגר:

לא יודע,

עמנואל זלטס:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

כן מה?

אליעזר ראובברגר:

נו הלאה.

תוכנית 1536739

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1536739, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב רש"י 59, תוכנית שמוסיפה תוספת שטחים עבור הרחבות יחידות דיור מאושרות, תוספת קומה לקומת גג רעפים, אנחנו המלצנו,

אליעזר ראובברגר:

ישראל, יוחנן,

ישראל קלרמן:

למה אתם (לא ברור)?

אמנון ארבל:

המלצנו לדחות את התוכנית, בגלל החריגה מהמדיניות,

ישראל קלרמן:

למה? מה? מה זה? מה אתה אומר? למה?

צחי בריס:

בטח,

יואל שבת:

עם (לא ברור), יללה בוא.

ישראל קלרמן:

בסדר אמי,

אמנון ארבל:

בסדר מה?

יוחנן וייצמן:

לאשר.

אמנון ארבל:

למה? מאיזה נימוק?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

שיש מלא רחובות ליד שהכול קיבלו את זה,

צחי בריס:

מקודם גם,

אמנון ארבל:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

רש"י 40, רש"י 42, רש"י 37, גיורא,

אמנון ארבל:

זה פשוט וועדה מחוזית גם כן, אבל סבבה, אני לא מבין את הטעם שלכם לאשר תוכניות שאתם יודעים שהמחוזית תוריד אותם, אבל בסדר.

צחי ברים:

לא, אבל המחוזית מאשרת.

אמנון ארבל:

כל התוכניות במע"ר החרדי המחוזית הלכה לפי המדיניות בדיוק. זאת אומרת,

ישראל קלרמן:

לא, לא כולם,

אמנון ארבל:

למעט בשטחים חומים,

צחי ברים:

לכן אני צריך להסכים עם זה? מה שאתה אומר?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך מה ההבדל, שאתם איפה שנוח לכם יש מדיניות, ואיפה שאין מדיניות, אתם,

יוחנן וייצמן:

יש שמה מדיניות,

אמנון ארבל:

מה המדיניות?

יוחנן וייצמן:

12,

אמנון ארבל:

של מי המדיניות?

יוחנן וייצמן:

מקומית,

אמנון ארבל:

אז בוא נחליט פה 12,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

אמנון ארבל:

לא, אני לא חושב שכולם מסכימים איתך.

אליעזר ראובברגר:

אני נגד.

חיים כהן:

אנחנו חושבים שכן,

ישראל קלרמן:

למה כן אבל?

אמנון ארבל:

כל המע"ר החרדי 12 קומות?

יוחנן וייצמן:

5?

אמנון ארבל:

זה מה שהוא רוצה אבל,

אליעזר ראובברגר:

שיבקש,

אמנון ארבל:

אז מה שהוא רוצה,

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא בתוכנית,

חיים כהן:

צירים מרכזיים,

ישראל קלרמן:

לא 12,

אמנון ארבל:

המדיניות, אז בוא נעשה מדיניות, מדיניות, זה אושר, אני,

צחי ברים:

בשביל לעשות מדיניות,

יוחנן וייצמן:

על צירים ראשיים אפשר לתת,

אמנון ארבל:

בסדר, אז החלטתי לעשות על זה עבודה.

חיים כהן:

אז נעשה מדיניות,

אמנון ארבל:

הייתה אצלנו גם מפה שהדפסתי, התחלתי לחשוב על כיוונים מסוימים,

צחי ברים:

בוא נעשה נתאם פגישה.

חיים כהן:

אנחנו כל הזמן נתקעים עם,

ישראל קלרמן:

למה אתה לא קובע דיון? בוא תקרא באחת מהוועדות, תבקש מהיושב ראש,

צחי ברים:

היושב ראש אפשר לבקש,

ישראל קלרמן:

כל פעם אתם מביאים, בוא נעשה דיון, ונסביר.

אמנון ארבל:

אתה באמת חושב שאפשר לקבוע מדיניות בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

בוועדה, אתה באמת חושב?

ישראל קלרמן:

לא בוועדה, תעשה איפה שאתה רוצה, מה אתה רוצה?

צחי ברים:

בוא נעשה פגישה,

ישראל קלרמן:

בזמן דיון,

צחי ברים:

דיון,

ישראל קלרמן:

למה? עשינו פה דיונים על כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

צריכים מפה,

אליעזר ראוכברגר:

צריכים מפה,

יוחנן וייצמן:

אני אכין מפה, אני אשלח את זה לחברים,

צחי ברים:

לא, אני מציע לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אמי יכין, אני רוצה שאמי יכין, לא אתה,

צחי ברים:

היושב ראש אני,

אליעזר ראוכברגר:

שנה שעברה הייתה פה,

צחי ברים:

היושב ראש אני רוצה, תקבע זמן,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההבדל בין (לא ברור) לאווירונים?

צחי ברים:

זה נכון שהיושב ראש יקבע שעושים דיון בנושא הזה, ועד אז אמי יקבע, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

שאמי יגיד לי שיש לו מפה, ששווה לקיים על זה דיון, אז נקבע. ועד אז לא נקבל תוכניות,

יהודה פרוידגר:

שכולם עוד דבר,

צחי ברים:

לא נקבל תוכניות עד אז,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

צחי ברים:

כי אנשים אוכלים אותה,

יהודה פרוידגר:

בסדר, הרב לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מי שירצה אחר כך להוסיף, יוסיף.

יהודה פרוידגר:

הרב לייזר, אבל שצריך,

צחי ברים:

(לא ברור) את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

אין סתם טעם לעשות עבודה, ולהכין מדיניות, ולפי טבלאות ולפי הכול שנבנה, שבסוף יתחיל עוד הפעם לעשות,

צחי ברים:

למה אתה אומר ככה?

יהודה פרוידגר:

אין טעם, אמרתי אין טעם,

צחי ברים:

למה? אם אנחנו נקבע להם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה נו קדימה, חברים יש אנשים שמחכים בחוץ שעה,

אמנון ארבל:

שאחרי שנקבע מדיניות, צריכים להגיע להסכמות או להתווכח, יגישו תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

שעה ורבע,

ישראל קלרמן:

אנשים (לא ברור) זה קשור,

צחי ברים:

אמי, ממש לא,

ישראל קלרמן:

צריך לשנות את זה, במקום זה,

יוחנן וייצמן:

תשנה רק את ההחלטה,

צחי ברים:

אתה יודע מה? אתה באמת לא מבין את הקושי של זה,

אמנון ארבל:

אני מבין מצוין.

צחי ברים:

אתה מבין שאתה,

אמנון ארבל:

זה הציבור שלכם,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב,

צחי ברים:

אני רוצה, אבל אני רוצה על כל ירושלים,

אמנון ארבל:

זה כל ירושלים,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להסכים אם אמי,

אמנון ארבל:

בעיני, אני לא בוחן אחרת, אני לא בוחן אחרת את העיר ההיסטורית במע"ר החרדי או בבקעה או ברחביה, אני בוחן באותה מידה.

יוחנן וייצמן:

המע"ר החרדי לא,

אמנון ארבל:

ששמה אתה אומר (לא ברור), ופה לא, כי יש שם צרכים אחרים, אני מבין את הצרכים האחרים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

לא מזלזל, לא מזלזל בה בכלל.

צחי ברים:

אז יש דרכים,

אמנון ארבל:

אבל יש לך היום,

צחי ברים:

כמו שנותנים החלטות רוחביות,

אמנון ארבל:

אבל זה שכוונה לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא שכוונה לשימור,

אמנון ארבל:

אתה חושב שלא,

צחי ברים:

אבל, אבל מה השימור הזה,

אמנון ארבל:

זה שזה חלק מהעיר ההיסטורית זה לא אתה תקבע ולא אני, זה עובדה, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה חלק שזה בניין ישן,

ישראל קלרמן:

מה? מה?

אמנון ארבל:

מה זה למה? כי זה עובדות,

יוחנן וייצמן:

עובדה, אני מסכים איתך,

ישראל קלרמן:

מי קובע?

יוחנן וייצמן:

לא עניתי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מי עושה?

יוחנן וייצמן:

זה בנייה ישנה, זה עובדה.

ישראל קלרמן:

בנייה ישנה?

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

ישראל קלרמן:

בנייה ישנה.

אמנון ארבל:

ישראל, מה זה עיר ההיסטורית?

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה,

אמנון ארבל:

מה זה עיר ההיסטורית?

יוחנן וייצמן:

זה צריך לשמר.

ישראל קלרמן:

תגיד אתה,

אמנון ארבל:

לא, אני שואל אותך, אני יודע מה זה,

ישראל קלרמן:

אני גם יודע מה זה,

אמנון ארבל:

אז מה זה?

ישראל קלרמן:

מה היסטוריה, מה יש לך?

יוחנן וייצמן:

הכול נבנה פה,

ישראל קלרמן:

אתה מסתכל היסטוריה, איזה אדריכל היה לי, איזה, מי עשה את הבניין,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה זה היסטוריה,

אמנון ארבל:

מה זה שכונה היסטורית?

ישראל קלרמן:

אז אני אומר לך,

אמנון ארבל:

אתה מכיר את הערכים של מה זה שכונה היסטורית? אתה מבין?

יוחנן וייצמן:

תיסע לאתונה, תגיד לי מה זה היסטורית,

ישראל קלרמן:

בדיוק מה?

אמנון ארבל:

מה זה לאתונה?

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך מה,

יוחנן וייצמן:

בנייה של 300, 400 שנה,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה בהיסטוריה פה? מה אתה צריך יש פה היסטוריה?

אמנון ארבל:

אתה רוצה למחוק את כל ירושלים.

ישראל קלרמן:

שם של אדריכל בן 70 שנה? 80 שנה?

יוחנן וייצמן:

למה? חלילה את העיר העתיקה לא צריך,

ישראל קלרמן:

מה? מה היסטוריה פה?

יהודה פרוידגר:

אבל הרב קלרמן, מה הבתים,

ישראל קלרמן:

מה הרב פרוידגר?

אמנון ארבל:

תחליטו מה שאתם רוצים,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

ישראל קלרמן:

מבלבל את הראש,

יהודה פרוידגר:

שנייה רגע,

אמנון ארבל:

אני מבלבל את הראש?

ישראל קלרמן:

לא אתה, פרוידגר,

יהודה פרוידגר:

מה הבתים הישנים,

ישראל קלרמן:

לך אני לא אגיד דבר כזה בחיים, רק על נבחר.

יהודה פרוידגר:

מה ההבדל,

ישראל קלרמן:

לא אגיד את זה על פקיד,

אמנון ארבל:

מהפחד הוא אומר את זה,

ישראל קלרמן:

לא, בגלל שאתה פקיד, אני אומר,

יהודה פרוידגר:

ישראל, ישראל,

ישראל קלרמן:

רק על נבחרים,

אמנון ארבל:

הדיון (לא ברור) שאני פריד?

יהודה פרוידגר:

ישראל, למה הדיון,

ישראל קלרמן:

לפריד אני לא מדבר ככה,

יוחנן וייצמן:

חלילה,

יהודה פרוידגר:

ישראל,

ישראל קלרמן:

אני חייב לכבד אותך,

יהודה פרוידגר:

למה הטיעונים של על מע"ר חרדי שונים מרחביה?

צחי ברים:

אני אענה לך,

יהודה פרוידגר:

יש בתים ברחביה, בדיוק ככה,

יוחנן וייצמן:

זה להגיד,

ישראל קלרמן:

יש בתים ברחביה שלא צריך לשמר אותם, ושהם לשימור,

אמנון ארבל:

לא, אני אגיד לכם מה הוא אומר, הוא אומר נגיע גם לשם, חכה.

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני אענה, לא, אדוני אני רוצה לענות,

ישראל קלרמן:

הייתי שם כבר,

אמנון ארבל:

עוד (לא ברור) להרוס גם את רחביה,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני אענה לך,

צחי ברים:

היום יש עקיבא, עקיבא זה מהחינוך דיבר, שעוד מעט נגיע לבתי ספר, של 7, 8 קומות, למה? כי המציאות היא מגיעה לשמה, למה בשכונות של מע"ר צפון לא מבינים שאנחנו, שכונה היסטורית היא טובה, היה טוב, נכון גם לפני 30 שנה, הציבור קודם רוצים לגור בשכונות ההיסטוריות האלה, וצריך לתת להם מקום, כמו שבית ספר עולה 7 קומות. שפעם לא היה חשיבה על זה בכלל,

חיים כהן:

הם רוצים שהציבור יבוא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מתווכח על זה,

צחי ברים:

לא, זה שיגידו,

יהודה פרוידגר:

מה זה? הם לא יגידו, אני צריך להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא לא מתווכח,

ישראל קלרמן:

שם של אדריכל,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רק אומר צריך לבחון,

ישראל קלרמן:

שעשה את זה עם שפריץ.

אליעזר ראוכברגר:

תכין מפה, ושל החומות,

צחי ברים:

אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה מפה, לא סתם לקבוע דיון,

צחי ברים:

אז אני יכול, אז אני יכול לדחוף את זה?

ישראל קלרמן:

תגיד לי בשימור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

מה השאלה?

ישראל קלרמן:

300, 400 מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

מה אתה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לדחוף את זה, מילא הצוות שלו,

צחי בריס:

אבל אני לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, כן,

ישראל קלרמן:

מה השימור,

חיים כהן:

הניסיון שיש עם מחלקת השימור,

ישראל קלרמן:

מה השימור בכלל, מה היסטוריה, מה?

יהודה פרוידגר:

בוודאי היסטוריה,

חיים כהן:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

מה ההיסטוריה? מה?

יהודה פרוידגר:

סימונה של (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה? אמרתי לו מה ההיסטוריה ברחוב עובדיה, הסמינר של כרמית,

יוחנן וייצמן:

זה דרך אגב הבנו את זה צריך להיות לשימור.

ישראל קלרמן:

כל הבניינים,

יוחנן וייצמן:

אני אענה לך רגע לפרוטוקול, כי זה חשוב, שאלת מה ההבדל בין רחביה לבין פה, יש אמנות שימור בינלאומיות, הם מבקשים לדעת מה התושבים צריכים לראות בערך, מה התושבים מתייחסים לערך השימורי במקום,

צחי ברים:

ושמה יש ערך,

יוחנן וייצמן:

זה התשובה, איך (לא ברור) שבנה,

צחי ברים:

את מי זה מעניין שמה מהשימור? את מי? את מי?

יוחנן וייצמן:

משתמשים בזה רק דמוגרפי,

צחי ברים:

את מי זה מעניין?

יהודה פרוידגר:

ירושלים יש לה ערך, בינלאומי,

צחי ברים:

אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה זה קשור?

צחי ברים:

(לא ברור) שמה?

יהודה פרוידגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

שמה יפה וטוב.

צחי ברים:

עיר העתיקה זה משהו בינלאומי, אבל משהו זה לא מעניין אותם.

יהודה פרוידגר:

גם אותי לא מעניין שעושים הופעות בבריכת הסולטן,

יוחנן וייצמן:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תמשיך.

יהודה פרוידגר:

החליטו עיריית ירושלים, החליטו העיר,

יוחנן וייצמן:

הנה אנחנו עיריית ירושלים,

אמנון ארבל:

אנשים מחכים בחוץ, נו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, קדימה אנשים מחכים בחוץ.

יוחנן וייצמן:

יללה, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 26,

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

138,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 26 כן.

תוכנית 1386325

אמנון ארבל:

1386325, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, גדליה בובליק 17, 15 ברמות, הרחבות דיור, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תוכנית 1523851

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1523851, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, המצור 5, התוכנית מציעה שטחים עבור ממ"דים והרחבות, אנחנו ממליצים להפקיד, פנו אלי לאיזה שהוא בקשה, שיש שם בעיה שאי-אפשר, אנחנו ביקשנו בהמלצה תוכנית יציאה משותפת של דיירים, והסבירו לי שזה לא ניתן, כי גם היום אין גישה, הדיירים כולם הסכימו לזה, לכן הורדתי את הסעיף הזה, המלצנו להפקיד.

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית,

יהודה פרוידגר:

למה לא צריך שימור?

תוכנית 1549260

אמנון ארבל:

1549260, תוכנית בסמכות, בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב הסדנא 2 בתלפיות, זה מתחם שאושר לא מזמן במסגרת תוכנית האב במסגרת המדיניות, והם מבקשים תוספת שטחי בנייה, אנחנו ממליצים לדחות את התוכנית, הזכויות בנייה נמצאו בהתאם למדיניות, אנחנו לא רואים סיבה לחרוג מהם.

תוכנית 1002062

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1002062, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית לייב יפה ארנונה, תוכנית שמבקשת תוספת, השלמת חצי קומה אחרי תמ"א/38, אנחנו רוצים להפקיד.

תוכנית 1380765

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1380765, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דוד המלך 6, תוספת קומה, בניין שהיום הוא 8 קומות, רוצים 9 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

יער ירושלים?

אמנון ארבל:

טעות, זה טעות. אני,

אדיר שוורץ:

איזה מלון זה?

אמנון ארבל:

זה לא מלון, זה בניין מגורים, יש שמה היום את ה - , אני אראה את זה איפה, יש שמה, זה למעשה רחוב, זה לא רחוב, יש שמה שלושה בניינים למעשה ששניים כבר נמצאים בגובה של 9 קומות, והוא רוצה פשוט להשוות את הגובה,

יוחנן וייצמן:

זה הולך עם הטופוגרפיה?

אדיר שוורץ:

כתוב שזה מלון,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה גם הולך עם הטופוגרפיה?

אליעזר ראוכברגר:

למה שיהיה בעיה?

אמנון ארבל:

דוד המלון,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה,

אמנון ארבל:

6, לא, לא שיש בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה בסדר, אם,

אמנון ארבל:

למעשה שלושת הבניינים האלה, הפינתי זה וולדוף אסטוריה, שקיבל 9 קומות, הבניין הזה כבר בצד השני גם קיבל, הוא בעצם באמצע, וייצמן, אז יש שם את הגובה,

חיים כהן:

יש שמה, אם אני לא טועה יש שמה בעיה של שימור גדול מאוד,

אמנון ארבל:

הם היו בונים כבר ב היתר בנייה,

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

מכוח התוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה רק תוספת קומה, מה?

חיים כהן:

לא, אני לא,

אמנון ארבל:

מה השאלה?

חיים כהן:

אני אומר סתם, יש בבניין הזה,

אמנון ארבל:

היה שימור, נכון,

חיים כהן:

זה היה שימור מחמיר מאוד,

אמנון ארבל:

נכון כן,

חיים כהן:

נכון?

אמנון ארבל:

אבל כבר מאושר שם 8 קומות, ועם היתר בנייה,

חיים כהן:

התוספת הזו לא פוגע בשימור?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אנחנו כתבנו את זה גם בהמלצה לדעת,

חיים כהן:

אתה לא יודע לשימור?

יוחנן וייצמן:

לא, בוועדת שימור לא מגיע תוספת ודברים ש - ,

אמנון ארבל:

זה סעיף 4 אגב, כיוון שמדובר על תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, כל ההוראות השימור בתוכנית המאושרת, יישארו ללא שינוי בתוכנית החדשה,

חיים כהן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

אני רק מראה את זה פה, אתם תסתכלו, זה היום הבניין,

חיים כהן:

רגע, תראה, תראה,

אמנון ארבל:

זה הבניין בצד ימין, זה הבניין בצד שמאל, הוא רוצה להשוות את הגובה לבניין הזה. זה סביר,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי.

תוכנית 1314053

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1314053, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מסילת ישרים 18, מרכז העיר, המגרש המפורסם עם המכרז של העירייה, התוכנית היום מאושרת 8 קומות. מבקשים פה תוספת,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

הבניין של,

יהודה פרוידגר:

בית מזיא?

אמנון ארבל:

בית מזיא, כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה תוספת שתי קומות עבור מגורים, קומה אחת עבור דירות להשכרה, וקומה אחת עבור דירה רגילה, ואנחנו סבורים שזה הגיוני,

יוחנן וייצמן:

למה לא הכול להשכרה?

יהודה פרוידגור:

לאשר את הכול?

יוחנן וייצמן:

למה לא הכול להשכרה? אמי,

אמנון ארבל:

כי אנחנו, אנחנו יודעים שדירות להשכרה זה משהו שכבר מורכב בפני עצמו,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

היום כל הבניין 72 להשכרה כולו, זה מטלה ציבורית, זה מטלות ציבוריות, אני חושב שבבנין,

יוחנן וייצמן:

אז זה היה שייך לעיריית ירושלים, העירייה נתנה אותנו בשביל שיעשו דירות להשכרה, אז פתאום אתה הופך למגורים?

אמנון ארבל:

אמרתי, אני חושב שהיום, בניין שהוא כולו,

חיים כהן:

תסביר, תגיד שאין טעם,

יוחנן וייצמן:

נתנה (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מכרה אותו.

חיים כהן:

מכרה אותו?

יוחנן וייצמן:

כן, מכרה אותו,

אליעזר ראובברגר:

טוב, תרתי משמע,

חיים כהן:

מתחיל,

אדיר שוורץ:

זה מסילת ישרים,

חיים כהן:

לא, מה זה? לא מבין,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לתת לו את הכול להשכרה.

אדיר שוורץ:

למה זה פה עכשיו?

אמנון ארבל:

אמרת,

אליעזר ראוכברגר:

כי הוא רוצה להוסיף,

אמנון ארבל:

היום בתוכנית המאושרת היא 8 קומות, הבקשה להוסיף 2,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יוסי עוד שתיים,

אמנון ארבל:

קומות כדי להגיע ל – 10,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

10 זה המדיניות, זה בסדר, המדיניות גם מאפשרת בבניינים שהם לא רק מגורים רגילים פה למעשה 8 קומות הם דירות להשכרה, וההוא מבקש להוסיף 2 קומות, אחת דירות להשכרה ואחת דירות רגילות, אנחנו חשבנו שסביר והגיוני, ותואם למדיניות.

יוחנן וייצמן:

אני מציע שהכול יהיה להשכרה.

אמנון ארבל:

וייצמן רוצה שהכול יהיה להשכרה.

אדיר שוורץ:

אני מסכים עם וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני בעד רק 10, בשביל שתי קומות,

אדיר שוורץ:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, תן לאנשים לחיות.

אדיר שוורץ:

התגלגלות של (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

יוחנן, תספר ללייזר, מה היה אתמול בוועדה מכרזים.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

צודק, נו מה?

יהודה פרוידגר:

לייזר אתמול היה,

יוחנן וייצמן:

הגיע מכרז של בית העם לוועדת מכרזים, התברר,

אליעזר ראוכברגר:

כבר עבר כל כך הרב הטלטלות, אתה יודע כמה שנים הוא מתגלגל?

אדיר שוורץ:

אני מסכים איתך, הוא לא מסכן, אני מסכים איתך שנקודת הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא יודע מי זה, אתה אומר אני יודע את השם, אבל אין לי איתו קשר או משהו כזה,

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא חבר שלי, ולא כלום, אבל הוא מתגלגל כל כך הרבה שנים, אל תשכח,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

כבר לא נמצא בעירייה 7 שנים, וזה 3, 4 שנים לפני, (לא ברור) מה יהיה 10 שנים,

יהודה פרוידגר:

בכמה הם מכרו לו? תגיד, בכמה הם מכרו לו?

יוחנן וייצמן:

מאוד בזול,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הם?

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים,

יהודה פרוידגר:

לא, עיריית ירושלים אני יודע, זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יהודה, עזוב באמת.

יהודה פרוידגר:

אתמול, היינו, תשמע, באמת היה חשוב, אתמול היה וועדת מכרזים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יהודה פרוידגר:

הדבר היה,

אמנון ארבל:

כן ביקשנו להוסיף יש לו, יש לו היום בתוכנית המאושרת בבית מזיא עצמו הרחבה בתוכנית, והסתבר שהמטרים שיש בתוכנית לא נכנסים לקווי הבניין, זה מבקשים תיקון קטן של קווי הבניין,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, זה גם חלק, זה חלק מהמלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

לא, זה הוספתי אחרי ההמלצה, אז אני אומר את זה עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, זה המלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן, אבל זה פעם ראשונה שאני אומר, אתם רואים את זה, כי זה לא הופץ.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, זה המלצה שלך, אתה מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

לצורך העניין, טוב.

יוחנן וייצמן:

הוא מציע לנו (לא ברור).

חיים כהן:

(לא ברור) שלו.

תוכנית 1527746

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1527746,

אליעזר ראוכברגר:

עם הדברים הנדרשים כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הוא אומר המלצת מהנדס העיר, עם הדברים הנדרשים,

יוחנן וייצמן:

זה היה הזוי היום הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, 1527746, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית מפרץ שלמה 4 בגבעת המבחר, תוכנית שמבקשת תוספות מעל בניין קיים, היא פנתה אלי גם כן האדריכלית אחרי שכתבנו את ההמלצה, אני חושב שחלק מהדברים שהיא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה שלושה סעיפים,

אמנון ארבל:

כן, אז אני יודע, לגבי הגובה, אני קיבלתי, מה שלא קיבלתי זה נושא של חדר, חדר מעלית למעשה, בהיתר הבנייה היה לה מעלית גדולה בחריגה מקווי בניין, היום היא בעצם מציעה, להזיז את המעלית צפונה, ולהוסיף שם בעצם חדר שהוא חדר שהוא לא קשור למעלית בקו בניין בעייתי, וזה משהו שהוא לא סביר, ולא, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

קו בניין 3 מטר?

אמנון ארבל:

לא, זה הקו בניין הצידי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בשביל המרפסת זיז,

אמנון ארבל:

מרפסת זיז זה מאחורה, לא, זה הסעיף שמאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כן קיבלתם.

אמנון ארבל:

לא, זיז, אני לא חושב שבניין פרטי צריך להיות פחות מ – 3 מטר קו בניין, זה לא סביר בעיני, אני.
גם בניין שהוא בניין, בית, סוג של בית פרטי, צריך לתת פחות מ – 3 מטר לכיוון השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

למה? כי כתוב שזה יהיה בעומק של מרחק 50 מטר, או 40 מטר,

אמנון ארבל:

נכון, זה מגרש פרטי, יחידת דיור אחת,

אליעזר ראוכברגר:

או 40, או היא רוצה שיהיה 40% מהמרווח, מה הבעיה? וזה ההנחיות,

אמנון ארבל:

איזה הנחיות?

אליעזר ראוכברגר:

ככה היא כותבת, הוראות שיצאו מהמחלקה המשפטית, לנושא מרפסת זיז,

אמנון ארבל:

אין, אין לי אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, ככה היא כותבת,

אמנון ארבל:

לא כל מי שכותבים אני מאמין,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אז צריך לשאול את יניב טיאר,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר הנחיות כאלה, אליעזר. אני אומר שוב, זה בית פרטי, בית אחד, כל ה – 4 קומות זה דירה אחת תסתדרו בקווי בניין, לא צריך לחרוג,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אתה יודע מה? בוא נעשה שהקווי בניין יאפשרו מרפסת של אחד וחצי מטר, אולי זה יהיה 2.85 , 2.90, לא יודע, כמה שזה יהיה.

אמנון ארבל:

אבל למה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אני רוצה את המרפסת, אמרתי זה המרפסת,

אמנון ארבל:

יש היום בניין של דירה אחת ב – 4 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי אותך, אבל המרפסת של מטר וחצי זה סביר?

אמנון ארבל:

לייזר, יש לו היום בתוכנית כמה מרפסות, מרפסות גג גדולות, את רובם סוגרים, ואז היא אומרת את המרפסת אני רוצה לחרוג, לא נראה לי סביר, זה 4 קומות דירה אחת, תמצאי פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

הפער הוא 18,

אמנון ארבל:

זה כלפי השכן אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה 18 ס"מ, כי מה ש - , לפי הקווי בניין עכשיו, היא צריכה לפחית 18 ס"מ,

אמנון ארבל:

למה? אנחנו ביקשנו לשמור על 3 מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון, היא רוצה 2.82, אז מה?

אמנון ארבל:

2.82 לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, 18 ס"מ, אז בוא נעשה, שהמרפסת תהיה מטר וחצי,

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

וקוו בניין שתואם למרפסת מטר וחצי, זה הכול.

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שכרגע במקום עומק של 1.80 מטר שהוצג, אני צריך להקטין את העומק ב - 18 ס"מ. אבל אם אנחנו ניתן 2.82 היא לא תצטרך להקטין.

אמנון ארבל:

אז אין בעיה, טוב, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכתוב 2.82 זה בדיחה.

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לכתוב מרפסת מעל מטר וחצי, והקו בניין יהיה תואם שמתאים לזה, זה הכול.

אמנון ארבל:

בסדר, זה מה שהיא ביקשה, אז אני מוריד את הסעיף, נו מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, זה גם בסדר. ומה זה הוצאות? הוצאות המים של המקווה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה שמה,

אמנון ארבל:

היא מציעה מקווה בקומת מרתף, שהוא שטח מקורה, לפי התקנות, הוא חושב שצריך עיקרי, אין לי בעיה שהיא תקבל את השטחים האלה, רק צריך לחשב את זה, זה הכול, זה מה שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

היא כותבת.

אמנון ארבל:

שטח עיקרי איך אתה יכול לחשב אחרת? שטח מקורי של מקווה.

יוחנן וייצמן:

הוא ייצר.

אמנון ארבל:

מה זה הוא ייצר?

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

את המאגר מים,

אמנון ארבל:

אבל הוא שטח מקורה וסגור בתוך הבניין.

יוחנן וייצמן:

בתוך 4 כיוונים,

אמנון ארבל:

אז אז מה?

יוחנן וייצמן:

זה בתוך 6,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כמו דוד שמש,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

איך בור ביוב מחושב?

אמנון ארבל:

בור ביוב הוא לא, הוא לא בנוי בתוך הבניין, זה לא שטח זה,

יוחנן וייצמן:

ואם בור ביוב יהיה כן בתוך הבניין?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אם,

אמנון ארבל:

אז מה הבעיה שצריך לחשב את זה,

יוחנן וייצמן:

בור ספיגה,

אמנון ארבל:

לא, אז לכתוב שיהיה מעבר לשטחים, מה אכפת לי?

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

זה בתת-הקרקע, לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

יוחנן וייצמן:

יש מקווה שהוא אמבטיה, ויש,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, הגענו ל – 26, יללה.

אמנון ארבל:

אבל מקווה זה עיקרי אבל.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים איתך שמקווה זה עיקרי, אבל האוצר זה לא יכול להיות עיקרי,

אמנון ארבל:

זה חייב להיות, איך תחשב את זה אבל? אז אני שואל,

יוחנן וייצמן:

דוד שמש איך אתה מחשב אותו?

אמנון ארבל:

דוד שמש הוא לא בינוי.

יוחנן וייצמן:

למה? זה אותו בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

ומה קרה עם הגג? איך אתה מחשב אותו?

אמנון ארבל:

זה גם לא,

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

זה חלק, גג זה ריק ממש לא, כן. את עולה בחמש?

יוחנן וייצמן:

מזל טוב.

אמנון ארבל:

בחיפה.

אליעזר ראוכברגר:

בחיפה?

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

מה יש לך לחפש בעיר הנידחת הזאת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יודע שבמקור היא מחיפה.

אליעזר ראובברגר:

אני יודע, אבל שזה עכשיו, מאיפה את בחיפה? איפה? כרמל צרפתי, (לא ברור) פרנקל? האדמו"ר
מבוטושן,

אדיר שוורץ:

חתונה של אחותי.

(מדברים ברקע)

אליעזר ראובברגר:

יללה, חברים, קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

,26

תוכנית 1388404

אמנון ארבל:

תוכנית 1388404, תוכנית גדולה בתלפיות, מדובר במתחם של 30 דונם בתלפיות, אני מזכיר לוועדה, שהוועדה הצטרפה כמגישת תוכנית, כי המתחם הזה, הוא מתחם שבעצם מגיש התוכנית, הוא בעלים של, של המקומות של כל המתחם, ועוד קצת מהזכויות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

ולאחרים זה מאות.

אמנון ארבל:

נכון, יש שמה מאות (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

מה החלק של העירייה?

חיים כהן:

ומה בעצם ההצטרפות?

אמנון ארבל:

לא, אמרתי אין חלק של העירייה, מגיש התוכנית, הוא תיכף יסביר את זה, אבל זה אגב כל המתחם, זה קניון הדר ממול שלושה מתחמים מאוד גדולים, שביחד מייצרים כ- 30 דונם,

חיים כהן:

אז מה הם רוצים בעצם?

אמנון ארבל:

הם רוצים להרוס את הכול ולעשות פינוי בינוי, תיכף יציגו לכם. אבל אין לו את ההסכמות של כל, זה הכול בתי מלאכה בעצם, אין הסכמה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור), לא?

אמנון ארבל:

אז הוא יכול לקדם את התוכנית, בפועל כדי להרוס, צריך את ההסכמות שלהם כמובן.

יהודה פרוידגר:

קניון ישראל גם יש,

אמנון ארבל:

קניון ישראל יש רק,

אליעזר ראוכברגר:

יללה תקראו להם,

יהודה פרוידגר:

משתלב? אדריכלית זה משתלב?

אמנון ארבל:

ברור.

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

מגורים ברור שישתלב.

יוחנן וייצמן:

בפועל אני נגד, את כבר יכולה לרשום.

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד?

אמנון ארבל:

איפה המצגת? בוא לפה.

אליעזר ראוכברגר:

זו שלנו, זו גם כן, נהייתם כולכם רוויזיוניסטים.

יהודה פרוידגר:

המסכים.

אמנון ארבל:

לא, תתחבר פה. רוצה להגיד משהו? או ישר לאדריכל? ישר אדריכל יללה קדימה.

אורי גת:

להתחיל?

אמנון ארבל:

כן.

אורי גת:

טוב, שלום.

אליעזר ראובברגר:

שלום, שלום.

אורי גת:

אהלן, פרויקט רובע תלפיות המתחדש.

יהודה פרוידיגר:

תגיד את השם.

אורי גת:

סליחה אורי גת,

יהודה פרוידיגר:

לפרוטוקול לפחות.

אורי גת:

נכון, נכון, אורי גת, משה צור אדריכלים, אנחנו מציגים את פרויקט סקיי, דיון בוועדה המקומית. ראשית המיקום של הפרויקט, רואים אותו פה על הרקע של התצ"א, על רקע של רובע תלפיות המתחדש. הפרויקט ממוקם פה, רואים אותו כאן על הרקע של תוכנית האב, הוא עוקב אחרי העקרונות של תוכנית האב, בלב השכונה, זה ממוקם בדופן אחת על פייר – קניג ממש בציר המרכזי של השכונה. זה פה גם על הרקע של ה - , של השימושים של תוכנית האב, פה זה בהגדלה, רואים את זה כאן, כאן זה פייר קניג,

אמנון ארבל:

פייר קניג,

יהודה פרוידיגר:

קניג,

אורי גת:

קניג, קניג סליחה.

יהודה פרוידגר:

קניג יד – חרוצים,

אורי גת:

כן, בדיוק. וכאן יש נפחי הבנייה העקרוניים לי מסמך המדיניות, הצד שקרוב לפייר קניג יותר גבוה, הצד השני הצד המזרחי יותר נמוך. רואים את זה פה. והתכנון של כל המתחם המשמעותי והגדול הזה שהוא שטח של 29 דונם, עוקב אחרי העקרונות של התוכנית, מבחינת יצירה של שערים והתייחסות אל השדרה, ואל ה - , המיקום המרכזי בלב השכונה כולה. יש פה ניתוח של שלושת החלקות ביחד, שמרכיבות חטיבת קרקע משמעותית של 29 דונם, מתוך זה מופקעים כ - 13 דונם עבור שטחים ציבוריים, הזכויות שמצטברות פה זכויות שמגיעות בסופו של דבר לכ - 210 אלף מטר עילי, אחרי תוספת שקיבלנו בזכות המדיניות של מגרשים מעל 25 דונם שאפשר לעלות ברחק, ואפשר לעלות בגובה, ובכמות המגורים, וסך הכול בערך מסחר של ותעסוקה בערך 55 אלף מטר, ומגורים בערך 154 אלף מטר, תיכף תראו את הפירוט של ה - , בינוי הזה. מעבר לשטחים הבנויים האלה שציננתי פה בצד הימני, בצד השמאלי יש גם עמודה של הרבה שטחי ציבור, הציבור מקבל, כוללים גם מרכז תרבות, גם ספורט, גם מעונות יום, גם גני ילדים, בתי כנסת, וגם שטח בכלל מופקע לגמרי לבית ספר יסודי, כל זה בתוך הקו הכחול של התוכנית.

יהודה פרוידגר:

זה הפרשה מבונה הבית ספר?

אורי גת:

גם, הבית ספר לא, הבית ספר לא,

אליעזר ראובברגר:

מרכז ספורט,

אורי גת:

הבית ספר הוא על מגרש חום,

אליעזר ראובברגר:

הוא מרכז תרבות.

אורי גת:

וחוץ מזה זה הפרשות מבונות.

יהודה פרוידגר:

גני ילדים?

אורי גת:

כן, כן, תיכף אתם תראו, יש מפה מאוד רצינית. עכשיו כאן רואים את הבינוי הקיים היום, עם הרחובות מסביב, הבינוי שמתוכנן מסביב. רואים פה באמת יד – חרוצים בצד המזרחי, פועלי צדק בצד הצפוני, כאן זה השטח רואים פה זה השטח חום עבור הבית ספר, כאן,

אדיר שוורץ:

יש תוכנית 11 (לא ברור),

אורי גת:

בצד ה - , בצד שיושב על, על פייר קניג רואים פה את הריכוז של התעסוקה, והמסחר והתרבות והספורט בקומות התחתונות, אבל זה הריכוז של התעסוקה. ובצד שפונה ליד חרוצים, יש בעצם את מבנה המגורים, גם הם משולבים עם הרבה שטחים של חינוך, שטחים ציבוריים, יש פה גם שצ"פ, וגם מסחר, וזה הבית ספר פה, רואים פה את השטח של (לא ברור),

אדיר שוורץ:

זה של ליאור עדיקא?

אורי גת:

סליחה, לא שמעתי,

אדיר שוורץ:

המבנה של ליאור עדיקא?

אורי גת:

ליאור עדיקא הם שואלים.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, שם זה יותר נמוך.

יהודה פרוידגר:

כן, כן, ביד חרוצים מהצד,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, מה באת להחליף את מיכל?

הילה בכר:

לא, אני סתם פה. כן,

אליעזר ראוכברגר:

גמרת (לא ברור).

הילה בכר:

אני רוצה לראות, באתי במיוחד (לא ברור), אני,

אליעזר ראוכברגר:

גמרת את היומית שלך?

הילה בכר:

אליעזר, אתה מעליב אותי כל היום,

אליעזר ראוכברגר:

חס ושלוש, לא יפה.

הילה בכר:

טוב, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

האחרון שיעליב אותך,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יחשבו שזה רציני.

הילה בכר:

אני (לא ברור) בתב"עות אז זה,

אליעזר ראוכברגר:

הם יחשבו שזה אמיתי עוד מעט,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שאני מעליב אותך.

הילה בכר:

לא, לא, בטוב, תמיד בטוב.

יוחנן וייצמן:

יללה בוא נהיה, זה (לא ברור) שלו,

הילה בכר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) שלו,

ישראל קלרמן:

מעליב אותי,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתה מעליב אותי.

הילה בכר:

באמת? לא, אתה ספציפית מאוד מעליב אותי, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

אדיר שוורץ:

עושה כבוד, כי אתה מעליב קבוע.

הילה בכר:

כן.

יוחנן וייצמן:

הנושאים הגרועים שלך.

הילה בכר:

אני יודעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הילה, הילה, הוא אמר (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

לייזר, בוא נמשיך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שיפה שהוא מעליב ולא מרגיש אפילו.

הילה בכר:

יוחנן הוא מרגיש,

יוחנן וייצמן:

הכי גרוע, הכי גרוע.

אדיר שוורץ:

קלרמן, הבעיה שאנחנו בקצב (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם מרגיש, וגם לא מכחיש.

הילה בכר:

בדיוק.

אורי גת:

אז אני אמשיך,

יהודה פרוידגר:

בוא נשמע הלאה.

הילה בכר:

כן,

אדיר שורץ:

הגעת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

אורי גת:

פה ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורי גת:

פה המבנה תעסוקה, זה הצד של,

אליעזר ראוכברגר:

זה היום של היום מותר.

הילה בכר:

ממש.

אורי גת:

כאן יש,

הילה בכר:

אמי אמר לי אל תבואי,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

הרווחת שלא היית.

הילה בכר:

במה?

אליעזר ראובברגר:

ישלץ. כן,

הילה בכר:

מה זה היה. של החום.

אליעזר ראובברגר:

קריית משה,

הילה בכר:

כן, כן, קמתי והלכתי באמצע.

אליעזר ראובברגר:

שעתיים וחצי.

הילה בכר:

אני יודעת.

אורי גת:

פה רואים את השצ"פים והשטחים הפתוחים, והפרויקט גם בתוכו משלים בעצם רשת של דרכים שמאפשרת חצייה גם מצפון דרום, וגם בעיקר מזרח מערב,

אדיר שוורץ:

הולכי רגל?

אורי גת:

כאן זה גם הולכי רגל, וגם מכוניות שנכנסות פנימה, אבל זה מאפשר מרחב של הולכי רגל שעוברים פה. רואים פה את התוכנית,

יהודה פרוידגר:

זה מכוניות לפריקה וטעינה כזה? או מכוניות שעוברות מצד לצד?

אורי גת:

לא, עושות פה בעיקר חנייה,

דובר לא מזוהה:

הרחוב הוא עובר מצד לצד.

יהודה פרוידגר:

חנייה.

אורי גת:

רואים כאן, פה זה השלמה שלא הייתה, ממש שאלת מכאן, כן הולכי רגל יכולים ללכת, אין פה תנועה של רכבים, ואז הם ממשיכים ברחוב, אתה לא רואה את העכבר שלי? סליחה. פה, כאן, פה, עכשיו רואים את החץ?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

זה רק הולכי רגל, לא?

אורי גת:

לא, בצד השמאלי, איפה של זה, זה התחלה זה הולכי רגל, ואחרי זה זה משתלב להולכי רגל. רק זה הולכי רגל. אחרי זה, זה הופך לרחוב עם תנועה.

חיים כהן:

זה וזה,

אדיר שוורץ:

משולב גם,

אורי גת:

כן, כן.

דובר לא מזוהה:

מצד לצד.

אורי גת:

עכשיו, וזה ככה זה נראה במבא"ת. החלק הזה. זה בתוכנית גגות, התוכנית כוללת, בצד המערבי 4 בניינים של מגורים, רואים פה אותם בצהוב, אנחנו נרד עכשיו בגובה של הקומות. זה יש כאן שטחי רוחה למגורים, אחרי זה יש במסד שלהם שטחים ציבוריים בנויים, מסחר בצד המזרחי, בצד של יד – חרוצים, יש הפרשי גובה מצד בין יד – חרוצים לבין פייר קניג, ולכן התוכנית עובדת בדירוג, אצל קומת הקרקע שעוקבת אחרי מפלסי הרחובות. יש לנו מסחר, וככל שאנחנו יורדים יותר למטה, מקבלים את השטחים ה-, שנחשפים, רואים פה את הכניסות לחניונים דרך אגב מתוך הרחובות שדיברתי מקודם, מסחר, כאן זה הבית ספר עם הכיכר הפתוחה בלב הפרויקט, רואים את זה פה, זה מבנה קטן כאן ממש על אמצע הפרויקט.

יוחנן וייצמן:

עזוב, זה סתם,

אורי גת:

כן, וכאן מסחר שיוורד בגובה, וזה מבטים שממחישים את הבינוי, זה מבט מתוך פייר קניג שאני מסתכל אל הפרויקט, מימין זה מגדל התעסוקה, ברקע מאחורה זה מגדלי מגורים, פה השטחים של המסחר והציבורי, ככה זה נראה על פועלי צדק, יש פה שיפוע שהולך מימין ועולה למעלה שמאלה.

יהודה פרוידגר:

מאיפה הכניסה לחנייה?

אורי גת:

זה רואים את זה כאן, אני חוזר אחורה, אתה רואה יש כניסה אחת פה, ואני עולה מפלס פה למעלה, יש כניסה מפה, וכניסה מפה. מתוך הלב של הפרויקט. אנחנו רואים את זה כאן.

יהודה פרוידגר:

זה אותו רחוב?

אורי גת:

כן,

יהודה פרוידגר:

אותו רחוב?

אורי גת:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

הציאה?

אורי גת:

כן,

יהודה פרוידגר:

כמה חניות? לפי איזה מפתח?

אורי גת:

אני לא זוכר כרגע, תיכף נבדוק את זה, אני לא זוכר בעל פה.

אליעזר ראובברגר:

תקן.

אורי גת:

תיכף אני אבדוק, אני לא זוכר בעל פה. זה הצירים של הולכי הרגל, זה החניות, אני עובר על זה מהר, חתכים מעניינים, רואים פה חתך מזרח מערב, מצד שמאל זה פייר קניג רואים פה בעצם את, שטחי הציבור שבנויים, ועל זה בניין התעסוקה. הקרקע שהולכת,

יהודה פרוידגר:

יש קומה מחברת?

אורי גת:

מה זה קומה מחברת? פה?

יהודה פרוידגר:

קומה 30,

אורי גת:

30?

יהודה פרוידגר:

לא יודע,

אדיר שוורץ:

יש שמה גשר, בין הבניינים,

אורי גת:

כן, זה שטחי רווחה,

יהודה פרוידגר:

את החץ שלך,

אורי גת:

אם אתה מדבר על מה שמצד ימין, כן, זה שטחי רווחה של המגורים, בעצם יש להם שם בגשר מחבר
בין כל שני בניינים,

יהודה פרוידגר:

ומה יש בגשר?

אורי גת:

שטחי רווחה, חדר כושר, מועדון דיירים, חדרי ישיבות, דברים שקשורים לדיירים.

יהודה פרוידגר:

באמצע הבניין,

אורי גת:

נכון, בשמיים כזה. סקיי לובי.

יהודה פרוידגר:

כן,

אורי גת:

קודם כל אני חושב שזה מעניין,

הילה בכר:

אנחנו, אנחנו הערנו על זה,

יהודה פרוידגר:

זה בהדמיה.

הילה בכר:

אני כן רוצה להגיד שהשלושה בניינים שחוזרים על עצמם,

יהודה פרוידגר:

איפה?

הילה בכר:

ודיברנו הרבה על הנראות הזאת שאנחנו חושבים שהיא לא, לא מספקת. אמרנו את זה כמה פעמים בפגישה (לא ברור). אנחנו אומרים שזה נפחי ואולי הדברים האלה יכולים להיפתר אחר כך.

אורי גת:

קומת הקרקע יש פה מסד של,

הילה בכר:

יש פה התחלה של רעיונות מעניינים הם לא,

אורי גת:

ציבורי?

הילה בכר:

הם לא עשו את הצעד הנוסף הזה,

אורי גת:

רואים פה את הבניינים עם הגשר שעובר ביניהם,

אדיר שורץ:

אני אגיד לך למה אני שואל, כי תלפיות שהוא המקום להיות קצת יותר משוחררים, מקומות אחרים בעיר,

הילה בכר:

נכון,

אדיר שוורץ:

שעדיין צריכה להיות יותר שמרנית,

הילה בכר:

(לא ברור) של כבוד,

אדיר שוורץ:

יותר עם כבוד, יותר עם כל מיני זה,

אורי גת:

אני חושב שהגשר כזה בין שני כל שני בנינים זה לא משהו טריוויאלי בשמיים.

אדיר שוורץ:

בנו אותו בניין ב – 1969,

אורי גת:

לא, לא, לא כזה, ממש לא זה.

אדיר שוורץ:

לא, לא בגלל שאתה,

הילה בכר:

כן.

אורי גת:

כזה לא, כזה לא. כי פה תראה כמה זה נראה הדמיה יותר מגובה עין. השטחים של הציבור למטה.

אדיר שוורץ:

בסדר נכנס לגוש דן, יש דברים יותר בעייתיים.

הילה בכר:

אנחנו רצינו שקומות הקרקע יהיו חלק הרבה יותר משמעותיים בפרויקט, המסדים האלה, שהם כמו האנגרים,

אורי גת:

נכון,

הילה בכר:

זה לא מספיק, זה עוד לא מספיק, אבל אמרנו בסדר, אפשר לתכנן את זה אחרת, אנחנו נשמח להכניס את זה כי זה הערה מאפשרת את המשחק עם העיצוב והגבהה של קומות מסד, כחלק מגמישות בתוכנית, כי אנחנו ברור לנו שאי-אפשר, שהגענו למיצוי אתכם.

יהודה פרוידגר:

אבל גם בזה, גם בארנונה גם בזה, הכול פתאום משעמם, בארנונה הבתים,

הילה בכר:

אתה צודק, כאילו יש לנו בעיה.

אורי גת:

זהו, זה החלק האדריכלי.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) שיכונים,

אליעזר ראובברגר:

חברים, יש לכם שאלות?

הילה בכר:

(לא ברור) מה?

אליעזר ראובברגר:

כן.

אדיר שוורץ:

באמת יכולת,

הילה בכר:

לטשטש אתכם בקלות.

אליעזר ראובברגר:

שתי תוכניות שקראו 3,

יוחנן וייצמן:

יש את הראשונים היום היו,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות זה הבניינים?

אורי גת:

עד 50.

עמנואל זלטס:

עד 50,

אליעזר ראוכברגר:

49, לא ראית? 49 לפני שהוסיפו להם את הקומות טכניות,

הילה בכר:

מסד,

אמנון ארבל:

ועוד כל מיני דברים, זה יגיע בסוף ל – 55 קומות.

אדיר שוורץ:

למה? אני שואל רגע את תכנון, למה לא לתת עוד שטחים, לבית ספר שיש פה באמצע? נניח שני בתי ספר ולמנוע את אירוע הבית ספר המרחף בקניון הדר?

הילה בכר:

לא, כי זה לא יכול להיות מטלה שלהם, מה שהמטלה שלהם.

אמנון ארבל:

עוד שטח קרקע אתה מתכוון?

הילה בכר:

הוא אומר למה שלא, במקום בית ספר,

אמנון ארבל:

לא, עוד שטח קרקע?

אדיר שוורץ:

אתה נותן פה 9 כיתות גן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא אליהם,

הילה בכר:

בדיוק, זה לא החובה שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לתכנון,

אמנון ארבל:

לא, אני לא יכול לקחת פה עודף,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

4, 5 דונם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם הסכימו,

אמנון ארבל:

זה אומר שגם אין פה עוד בית ספר, באותה מידה בתוך הבינוי. מה זה משנה?

אדיר שוורץ:

לא מתכנס, כי?

אמנון ארבל:

לא,

יהודה פרוידגר:

יש קרן תחזוקה פה?

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

מה? כמה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה דירות קרן תחזוקה? 2, 3, ועוד 2, 3 טכניות.

אדיר שוורץ:

מה התקן החנייה?

אליעזר ראוכברגר:

פלוס מינוס.

יהודה פרוידגר:

על ה - 49,

אליעזר ראוכברגר:

3, 4, 5 חניות,

יהודה פרוידגר:

לפי מה החליטו 49?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

שמנו בדיקות שמאיות.

אדיר שוורץ:

מאה אחוז מהמסחר מהרחוב הוא מלווה מסחר.

יהודה פרוידגר:

מה יש פה? היה פה קומה אחת, מה הבעיה להרוס קומה?

דובר לא מזוהה:

יש פה המון בעלי (לא ברור),

יהודה פרוידיגר:

נו, אז מה? מה הבעיה? מה? קומה אחת, כמה אנשים? בשביל זה אתה צריך 55 קומות לפחות, אני יודע מה, בית ספר (לא ברור) בו, חנות וילות שיש שמה למטה, או שלטים,

הילה בכר:

אבל אמרנו את הדברים האלה.

יהודה פרוידיגר:

מה? כמה?

אדיר שוורץ:

לא אהבתי את ההערה הזאת.

יהודה פרוידיגר:

מפרקים 70 דירות בשביל לתת,

אמנון ארבל:

אדריכלות,

הילה בכר:

כן. אנחנו רוצים לשמור על הגמישות הזאת, שנדע לעשות את (לא ברור) האלה בהיתר, זה כל מה שנבקש בשלב הזה. כי אני חושבת ש - , אליעזר,

יהודה פרוידיגר:

מקום אחד ל - 20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

הילה בכר:

הם לא מסוגלים ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה את יהודה מדבר, מדבר, יהודה, יש לך שאלות?

יהודה פרוידגר:

כן, למה,

אליעזר ראוכברגר:

את רואה יש לו שאלות,

הילה בכר:

אני באתי עם אנרגיות, נעביר אתכם קצת.

יהודה פרוידגר:

אני חושב שה - , אני לא מבין למה יש הצדקה לבניין, עד כדי כך גבוה, יש שמה הרבה עסקים של (לא ברור), או של חנויות די פשוטות שמה, שלא צריך כזה שלוש בניינים, שלושה בניינים של 55 קומות,

אורי גת:

עשינו בדיקות,

יהודה פרוידגר:

מה? חמישה בניינים. אין בזה, זה הרי, זה לא איזה הרי בניין, זה לא שתי רכבות, איזה בניין נגיד 70 דיירים, ועכשיו אתה אומר אני צריך (לא ברור) הכפלה, למה? למה אנחנו צריכים להתרומם עד כדי כך בגובה? באמת אני גם אומר,

עמנואל זלטס:

קראת לה?

יהודה פרוידגר:

לפחות שה - , לפחות שהקרן תחזוקה והכול יהיה מתוך ה - , הקומות האלה כבר,

עמנואל זלטס:

ברור, ברור מה השאלה בכלל?

יהודה פרוידגר:

באמת זה, אני אומר למה, למה הדבר הזה? המצב כרגע, לא רע. מה? יש פה,

ישראל קלרמן:

אז כמה אתה אומר? 30?

יהודה פרוידגר:

משהו כזה כן, הכי הרבה,

ישראל קלרמן:

הוא צודק,

הילה בכר:

ישראל, אנחנו מתנצלים.

אמנון ארבל:

החשוב,

הילה בכר:

זה לא כזה, לא ככה,

ישראל קלרמן:

אבל למה את מתנצלת?

הילה בכר:

במשך,

יהודה פרוידגר:

אני, אני באמת רוצה,

ישראל קלרמן:

לא,

יהודה פרוידגר:

באמת רוצה להגיד לכם, אתמול היה בוועדת מכרזים, לייזר,

ישראל קלרמן:

לייזר, הוא מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

היה פה דו"ח לפי תקן 21 של פינוי בינוי, ישראל, הוא מודה לך.

ישראל קלרמן:

אני שומע אותו, מועלם, רגע.

אורי גת:

נעשתה ערכנו פה לא מעט דיאלוג גם שמאים וכלכליים מול ה - , גם מול הוועדה, וגם להבין שנייה רגע שיש פה רווחיות הפרויקט, שבעצם לא לאשר תוכנית, ואז היא לא כלכלית למימוש, הצגנו את זה, הגענו לרווחיות של 15% שזה מקובל, ואלה השטחים בעצם,

ישראל קלרמן:

עד 50 קומות?

דובר לא מזוהה:

כן, לאחר שאני מפצל את הדיירים, יש פה, יש פה קרוב ל - 400 דיירים, דייר הוא רוצה דירה, הוא לא מעניין אותו שיש לו בית מלאכה קטן.

יהודה פרוידיגר:

יש לו 15 מטר,

דובר לא מזוהה:

כי לפצות ולפנות את כל ה - , את כל המתחם הזה,

ישראל קלרמן:

לא, 400 דיירים זה הרבה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו כבר 3 שנים עובדים שמה,

ישראל קלרמן:

400 דיירים הוא אומר לך,

יהודה פרוידגר:

אבל כל אחד 15 מטר,

ישראל קלרמן:

הם מבקשים תוספת, הם לא הולכים?

אדיר שורץ:

מה הכוונה דירות אתה לוקח (לא ברור) ונותן לו דירה?

יהודה פרוידגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

כדי שהפרויקט הזה יצא לפועל, ולשכנע אותם, בעצם לבוא,

יהודה פרוידגר:

יש שמה חנות שלטים, יש שמה איזה,

דובר לא מזוהה:

יש מפתח על כל,

יהודה פרוידגר:

משרדים, משרד של,

ישראל קלרמן:

לא לפי מטרים,

דובר לא מזוהה:

בין 0.8 דירה, זאת אומרת יש לו 100 מטר בקרקע, הוא מקבל 80 מטר דירה, זה המפתח שנקבע עם הדיירים,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר לך 15 מטר אתה נותן,

דובר לא מזוהה:

ב – 15 מטר, יש לו 0.8,

אדיר שוורץ:

תגיד,

ישראל קלרמן:

מה? ב – 15 מטר,

דובר לא מזוהה:

הוא יקבל מסחר בקומת הקרקע.

יהודה פרוידגר:

80% דירה,

ישראל קלרמן:

אז איך אתה מגיע?

דובר לא מזוהה:

אין שמה דיירים עם 15 מטר,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

יהודה פרוידגר:

זה 20 מטר, 29 מטר.

דובר לא מזוהה:

100 ו – 50 מטר,

יהודה פרוידגר:

29 מטר,

דובר לא מזוהה:

בוא נעשה סיבוב, כולם שמה משרדים גדולים,

יהודה פרוידגר:

אני הייתי שמה, יש שמה את הוילונות יש שמה שלטים, יש שמה.

אמנון ארבל:

זה לא תקן 21, זה יותר מסובך. אחד, אמרתי לו (לא ברור) והיא הצטרפה כמגישת תוכנית, כי לא היה לכם הסכמות נדרשות, ואז שזה קרה זה היה כמה חודשים, קרה משהו מול כל הדיירים, למה אני שואל, אנחנו לא רוצים להפקיד, להגיע בסוף להפקדה, וכולם יתנגדו, ויגידו - התוכנית לא מקובלת עלינו.

דובר לא מזוהה:

תראה, יש,

אמנון ארבל:

אתם עושים איזה שהוא פעילות מול בעלי הקרקע?

דובר לא מזוהה:

אז יש,

אמנון ארבל:

אז תסבירו,

דובר לא מזוהה:

יש ככה, יש מנהלת במתחם שעובדת מהבוקר ועד הערב, יש שמה, מונו כמה נציגויות, שהתאגדו כמה דיירים, שלוש בתים משותפים נפרדים, וכל בית משותף יש לנו נציגות, אם נציגות אחת הגענו להבנות, עו"ד ושמאי, אנחנו מתקדמים איתם להסכם. ועוד נציגות נוספת שאנחנו לקראת מינוי עו"ד ל - , לבית המשותף. מתוך זה יש 8000 מטר של הדיור הממשלתי,

יהודה פרוידגר:

יש שמה דיירים, נכון?

דובר לא מזוהה:

יש, יש 8000 מטר בתוך הפרויקט,

אמנון ארבל:

הכול פה זה בתי מלאכה, מסחר.

דובר לא מזוהה:

אזור תעשייה.

אמנון ארבל:

אין מגורים,

דובר לא מזוהה:

אזור תעשייה ועוד שימושים, קיבלנו אישור מהמדינה להתקדם, יש להם פה 8000 מטר לדיור הממשלתי,

אמנון ארבל:

מגרש של משרד האוצר.

דובר לא מזוהה:

הגענו להבנות ואנחנו מתקדמים גם להסכם, זאת אומרת עד שהתב"ע תופקד, ואנחנו נחצה את ה – 60%, 70% רוב נדרש פה בעצם לפרויקט של פינוי בינוי, ואנחנו שם (לא ברור) 3 שנים בתוך הפרויקט, ובעצם מגיעים איתם להבנות עם כל הדיירים, זה אירוע מורכב לא פשוט, אבל הוא אפשרי.

אמנון ארבל:

טוב, עוד שאלות?

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, חיים, אדיר,

חיים כהן:

סיימנו,

יהודה פרוידגר:

כמה שנים אתם?

אליעזר ראוכברגר:

אדיר,

יהודה פרוידגר:

נתנו להם (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך שאלות? אין,

חיים כהן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

תודה.

חיים כהן:

שלום. יום טוב.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, ניכנס לדיון פנימי.

דובר לא מזוהה:

שכר דירה,

יהודה פרוידגר:

כמה שנים וועד בית? לייזר, כמה שנים וועד בית? כמה היזם?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יהודה פרוידגר:

זה 55 קומות מה צריך, כמה מעליות? 4, 5?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש להם (לא ברור).

אסף שגיא:

כמה גרעינים בבניין,

יהודה פרוידגר:

כמה גרעינים לכל בניין? לכל מגדל אחד?

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, בואו, השעה כבר חמש וחצי עוד רגע, ואתם מחכים פה רק חצי שעה, (לא ברור) יללה.
צהריים אכלתם? עכשיו תלכו, אמרו לכם ללכת מקודם.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

נראה לי עד הבוקר עוד נהיה פה.

הילה בכר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא?

הילה בכר:

נעשה את זה מהר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

אמנון ארבל:

מגורים ללא,

אליעזר ראוכברגר:

לקבל את כל מה שאנחנו מבקשים,

אמנון ארבל:

זה מה שקרה בינתיים.

אליעזר ראוכברגר:

זה כן, (לא ברור) הכול אנחנו. את הרוב בהמלצת מהנדס העיר,

הילה בכר:

מה? אמי, פתחת את זה?

אליעזר ראוכברגר:

או אפילו כמעט הכול.

אמנון ארבל:

עזבי לא צריך, עזבי. אני רק אגיד, תראו, זה מתחם, כן, אני אומר זה מתחם מאוד גדול, ומאוד,

אליעזר ראוכברגר:

יש את אמי, ויש את המלצת מהנדס העיר,

הילה בכר:

לא נכון, לא, לא, אל תגיד את זה.

אמנון ארבל:

אני לא מציג פה אף דעה אישית שלי,

אליעזר ראוכברגר:

את רגילה פה.

הילה בכר:

אנחנו המלצת מהנדס העיר,

חיים כהן:

לא, אז בוא נעשה את זה ככה,

הילה בכר:

אליעזר,

חיים כהן:

יש חוט שדרה, ויש בלי חוט שדרה.

הילה בכר:

אליעזר, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה נו קדימה. (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני אגיד, זה מתחם, זה מתחם גדול ומורכב, תחזיר ל – GIS בבקשה, זה מתחם גדול ומורכב, יש כרגע שתי תוכניות,

הילה בכר:

רגע מה לעשות?

אמנון ארבל:

GIS, GIS, יש פה שני מתחמים נורא גדולים בתלפיות, אנחנו, מודה שאנחנו קצת הופתענו מההיקפים של התוכניות (לא ברור) בתלפיות, מה שאפשרה תוכנית האב יש פה הרבה מאוד תוכניות שהתקדמו, והגענו יותר קרוב ל – 4000, 5000 יחידות דיור שכבר קיבלו במתחם הזה. וזה המון וזה הרבה, המתחם הזה הוא שונה בזה שהוא בעצם 30 דונם, לכן אפשר לייצר במתחם שטח גדול ומשמעותי לצורכי ציבור, והתוכנית מציעה גם שטח לבית ספר, שלא הצלחנו לייצר באף תוכנית שטח לבית ספר, וגם השטחים,

אליעזר ראובברגר:

פה זה כן בסדר עם משרד החינוך?

אמנון ארבל:

זה הקרקע, זה מגרש.

הילה בכר:

זה מגרש חום,

אמנון ארבל:

מגרש,

אליעזר ראובברגר:

הקרקע?

אמנון ארבל:

של דונם,

הילה בכר:

אפשר לייצר חצרות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

כן, כן. ומעבר לזה שטחים ציבוריים, גם מבונים, גם מרכז ספורט גדול, וגם עוד דברים שהכול רשום בהמלצות,

אליעזר ראוכברגר:

מה הגובה של הבית ספר? כמה קומות?

אמנון ארבל:

נדמה לי 6 קומות, או 8 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא אמרת את זה כשהיה לנו בבוקר? כשדיברו על 5,

אמנון ארבל:

אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

בהמשך תוכנית של 6,

אמנון ארבל:

אמרתי, אמרתי, קודם כל אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

היית אומר שהיום יש תוכנית בהמשך 6,

אמנון ארבל:

אמרתי שאנחנו מקדמים המון תוכניות,

אדיר שוורץ:

יש לך פה רשימה של,

אמנון ארבל:

אמרתי שאנחנו מקדמים המון,

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא נתן לא על גובה, הוא נתן על (לא ברור).

חיים כהן:

הריסה ובנייה.

אמנון ארבל:

לא, לייזר, אני אמרתי שאנחנו מקדמים בין 6 ל 8 קומות, לבתי ספר. עכשיו אני אומר לשאלת הגובה פה, אפשר לעשות פה יותר בניינים ויותר נמוך. אבל חשבנו שזה לא נכון דווקא, יותר לרווח, פה יותר מרחב ציבורי, ולא לעשות פה עוד שני מגדלים ואז היינו יורדים 30 קומות, אולי אנחנו חושבים שנכון לעשות פה רק, במירכאות רק, רק 5 מגדלים, צריך לזכור בסוף זה 30 דונם, ו 5 – 5 מגדלים, יש פה תוכניות הרבה יותר קטנות של הרבה פחות מ – 5, שיש בהם,

יהודה פרוידגר:

של 55 קומות,

אמנון ארבל:

לא, זה 50 כרגע, אני אומר עדיין העדפנו ללכת לחלופה שהיא יותר גבוהה, ולקבל מרחב ציבורי ושטחים,

אדיר שוורץ:

שטחים להשכרה.

אליעזר ראובברגר:

אמי,

אדיר שוורץ:

למה?

אמנון ארבל:

כן, קודם כל,

אדיר שוורץ:

זה לא יכול להיות,

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

בגדול, זה לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני,

חיים כהן:

טוב,

אמנון ארבל:

הרפואה ניתנה לשוטר, אני לא יודע להגיד לך,

אדיר שוורץ:

הצ'אנס,

אמנון ארבל:

זה נורא מורכב עקב זה שהוא לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גם העורכי דין שיש פה,

אמנון ארבל:

קיבלנו כבר, גם אתם,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי קיבלנו מלא מכתבים, מכתבים, איומים וכל מה שאתה לא רוצה.

אדיר שוורץ:

הסיכוי שכן, אני רוצה לתת,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הנושא הקנייני.

אדיר שוורץ:

אפשר לתת פה שתי הערות?

הילה בכר:

אפשר לכתוב על העיצוב גם,

אדיר שוורץ:

זהו, הערה אחת צריכה להיות על העיצוב.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

אדיר שוורץ:

שהם בתיאום עם זה שיש,

הילה בכר:

שהם,

אדיר שוורץ:

שלא יהיה משעמם, שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

בתיאום עם הילה,

אדיר שוורץ:

באמת.

הילה בכר:

ממש.

אליעזר ראוכברגר:

עיצוב בתיאום עם הילה,

הילה בכר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא?

יהודה פרוידגר:

היא אדריכלית?

הילה בכר:

אליעזר,

יהודה פרוידגר:

אדריכלית?

הילה בכר:

התבדחות ארוכה היום. אני אגיד ש - , הם הציגו פרויקט סופר בנאלי בנראות שלו, בעובדה שאתם 30 דונם, הציפייה שלנו שיהיה פה משהו סופר מיוחד, כמו שנגיד, הציגו לך את הפרויקט לפני כמה ימים, השני, עם פארק, ועם מבנה תרבות שהוא חצי תיאטרון. פה הם כאילו מאוד בנאליים, מסד, מגדל מגורים, בהצלחה לכולנו.

אליעזר ראוכברגר:

וזה משה צור.

הילה בכר:

בדיוק,

אמנון ארבל:

בדיוק.

הילה בכר:

אתה מבין?

אליעזר ראוכברגר:

משה צור נחשב מה - ,

הילה בכר:

וישבנו איתם,

אליעזר ראוכברגר:

הבסט של הזה – בסט .

הילה בכר:

נכון, אז, אז אוקי, וישבנו עם, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

משה צור,

הילה בכר:

הוא נחשב, ואנחנו מקווים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נחשב מהשלישייה הראשונה (לא ברור).

הילה בכר:

נכון, ועם זאת בגלל זה הציפייה שבפרויקט של 30 דונם בלב ירושלים, זה לא לקבל את הבנאלי הזה, את הבניינים המפגרים האלה משוכפלים. עכשיו אני חושבת, אנחנו, אנחנו ישבנו איתם על כמה וכמה פגישות, לא מצחיק. אנחנו יושבים כמה וכמה פגישות.

חיים כהן:

ההמלצה היא לאשר, לא?

אמנון ארבל:

כן, כן,

הילה בכר:

כן, זה לא נאום לדחייה, אני רק אומרת על העיצוב,

חיים כהן:

תגידי מה את רוצה דיברת עד בנאלי, הזה, והזה.

אדיר שוורץ:

הילה מסכימה איתי שצריך פה סעיף על העיצוב.

דובר לא מזוהה:

היא מדברת בתור איכות התכנון.

יהודה פרוידגר:

לא, היא אומרת שבסוף,

אליעזר ראוכברגר:

היא מדברת צריך לשפר את העיצוב.

הילה בכר:

אני אומרת, זה לא נאום לדחייה, אין לכם כוח, אני מבינה,

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש בשפע עד הבוקר, הזמנו כבר ארוחת בוקר גם.

אמנון ארבל:

אנחנו חושבים שהפרויקט ראוי ונכון, וצריך לקדם אותו, אבל צריך לעשות בו הרבה מאוד בגלל העיצוב שכרגע לא מספק.

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

לא מספק.

אדיר שוורץ:

זה אחד, שתיים, לייזר,

הילה בכר:

תודה.

אדיר שוורץ:

אז את זה צריך להוסיף איזה סעיף. שתיים, אני חושב שה - , ההערה של עדן בחוות דעת שלה, היא מאוד מאוד נכונה לגבי המפגש עם הרחוב,

אמנון ארבל:

הסעיף הראשון,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה ההערה?

אדיר שוורץ:

יש פה שתי הערות חשובות על הרחוב, אחד, שהרחובות האלה החוצים שהראו שהם מתברים בין פועלי צדק ליד חרוצים וכן הלאה, וכן הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

באדום המקווקו,

אדיר שוורץ:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אדיר שוורץ:

צריכים להיות רחובות באמת, עם מדרכה באמת, עם עצים באמת למרות שהם מעל חניונים, זה צריך להיות זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה משהו מושך אתה אומר,

אדיר שוורץ:

חזית אורבאנית נורמאלית פעם אחת, פעם שעברה,

הילה בכר:

זה גם אני אכניס אותו,

אדיר שוורץ:

פעם, פעם שנייה, זה חשוב מאוד, פעם שנייה, שבגלל כל הכניסות והיציאות מהחניונים, אז יכול להיווצר פה חזית מאוד מאוד לא אינטנסיבית שמעקרת את כל הרעיון שעושים.

הילה בכר:

וייכנסו פעם אחת או פעמיים, לא יותר מזה,

אדיר שוורץ:

אז מאה אחוז,

הילה בכר:

כן,

אדיר שוורץ:

זה לא יכול להיות מאה אחוז בגלל כניסות ויציאות,

הילה בכר:

פעמיים, אבל לא מלא מלא כאילו,

אדיר שוורץ:

בדיוק,

הילה בכר:

פריקה וטעינה, כניסות, שזה לא יהיה,

אדיר שוורץ:

כמעט,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש פה?

הילה בכר:

הרבה, זה 1500,

אליעזר ראוכברגר:

1500?

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור), זה לא מוצע כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

500,

אדיר שוורץ:

עדן מדברים פה על 60% בלבד חזית אינטנסיבי, פה צריך הרבה יותר קרוב ל – 100,

אמנון ארבל:

1366.

אליעזר ראוכברגר:

נעגל את זה ל – 1500,

אמנון ארבל:

וחצי.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח שזה לפני הקרן תחזוקה ו - , יגיע בסוף ל – 1500, או 1400.

אדיר שוורץ:

הילה, עדן מדברים פה על 60% בחזית אינטנסיבי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מסה.

אדיר שוורץ:

צריך להיות פה הרבה יותר קרובים ל - ,

הילה בכר:

אנחנו נכתוב את זה באותו סעיף של הכול. רגע, אמרנו חזית, מה עוד? נראות של הפרויקט באופן כללי.

יהודה פרוידגר:

הכבישים,

אדיר שוורץ:

אמרנו שהכבישים החוצים צריכים להיות רחובות באמת עם עצים ראויים, עם מדרכה ראויה.

אליעזר ראוכברגר:

רחובות מפותחים ברמה גבוהה.

אדיר שוורץ:

שבילי אופניים, ברמה הכי גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שבילי אופניים, אבל, עצים, ספסלים, הבניות, בוא רחוב מזמין, וחווית הליכה.

אדיר שוורץ:

הליכה, מסחר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע,

הילה בכר:

אני רושמת את זה בנקודות, אני אנסח את זה אחר כך יותר טוב.

אדיר שוורץ:

היות והפרויקט לא יקרה, אני יכול לבקש מה שבא לי רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אין, (לא ברור) בוא, בחייד. בא אחד אומר - גם אם יש לי 200 מטר צריך לתאם איתו, מה?

אמנון ארבל:

נכון. צריך בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אדיר שוורץ:

הבתי כנסת לא להגביל רק בשתיים הכולל, בעיני אפשר יותר, אפשר שיהיה גם שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

על הבית ספר נדמה לי שלחיים היה שאלה,

חיים כהן:

מכיוון שלא ייבנה, אז (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מילא אני רוצה,

אמנון ארבל:

בגלל זה אתה אומר,

אדיר שוורץ:

אני רוצה חמישה בתי כנסת, שלושה מסגדים ו - , ותחנת חלל אם ניתן,

הילה בכר:

רגע לרשום איפה שהוא?

אליעזר ראוכברגר:

מה עם הרחפנים?

הילה בכר:

רחפנים,

אדיר שוורץ:

לא, אבל באמת, אני, אני תמיד אומר, אני עקבי בדבר הזה שנים כבר,

אמנון ארבל:

אנחנו הצענו שני בתי כנסת, חמש פה, אתם רוצים שלוש של?

אדיר שוורץ:

שלוש של 1000 סך הכול.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לפרוגראמה, פרוגראמה צורכי ציבור,

יהודה פרוידגר:

צריך אחד 500 ועוד שתיים יותר קטנות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אחד 500 ושתיים של 300? 1100? בסדר. זה לא הבדל,

אדיר שוורץ:

זה אזור עם מגוון דתי,

אליעזר ראוכברגר:

כמה? 500 ועוד 600 זה 1100, לא למדתי ליבה, אבל,

יהודה פרוידגר:

לא, אני אומר אולי קצת יותר,

אדיר שוורץ:

זה אזור עם מגוון דתי מאוד גדול, קהילות מתפללות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני לא יודע אם יבואו שם חרדים וזה, יכול להיות שיבואו, לא, קודם כל דתיים לאומיים, וגם כאלה אנגלו – סקסים כאלה של מצרפת, כיפות כאלה, כיפות אור, כיפות,

יהודה פרוידגר:

לא גם,

אליעזר ראוכברגר:

אני קורא לזה כיפות הרב מצר.

יהודה פרוידגר:

צריך זה, צריך לעשות בית כנסת לזום, לכל האמריקאים שייקנו, ירצו להתפלל פה בירושלים.

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

יהודה פרוידגר:

לעשות בית כנסת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה עוד?

אדיר שוורץ:

בתוכנית כמה כבר יש,

אמנון ארבל:

מה עוד?

אדיר שוורץ:

תדע חמותי אומרת קדיש, אמרתי לה (לא ברור), זה משפט של להסביר אותו,

יהודה פרוידגר:

אני, אני אומר שלפחות הקרן תחזוקה תהיה מתוך הקומות האלה, לא להוסיף עוד קומות.

אליעזר ראוכברגר:

זה הסיפור שלך?

יהודה פרוידגר:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

עוד 3 קומות פחו 3 קומות,

יהודה פרוידגר:

אני נגד כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הבדל בין 50, ל – 52,

אמנון ארבל:

קרן תחזוקה זה קריטי,

הילה בכר:

אתה יכול כמו ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

אם היית אומר לי 12 ו – 50, הבנתי. 50 ו – 52 זה מה ש - ,

יהודה פרוידגר:

אני אומר 30,

אליעזר ראוכברגר:

זה שבר שוויון שלך,

יהודה פרוידגר:

אני אומר בין 30,

אליעזר ראוכברגר:

30 זה בסדר, אבל 50 או 52, 53.

חיים כהן:

טוב, בוא נתקדם, לייזר חבל,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד (לא ברור) המלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

50?

חיים כהן:

שלום,

יהודה פרוידגר:

זה כל זה הרי, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

כל תלפיות בנויה ב – 50,

ישראל קלרמן:

60, 70,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יהודה פרוידיגר:

הרי איך זה היה?

הילה בכר:

עד 60, 70,

יהודה פרוידיגר:

התחלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כמה (לא ברור)?

הילה בכר:

לא, לא 60, 70,

אליעזר ראוכברגר:

60, בתעסוקה יש 60, הם הציעו 60,

אמנון ארבל:

להוריד ל – 50,

אליעזר ראוכברגר:

המלצנו להוריד ל – 50,

הילה בכר:

כו,

אסף שגיא:

נראה לי שזה גבוה,

הילה בכר:

עוד לא הגענו להיקפים האלה, בינתיים,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שבוע, עוד שבוע.

אמנון ארבל:

תלפיות זה בין 50,

יהודה פרוידגר:

הילה, התחלנו עם 30,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה. עוד שנייה, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

זה נהיה 50, אז כל ה – 40 הם ביקשו 50,

אסף שגיא:

יהודה, ה – 50 זה ה – 30 החדש.

הילה בכר:

יללה, בית חנינה, זהו?

תוכנית 1489061

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1489061,

אסף שגיא:

אמי, רק אני מבקש לוודא שיש שמה סקר היסטורי,

אמנון ארבל:

לא,

אסף שגיא:

שזה די בנאלי אבל, קיבלת את המלצת הרשות לאיכות הסביבה?

אמנון ארבל:

כן, אני הטעמתי את כל ההמלצה,

אדיר שוורץ:

בתלפיות זה לא אוטומט?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה לא רוצה?

אסף שגיא:

לדעתי קרן, חשוב להגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מכיוון, לא, מכיוון שהפניות היו (לא ברור).

אסף שגיא:

אמרתי בטח זה אוטומטי, ואז אמרתי בבקשה תבדקו.

הילה בכר:

אתה נגד הכול? או נגד הקומות?

אמנון ארבל:

לא רלוונטי,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה היא תקבל,

יהודה פרוידגר:

להגיד 30 קומות,

הילה בכר:

אז אתה נגד? לרשום נגד? אני רק כאילו שנייה עוזרת ל - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נגד התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אולי צריך לשאול את אילנית, אילנית,

חיים כהן:

זה אזור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

האם את חושבת שיש צורך, טעם,

חיים כהן:

לזמן אותם.

אליעזר ראוכברגר:

להתייחס לנושא של המכתבים בנושאים קנייניים ששלחו לנו? נכתוב שהתקבלו פניות של עורכי דין
בנושאים קנייניים, בוודאי,

אמנון ארבל:

או לבחון את זה בשלב ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אני זכרתי שלושה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם, אם הם יגישו התנגדויות, אנחנו נדון בזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת ש - , אם אתה, עדיף להוסיף שזה יידון בשאר ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כל ה - ,

אדיר שוורץ:

לצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

כל ההערות והפניות שהתקבלו בנושאים הקנייניים, אין מקומם בשלב הפקדה ו - , ופתוחה הדרך בפני, בפניהם להגיש התנגדויות.

הילה בכר:

לא, בירושלים, בירושלים.

אמנון ארבל:

אנחנו ירושלים, ירושלים לא (לא ברור) במקומית.

הילה בכר:

אין לך, אין לך,

אמנון ארבל:

מה? גם מה היית עונה לזה?

הילה בכר:

אין לך בתל - אביב 70 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא,

אדיר שוורץ:

70,

הילה בכר:

עוד לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו יש,

הילה בכר:

אנחנו לא נהיה, בוא לא נהיה כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הולך להיות, למה את אומרת שאין? ברמת גן יש,

הילה בכר:

זה בגבעתיים, אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ברמת גן,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

המגדל הכי גבוהה בבורסה,

אדיר שוורץ:

הורטיקאלי הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא 72, או 73,

אדיר שוורץ:

העיר הורטיקאלית.

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי הוא 72,

הילה בכר:

אנחנו נכון, אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל את ה - , תשאל את הרב הוא יענה לך.

הילה בכר:

את הצ'אט,

אליעזר ראוכברגר:

או את הצ'אט או את הגימיני אני יודע מה, מה שאת רוצה.

הילה בכר:

אני אשאל, אני חושבת שבדקתי לפני כמה ימים,

אדיר שוורץ:

זה נשמע בערבית,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, נראה לי שזה 72, או 73,

הילה בכר:

כן.

אדיר שוורץ:

נו, אז בוא נבנה 74.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה תחרות? שם בגבעתיים הגישו איזה משהו ענק.

אדיר שוורץ:

אני לא נעים לך להגיד, זה למה אני בתחרות עם רמת גן, אבל, זה אתה מבין.

הילה בכר:

כן. כולנו מבינים. רגע, למה? לא יודעת, אני יודע על עופר, אבל מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני מצטער, אני מצטער לומר,

אדיר שורץ:

עינב,

אליעזר ראוכברגר:

לא כולם שמה,

אדיר שורץ:

התעוררות בגלות.

אליעזר ראוכברגר:

לא כולם שמה הם ברמה שלך?

אדיר שורץ:

מה זה?

הילה בכר:

(לא ברור) מהירה שלי,

אדיר שורץ:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, הילה, אני לא יודע אם הוא צריך להיות בתחרות, זה לא הרמה שלו, לפחות חלקם.

הילה בכר:

תישאר פה, שומע?

אליעזר ראוכברגר:

זאת דעתי,

אדיר שורץ:

אני פה.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זאת דעתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

הילה בכר:

אני כן. אני חושבת שזה לא, שרמת גן היא לא כזאת עיר מעניינית, אני חייבת להגיד,

אדיר שוורץ:

בזה אני מסכים.

הילה בכר:

ממש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מדבר על העיר, אני מדבר על הפרסונות.

הילה בכר:

כן, כן, אני הבנתי. אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר (לא ברור).

הילה בכר:

כן.

עמנואל זלטס:

למה? הוועדה אף פעם לא,

הילה בכר:

אני פשוט עונה, בדרכים עקיפות.

אליעזר ראובברגר:

הכול נעשה.

דובר לא מזוהה:

לא אומרים שזה לא בסמכותנו?

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

אז נכון ליוני 2026, המגדל הכי גבוה בישראל, הוא מגדל יוהנט המתנשא לגובה של 72 קומות,

אליעזר ראובברגר:

72, 73, הנה כמו שאמרתי,

ישראל קלרמן:

בבורסה?

הילה בכר:

מה זה ורטיקאל,

ישראל קלרמן:

מה זה מול הבורסה?

אליעזר ראובברגר:

אמרתי 72, 73,

הילה בכר:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

ואגב בניין יפה.

פנחס רוטנברג:

מבחינת (לא ברור) או משהו כזה.

אליעזר ראובברגר:

יפה, אם יפה, אבל זה מעל 70 קומות.

פנחס רוטנברג:

(לא ברור) כי אין לו בעלויות.

הילה בכר:

בוא נראה, ורטיקאלי סיטי ברמת גן הוא אחד המגדלים הגבוהים בישראל, אך הוא עדיין אינו הגובה ביותר, הפרויקט כולל מגדלים שגבוהם המתוכנן להגיד ל – 111 קומות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את זה, פנחס,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

גם כשאתה מאשר, הוא לא מאשר,

הילה בכר:

אז אולי כי הוא לא נבנה, ככה הוא עונה לי.

אמנון ארבל:

קנייני,

אדיר שוורץ:

ורטיקאלי סיטי (לא ברור).

אסף שגיא:

עברו את ה – 100?

הילה בכר:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

101?

הילה בכר:

111.

אליעזר ראוכברגר:

111 ?

אסף שגיא:

זה הגובה של התאומים המקוריים,

הילה בכר:

אמי, מה כתבת פה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה כתבת, אמי.

אמנון ארבל:

תבחן אותה,

אסף שגיא:

שוב, אבל לא משנה.

אמנון ארבל:

תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, כן, בסדר גמור.

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1489061, דיון להפקדה, וועדה מחוזית, אל – בימוני סמטה 8 בית חנינה, תוכנית שמבקשת להוסיף קומה מעל שתי בניינים, אנחנו ממליצים להפקיד.

יהודה פרוידגר:

אתה יכול להגיד איפה זה?

הילה בכר:

כן, שנייה אני באה.

פנחס רוטנברג:

אלדד השאיר לו פתק להתנגד.

ישראל קלרמן:

לא, לבדוק איפה זה.

הילה בכר:

את ה – GIS, יש לך, זה כביש 21, זה כביש 21, וזה פה. זה פה, אתה רואה?

אדיר שוורץ:

סליחה, את מדברת איתי?

הילה בכר:

לא,

אדיר שוורץ:

יופי,

תוכנית 1516368

אמנון ארבל:

זה תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית, זה תוכנית שביקשנו, קיבלנו בקשה להוריד מסדר היום, כי הם רוצים לבחון לשנות את הייעוד למלונאות, ואנחנו חושבים שזה יותר ראוי, זה יורד מסדר היום, ונביא את זה לוועדה הבאה, אני מקווה.

יוחנן וייצמן:

28.

תוכנית 1482132

אמנון ארבל:

תוכנית 29, בסדר היום, תוכנית 1482132, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יפו 39, בניין המשביר, מי שמכיר בפינה של כיכר, כיכר ציון,

הילה בכר:

מי לא מכיר,

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית שמציעה להרוס את הבניין, להקים בניין חדש, היום הבניין משמש כולו בעצם למסחר, (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

כמה הבניין הזה?

פנחס רוטנברג:

ה היה בוועדת שימור, לא?

יהודה פרוידגר:

הוא די חדש,

פנחס רוטנברג:

לורה הייתה היושבת ראש.

אמנון ארבל:

וואלה?

חיים כהן:

לא, אני לא הייתי בדיון, ראיתי,

ישראל קלרמן:

לא, אתה,

פנחס רוטנברג:

כי יצאתם.

אמנון ארבל:

בתוכנית, הם מציעים בעצם להרוס את הבניין, הטענה שלהם שהבניין לא כלכלי, לא מתפקד, והוא בעצם, התוכנית המאושרת דיברה על יצירת 7 קומות, הם בפועל בנו 5, כולו מסחר, זה הבניין הזה כן, כמו (לא ברור) הילה. התוכנית בעצם מציעה להרוס את הבניין, קצת להרחיב את הפינה, היום פינה, היום הבניין לא יושב בטוב על הכיכר, הוא בעצם החדר מדרגות שלו יושב על הפינה, ולא מייצר חזית, התוכנית בעצם מציעה להרוס אותו, מה?

הילה בכר:

כן, אני חושבת,

אמנון ארבל:

מציעה להרוס אותו, ובעצם לעשות שמה הרחבה קטנה של הכיכר, מעבר לזה התוכנית מציעה לעשות שני בניינים, אחד של 10 קומות, על רחוב יפו, ואחד של 15 קומות מאחורה, אנחנו, המדיניות פה היא 10 קומות, זה הובהר להם במסגרת הדיונים בדיונים הראשונים, 10 קומות, השני רוצים להרוס בניין שהוא יחסית חדש,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

תעשו לפי המדיניות, וזאת היא ההמלצה.

חיים כהן:

טוב, הלאה.

אליעזר ראובברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום,

אדיר שוורץ:

אתם ממליצים?

אמנון ארבל:

10 קומות,

הילה בכר:

להוריד, לצמצם ל – 10 קומות,

אדיר שוורץ:

ב – 10 קומות?

אמנון ארבל:

שני בניינים של 10 קומות,

חיים כהן:

בהתאם למדיניות,

אדיר שוורץ:

תגיד למה הוא גובה,

הילה בכר:

עם (לא ברור).

אדיר שוורץ:

במקרה זה לא יכול פשוט להוסיף על הבניין העומד:

אמנון ארבל:

הוא טוען שהבניין, כי הבניין, אמרתי התוכנית המאושרת אישרה פה 7 קומות בבניין,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אמנון ארבל:

עכשיו הוא בונה בפועל 5 גבוהות, בגלל שהוא עשה הפרשה, ושהכול מסחר יהיה, יצליח. (לא ברור)
מתפקד, הוא לטענתו, הוא לא מתפקד,

אדיר שוורץ:

כי המסחר, זה המשביר לצרכן ולא זארה.

אמנון ארבל:

נכון, בסדר. יכול להיות,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) את הבניין,

אמנון ארבל:

הוא בונה את הבניין, להרוס אותו, אבל, תראה זה לא מובן מאליו, שהורסים בניין שנבנה לפני, לא יודע.

יהודה פרוידגר:

למה צריך את זה? למה צריך את זה?

אמנון ארבל:

מה?

חילה בכר:

אני אישית אוהבת חדר מדרגות ומעלית שאותו עולה, וזה,

אמנון ארבל:

לא, אני, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

יפה, בסדר סבבה.

יהודה פרוידגר:

הוא לא בניין רע, מה? הוא לא בניין רע,

חילה בכר:

הוא בסדר,

אמנון ארבל:

הוא בסדר, כן, אבל לא מעבר לזה.

חילה בכר:

הוא לא מפריע, אבל הוא לא יפה.

אדיר שוורץ:

זה שיטת הסלמי למגורים,

הילה בכר:

זה המדיניות,

אמנון ארבל:

גם היום לעשות מגורים במגדל, רק שהוא לא יכול לעשות מגורים,

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

כי הוא קומות,

הילה בכר:

(לא ברור) את הזכויות,

יהודה פרוידגר:

אז שיבנה עוד את השתי קומות,

חיים כהן:

זה המשמעות.

אמנון ארבל:

אבל מה אכפת לי?

הילה בכר:

הוא יכול לעמוד במדיניות.

אמנון ארבל:

אם הוא עושה בניין חדש, זה משפר את המרחב הציבורי,

הילה בכר:

משמאלו הם לא קיבלו, 10 קומות,

אמנון ארבל:

לא אכפת לי,

אדיר שוורץ:

אם הכלכלי שלי אליו, זה המשביר לצרכן שייך ל – 1980, והכניס עסק אחר, וגם 1980 היה אחלה דברים, מספרים לי.

הילה בכר:

הכול רטרו,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

היה תקופה שהייתי קונה במשביר,

הילה בכר:

אני קונה לילדים שלי במשביר. יש להם (לא ברור) מצוין,

תוכנית 1534601

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1534601, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית הרב שמואל שאולזון 44, תוכנית שמציעה הרחבות דיור ממ"דים, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

רגע, מה עם השלביות ביצוע שם שיהיה מלמטה למעלה?

הילה בכר:

איזה?

אליעזר ראוכברגר:

לכל דירה,

אמנון ארבל:

20, 30.

הילה בכר:

איזה סעיף?

אמנון ארבל:

סעיף 20,

אליעזר ראוכברגר:

הסעיף של השלכיות ביצוע.

הילה בכר:

רגע, להוסיף ש - ?

אמנון ארבל:

שלכיות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

שלכיות הביצוע,

אמנון ארבל:

מלמטה למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

מלמעלה למטה.

הילה בכר:

שלכיות הביצוע,

תוכנית 1291368

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1291368, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב עמוס 8,

הילה בכר:

ללא דילוג על קומה,

אליעזר ראובברגר:

כן.

אמנון ארבל:

נכון, רחוב עמוס 8 בכרם אברהם, התוכנית מציעה תוספת של,

הילה בכר:

לכל עמודה.

אמנון ארבל:

4 קומות מעל בניין קיים,

הילה בכר:

לכל עמודה וללא (לא ברור).

אמנון ארבל:

כן. תעשו מה שאתם רוצים בקיצור.

הילה בכר:

לכל עמודה ללא דילוג על קומה, אוקי, יופי, תודה.

אמנון ארבל:

למרות עמנואל פה, אני רוצה שאת מגינה עליו.

פנחס רוטנברג:

בעמוס 8, אז מה?

אמנון ארבל:

עמוס 8 אנחנו המלצנו להפקיד, אני לא אחזור על מה שאמרתי קודם, התוכנית מציעה 7 קומות, תוכנית מע"ר צפון היא 5 קומות, ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

ולמה פה אתם, אתם לא הולכים לכיוון וועדת שימור?

הילה בכר:

באיזה נושא?

אמנון ארבל:

כי וועדת שימור חורגת מהמדיניות בצורה, אקראית ולא,

פנחס רוטנברג:

בנושא הממ"דים.

אמנון ארבל:

אם מוותר על זה, נוכל לוותר על זה. נוותר על הקומות, (לא ברור), על ממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

פנחס רוטנברג:

אבל חוץ מזה,

אמנון ארבל:

לא, לא הוא אומר זה הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

אתם עושים עסקים מאחורי הגב שלנו?

פנחס רוטנברג:

חוץ מזה, חוץ מזה עם לא 7 קומות,

אמנון ארבל:

הם 7 קומות.

פנחס רוטנברג:

השאלה מאיזה חתך. גם 6 מהחתך של נחום, 5 מהחתך על עמוס.

ישראל קלרמן:

6, החתך הוא 6,

פנחס רוטנברג:

ככה הם הציעו בוועדת שימור,

אמנון ארבל:

חבר'ה אני לא אחזור על הנאום, כי אמרתי, אני עשיתי פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא תעלה את זה, בוא תעלה את זה,

הילה בכר:

נעלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

נראה.

אמנון ארבל:

תראי את החתך, תראי את החתך.

הילה בכר:

נעלה את זה, כי לא ראיתי שיש עצים בוגרים שם. רגע,

אליעזר ראוכברגר:

איך הגעת עכשיו לעצים?

פנחס רוטנברג:

איפה? לא כתוב כלום על עצים,

הילה בכר:

כתוב, כתוב,

חיים כהן:

רוב (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

איפה העצים? על הקומות?

חיים כהן:

על הדרך,

הילה בכר:

אני אמרתי ליוחנן, שעצים, והוא הסכים איתי, חשובים מאוד,

אליעזר ראובברגר:

אני לא חולק על זה,

הילה בכר:

אז הנה, אז זה רק הממ"דים,

אמנון ארבל:

הוא מספיק (לא ברור), אבל לא במע"ר החרדי,

אליעזר ראובברגר:

השאלה מה חשוב,

הילה בכר:

גם במע"ר.

אמנון ארבל:

הוא לא מסכים,

אליעזר ראובברגר:

השאלה מה חשוב יותר, עצים או בני אדם.

הילה בכר:

אז בוא נראה אם יש שם אופציה תכנונית,

אמנון ארבל:

ואם זה לא סותר,

הילה בכר:

אחרת, אני מסכימה איתך שבני אדם יותר חשובים, לא תמיד. אך יחד עם זאת,

אליעזר ראוכברגר:

בואי כבר בואי.

אמנון ארבל:

לא, היא מתכוונת,

הילה בכר:

סליחה,

אמנון ארבל:

תלוי איזה בני אדם.

הילה בכר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, עכשיו,

הילה בכר:

חלילה אתה מסבך אותנו,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה כבר פוליטיקה.

הילה בכר:

לא, לא, אני חס וחלילה בחיים לא הייתי מדברת ככה, אליעזר, בחיים לא הייתי מדברת ככה כמו אמי.

אליעזר ראוכברגר:

כולם בני (לא ברור) שנברא בצלם, הוא בן אדם, גם אם אני, לא יודע אני,

הילה בכר:

לא, אני רק אומרת שאני פשוט אוהבת עצים יותר מבני אדם באופן כללי,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב (לא ברור),

הילה בכר:

בעולם. טוב, בואו נחזור רגע, אתם מבלבלים אותי, אני לא מצליחה להגיע לזה,

אליעזר ראוכברגר:

בן אדם הוא בן אדם. אוקי, אני יכול לחלוק עליו בהכול, מה?

הילה בכר:

זה מקומית?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

אמנון ארבל:

1291368,

הילה בכר:

12,

אמנון ארבל:

1291368, 91,

הילה בכר:

13?

אמנון ארבל:

68.

אליעזר ראוכברגר:

68.

הילה בכר:

זה מצחיק אותך.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

זה לא 7, זה 6, 5, זה מה שהוא הציג בוועדת שימור, מה הבעיה?

חיים כהן:

בסדר.

הילה בכר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

בוא נספור.

הילה בכר:

בסדר, אני רוצה גם את התשריט,

אמנון ארבל:

לא, לא מסומנים עצים,

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

נראה לך?

הילה בכר:

הוא גדול עלי, אתה אומר לסמן עצים, אוקי,

אמנון ארבל:

כן.

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

וזה הממ"דים אגב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה כבר החלטנו שעושים ממ"דים, ולא,

פנחס רוטנברג:

מאמצים את החלטת וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כבר,

הילה בכר:

לא, רק לעניין הממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר מאחורינו, עכשיו אנחנו,

פנחס רוטנברג:

מה זה זה? זה החלטת וועדת שימור מצוינת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

פנחס רוטנברג:

לשמור על הצמחייה,

אליעזר ראוכברגר:

פנחס,

אמנון ארבל:

וועדת שימור, וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך עכשיו עוד פעם לחזור.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד שוועדת שימור פה התעלתה על עצמה, וקיבלה את כל ההמלצות של מחלקת השימור, ולא מחקה אותם בבת אחת, רק להוריד את הגובה ואת הממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

כל הכבוד לה,

אמנון ארבל:

אמרתי,

הילה בכר:

די אלעזר,

אמנון ארבל:

ובקודם היא מחקה פשוט הכול, אז זה,

הילה בכר:

כן,

פנחס רוטנברג:

אבל פה היא שמרה על הצמחייה,

הילה בכר:

129, רגע, אני רוצה להראות לכם, 13,

אליעזר ראוכברגר:

4,

הילה בכר:

68,

אמנון ארבל:

את רוצה להראות את החתך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

הילה בכר:

את העצים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים לראות את החתך, זה העיקר. (לא ברור).

אמנון ארבל:

הם רוצים לספור קומות,

הילה בכר:

אני אראה את החתך,

אליעזר ראוכברגר:

כולנו רוצים, גם אתה רוצה.

אמנון ארבל:

את זה תוריד,

הילה בכר:

כן, אני נתתי את הפקודה, פשוט לא זורם איתי המחשב.

אמנון ארבל:

היא לא עברה, יללה ישראל, איפה? ישראל, בוא תספור.

הילה בכר:

7.

אמנון ארבל:

אני יודע שזה 7, נו.

הילה בכר:

מה הדילמה? איך אפשר לספור אחרת?

אמנון ארבל:

פנחס פה אחרת,

הילה בכר:

זה צמוד לחזית, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,

אמנון ארבל:

תראי חזית אחרת.

הילה בכר:

אוקי,

אמנון ארבל:

תספרי פה,

הילה בכר:

1, 2, 3, 4, 5, לא, הם הראו פה משהו עם החלונות היטב, אה.

אמנון ארבל:

עזבי את זה רגע,

הילה בכר:

רגע, 1, 2, 3, 4,

אמנון ארבל:

איפה אתה רוצה? איפה אתה רוצה לסגור? פנחס.

הילה בכר:

5, 6, 7,

פנחס רוטנברג:

בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

איך? אני רואה את זה, איך מתחת לקרקע?

פנחס רוטנברג:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל זה קומה, אני רואה אותה.

פנחס רוטנברג:

אבל המדרגות לאיפה?

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

פנחס רוטנברג:

זה קומת מחסנים,

אמנון ארבל:

פנחס, אתה מחרטט.

פנחס רוטנברג:

זה מה שהוא זה,

הילה בכר:

נגעת על המסך והוא מת רגע.

אמנון ארבל:

יש פה 7 קומות, אפילו בלי גג רעפים,

הילה בכר:

איך אפשר להבין את זה אחרת?

אמנון ארבל:

איך אפשר להבין שאין פה 7 קומות. באמת אני שואל.

הילה בכר:

אתה רוצה שנספור את התוכנית? נסתכל על התוכניות? לא, איך אפשר,

פנחס רוטנברג:

זה קומת מחסנים,

אמנון ארבל:

אז שיהפכו אותם למגורים.

חיים כהן:

לא, מחסנים,

אמנון ארבל:

מעל הקרקע עם חלונות ודלתות?

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שאין שמה אוויר,

אמנון ארבל:

יש חלונות לכל הכיוונים, אבל יש למטה עוד קומה,

פנחס רוטנברג:

אבל 6,

הילה בכר:

אבל זה קומה מתחת,

אמנון ארבל:

אבל זה עוד קומה למטה,

הילה בכר:

תסתכל, זה 6,

פנחס רוטנברג:

זה מחסן,

אמנון ארבל:

אז שלא יעשו מחסן, למעלה,

פנחס רוטנברג:

בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה 6,

הילה בכר:

כן.

אמנון ארבל:

לא, 6 (לא ברור).

פנחס רוטנברג:

אבל זה כבר בנוי,

עמנואל זלטס:

המחסני,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אי-אפשר לעשות?

פנחס רוטנברג:

לא, אבל אין לו זה, כי זה בהפרשי טופוגרפיה,

אמנון ארבל:

מה הפרשי טופוגרפיה? (לא ברור) בכל מקרה.

פנחס רוטנברג:

זה מרחוב עמוס, אתה מסתכל, אתה מסתכל מרחוב נחום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה אתם מציעים להחליט? איפה קלרמן?

אמנון ארבל:

הוא הלך לספור, תיכף חוזר. הוא הלך להביא את המחשבון.

חיים כהן:

לא, הוא הלך לאכול.

אמנון ארבל:

הלך לאכול, באמצע הוועדה?

אליעזר ראובברגר:

היה הפסקת אוכל,

אמנון ארבל:

הפסקת אוכל,

אליעזר ראובברגר:

היה הפסקת אוכל,

הילה בכר:

(לא ברור) בבית ספר.

יהודה פרוידגר:

זה עמוס, לא? זה עמוס?

אליעזר ראובברגר:

עמוס, נחוס.

יהודה פרוידגר:

לפני 5 דקות אישרנו את התוכנית ההיא שהיה ב - , במלאכי, למה אישרנו 6, ב - ,

אמנון ארבל:

זה 6, 7, 8, מה זה משנה?

יהודה פרוידגר:

לא, באמת אישרנו 6 קומות,

אליעזר ראובברגר:

אז אתה בעד (לא ברור) כמבוקש?

יהודה פרוידגר:

כן, הכול נהיה שמה, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, לאשר כמבוקש.

יהודה פרוידגר:

לא מציע, אני אומר, אני לא יודע למה, למה פה כן,

אמנון ארבל:

כי זה עוד קומה יותר, גם שמה הייתה חריגה מ – 7, סליחה מ – 4,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה מ – 4,

אמנון ארבל:

מ – 5 ל – 6, עם גג רעפים, זה 7,

אליעזר ראוכברגר:

5 ו – 6 נכון,

אמנון ארבל:

זה 7. בוא ישראל, בוא תספור קומות, ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל בוא, מה אתה מציע?

אמנון ארבל:

בוא תספור קומות ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבאת לאכול?

ישראל קלרמן:

לא אכלתי צהריים,

אמנון ארבל:

זה החזית,

אליעזר ראוכברגר:

למה? מה הבאת פיצה?

אמנון ארבל:

ישראל, תראה, ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לך פיצה? בשרים זה לא יפה.

ישראל קלרמן:

בגלל זה יצאתי החוצה.

אמנון ארבל:

וחזרת פנימה .

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתה מציע? ישראל, לאשר כמבוקש?

אמנון ארבל:

תספור את הקומות, ישראל, תספור את הקומות.

ישראל קלרמן:

לאן?

אמנון ארבל:

לך תספור, לך תספור,

הילה בכר:

רגע,

אמנון ארבל:

לך תספור באמת.

ישראל קלרמן:

לאן אבל?

אמנון ארבל:

לך תספור.

פנחס רוטנברג:

תציגי לו את החזית הנכונה,

אמנון ארבל:

תספור, תספור, נו.

יהודה פרוידגר:

תספור כמה חלונות,

אמנון ארבל:

תספור, תספור נו, ישראל, תספור רגע נו. 1, 2,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אוכל,

הילה בכר:

הוא לא יכול גם וגם.

אמנון ארבל:

הוא לא יכול גם לספור, וגם לאכול אתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

רק אישה, רק איזה יודעת לעשות,

הילה בכר:

אני לא יכולה כלום גם וגם, רק אומרת.

אמנון ארבל:

כן, ישראל, כמה?

אליעזר ראובברגר:

שנשים יכולות לעשות גם וגם.

אמנון ארבל:

מה?

הילה בכר:

אני לא,

אליעזר ראובברגר:

אני אומר ככה אומרים,

הילה בכר:

הוא יכול, זה מדהים, אני לא,

אליעזר ראובברגר:

אני לא רוצה לחשוב הרבה דברים.

אמנון ארבל:

מה? שאני אישה?

הילה בכר:

ואני גבר,

אמנון ארבל:

נו ישראל, לכמה הגעת?

ישראל קלרמן:

5 ו-6,

אמנון ארבל:

מה 5 ו-6?

הילה בכר:

די, ישראל, אתה אפילו לא טרחת לספור,

ישראל קלרמן:

הם לא אומרים מאיפה,

הילה בכר:

לך לאכול את הפיצה.

אמנון ארבל:

בוא אני אעזור לך, ישראל, בוא, בוא אני אעזור לך, בוא, ביחד,

ישראל קלרמן:

איפה המפלס 00 תראה לי.

הילה בכר:

עזוב אותך על כל הפיצה.

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, ואחרי זה שנייה, 1, 2, 3, תוריד לי את זה,

הילה בכר:

רגע, טעות, סליחה,

פנחס רוטנברג:

אבל את צריכה להציג לו את זה, שרואים את הקומת מחסנים,

הילה בכר:

אני אציג הכול, מבטיחה לך, פנחס, אנחנו לא נגיד לו (לא ברור) אחרת, תסתכל,

פנחס רוטנברג:

לא, זה קומת מחסנים,

הילה בכר:

ויש עוד קומה אחת,

ישראל קלרמן:

גם השני,

הילה בכר:

רגע,

פנחס רוטנברג:

מה? כן,

ישראל קלרמן:

אבל פה 5, ו-6,

פנחס רוטנברג:

תסתכל זה קומת מחסנים,

הילה בכר:

רגע, אני מנסה רגע להחלטה,

פנחס רוטנברג:

מה אתה רוצה שאני אגיד לך?

אליעזר ראוכברגר:

זה 6, לא 5, 5 אין פה בוודאי,

פנחס רוטנברג:

בסדר, אז 6,

אליעזר ראוכברגר:

6,

אמנון ארבל:

איך 6? זה 7 אבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לשיטתו שזה קומת מחסנים, זה 6.

אמנון ארבל:

לשיטתו לא נכונה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

הילה בכר:

אבל פנחס חייב להגיד שזה נגמר.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי גם לשיטתו 5 אין,

אמנון ארבל:

לא, גם קומת מחסנים, האגף הזה קומה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שגם לשיטתו 5 אין,

פנחס רוטנברג:

זה שטחי שירות,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? זה לא קומה?

הילה בכר:

גם אם היא,

פנחס רוטנברג:

מתחת לקרקע,

אמנון ארבל:

זה לא מתחת לקרקע, זה מעל הקרקע.

הילה בכר:

מפה הרצפה מתחילה,

אמנון ארבל:

כן, תראה,

פנחס רוטנברג:

רחוב עמוס זה מתחת לקרקע.

אמנון ארבל:

תסתכל, אין פה שום קומה מתחת לקרקע. איפה? תראה לי את התת-קרקע בחתך.

פנחס רוטנברג:

אני לא מבין בחתך בדיוק,

אמנון ארבל:

אתה מבין, אתה מבין מצוין.

הילה בכר:

מה? תסביר, מה אתה רוצה?

פנחס רוטנברג:

אני אומר לך מה הוא זה,

אמנון ארבל:

מה הוא זה, הוא אמר לך שיש 4,

פנחס רוטנברג:

לא, מה הוא אמר לי, מה הציגו בוועדת שימור, הם היו בוועדת שימור.

ישראל קלרמן:

וזה השתנה?

אמנון ארבל:

חבר'ה, לא הבנתם שוועדת שימור זה לא רציני, נו מה? הציגו בוועדת שימור, בחיך, נו.

חיים כהן:

אל תגזים,

אמנון ארבל:

אני כן יודע לבדוק את התשובה שאני מקבל, כמה ספרת?

הילה בכר:

אתה יושב שם לא תמיד,

אמנון ארבל:

לא, אז אני שואל אותך, כי אני לא מקבל תשובות מהם.

ישראל קלרמן:

שלוש,

אמנון ארבל:

החלטות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

יש 6,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) קומות מעל, לא ארבע,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר נעשה 6 במקום 7,

פנחס רוטנברג:

למה אתה (לא ברור) מחלקת שימור?

ישראל קלרמן:

סך הכול 6,

אליעזר ראוכברגר:

כמו מה שאמר יהודה ששמה נתנו במקום 5,

ישראל קלרמן:

נכון.

הילה בכר:

המבנה לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

נעשה 6,

הילה בכר:

אין בעיה, שיוסיפו רק שימור האבן,

אליעזר ראוכברגר:

לא 7, אלא 6,

הילה בכר:

שיתאימו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהיה במלאכי.

ישראל קלרמן:

זה קומה אחת תוספת כתוב, לשתי קומות או לקומה אחת? בסעיף 1 תעשה לאחד.

חיים כהן:

לא, מה פתאום,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, מה אתה אומר לא?

אמנון ארבל:

6 קומות, במקום שיוריד קומה הוא אמר,

ישראל קלרמן:

אז זה לתקן באחד, כתוב יש לצמצם מספר הקומות לשתי קומות נוספות, לקומה אחת נוספת, בסעיף 1.

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא אמר, כמו שעשינו במלאכי.

אמנון ארבל:

יהודה הציע,

הילה בכר:

יש לצמצם מספר הקומות ב - ?

אמנון ארבל:

3 קומות נוספות,

יהודה פרוידגר:

זה אחד, שאלה,

אמנון ארבל:

לבנות,

יהודה פרוידגר:

לייזר, יש שמה,

הילה בכר:

עמנואל שמע קצת צעקות ובא.

עמנואל זלטס:

לא, לא שמעתי כלום.

הילה בכר:

סתם, סתם הכול טוב.

יהודה פרוידגר:

לייזר, הם צריכים לשמר חזית משהו לפרק ולהרכיב את אותם אבנים? משהו, יש כאלה דברים? אמי.

אמנון ארבל:

מה זה

יהודה פרוידגר:

יש דברים כאלה שאם הבית, כאילו קצת לשימור, אז לפרק ולבנות את ה - ,

אמנון ארבל:

הם טוענים שזה לא לשימור, אז מה אני יכול להגיד?

יהודה פרוידגר:

זה לא לשימור,

אמנון ארבל:

לא, וועדת שימור טוענת, אני, עשוי לחלוק עלי מסתבר, סתם אני צוחק. הלאה, הורדתי קומה. תוכנית 32 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא הורדת קומה, הוספת קומה.

אמנון ארבל:

הורדתי קומה.

ישראל קלרמן:

קומה אחת, ולא שתיים,

אמנון ארבל:

אין לו (לא ברור),

הילה בכר:

הוא הוריד קומה,

ישראל קלרמן:

מהבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

מהמלצה שלו קומה,

ישראל קלרמן:

כן,

1505015

אמנון ארבל:

תוכנית 32 בסדר היום, 1505015, תוכנית ברחוב, וועדה מחוזית יוסף קארו, תוכנית מציעה להרוס בניין קיים בן קומה אחת, עם גג רעפים, ולבנות בניין של 5 קומות וקומה שישית בנסיגה, חזית סך הכול 6 קומות וגג רעפים מוגבה,

ישראל קלרמן:

פה גם רציתי להגיד, כמעט רציתי ללכת פה גם על זה, אבל פה זה השכרה, ולהשכרה אישרנו שמה 3 בניינים כבר ככה.

יהודה פרוידגר:

לא גם,

ישראל קלרמן:

לתוכנית?

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית אישרה תוכנית אחת שהיא חורגת בגובה, והיא אישרה גם,

ישראל קלרמן:

בניין השכרה,

אמנון ארבל:

ואישרה בה גם קומה אחת פחות,

ישראל קלרמן:

פחות ממה?

אמנון ארבל:

ממה שהוא מציע פה.

יהודה פרוידגר:

לא, פה, תראה פה ההיפך, פה עוד יש משהו שהכול הולך לשכירות.

הילה בכר:

אמי, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

מה? מה? יהודה,

יהודה פרוידגר:

פה, אני אומר יש עוד סיבה אולי ללכת לקראתם בגלל הנושא הזה שיש להם דירות להשכרה,

אמנון ארבל:

זה, החתך שמתקבל פה הוא חתך שהוא פשוט נורא (לא ברור),

הילה בכר:

כן, אני מעלה, אני מעלה.

ישראל קלרמן:

32 זה בקארו 26 אישרו את זה,

אמנון ארבל:

המגרש שליד הוא מגרש של שטח חום, ולכן אושרה לו חריגה. המגרש ליד שהוא,

ישראל קלרמן:

הצמוד,

אמנון ארבל:

הצמוד אליו זה חום,

ישראל קלרמן:

ו – 26?

אמנון ארבל:

26 קיבל בחתך, מבחינת קומה אחת, בדקתי היום בבוקר.

יהודה פרוידגר:

מה היה ב – 26?

אמנון ארבל:

תראי את החתך. אושרה שם בניגוד להמלצת מהנדס העיר,

הילה בכר:

להגיד את זה, אני מנסה להגיד, ייקח זמן.

אמנון ארבל:

בסדר, אושרה שמה קומה אחת פחות,

ישראל קלרמן:

בסדר, אז 5 ושימוש בגג, במקום 4,

אמנון ארבל:

גג רעפים,

ישראל קלרמן:

5, בסדר,

הילה בכר:

אז אפשר לא להראות?

ישראל קלרמן:

לא, אבל, לא, אבל יש עוד סעיף לדבר.

אמנון ארבל:

אז בוא נדבר עליהם, תחזרי להמלצה. לא, זה (לא ברור), זה המדיניות.

יהודה פרוידגר:

אז מה? יהיה 5 וגג רעפים?

אמנון ארבל:

5 ו - ,

הילה בכר:

רגע להציע בניין של אני רואה, אני רואה.

אמנון ארבל:

5 וגג רעפים.

יהודה פרוידגר:

ומה עם המרפסות מעל הדרך?

אמנון ארבל:

מרפסות כן ישראל,

הילה בכר:

עם גג רעפים לא מוגבה,

יהודה פרוידגר:

גם, בקארו 26,

אמנון ארבל:

מטר,

ישראל קלרמן:

מוגבה 1.80 מטר,

אמנון ארבל:

אל תגזים, זה לא 1.80 מטר,

ישראל קלרמן:

אז 1.20 מטר, לא,

הילה בכר:

1.20 מטר אם כבר מוגבה 1.20 מטר.

אמנון ארבל:

1.20 מטר, כן, מה המרפסות?

ישראל קלרמן:

מה יש לנו במחסנים?

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

למה לצמצם לגובה?

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

ישראל קלרמן:

5,

אמנון ארבל:

4, 5, מציעים מחסנים בקומת מרתף בגובה 2.63, מחסן יש תקנון זה 2.20, למה צריך 2.60 למחסן?

ישראל קלרמן:

למה היא רוצה שם 2.63?

הילה בכר:

2.60 זה כבר שטח (לא ברור),

אמנון ארבל:

היא רוצה לגור בו,

הילה בכר:

מחסן,

ישראל קלרמן:

לא, כי יש, לא, יש את ה - , נו איך קוראים לזה? קומה טכנית, את כל מה שצריך,

הילה בכר:

די זה בבניין מגורים קטן, מה יש לך? אנחנו לא בהר חוצבים.

אמנון ארבל:

איזה טכני יש לך במחסן? יש לך מחסן בבית?

יהודה פרוידגר:

מה? ואם,

אמנון ארבל:

יש לך מחסן בבית,

ישראל קלרמן:

ככה הוא אומר, שמעת את החיים, הוא בשביל לגור בטכני.

הילה בכר:

זה אמרת אחסון,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא נכון, שנייה,

אמנון ארבל:

הלאה,

ישראל קלרמן:

שנייה אני רוצה רגע, אני אומר, לא, בגובה, גבוה לצמצם לגובה 2.20 נטו,

אמנון ארבל:

ברור נטו.

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

ישראל קלרמן:

זה ברור?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה עם המרפסת? מה נהיה עם המרפסות?

ישראל קלרמן:

איפה מרפסות? אני לא מוצא.

אמנון ארבל:

מרפסות?

אליעזר ראוכברגר:

מה יצא מה - ,

אמנון ארבל:

סעיף 3, הבניין לא שומר על קווי בניין 3 מטר, בכל החזיתות, ביקשנו על החזית, לשמור על שלושה (לא ברור) אחד, בינוי שכנים, מה הבעיה עם זה?

ישראל קלרמן:

אז לא, אבל אני אומר אישרנו אותו מרפסות שמה ברחוב קארו אישרנו מרפסות גם על הדרך,

אמנון ארבל:

למה לאשר מרפסת ברחוב 3 מטר,

הילה בכר:

זה לא,

ישראל קלרמן:

הם צריכים מרפסות, אם אין מרפסות,

אמנון ארבל:

אז שיעשו גם קו הבניין הכול בסדר.

הילה בכר:

לא,

ישראל קלרמן:

כמה יוצא לך אז? 50 ס"מ מה? עוד פעם אתה אומר לי, אתה בעצמך אומר שזה לא רחוב של, כל הבניין,

אמנון ארבל:

זה חזית אחורית אבל,

ישראל קלרמן:

אני אומר אבל, אמי,

יהודה פרוידגר:

למה בקארו 26 אישרו?

ישראל קלרמן:

למה?

יהודה פרוידגר:

מה היה בקארו 26 שאישרו את זה?

אמנון ארבל:

כי לא קיבלתם שם את ההמלצה המקצועית, ואישרתם מרפסות, כי לא אכפת לכם מהשכנים. למה?

ישראל קלרמן:

וגם פה אנחנו,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה הבעיה שזה מעל דרך,

ישראל קלרמן:

אמי, מרפסות,

אמנון ארבל:

גם פה מעל דרך,

ישראל קלרמן:

זה חשוב,

אמנון ארבל:

אני אומר חזית אחורית לכיוון המגרש מגורים השכן,

ישראל קלרמן:

אני אומר מרפסות זה חשוב, אם יהיה התנגדויות, אז יהיה התנגדויות,

אמנון ארבל:

זה חזית אחורית אחרי קארו נו,

ישראל קלרמן:

אמרנו לא,

אמנון ארבל:

יהודה, רגע אני מדבר אבל, ישראל,

יהודה פרוידגר:

בוא נראה את המטרים, בוא נראה את זה, בוא נראה כמה,

ישראל קלרמן:

מרפסות הוא אומר שזה נכנס (לא ברור).

הילה בכר:

מבינה? הנה,

אמנון ארבל:

תראי את ה - ,

הילה בכר:

מה להראות?

אמנון ארבל:

תוכנית קרקע, קומת קרקע. חזית אחורית.

יהודה פרוידגור:

חזית אחורית זה לקארו?

אמנון ארבל:

זה קארו, זה החזית האחורית, הוא מציע מרפסת במרחק של מטר מגבול החלקה,

הילה בכר:

אתה רואה את הבניין ליד,

אמנון ארבל:

זה בניין המגורים שצמוד, שתבינו, זה הבניין מגורים השכן, זה, יעשו לך מרפסת,

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

זה הבניין מגורים השכן,

ישראל קלרמן:

איפה הוא רוצה מרפסת?

אמנון ארבל:

הוא רוצה מטר, ואת כל המרפסת הזאתי, נראה לך הגיוני?

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגור:

איפה זה? איפה זה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני, תאשר, עזוב.

ישראל קלרמן:

אמרתי לך אלף פעמים, בוא איתי עכשיו לבית ישראל, תראה חיים שם ככה,

הילה בכר:

למטה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ההתנגדויות,

הילה בכר:

השכן,

ישראל קלרמן:

אתה אומר בעצמך,

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

שאישרנו את זה,

אמנון ארבל:

אתה דופק את הציבור שלך,

ישראל קלרמן:

לא,

הילה בכר:

אני רוצה להראות לך,

ישראל קלרמן:

ב – 26 אישרנו?

הילה בכר:

זה הבניין השכן,

ישראל קלרמן:

אתה אמרת,

אמנון ארבל:

פעם אחת טעות, לא צריך לעשות אותה פעמיים,

הילה בכר:

זה למטה?

ישראל קלרמן:

למה לא באו התנגדויות?

אמנון ארבל:

אני מראה לך אבל,

הילה בכר:

זה הבניין השכן,

ישראל קלרמן:

למה לא באו התנגדויות?

הילה בכר:

הוא בונה במרחק של,

אמנון ארבל:

כי הלכו לבית דין רבני, מה אכפת לי?

יהודה פרוידגור:

אבל זה לא ביוסף קארו המרפסת?

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

זה הצד השני, יש חזית לרחוב, וחזית אחורית.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה שיצמצם לכמה?

אמנון ארבל:

2 מטרים.

עמנואל זלטס:

טוב,

ישראל קלרמן:

ואז כמה יישאר לו? יישאר לו כמה שיותר למרפסת?

אמנון ארבל:

לא אכפת לי, שיצמצם את הבניין,

יהודה פרוידגר:

רגע, מה העומק? מה העומק של המרפסת?

אמנון ארבל:

למה כן? למה אתה עושה לי כן? מה?

ישראל קלרמן:

לא יהיה חדרים,

אמנון ארבל:

מה לא יהיה חדרים?

ישראל קלרמן:

אין חדרים,

אמנון ארבל:

אבל זה המגרש שלו, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, בוא, אני רוצה, כמה זה? תעשה לי רגע, למדוד את זה רגע לכמה?

אמנון ארבל:

מטר,

יהודה פרוידגר:

זה המקום היחיד שהם יכולים לעשות,

אמנון ארבל:

יצמצמו את הבניין מה קרה?

עמנואל זלטס:

אתה ביקשת לצמצם,

הילה בכר:

30 ס"מ?

עמנואל זלטס:

לצמצם ל – 2 מטר.

הילה בכר:

תקשיב הבניין צמוד,

יהודה פרוידגר:

לא, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

יהודה פרוידגר:

אמי, תחזיר את זה רגע,

הילה בכר:

ישראל, הבניין המעל צמוד.

יהודה פרוידגר:

תחזיר את זה,

הילה בכר:

הוא צמוד.

ישראל קלרמן:

שמה, בואי איתי,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

ישראל קלרמן:

פעם אחת,

עמנואל זלטס:

אמי, אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

גרים שמה.

עמנואל זלטס:

איפה שהוא,

הילה בכר:

אין לי בעיה, אבל למה? למה ללכת מלכתחילה לייצר את זה?

אמנון ארבל:

כי השכן יעשה עוד הרחבה, הוא יעשה שם בנייה,

הילה בכר:

מילא תוספות,

אמנון ארבל:

זה מגרש שלו, מה זה?

עמנואל זלטס:

לא, מה שהוא מדבר זה הגיוני בקטע הזה, שים לב שהבניין,

אמנון ארבל:

אבל שכן יבנה שמה, אתה יודע הרחבה, אתה תיתן לו, נכון? השכן למעלה אם יביא הרחבה שם, אתה תאשר אותה, נכון? כי זה מגרש שלו.

עמנואל זלטס:

לצמצם קצת, אתה אומר גם את זה,

אמנון ארבל:

אז נדפוק אותו על חשבוננו, מצוין, אחלה, אמרתי תקבלו, תמחקי את הסעיף של המרפסות,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתם גורמים נזק לציבור שלכם,

ישראל קלרמן:

למה למחוק, הוא אומר לצמצם, למה למחוק?

אמנון ארבל:

אני הולך איתך,

ישראל קלרמן:

אני גם אומר לך, לצמצם,

אמנון ארבל:

שייחנקו המרפסות,

ישראל קלרמן:

שנייה אמי,

אמנון ארבל:

מה שנייה?

ישראל קלרמן:

אל תוריד ל – 1.20 מטר או מטר וחצי,

הילה בכר:

תקשיב,

ישראל קלרמן:

1.20 מטר אז הוא (לא ברור),

הילה בכר:

(לא ברור) אני יכולה להציע הצעה?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

בוא נוריד את זה מ – 3 מטר ל – 2 מטר, מגבול המגרש, ושיסתדרו, 2 מטר של אנשים שפותחים את החלון שלהם, לתוך הבית,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

יש להם מטר,

יהודה פרוידגר:

הילה,

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי,

אמנון ארבל:

2 מטר,

יהודה פרוידגר:

למה?

ישראל קלרמן:

הורדנו ל – 2 מטר,

יהודה פרוידגר:

לא לאשר את כל האורך של המרפסת, רק את המרפסת שמול,

הילה בכר:

לא, תשמרו על מרחק נקי שאין בו שום דבר של לפחות 2 מטר,

ישראל קלרמן:

אז להוריד ל – 2 מטר, אמרתי,

הילה בכר:

כן,

יהודה פרוידגר:

לא, רגע,

ישראל קלרמן:

ואז גם יצא המרפסת,

יהודה פרוידגר:

תראי את המציאות,

הילה בכר:

מה זה משנה? שישתדר.

יהודה פרוידגר:

הילה, הילה בואי,

הילה בכר:

מה זה משנה? שיורידו מהבינוי,

יהודה פרוידגר:

הילה, תראי את זה,

הילה בכר:

שיהיה מרפסת של, לא יודעת מה,

ישראל קלרמן:

50 ס"מ לא שווה?

הילה בכר:

ישראל, זה לא השיקול היחידי,

יהודה פרוידגר:

הילה, הילה,

ישראל קלרמן:

אז 2 מטר, מצוין,

יהודה פרוידגר:

הילה, לא, זה, מה של חצי מטר יישאר,

ישראל קלרמן:

1.10 מטר הוא אומר שיישאר, כבר בדק את זה,

יהודה פרוידגר:

חצי מטר,

ישראל קלרמן:

הלאה,

יהודה פרוידגר:

תעשי מטר וחצי,

ישראל קלרמן:

רק את ה - , עוד סעיף אחד אחרון, אין לי בעיה, מה הבעיה?

הילה בכר:

יהודה, הבניין ליד סופר קרוב, זה לא סביר, אני יכולה להעלות אותו.

ישראל קלרמן:

את שומעת? בחזית,

הילה בכר:

אני רוצה שתראה איפה הבניין, תראה, תראה את המרחק,

עמנואל זלטס:

זה, השני לא,

יהודה פרוידגר:

זה מטר וחצי.

הילה בכר:

זה הבניין, הם פותחים את החלון לתוך החלון של המרפסת,

ישראל קלרמן:

1.20 מטר, שמה זה 1.20 מטר,

הילה בכר:

למה?

יהודה פרוידגר:

אז שנייה אני אומר, בוא נאשר לו בלי החלק הזה, נאשר לו ככה, שזה מול ככה, כלום,

הילה בכר:

אבל זה פותח להם על הפרצוף.

אמנון ארבל:

תסתכלי בכלל מרפסות סוכה, תרחיקי רגע.

הילה בכר:

זה בכלל לא משנה, אתה פותח את החלון של זה פה, בתוך הפרצוף שלהם.

יהודה פרוידגר:

ניסו לייצר.

הילה בכר:

היזק ראייה אני למדתי מהמגזר החרדי, שתדעו לכם.

יהודה פרוידגר:

יעשה חלבי, נו.

אדיר שוורץ:

את המונח.

אמנון ארבל:

אל תערבי חלב עם בשר,

הילה בכר:

ידעתי מה המשמעות, כן. כן, זה מרפסת סוכה,

אמנון ארבל:

הוא יעשה דירוגים,

הילה בכר:

אתה רואה,

אמנון ארבל:

סבבה.

יהודה פרוידגר:

אז תעשי,

הילה בכר:

אפשר לשמור על 2 מטר ושיסתדרו באמת, זה בניין,

יהודה פרוידגר:

2 מטר (לא ברור) שלו, כאן,

הילה בכר:

אבל הוא יכול לצמצם טיפה מה - ,

ישראל קלרמן:

הרב פרוידגור, כבר הגענו למציאות.

אמנון ארבל:

יהודה, (לא ברור) אותי שאתה מחמיר עכשיו,

הילה בכר:

רגע,

אמנון ארבל:

את כל מה שאני אומר שישראל (לא ברור) מוכן, זה,

הילה בכר:

יופי, הגענו למצב טוב.

אמנון ארבל:

הגענו, אם אתה מגיע לישראל,

ישראל קלרמן:

לא, לא קשור לא,

הילה בכר:

יללה 2 מטר,

אמנון ארבל:

לא, אני שמח לשמוע.

הילה בכר:

סיימנו? אפשר להתקדם?

ישראל קלרמן:

לא, שנייה,

הילה בכר:

2 מטר לגבול המגרש, לא צריך להיות בינוי, זה נורא קרוב.

יהודה פרוידגר:

מה יישאר להם עומק המרפסת?

הילה בכר:

הם חיים שם בצפיפות לא סבירה,

יהודה פרוידגר:

מה יישאר עומק המרפסת 2 מטר?

אמנון ארבל:

הוא רוצה לתת יותר,

הילה בכר:

לא, הוא רוצה, הוא מסכים איתך נשמע.

יהודה פרוידגר:

מה יהיה עומק המרפסת אם זה יהיה 2 מטר? מה יהיה עומק המרפסת אם,

הילה בכר:

אני לא יודעת,

אמנון ארבל:

מה אכפת לך?

הילה בכר:

צריך לצמצם טיפה את הבינוי, אם הוא רוצה מרפסת יותר (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה זה משנה? יהודה. אני דואג לשכן, לא,

הילה בכר:

בתחום הבינוי, קו הבניין הוא תחום הבינוי, יבוא אדריכל מתוחכם,

אמנון ארבל:

יילה 2 מטר,

הילה בכר:
יעשה בדיקה,

אמנון ארבל:
בוא נתקדם, 2 מטר ויילה. עוד משהו? ישראל,

ישראל קלרמן:
כן, החלונות, מה הבעיה שלנו עם החלונות?

הילה בכר:
מה הבעיה שלנו?

אמנון ארבל:
איזה סעיף?

ישראל קלרמן:
יש לצמצם את מספר החלונות בחזית זו,

הילה בכר:
איזה? איזה סעיף?

ישראל קלרמן:
ג',

הילה בכר:
ג',

ישראל קלרמן:
ג/3,

אמנון ארבל:
חזית צידית. יש שמה שביל. יש שם שכן במרחק כזה. זה המרחק, הסמטה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את החלונות?

אמנון ארבל:

מה זה משנה? זה סמטה של 2 מטר,

עמנואל זלטס:

אגב סתם אני אומר, במידה והיא תסכים,

ישראל קלרמן:

זה חלונות,

עמנואל זלטס:

זה בהיתרים בדרך כלל,

אמנון ארבל:

שזה, שזה לא סביר, אנחנו מתעסקים, מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

אז הם זה,

אמנון ארבל:

יש לו מעבר רוחב שביל של 2 מטר בין בניין לבניין,

הילה בכר:

אנחנו מגנים על הציבור,

אמנון ארבל:

זה המצב,

הילה בכר:

המקיף.

אמנון ארבל:

אתם רוצים (לא ברור) בשביל חלון, שלא יהיה אחד מול השני, מה?

ישראל קלרמן:

יש חלון שנמצא פה, יכול לצמצם את החלונות,

הילה בכר:

זה (לא ברור) עמנואל,

יהודה פרוידגר:

מה שאתה אומר,

עמנואל זלטס:

הם (לא ברור),

הילה בכר:

אני מנסה, אני מנסה, אמי,

אמנון ארבל:

הוא היה פתוח,

הילה בכר:

את הנספח כן.

יהודה פרוידגר:

מה אתם אומרים? בקארו 26,

אמנון ארבל:

זה היום, תפתחי את קומת הקרקע בבקשה.

עמנואל זלטס:

שנייה אחת,

אמנון ארבל:

פה, זה הסמטה. פה עוברים אנשים, זה הסמטה. ופה יש בניין, שיעלה (לא ברור) גם של קארו. אתה רואה שבין שני בניינים של 6 קומות, זה המעבר, אז ביקשנו במקומות,

הילה בכר:

זה לא אני, זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא אומר שיש למשל חדר שפונה לשם, חלון יהיה לפה, ופה החדר יהיה לפה, וכמה שפחות חלונות יגיבו לזה, כי זה סמטה מאוד צרה, מה קרה?

ישראל קלרמן:

זה מפנה לסמטה. זה מפריע שיש חלונות לסמטה?

פנחס רוטנברג:

הוא מפריע לו, שיזרקו משמה את הוופלים.

הילה בכר:

לא, שהבניין מול בניין,

ישראל קלרמן:

לא בניין, הוא אומר לסמטה,

הילה בכר:

סמטה צרה.

אמנון ארבל:

כי יש מעבר לסמטה,

הילה בכר:

ישראל, אני לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא יהיה חלונות?

הילה בכר:

נשמע מאוד הגיוני מה שאנחנו מבקשים, אני לא יודעת למה זה מפריע לך.

אמנון ארבל:

ישראל, אתה סתם מתעקש.

ישראל קלרמן:

אבל הוא צודק, אנחנו מתעסקים בחלונות ליד סמטה,

הילה בכר:

אנחנו מעוניינים שהפתחים יהיו כמה שיותר כלפי צפון,

ישראל קלרמן:

אמרת,

הילה בכר:

ודרום,

ישראל קלרמן:

פחות, אין לי בעיה שפחות חלונות מול בניין, שיעשו את זה לא מול הבניין.

אמנון ארבל:

יש בניין מול בניין. בסדר? אז איפה שיש חלונות צפונה או דרומה, הוא לא יעשה לכיוון הזה,

ישראל קלרמן:

זה לא סמטה,

אמנון ארבל:

הוא יושב הפרעה לשכנים.

ישראל קלרמן:

אני אומר זה לא קשור לסמטה, לכן אני שואל,

אמנון ארבל:

אבל פה יש סמטה למטה, ויש בניין לסמטה, ובניין לסמטה,

ישראל קלרמן:

זה הבניין, לא, אתה אמרת סמטה, לא דיברת מה שעל הסמטה. אז הוא אומר שהוא יזרוק (לא ברור) מן החלון,

אמנון ארבל:

תעזור לי, אליעזר,

ישראל קלרמן:

אמי, הוא לא יעזור לך, שנייה, פנחס אמר,

אמנון ארבל:

לייזר, אני צריך עזרה.

הילה בכר:

אני אנסה לעזור רגע,

אמנון ארבל:

אליעזר,

הילה בכר:

אמי, אני אנסה.

ישראל קלרמן:

הוא שואל אותך, הבעיה שלך שיזרוק דברים למטה? זה מה שהוא שאל, למה ש - ,

הילה בכר:

רגע, תסתכל,

אמנון ארבל:

אני אמרתי שהוא אומר דברים חכמים?

הילה בכר:

ישראל, אני יכולה לנסות לעזור להסביר כאן? תסתכל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

בוא רגע איתי לקיר, תסתכל, תשב. לא משנה, החדר הזה מאוורר לפה, לא חייבים לפתוח את זה, זה נגיד אין ברירה, אוקי, אבל זה לא חייב לפתוח את זה,

עמנואל זלטס:

בזה היא צודקת,

הילה בכר:

אתה מבין?

ישראל קלרמן:

מה יש שמה? מה יש שמה?

הילה בכר:

כנ"ל למטה,

אמנון ארבל:

יש שם בניין אחר,

הילה בכר:

יש שם בניין אחר קרוב.

יהודה פרוידגר:

יש לי שאלה, הבניין של השכן,

ישראל קלרמן:

לא אמרת לי בניין, אתה אמרת?

הילה בכר:

אני לא יודעת.

ישראל קלרמן:

הרגת אותי, אמי, אז מה אמרת?

הילה בכר:

פה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אתה עכשיו להגיד לי,

אמנון ארבל:

עזוב, עזוב.

ישראל קלרמן:

למה אתה אומר עזוב?

הילה בכר:

אתם סתם מתעקשים, ישראל,

ישראל קלרמן:

למה? היא לא (לא ברור) את הסמטה.

אמנון ארבל:

אני אומר חסר טעם, אתה לא מבין, ולא מקשיב, די,

ישראל קלרמן:

למה? נכנס בסמטה, אני רוצה להבין. תגיד לי בניין ממול, אתה אומר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אתה יכול לעזור לי? אני,

הילה בכר:

אני אגיד למה, כי עוברים שם אנשים וזה סמטה קטנה, והמטרה היא זה הכול ביחד, זה שילוב של קרבה של בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל,

הילה בכר:

של צפיפות,

ישראל קלרמן:

אני מסכים,

הילה בכר:

של מעבר ציבורי,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

הילה בכר:

המטרה, אבל הוא בונה פה באפס, ליד הסמטה, אפס אומר ש - , כן, אחר ישראל, באמת. הוא אמר את זה אחרת.

אמנון ארבל:

אין לי בעיה.

הילה בכר:

יש ספר שנקרא, כן,

ישראל קלרמן:

ברור, שיש בניין ממול, אני יודע שיש בניין ממול,

אמנון ארבל:

אז מה יש ממול?

הילה בכר:

אנחנו כתבנו, הסברנו את כל הסיטואציה, של הרחוב,

ישראל קלרמן:

עכשיו הבנתי,

הילה בכר:

אוקי, תודה,

ישראל קלרמן:

הוא דיבר איתי,

הילה בכר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

הוא אמר על הסמטה,

אמנון ארבל:

הבניין הזה יושב על סנטרל – פארק בניו – יורק, יש לו פתוח,

הילה בכר:

הוא יושב על קו אפס,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) סיור שמה,

הילה בכר:

צמוד לסמטה שבנוי בבניין,

אמנון ארבל:

תראה, תראה את הסיור,

ישראל קלרמן:

לא, שמעת.

אמנון ארבל:

תלך גם לניו – יורק,

הילה בכר:

טוב, אפשר לעבור הלאה? ישראל, מה?

חיים כהן:

טוב, יללה, בוא נתקדם, נו.

תוכנית 1551068

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום, תוכנית 1551068, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בית צפפה, רחוב כף מרים, תוכנית שמציעה הקמת בניין חדש בן 4 קומות, לפי המדיניות, אנחנו ממליצים להפקיד.

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, אליעזר, מה ההחלטה לגבי רחביה? להוריד מסדר היום?

אליעזר ראובברגר:

מה?

אמנון ארבל:

מה שהם ביקשו להוריד.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, היה להם זמן מספיק בשביל,

אמנון ארבל:

אני אסביר תוכנית 61,

הילה בכר:

רגע,

אמנון ארבל:

תראי מצגת בבקשה.

יהודה פרוידגר:

מה? מה?

תוכנית 617134

אמנון ארבל:

תוכנית 617134,

חיים כהן:

(לא ברור) שמה שלא יודע איזה, גם כמגדל, וגם שם, כי ממול גם כן,

אמנון ארבל:

זה תוכנית 61,

אדיר שוורץ:

בצד הלא נכון של קינג ג'ורג' צריך לדחות את זה,

אמנון ארבל:

אז זה תוכנית 617134, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחביה 2, אתם תיכף תראו איפה זה, זה המיקום,

הילה בכר:

אין מי שלא מכיר את מלון המלכים,

אמנון ארבל:

יש פה את מלון המלכים, ההצעה היא בעצם לבנות מלון מאחורה, בחזית האחורית, הדיון היה גם בוועדת שימור שהחליטה גם לדחות את התוכנית, וגם אנחנו ממליצים לדחות את התוכנית.

יהודה פרוידגר:

בגלל?

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגר:

למה?

אמנון ארבל:

בגלל שזה כלול בתוכנית רחביה, ויש שם מתחם שהוא חלק ממתחם לשימור, וה - ,

הילה בכר:

הם מציעים את המגדל,

אמנון ארבל:

מאחר ויחסית צפוף,

הילה בכר:

כן,

אדיר שוורץ:

הצד המערבי של קינג ג'ורג',

אמנון ארבל:

רשום, הכול רשום,

אדיר שוורץ:

זה מתאר אחר לגמרי, מהצד המזרחי של קינג ג'ורג' שמה.

אמנון ארבל:

לא, מבחינת המדיניות, שיש נקודות זה הקו שהראינו בצפון אפשר לעשות (לא ברור),

חיים כהן:

אז הוא הביא את זה כבר,

אמנון ארבל:

לא אישרנו בצד הזה מגדלים,

אדיר שוורץ:

אני מדבר על דרום צפון, אני מדבר על מזרח מערב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) לא אישרנו מגדלים,

יהודה פרוידגור:

בגלל רחביה, לא, בגלל שזה רחביה,

הילה בכר:

רגע, אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) את רחביה.

אדיר שוורץ:

מעבר,

הילה בכר:

רגע,

תוכנית 1510528

אמנון ארבל:

35 בסדר היום, תוכנית 1510528, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בעל השאילתות 26 בגבעת שאול, תוכנית שמציעה תוספת שתי דיוריות בבנין קיים, בלי שינוי בבינוי, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1431170

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, תוכנית 1431170, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב אריאל 7 ברוממה, תוכנית (לא ברור) תוספות בנייה, אנחנו המלצנו להפריד.

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

למחוזית סליחה.

ישראל קלרמן:

36?

אמנון ארבל:

אריאל,

ישראל קלרמן:

ומה יש שמה?

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

הילה בכר:

יש את הפנייה,

אמנון ארבל:

בניין,

הילה בכר:

או שאתה סתם,

אמנון ארבל:

ב – 7?

ישראל קלרמן:

וייצמן, (לא ברור). לא, לא, יש פה איזה משהו,

עמנואל זלטס:

אני שלחתי לכם.

הילה בכר:

טוב.

ישראל קלרמן:

רגע אריאל 7,

הילה בכר:

איפה?

אמנון ארבל:

בתיקה.

הילה בכר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

לא מכירה את התיקיה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גם לעמודה השנייה בפתחת תיק, ממ"דים, אכן הסכמת (לא ברור) כאילו לתוכנית, עכשיו,

עמנואל זלטס:

אגב זה פנייה אגב שהם, אני פשוט להקריא נתונים, אני חושב שיש היגיון בדברים, לדעתי אפילו כן,

ישראל קלרמן:

איזה שינוי מיקום ממ"ד, מה?

יהודה פרוידגר:

אריאל 7 זה,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

על חשבון חבצלת גר שם.

עמנואל זלטס:

יהודה. אני אקח מפה, ניקח מפה.

הילה בכר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה הגיוני אגב.

אמנון ארבל:

מה הגיוני?

עמנואל זלטס:

תראה סעיף 1,

הילה בכר:

מה?

אמנון ארבל:

שנייה, הממ"דים (לא ברור),

עמנואל זלטס:

כרגע להוסיף,

הילה בכר:

אני אפתח את הנספח בינוי?

אמנון ארבל:

יש לבחון הרחבה, מה? לבחון, לא קרה כלום, חברה. לא, נגיע מתי שאי-אפשר, אז אי-אפשר סבבה. סעיף 2 שינוי מיקום ממ"ד, כן, נו מה? תסתכלו, יש פה, יש פה דירה, תסתכלו אליעזר, יש פה דירה שמקבלת את כל ההרחבה הזאת, היא מקבלת פה עוד שני חדרים, ועוד שלושה חדרים פה, והיא רוצה ממ"ד בקו אפס, למה? תפתרו את הממ"ד פה, מה קרה? מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

למה שלא יהיה, (לא ברור) היא כותבת שזה ה - ,

אמנון ארבל:

כי זה בקו אפס, למה? שאין אפשרות להרחבה אחרת, סבבה. אבל לא יכול להיות שאתה מציע לי תוספת של שלושה חדרים, ארבעה חדרים, והממ"ד לא, לא יכול, אני לא עושה את הממ"ד פה, אני אשים אותו פה בקו אפס?

פנחס רוטנברג:

לא, שנייה,

אמנון ארבל:

יש פה הרחבה משמעותית, מה הבעיה? אני לא מבין.

עמנואל זלטס:

שנייה.

פנחס רוטנברג:

תסתכל, היא כותבת שזה בגלל שה - , השכנים האלה.

אמנון ארבל:

זה לא קשור לשכנים אבל. כל העמודה הזאת,

עמנואל זלטס:

שנייה, אבל לא כל זה דירה אחת, מה עם הדירה הזאתי? מה תעשה איתה?

פנחס רוטנברג:

התכנון היה, שבעתיד,

עמנואל זלטס:

3 זה,

פנחס רוטנברג:

גם את הממ"ד,

עמנואל זלטס:

מה איתם?

אמנון ארבל:

במקום אחר,

עמנואל זלטס:

אז בסדר,

אמנון ארבל:

שנייה בוא נראה. עבור (לא ברור) באגף המערבי, דיברנו רק על זה, ואת הממ"ד הזה לאשר את הממ"ד הזה,

עמנואל זלטס:

לא, אז אם כבר יש פה,

אמנון ארבל:

כי אין לו,

עמנואל זלטס:

שיהיה פה,

אמנון ארבל:

כי זה, יש,

עמנואל זלטס:

עכשיו אמי אם יש לו, אז לא נורא שיהיה פה.

אמנון ארבל:

למה? אם יש פה שכן, למה לעשות לו החמרה של קו אפס? אם אתה מקבל שלושה חדרים אחרים.

עמנואל זלטס:

כי כבר יש להם פה, אז שיהיה להם עוד קצת הרחבה, אבל יש פה גם מרפסות, אין שום בעיה.

אמנון ארבל:

כשאין ברירה אחרת, הממ"ד,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

אני מצליח להבין, יש לו פה חדרים, שהוא תוספת עד הקרקע, למה שלא יהיה שם ממ"ד אז?

עמנואל זלטס:

את זה הבנתי, הם אומרים שאנחנו אומרים,

אמנון ארבל:

אז למה שהחדר שינה זה לא יהיה ממ"ד? תסביר לי,

עמנואל זלטס:

זה הבנתי, ברגע שאנחנו אומרים עוד פעם, שלפה אין חלופה, אמי,

אמנון ארבל:

כל החזית,

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

היה שמה איזה רואה חשבון,

הילה בכר:

אני פותחת את הנספח.

יהודה פרוידגר:

בבנין הזה.

הילה בכר:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ניגוד עניינים.

אמנון ארבל:

אני לא מצליח להבין, מעולם שיש תוכנית שמציעה הרחבה שלושה חדרים בבניין, לא עשינו (לא ברור) בקו בניין אפס,

עמנואל זלטס:

אז אני אמרתי,

ישראל קלרמן:

טוב, הלאה,

אמנון ארבל:

מה?

הילה בכר:

יש, הוא קיבל את זה פשוט,

ישראל קלרמן:

לא, מה? אומר 5 חדרים הוא קיבל שמה, 6?

אמנון ארבל:

3 חדרים, ועוד שטח,

עמנואל זלטס:

רק שנייה, אתה ראית את זה?

אמנון ארבל:

הנה תראה,

עמנואל זלטס:

יש פה דירה שאין לה שום דבר חוץ מהממ"ד. אתה רוצה תגיד לו - לא,

ישראל קלרמן:

לא, זה כן היתר,

אמנון ארבל:

אני נותן,

ישראל קלרמן:

הדירה ש - , אז,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אז אחד כן, אחד לא,

אמנון ארבל:

אבל זה מה שכתוב בהמלצה.

עמנואל זלטס:

זה מה שאני אומר אמי, אני באמת מנסה להבין, אם אנחנו אומרים שהוא,

אמנון ארבל:

אז למה להחמיר את הבנייה,

עמנואל זלטס:

יכול להיות שנייה,

אמנון ארבל:

בקו אפס.

עמנואל זלטס:

אם הוא יכול בקו אפס, מה ההבדל אם אני,

אמנון ארבל:

כאילו זה אין (לא ברור), וזה יש,

עמנואל זלטס:

אני אומר לך,

אמנון ארבל:

אז אני אסביר לך שאם פה יש שכן, כן? יש פה בניין שכן,

עמנואל זלטס:

בוא נראה מה יש פה,

אמנון ארבל:

אז זה מה שאני,

עמנואל זלטס:

אז אם ככה, זה משהו אחר,

הילה בכר:

מצטערת, זה לא עולה,

יהודה פרוידגר:

מה השאלה? מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

יש לו עמודה אחת שאין ברירה, צריך לתת את זה בקו אפס, אז מה אכפת להם לתת לעמודה ליד, כי גם ככה יש לנו קו אפס, זה לא סתם אומר, או שאני מוותר לך, אם אתה משאיר אין קו אפס, זה משהו אחד. אם אתה כבר נותן למישהו קו אפס, יש לנו כבר, אז מה אכפת לך אם יהיה 3 מטר קו אפס, או 6 מטר קו אפס? הוא אומר לי עוד חדר.

הילה בכר:

הנה זה המרפסת, זה ישר,

עמנואל זלטס:

וזה צריך לראות,

הילה בכר:

תראה לי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ממ"דים קו אפס אבל,

הילה בכר:

איפה הממ"ד?

אמנון ארבל:

פה,

הילה בכר:

איפה?

עמנואל זלטס:

אם אתה עושה שם קו אפס,

יהודה פרוידגר:

יש צד אחד שפונה לאיזה מגרש חנייה כזה לכולם, הצד השני אולי זה לשכן, זה בית פינתי.

אמנון ארבל:

זה כנראה לכיוון מגרש שכן,

הילה בכר:

כן, כן, זה מגרש שכן, אני אראה לך.

עמנואל זלטס:

אגב, גם נראה את זה בנספח.

הילה בכר:

יש, לא כל הדירות נולדו שוות מה שנקרא, לא כולם יוכלו לקבל את אותו הדבר.

עמנואל זלטס:

טוב, זה (לא ברור).

הילה בכר:

חלק נולדו ליד גבול מגרש,

אמנון ארבל:

ממ"ד בכלל, לא מבין מה זה (לא ברור) הזה בכלל? בכלל לא,

פנחס רוטנברג:

לא, היא כותבת שזה התמונה שלפני שהיא הסירה את הממ"ד שמה,

אמנון ארבל:

אבל כרגע התוכנית, שנייה,

פנחס רוטנברג:

אפשר לשים פה ממ"ד,

אמנון ארבל:

אבל שנייה, כרגע התוכנית הזאתי כרגע היא מציגה רק לאגף הזה, נכון? האגף הזה מקבל פה חדר אחד, ושניים, שלוש, 4.5 חדרים. אין סיבה לאשר בקו אפס לכיוון המגרש הזה, מגרש מגורים שכן.

ישראל קלרמן:

רגע,

אמנון ארבל:

יש פה מספיק הרחבה, שתסתדר,

פנחס רוטנברג:

רגע, זה הולך ככה, זה להוסיף אבל לשכן,

אמנון ארבל:

השכן לא מבקש כרגע אבל,

עמנואל זלטס:

איפה העכבר? שנייה,

פנחס רוטנברג:

מה?

אמנון ארבל:

השכן לא מבקש כרגע.

פנחס רוטנברג:

זה נשאר פה, כי זה היה בתכנון הקודם.

אמנון ארבל:

אבל זה אין סיבה לתת את זה,

עמנואל זלטס:

שנייה.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי הוא קיבל 3.5 חדרים, במקום הזה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה הבנתי, אבל,

אמנון ארבל:

אבל מה?

ישראל קלרמן:

את הממ"ד השני צמוד אליו, לא?

אמנון ארבל:

אין ממ"ד אחר בתוכנית, אתה רואה יש פה ממ"ד,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שיוסיפו,

אמנון ארבל:

או שכן, או שלא. ברגע שאין ברירה, פה יש כרגע, שמאלה, שמאלה, קחי שמאלה רגע.

הילה בכר:

זה עמנואל נוהג.

אמנון ארבל:

עמנואל נוהג?

הילה בכר:

כן.

עמנואל זלטס:

בזהירות רבה.

אמנון ארבל:

זה, פה יש בניין שכן, זה הבניין שכן, זה הקו בניין שללו, אז פה כרגע מוצע בניין בקו אפס, שזה המרחק. פה אם לא תהיה ברירה, לדעתי אם תהיה ברירה לעשות פה, כמו שעושים פה הרחבה גדולה, צריך להציג פה גם הרחבה גדולה,

עמנואל זלטס:

אמי שנייה מה זה,

אמנון ארבל:

זה כרגע לא שווה לתת לו.

עמנואל זלטס:

מה זה פה? מה זה? מה רוצים פה? עושים חניות?

יהודה פרוידגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה נכנסים (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

כן, זה חנייה,

אמנון ארבל:

העמודה של זה, מפה.

פנחס רוטנברג:

יש את החניות האלה,

אמנון ארבל:

שה – 5 שהן עושות, סתם בשביל (לא ברור), כמו שצריך,

עמנואל זלטס:

לא, חכה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אם ככה זה לא חלל ריק,

אמנון ארבל:

למה לא?

עמנואל זלטס:

כי אם אתה רוצה שהממ"ד יהיה פה,

אמנון ארבל:

ממ"ד, 1, 2, 3,

עמנואל זלטס:

אבל אז לא יהיה חנייה,

אמנון ארבל:

יהיה חנייה, שלוש קירות ממ"ד,

יהודה פרוידגר:

לא, זה די חנייה גדולה.

אמנון ארבל:

נו עמנואל, בקיצר, חרטה.

ישראל קלרמן:

יללה, יש לך איזה תיקונים רק?

עמנואל זלטס:

לא, שנייה, אין תיקונים, דבר ראשון שנייה, שנייה, אמי שנייה, דבר ראשון, אם אנחנו, לא, בסדר, אם יש פה,

יהודה פרוידגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אם יש פה, אם אנחנו מעבירים את הממ"ד לפה,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

פה דבר ראשון לפחות ניתן להם ממ"ד מוגדר, אפשר לכתוב: ממ"ד לפי, יותר גדול ממה ש - ,

הילה בכר:

יכול להיות,

עמנואל זלטס:

ולא הקטן שיש פה,

הילה בכר:

של 15,

עמנואל זלטס:

שיהיה פה,

אמנון ארבל:

שיציגו,

עמנואל זלטס:

מקבל,

אמנון ארבל:

מציגי פה יכול להיות ממ"ד,

עמנואל זלטס:

נכון, בוא נכתוב להם את זה.

אמנון ארבל:

למה צריך לכתוב? זה מה שיבקש בתוכנית.

עמנואל זלטס:

כאילו אם,

הילה בכר:

אתה רוצה שהממ"ד,

אמנון ארבל:

לא צריך שום דבר.

הילה בכר:

אוקי, יללה.

פנחס רוטנברג:

רגע,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

פנחס רוטנברג:

משהו על המחסנים גם כתבו,

אמנון ארבל:

מה על המחסנים? כן,

פנחס רוטנברג:

שיש להם בעיה עם ה - חלוקת מחסנים זה לפי תשריט בית משותף,

אמנון ארבל:

מה הבעיה? מה (לא ברור)?

הילה בכר:

איפה? איזה סעיף?

אמנון ארבל:

איזה סעיף? היא אומרת,

הילה בכר:

שצ"פ הסבה של חדר הסקה, שני מחסנים, מוצעים שישה מחסנים בו קיימות 7 דירות, ויש לתכנן מחסן לכל יחידת דיור,

אמנון ארבל:

למה לא?

הילה בכר:

אי-אפשר להציע מחסנים יותר מכמות יחידות הדיור,

פנחס רוטנברג:

אז הם כותבים, היא כותבת - הינה חלוקת המחסנים, המחסנים הוגשו בהתאמה תשריט בית משותף וחדר הסקה הינו בבעלות דייר אחד בהסכמת כל השכנים, כל שינוי ידרוש שינוי בעלויות.

עמנואל זלטס:

אבל היא מוצעת, הם מציעים את ההסבה של חדר ההסקה עם מחסן,

עמנואל זלטס:

מציעים כבר עם זה,

הילה בכר:

היא מציעה. לא אכפת לי, אבל למה?

עמנואל זלטס:

לא, אבל כן לכתוב שנייה, כן לכתוב, לא, אבל אמי, כן, לא, לא,

הילה בכר:

אבל היא מציעה את זה,

עמנואל זלטס:

אמי, אבל כן, אמי, להשאיר סעיף שלכל דייר יהיה מחסן,

אמנון ארבל:

אבל זה מה שביקשנו.

הילה בכר:

אבל לא יותר, אבל אנחנו אומרים לא יותר.

אמנון ארבל:

יש לתכנן מחסנים לכל יחידות דיור הבניין, זה מה שביקשנו.

הילה בכר:

אוקי. סליחה.

אמנון ארבל:

תקרא פה מה שביקשנו,

עמנואל זלטס:

אם המשמעות היא שיהיה כאן מחסנים, אז זה לא מקובל,

הילה בכר:

אוקי, מה? למחוק?

אמנון ארבל:

לא, להשאיר אז,

עמנואל זלטס:

אם יש קשר למחסנים, אז צריך שיהיה פה מחסנים,

חיים כהן:

יללה בואו,

פנחס רוטנברג:

עכשיו לגבי החנייה הם הביאו התייחסות של יועץ חנייה של,

הילה בכר:

להשאיר את הסעיף?

פנחס רוטנברג:

שזה בעייתי, שאי-אפשר,

אמנון ארבל:

נכון, שזה בעיתי.

פנחס רוטנברג:

שאי-אפשר לתכנן את זה, כי יש הפרש של,

אמנון ארבל:

שהוא ייתן (לא ברור) להם.

ישראל קלרמן:

יללה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

פנחס רוטנברג:

וגם בשלביות הביצוע היה פה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

מה שלביות ביצוע?

הילה בכר:

מה בשלביות?

פנחס רוטנברג:

שהם רוצים שהקומה הגג תוכל לבנות לבד, ללא קשר לדיירים.

עמנואל זלטס:

זה ברור,

אמנון ארבל:

ברור, הילה,

עמנואל זלטס:

זה ברור, מה השאלה בכלל,

הילה בכר:

זה קצת ברור, אמי.

אמנון ארבל:

אין לי בעיה,

עמנואל זלטס:

אגב היינו צריכים להתחיל מזה.

הילה בכר:

רגע, יש לתקן שלביות הביצוע בהוראות התוכנית באופן שתוספת הבנייה לא תהיה בהינף אחד, תוספת הקומה לגג, להרחבת דיור יתאפשר רק לאחר,

עמנואל זלטס:

השלמת (לא ברור),

הילה בכר:

אבל, אבל כי זה הרחבה, שמוצעת ביחד עם הקומת גג,

אמנון ארבל:

לא, לא, אני מעביר,

עמנואל זלטס:

הורדת?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר הלאה?

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, לא בהינף אחד.

פנחס רוטנברג:

אני לא מצליח להבין את הפנייה, זה מה שכתוב פה,

הילה בכר:

אז די, אז אל תגבו דברים שאתם לא מאה אחוז,

אמנון ארבל:

איזה (לא ברור), אתם לא מצליחים להבין את הפנייה?

פנחס רוטנברג:

לא,

אמנון ארבל:

אני מופתע.

פנחס רוטנברג:

ע"פ הרוב, אני מבין,

עמנואל זלטס:

שנייה, הילה תשאירי שנייה,

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס:

דבר ראשון,

אמנון ארבל:

אני חשבתי שאתם רואים את זה כקודש.

הילה בכר:

עמנואל, אתה מבין את הסיטואציה,

עמנואל זלטס:

שנייה, אני מבין, אני מקשיב, לא מעניין אותי הפנייה, בסדר? אמי יודע שאני מקפיד על זה, כי לעבור על תקנון,

הילה בכר:

רגע אבל, חלק מההרחבה היא על הגג, של הבנייה החדשה.

עמנואל זלטס:

יש לי מקום,

הילה בכר:

בבקשה כן.

עמנואל זלטס:

אני בלי קשר לבנייה שאין, אני מבקש לתקן את זה בלי קשר, (לא ברור) הבנייה תהיה בעמודות בצמיחה מלמטה למעלה,

אמנון ארבל:

לא בעמודים, מלמטה למעלה.

עמנואל זלטס:

בלי עמודות, ובלי הינף אחד.

הילה בכר:

מלמטה למעלה.

עמנואל זלטס:

בדיוק.

הילה בכר:

בלי עמודות?

עמנואל זלטס:

תורידו את העמודות,

אמנון ארבל:

תראי את העמודות,

עמנואל זלטס:

בנפרד. תוספת הקומה על הגג,

הילה בכר:

רגע, רגע, ללא דילוג על קומות. כן, לא, ברור כלום.

פנחס רוטנברג:

למה? ואולי אחד רוצה לבנות מעטפת?

אמנון ארבל:

בנייה קודם,

הילה בכר:

זה אנחנו לא מוכנים,

אמנון ארבל:

תגיד לי עמנואל,

הילה בכר:

זה אפילו הוועדה לא מוכנה.

אמנון ארבל:

פניית קודש צריך קו בניין מיוחד גם?

עמנואל זלטס:

מה?

אמנון ארבל:

פניית קודש, צריך קו בניין לתת?

עמנואל זלטס:

אין פניות קודש,

אמנון ארבל:

אוקי.

הילה בכר:

די, די, אמי, שבע בערב תיכף נו, עמנואל. קצת הומור אתה אומר.

אמנון ארבל:

מקדימים את המועד שראוכברגר חשב שנסיים היום.

הילה בכר:

עמנואל זה, מרמז לך להפסיק. סתם, מה אתה רוצה? מה?

עמנואל זלטס:

עוד 4 קומות על הגג.

הילה בכר:

זה בסדר המשך? יללה.

אמנון ארבל:

יללה 37 בסדר היום, תוכנית 141, מה?

הילה בכר:

מה זה היה? אם אני אעשה אישור זה יכבה?

עמנואל זלטס:

הלוואי.

אמנון ארבל:

לא.

עמנואל זלטס:

תלכי מה שמקודם.

יהודה פרוידגר:

תעשי איקס, תסגרי באיקס.

אמנון ארבל:

לא, זה,

הילה בכר:

אני מפחדת.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) תורה הוא מפרגן,

אמנון ארבל:

כן, מפרגן לך.

אליעזר ראובברגר:

יללה 5 תוכניות,

ישראל קלרמן:

הלאה,

אמנון ארבל:

טוב, שלא כתב,

ישראל קלרמן:

עכשיו נגיע לרחוב תיקון החלטה, נו.

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 1413,

ישראל קלרמן:

עמנואל, מה זה?

תוכנית 1413459

אמנון ארבל:

1413459, זה בקשה להארכת מועד, להארכת, (לא ברור) התנגדויות באורי בן ארי 19,

אליעזר ראובברגר:

למה צריך להגיש הארכת מועד? למה לא נעשה כש - ,

אמנון ארבל:

הם ביקשו,

אליעזר ראובברגר:

לא, הבנתי, אבל למה עם על זה החלטה, שכל מי שרוצה להצטרף, שהוא יצטרף. הרי בשביל מה מוציאים התנגדויות?

אמנון ארבל:

לא יודע,

הילה בכר:

נשמח,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל להצטרף.

הילה בכר:

שינצלו את הזמן להצטרף לתוכנית,

אמנון ארבל:

אין דבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כתוב,

אמנון ארבל:

אבל אין דבר כזה,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? כי,

הילה בכר:

אתה יכול להוסיף ש - ,

אמנון ארבל:

הם צריכים לבוא לדיון, להסביר מה הם רוצים, מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שיבואו לדיון, כל מי שרוצה יכול להצטרף,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? בהארכת מועד,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עושים את זה הרבה. בסדר, מה אתה רוצה? אז אנחנו עכשיו בהחלטה להפקדה.

אמנון ארבל:

לא, זה החלטה בהתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

אמנון ארבל:

התוכנית מופקדת,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

כרגע, התוכנית המופקדת כרגע. היא הופקדה כבר, הם לא הגישו התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב קדימה,

אמנון ארבל:

אולי הם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

התנגדות ולהוסיף תוספות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יללה. שלום.

1198399

אמנון ארבל:

38 בסדר היום, תוכנית 1198399, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תיקון החלטה בכיסופים רמות, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, השינוי הוא, כן היה פה טעות במספר יחידות הדיור, צריך לתקן את זה מ – 25 ל – 26.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

תוכנית 39 בסדר היום, תוכנית 127,

הילה בכר:

איפה לתקן?

אליעזר ראוכברגר:

38,

אמנון ארבל:

39 עכשיו.

הילה בכר:

רגע,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה מאחורינו נו יללה, לא צריך לחזור דברים שעברנו.

תוכנית 127551

אמנון ארבל:

תוכנית 39 בסדר היום, תוכנית 127551, תיקון החלטה להפקדה, בסמכות וועדה מקומית, בוליביה, התוכנית הוחלט להפקיד אותה, הם צריכים לעשות איחוד וחלוקה, מה שהם לא עשו, והם מבקשים לעשות, ואנחנו מאפשרים את זה, כי אין ברירה.

תוכנית 1528512

אמנון ארבל:

תוכנית 40 בסדר היום, 1528512, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית בקצנלבוך בהר נוף,

חיים כהן:

מה זה?

אמנון ארבל:

זה תוכנית שכבר היה פה, הייתה פה בדיון, והם שטח חום בתוך, בתוך מתחם של מגורים שנדרש שמה, ויש שם, המגרש החום (לא ברור) בצורה מפורטת, חסר חצרות לגני ילדים, הם צריכים לעשות קו בניין, שינוי איזה שהוא מרפסת לקו, וכבר הוועדה ביקשה את זה, אבל צריך גם מהצד השני גם הרחבה של המרפסת, שזה טעינו, אנחנו מסירים גם את זה.

תוכנית 1377175

אמנון ארבל:

תוכנית 41 בסדר היום, תוכנית 1377175, תיקון החלטה להפקדה, בסמכות הוועדה המקומית, בששת הימים.

חיים כהן:

פה יש איזה שהוא פנייה לגבי ה - ,

אמנון ארבל:

כן, הם ביקשו להביא, הם ביקשו להביא,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

גם סעיף 8 שכתבת יש להשלים, אז הם רוצים גם את זה להעביר,

אמנון ארבל:

כי אי-אפשר להעביר את שלב של חברת חשמל לשלב היתר הבנייה, אם עכשיו צריך לשלב, אז צריך לשלב אותו עכשיו בתכנון, ואם לא, אם זה לא יופיע עכשיו, זה לא יהיה.

ישראל קלרמן:

איכות הסביבה בוודאי שיהיה אפשר בהיתר בנייה,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

כי תמיד מבקשים את זה בהיתר בנייה.

פנחס רוטנברג:

גם ככה הם הולכים,

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו כבר אחרי הפקדה עכשיו. איכות סביבה ותושי"ה מתי שאתה יכול, חברת חשמל פעם שמעתי שצריך ל - ,

אמנון ארבל:

איכות סביבה ותושי"ה אפשר.

ישראל קלרמן:

איכות סביבה בטוח שאי-אפשר?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

אני חושב שגם,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית חדר טרפו, משהו?

חיים כהן:

השאלה אם זה,

אליעזר ראובברגר:

זה חייב להיות, אבל צריך להיות בתוך התוכנית.

אמנון ארבל:

(לא ברור) יכול להיות,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה צריך לבחון, זה החלטה.

עמנואל זלטס:

אתה (לא ברור) עכשיו, כי עכשיו מה שיהיה,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראובברגר:

הלאה, אמי שתי תוכניות,

הילה בכר:

אז מה להוריד? את תושי"ה?

אליעזר ראובברגר:

תושי"ה,

ישראל קלרמן:

ואיכות סביבה,

אמנון ארבל:

גם לתנאי להיתר.

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

תוכנית 1319672

אמנון ארבל:

תוכנית 42, 1319672, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תיקון החלטה בנווה יעקב ו - ,

הילה בכר:

תושי"ה ו - ,

אמנון ארבל:

לעניין חישוב זכויות,

הילה בכר:

איכות סביבה?

אמנון ארבל:

בעריכה הסתבר שיש שם איזה שהיא טעות, ואנחנו מתקנים אותה.

תוכנית 1571267

אמנון ארבל:

ותוכנית 43 בסדר היום, 1571264, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרחבות דיור בחומת שמואל,
הם ביקשו להפריד את הגג בנפרד לכל דירה, ואנחנו,

חיים כהן:

זהו? סיימנו?

אליעזר ראוכברגר:

בשעה טובה.

חיים כהן:

בשעה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, חברים, ישיבה נעולה.

חיים כהן:

כל הכבוד, למדנו הרבה בישיבה הזאת.

סיום הדיון